

EVROPSKI VARUH
ČLOVEKOVIH PRAVIC

LETNO POROČILO **2004**

EVROPSKI VARUH
ČLOVEKOVIH PRAVIC

LETNO POROČILO ZA LETO **2004**

© Evropski varuh človekovih pravic 2005

Vse pravice pridržane.

Reproduciranje v izobraževalne in nekomercialne namene je dovoljeno samo, če je naveden vir.

Naslovnica in fotografije, ki ločijo poglavja, so delo Glory Rozakis. Vse ostale fotografije so avtorska last Evropskega varuha človekovih pravic, če ni drugače določeno.

Poročilo je objavljeno v celoti na spletni strani:
<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/sl/default.htm>

EVROPSKI VARUH
ČLOVEKOVIH PRAVIC
LETNO POROČILO ZA LETO 2004

EVROPSKI VARUH LOVEKOVIH PRAVIC

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Josep BORRELL FONTELLES
predsednik
Evropski parlament
Rue Wiertz
B-1047 Bruselj

Strasbourg, 8. marec 2005

G. predsednik,

v skladu s členom 195(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter členom 3(8) Sklepa Evropskega parlamenta o predpisih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje nalog varuha človekovih pravic, vam predstavljam svoje poročilo za leto 2004.

S spoštovanjem!

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

UVOD	17
1 POVZETEK	23
2 PRITOŽBE IN PREISKAVE	35
3 SKLEPI PREISKAV	53
4 ODNOSI Z INSTITUCIJAMI IN ORGANI EVROPSKE UNIJE	101
5 ODNOSI Z VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN S PODOBNIMI ORGANI	107
6 OBVESTILA	121
7 PRILOGE	157

UVOD

POVZETEK

PRITOŽBE IN PREISKAVE

SKLEPI PREISKAV

ODNOSI Z INSTITUCIJAMI
IN ORGANI EVROPSKE UNIJEODNOSI Z VARUHI
ČLOVEKOVIH PRAVIC
IN S PODOBNIMI ORGANI

OBVESTILA

PRILOGE

UVOD	17
1 POVZETEK	23
2 PRITOŽBE IN PREISKAVE	35
2.1 PRAVNA PODLAGA ZA DELO VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC	35
2.2 PRISTOJNOSTI EVROPSKEGA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC	36
2.2.1 Nedovoljene pritožbe	36
2.2.2 Institucije in organi Skupnosti	36
2.2.3 „Nepravilnosti“	37
2.3 DOPUSTNOST IN RAZLOGI ZA PREISKAVE	38
2.4 ANALIZA PRITOŽB, OBRAVNAVANIH V LETU 2004	39
2.5 POSREDOVANJE IN NAPOTITVE	40
2.6 POSTOPKI VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC	41
2.6.1 Začetek preiskave	41
2.6.2 Pošten postopek	42
2.6.3 Pregled spisov in zaslišanje prič	42
2.6.4 Odprt postopek	42
2.7 IZIDI PREISKAV	43
2.7.1 Brez nepravilnosti	43
2.7.2 Primeri, rešeni s strani institucije, in sporazumne rešitve	43
2.7.3 Kritične ocene, osnutki priporočil in posebna poročila	43
2.8 SKLEPI, S KATERIMI SO BILI ZAKLJUČENI PRIMERI V LETU 2004	44
2.8.1 Dostop do dokumentov in varstvo podatkov	44
2.8.2 Komisija kot „varuh Pogodbe“	46
2.8.3 Pogodbe in dotacije	47
2.8.4 Vprašanja zaposlovanja in vprašanja o zaposlenih	48
2.8.5 Odgovori Komisije na preiskave varuha človekovih pravic	48

3	SKLEPI PREISKAV	53
3.1	PRIMERI, V KATERIH NISO BILE UGOTOVLJENE NEPRAVILNOSTI	53
3.1.1	Evropski parlament	53
	PRAVILNIK O PRIPRAVNŠTVU EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	53
	POKOJNINSKO ZAVAROVANJE POSLANCEV EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	54
3.1.2	Svet Evropske unije	55
	IMENOVANJE ČLANOV ODBORA ZA EVROPSKO AGENCIJO ZA VARNO HRANO.....	55
	DOSTOP DO MNENJA PRAVNE SLUŽBE.....	55
3.1.3	Evropska komisija	56
	IZKLJUČITEV IZ PROJEKTA INFORMACIJSKE DRUŽBE.....	56
	PRENOS DIREKTIV O ZAVAROVANJU V GRŠKO ZAKONODAJO.....	57
	PORTUGALSKA ZAKONODAJA O BIKOBORBI.....	58
	DOSTOP DO OSNUTKA POROČILA SKUPNEGA ODBORA EVROPSKEGA GOSPODARSKEGA PROSTORA.....	59
	DOSTOP DO POGAJALSKIH DOKUMENTOV SVETOVNE TRGOVINSKE ORGANIZACIJE.....	59
	DOSTOP DO POROČILA O PREHRANI IN VETERINARSTVU V ROMUNIJI.....	60
	DOSTOP DO POROČILA O MISIJI EVROPSKEGA SOCIALNEGA SKLADA.....	61
	PROGRAM LEONARDO DA VINCI.....	62
	POSTOPEK IZBIRE ZA PROJEKT EUROPEAID.....	62
	DOMNEVNO NEPRIMERNO OBRAVNAVANJE PRITOŽB ZARADI KRŠITEV.....	63
	DOSTOP DO OCENE PRORAČUNSKIH RAZMER V NEMČIJI.....	64
3.1.4	Evropski urad za izbor osebja	64
	DOMNEVNA ODSOTNOST UTEMELJENE RAZLAGE V IZBIRNEM POSTOPKU.....	64
3.2	PRIMERI, KI SO JIH REŠILE INSTITUCIJE	65
3.2.1	Evropski parlament	65
	ODLOČITEV IZBIRNE KOMISIJE GLEDE PROŠNJE.....	65
3.2.2	Evropska komisija	65
	NEPLAČILO STORITEV.....	65
	NEPLAČILO DOTACIJE.....	66
	DOSTOP DO DOKUMENTOV V ZVEZI Z NAČRTOM ZA ŽELEZNIŠKO PROGO.....	66
	ZAPOZNELO PLAČILO STORITEV.....	67
3.2.3	Evropski urad za boj proti goljufijam	67
	DOSTOP DO DOKUMENTOV V ZVEZI S PRIMEROM JEDRSKE VARNOSTI.....	67
3.3	SPORAZUMNE REŠITVE, KI JIH JE DOSEGEL EVROPSKI VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC	68
	DOSTOP DO DOKUMENTOV V ZVEZI S TRGOVINSKIMI POGAJANJI.....	68
	DOSTOP DO REZULTATOV VOZNIŠKEGA IZPITA.....	69
3.4	PRIMERI, ZAKLJUČENI S KRITIČNO OCENO EVROPSKEGA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC	70
3.4.1	Evropski parlament	70
	IZVAJANJE PRAVIL O KAJENJU.....	70
3.4.2	Svet Evropske unije	71
	DOSTOP DO OSEBNIH SPISOV V PRIMERU PREDČASNE UPOKOJITVE.....	71

3.4.3 Evropska komisija	72
NEUGODNA RAZPOREDITEV ZARADI ZAMUDE PRI ZAPOSLOVANJU	72
POMANJKLJIVA OBRAZLOŽITEV ODLOGA PLAČILA	73
ZAVRNITEV POVRAČILA PISARNIŠKIH STROŠKOV	73
NEZABELEŽENJE PRITOŽB NA PODLAGI ČLENA 226 V REGISTER	74
OBRAVNAVA PRITOŽBE V ZVEZI Z DRŽAVNO POMOČJO	75
UČITELJEM JEZIKA NI BILA ZAGOTOVLJENA ZAPOSLOVANJE S POLNIM DELOVNIM ČASOM	76
NEPRAVIČNO OBRAVNAVANJE OKOLJSKE ORGANIZACIJE	77
DOSTOP DO POKLICA ODVETNIKA V ITALIJI	77
NEZADOSTNI PODATKI O MOREBITNEM FINANCIRANJU JAHALNEGA CENTRA	78
ČASOVNI RAZPORED ZA PRIPRAVO POROČIL O OSEBJU	79
KRŠITEV NAČELA NEDISKRIMINACIJE PRI ZAPOSLOVANJU	80
NEPODALJŠANJE POGODBE O ZAPOSLOVANJU STROKOVNJAKA	80
NEUPRAVIČENA ZAVRNITEV DOSTOPA DO DOKUMENTA NEVLADNE ORGANIZACIJE	81
DOPIS NEUSPEŠNEGA PROSILCA ZA DOTACIJO BREZ ODGOVORA	82
ZAMUDA PRI OBRAVNAVI PRITOŽBE ZARADI KRŠITVE	83
3.4.4 Evropski parlament in Evropska komisija	84
NEUPRAVIČENA ODPOVED POGODB O PREVAJANJU	84
3.4.5 Evropski urad za izbor osebja	84
DOMNEVNA NEPRAVIČNOST IN POMANJKANJE PREGLEDNOSTI V POSTOPKU IZBIRE	84
NEZADOSTNA OBRAZLOŽITEV JEZIKOVNE POLITIKE V JAVNEM NATEČAJU	85
3.4.6 Europol	86
NEUPOŠTEVANJE KADROVSKIH PREDPISOV PRI ZAPOSLOVANJU ADMINISTRATIVNE POMOČNICE	86
3.5 OSNUTKI PRIPOROČIL, SPREJETI S STRANI INSTITUCIJE	87
3.5.1 Evropska komisija	87
NAPAKE V PREDLOGU ZA RAZISKAVO ZARADI KRATKEGA ROKA	87
NEPOTREBNA ZAMUDA PRI OBRAVNAVI PRIMERA KRŠITVE	88
3.5.2 Evropska komisija in Evropski urad za boj proti goljufijam	88
DOMNEVE O GOLJUFIJI V PRIMERU „BLUE DRAGON“	88
3.6 PRIMERI, ZAKLJUČENI IZ DRUGIH RAZLOGOV	90
3.6.1 Svet Evropske unije	90
NEUPRAVIČENOST OTROKA DO ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA V OKVIRU INSTITUCIJ EU	90
3.6.2 Evropska komisija	91
ZAVRNITEV PLAČILA RAČUNOV, POSLANIH V SKLADU S POGODBO O NUJENJU TEHNIČNE POMOČI SKUPNOSTI NEODVISNIH DRŽAV (TACIS)	91
RAZVRSTITEV SUBVENCIJE ZA PRITLIKAVEGA OSLA	92
3.6.3 Evropski urad za izbor osebja	93
DOMNEVNA ODSOTNOST ODGOVORA ORGANA ZA IMENOVANJE	93
3.6.4 Odbor regij	94
CENE OBROKOV ZA PRIPRAVNIKE	94
3.6.5 Evropski univerzitetni inštitut	95
STAROSTNE MEJE PRI ZAPOSLOVANJU	95

3.7	PRIMER, KI SE JE ZAKLJUČIL PO POSEBNEM POROČILU	95
	RAZPOREDITEV DELOVNIH MEST TISKOVNIH PREDSTAVNIKOV V DELEGACIJAH EVROPSKE KOMISIJE V TRETJIH DRŽAVAH	95
3.8	PREISKAVE VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC NA LASTNO POBUDO	96
	MANJKAJOČI PRITOŽBENI POSTOPEK ZA NAPOTENE NACIONALNE STROKOVNJAKE.....	96
	KAKOVOST UPRAVLJANJA EVROPSKIH ŠOL	97
4	ODNOSI Z INSTITUCIJAMI IN ORGANI EVROPSKE UNIJE	101
4.1	EVROPSKI PARLAMENT	102
4.2	EVROPSKA KOMISIJA	103
4.3	DRUGE INSTITUCIJE IN ORGANI	103
5	ODNOSI Z VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN S PODOBNIMI ORGANI	107
5.1	EVROPSKA MREŽA VARUHOV ČLOVEKOVIH PRAVIC	107
5.2	DRUGI SEMINARJI IN KONFERENCE VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC	110
5.3	DRUGA SREČANJA VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN NJIHOVIMI SODELAVCI	115
6	OBVESTILA	121
6.1	VRHUNCI LETA	121
6.2	INFORMATIVNI OBISKI	124
6.3	DRUGE KONFERENCE IN SREČANJA	137
6.4	ODNOSI Z MEDIJI	145
6.5	OBJAVE	151
6.6	SPORAZUMEVANJE S POMOČJO SPLETA	152
7	PRILOGE	157
A	STATISTIKA	157
B	PRORAČUN VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC	166
C	ZAPOSLENI	168
D	SEZNAM SKLEPOV	174

UVOD

---

1 POVZETEK

---

2 PRITOŽBE IN PREISKAVE

---

3 SKLEPI PREISKAV

---

4 ODNOSI Z INSTITUCIJAMI IN ORGANI EVROPSKE UNIJE

---

5 ODNOSI Z VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN S PODOBNIMI ORGANI

---

6 OBVESTILA

---

7 PRILOGE

UVOD

Leto 2004 je bilo bogato, kar zadeva pravice evropskih državljanov. Te pravice so postale dostopne dodatnim 75 milijonom ljudi, katerih države so se 1. maja pridružile Evropski uniji. Ena prvih priložnosti za njihovo uveljavitev se je ponudila v začetku junija z volitvami v Evropski parlament, takoj za tem pa še sredi junija s sprejetjem Pogodbe o Ustavi za Evropo, vključno z Listino o temeljnih pravicah. Postopek ratifikacije Ustave v vseh 25 državah članicah bo zagotovo sprožil živahno razpravo o tem, kaj pomeni biti državljan Unije.

Z vidika evropskega varuha človekovih pravic je leto 2004 zaznamovalo konec drugega mandata institucije. Iz ekipe, ki sta jo sestavljali dve osebi, se je v Strasbourgu septembra 1995 razvila institucija, ki jo spoštujejo institucije EU in njeni organi ter ji zaupajo državljanji, ki se v vedno večjem številu obračajo nanjo. V zadnjem letu je število prispelih pritožb nepričakovano naraslo za več kot 50 % – jasen znak vedno večjega zavedanja pravice do pritožbe varuhu človekovih pravic zaradi nepravilnosti.

Zame osebno je bilo bistvenega pomena, da ugotovim, ali lahko izpolnim obljube, ki sem jih dal ob prevzemu službe evropskega varuha človekovih pravic. Ker je moj mandat sovpadal z zadnjim delom zakonodajnega mandata 1999–2004, sem želel izpolniti prednostne naloge, ki sem jih predstavil 1. aprila 2003, in sicer večja učinkovitost urada varuha človekovih pravic, spodbujanje načel pravne države, dobrega upravljanja in spoštovanja človekovih pravic ter pomoč državljanom iz vse Evrope. Širitev Unije je bila osrednja tema vseh teh treh prednostnih nalog, moja vodilna filozofija pri njihovem obravnavanju pa je bila hkrati „odzivna“, tj. odgovarjanje na pritožbe, in „proaktivna“, torej delovanje v okviru pristojnosti varuha s številnimi pobudami za izboljšanje obstoječega sistema.

Izpolnitev danih obljub

Urad varuha človekovih pravic si mora prizadevati, da vsi državljanji, ki se obrnejo nanj, pravočasno in na primeren način prejmejo pomoč ali nasvet. V ta namen smo si v letu 2004 zelo prizadevali, da bi razvili institucijo, ki bi služila državljanom 25 držav članic v 21 jezikih Pogodbe. Lahko rečemo, da smo bili 1. maja dejansko pripravljeni na izziv širitve. Zaposlili smo potrebno pravno in upravno osebje in zagotovili polno delovanje naše baze pritožb. Bili smo usposobljeni za odziv na izjemno povečanje povpraševanja po našem posredovanju.

In rezultati so tukaj! V letu 2004 je evropski varuh človekovih pravic pomagal pritožnikom v skoraj 70 % primerih; vsak primer je raziskal, ga posredoval pristojnemu organu ali pritožnikom svetoval, kam naj se obrnejo za pravočasno in učinkovito rešitev težav. Še več! Institucije so po poizvedbah varuha človekovih pravic poravnale račune in plačale obresti, objavile dokumente in posredovale pojasnila, popravile krivice in se opravičile za napake. Skratka, institucije in organi so pokazali pripravljenost za sodelovanje z varuhom človekovih pravic v korist državljanov. Takšen odnos je bistven za krepitev zaupanja v delovanje varuha človekovih pravic. Državljanji se bodo name obračali le, če bodo prepričani, da bo njihova pritožba naletela na prava ušesa in bo nečemu služila. V letu 2004 smo vztrajno dokazovali, da smo pravi naslov za težave evropskih državljanov.

Druga prednostna naloga, ki sem si jo zastavil, je vključevala krepitev odnosov z drugimi varuhi človekovih pravic po Evropi s ciljem spodbujanja načel pravne države, dobrega upravljanja in spoštovanja človekovih pravic. V ta namen sem opravil precej informativnih obiskov in do 1. maja obiskal vseh deset držav pristopnic, pred koncem leta pa še Romunijo, Nizozemsko, Portugalsko in Francijo. Obiski so se izkazali za pomembne, saj sem imel priložnost srečati se z državljanji in morebitnimi pritožniki, jim pojasniti vlogo varuha človekovih pravic, izmenjati mnenja z javnimi uslužbenci, izpostaviti pomen izvensodnih sredstev in razpravljati s poklicnimi kolegi o tem, kako

najbolje zaščititi in spodbujati pravice državljanov. Predstaviti vlogo varuha človekovih pravic in svetovati v zvezi s tamkajšnjo vzpostavitvijo institucije je bil tudi namen potovanja v Turčijo ter Srbijo in Črno Goro. Skupno sem v času informativnih in drugih obiskov nastopil na 30 predavanjih in predstavitev in se udeležil preko 150 srečanj z varuhi človekovih pravic, javnimi uslužbenci in drugimi sogovorniki.

Informativni obiski so bili tudi ključnega pomena pri izpolnjevanju moje tretje prednostne naloge. Javna predavanja, srečanja in intervjuji so ponudili številne priložnosti za obveščanje državljanov o njihovih pravicah in tem, kako jih čim bolj uporabiti. Zelo smo si prizadevali, da bi čim bolj ciljno obveščali morebitne uporabnike dela varuha človekovih pravic, zato smo se z organizacijo seminarjev, srečanj in konferenc obračali na nevladne organizacije, gospodarske zbornice, pravne in upravne študijske oddelke v akademskem svetu ter druge interesne skupine. Naše publikacije v 25 jezikih so bile razdeljene v velikem obsegu, na voljo pa so tudi v elektronski obliki, da bi se tako povečala ozaveščenost glede varuha človekovih pravic po vsej Evropi.

Verjamem, da sklep Evropskega parlamenta o moji ponovni izvolitvi, ki ga je slednji sprejel 11. januarja letos, pomeni podporo mojim prizadevanjem. Močna podpora moji kandidaturi s strani praktično vseh političnih skupin se mi ravno tako zdi tehten dokaz priznanja, s katerim je Parlament podprl našo institucijo. Vsesplošna medstrankarska podpora je bistvena pri prehodu institucije v drugo desetletje njenega delovanja.

Letno poročilo v novi obliki

Parlament delo varuha človekovih pravic nadzira predvsem na podlagi letnih poročil. Letno poročilo je najpomembnejša objava varuha človekovih pravic: predstavitev dejavnosti varuha v zvezi z obravnavo pritožb v danem letu krepi zmožnost Parlamenta, da pozove institucije in organe Unije k sodelovanju. Nadalje za institucije in organe EU predstavlja pomemben vir samourejanja, saj izpostavi težavna področja, ki se javljajo v upravljanju. Nenazadnje je poročilo v interesu številnih skupin in posameznikov na mnogih ravneh – kolegov varuhov človekovih pravic, politikov, akademikov, interesnih skupin, nevladnih organizacij, novinarjev in tudi državljanov na evropskih, nacionalnih, regionalnih in lokalnih ravneh.

Da bi se čim bolj odzvali na pričakovanja različnih skupin, smo letno poročilo preoblikovali in izdali številne sorodne publikacije. V zvezi s samim letnim poročilom naj poudarimo, da ne objavljamo več sklepov v celoti, ampak le povzetke z bistvenimi točkami. Tematska analiza omogoča izpostavitev najpomembnejših pravnih in drugih vidikov štirih področij dejavnosti. Poglavja, ki govorijo o obveščanju in odnosih z drugimi organi, so po novem zastavljena tako, da je jasno viden njihov pozitiven učinek, hkrati pa prinašajo podrobnosti o dogodkih, ki so se odvijali. Prepričani smo, da smo na ta način pripravili uporabniku bolj prijazen dokument, ki prinaša resnično dodano vrednost: vsi, ki že poznajo delo varuha človekovih pravic, lahko hitro poiščejo najpomembnejše novosti, novi bralci in nepoznavalci dela varuha človekovih pravic pa nedvomno hitreje in lažje spoznajo njegovo vlogo. Nova oblika poročila po našem mnenju ne odraža le želje po tem, da ljudem kar najbolj približamo varuhovo delo, pač pa je tudi dokaz naše zavezanosti čim boljši uporabi javnega denarja in spoštovanju okolja. Upamo, da smo s tem, da smo precej skrajšali poročilo, dejansko ravnali v interesu državljanov, kar je osrednja skrb evropskega varuha človekovih pravic!

Ta skrb nas je navedla, da smo v letu 2004 izdali povzetek s preprostim naslovom *Povzetek in statistika*, ki prinaša kratek letni pregled dejavnosti varuha. Kot dopolnitev že obstoječega materiala in predvsem ob upoštevanju vseh, ki se želijo dodatno poglobiti v delo ombudsmana, je v tem letu predvidena izdaja obsežnejše elektronske publikacije, ki bo obsegala sklepe primerov iz poglavja 3 letnega poročila v angleščini, francoščini in nemščini. Na spletni strani varuha človekovih pravic bo kot samostojen elektronski dokument na voljo v drugi polovici leta 2005, medtem ko jo bo v papirni obliki ali na CD-ROMU mogoče naročiti pri Uradu varuha človekovih pravic. Seveda bodo sklepi ob zaključku primerov še naprej objavljeni na spletni strani varuha človekovih pravic in to v angleščini in jeziku pritožnika. Upamo, da se bomo z vsem tem materialom lahko kar najbolje odzvali na različne potrebe naših uporabnikov.

Prihodnja leta

Brez dvoma smo na pomembnem razpotju, kar zadeva razvoj Evrope državljanov. Ustava, za katero upam, da jo bodo sprejeli državljani in parlamenti vseh 25 držav članic, na številnih področjih predstavlja pomemben korak naprej. Kot opazovalec na Evropski konvenciji, ki je pripravila osnutek Ustave, sem se zavzemal, da bi bili interesi državljanov v središču razprave. Pravica do pritožbe varuhu človekovih pravic je v besedilu resnično poudarjena. Poleg tega sem prepričan, da je za državljane izjemnega pomena pravno zavezujoča Listina temeljnih pravic.

Za doseglo možnosti, ki jih ponuja Listina, je potrebno proaktivno delovanje, da bi se državljani zavedli novih možnosti, ki so jim na razpolago, in bi javnim organom na vseh ravneh Unije istočasno pomagali pri vzpostavljanju pravic iz Listine kot merila za svoja dejanja. Zato varuh človekovih pravic verjame, da mora še okrepiti svoje dejavnosti v zvezi z boljšim poznavanjem vsebine Listine, zlasti sedaj, ko po vsej Uniji poteka vse živahnejša razprava o Ustavi. Z novim razumevanjem svoje vloge in nalog sem seveda že seznanil sogovornike v institucijah EU in državah članicah in nove elemente vključil v tri poglobitve izzive, s katerimi se kot varuh človekovih pravic nameravam spopasti v prihodnjih letih.

Prvi izziv: kako na vseh ravneh Unije zagotoviti spoštovanje pravic državljanov iz zakonodaje EU

Prvi pogoj je, da se državljani svojih pravic zavedajo. Kot evropski varuh človekovih pravic si bom še naprej prizadeval za boljše obveščanje državljanov in morebitnih pritožnikov v zvezi z njihovimi pravicami. Stalno naraščanje števila pritožb in zahtev po podatkih, ki jih prejme varuh človekovih pravic, kaže, da smo na pravi poti, seveda pa bo potrebnega še veliko dela.

Drugi enako pomembni pogoj je, da javne uprave dejansko upoštevajo pravice državljanov pri njihovem vsakdanjem delu na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Nenazadnje so za izvajanje zakonodaje EU odgovorne prav upravne službe držav članic. Če slednje ne uspejo v celoti upoštevati danih pravic, pomembno vlogo odigrajo nacionalni in regionalni varuhi človekovih pravic, pri čemer je njihova vloga vse večja, ker je Listina pravno zavezujoča. Vse to so razlogi, zakaj nameravam še dodatno poglobiti sodelovanje s kolegi v državah članicah in skupaj z njimi preučiti možnosti skupnih preiskav in uvedbe skupne telefonske številke za Unijo, odprte vsem, ki želijo navezati stik z mrežo varuhov človekovih pravic. Številka bi naprimer lahko predstavljala koristno sredstvo za državljane, ki uveljavljajo pravico do prostega gibanja in prebivanja v Uniji.

Po ratifikaciji Ustave bi želel s Parlamentom preučiti, na kakšen način zagotoviti hitro in učinkovito obravnavo pritožb državljanov v zvezi s kršenjem pravic iz Listine in jih po potrebi predložiti Sodišču Evropskih skupnosti v primeru, da pomembnih načelnih vprašanj ne bo mogoče rešiti na drugačen način.

Drugi izziv: kako zagotoviti, da institucije EU svojo dejavnost prilagodijo najvišjim standardom upravljanja

Vedno večja pripravljenost institucij in organov EU za sodelovanje pri reševanju pritožb državljanov je stalen vir spodbude. Še toliko bolj, ker je način, s katerim se odzivajo na pritožbe, glavno merilo tega, v kolikšni meri dejansko upoštevajo potrebe državljanov. Bolj je institucija pripravljena reševati pritožbe ali sprejeti prijazne rešitve, ki jih predlaga varuh človekovih pravic, toliko boljše je za vse vpletene. Iz tega razloga nameravam še naprej skrbno analizirati vse prijazne rešitve, ki jih je vse od ustanovitve dosegel varuh človekovih pravic, in poiskati skupne značilnosti, ki bi lahko pomagale opredeliti vrste pritožb, pri katerih bi bilo mogoče doseči ugoden izid za vse vpletene strani.

Ta moja prizadevanja se vpisujejo v nadgradnjo vloge varuha človekovih pravic kot organa, ki lahko prispeva k boljši kakovosti storitev upravnih služb Unije. Institucije in organi EU se lahko iz pritožb naučijo, kako nuditi boljše storitve. Rezultat je, da imajo vsi, ki bi lahko na neki stopnji imeli stik z institucijo – in ne samo tisti, ki vložijo pritožbo – korist od dela varuha, hkrati pa bi institucije v prihodnosti prejemale manj pritožb. Izvesti nameravam tudi več preiskav na lastno pobudo, da bi prepoznal težave in spodbudil najboljšo prakso. Kaj vse lahko dosežemo, nam kažejo pozitivni rezultati preiskav, ki sem jih sprožil na lastno pobudo v zvezi s kakovostjo upravljanja evropskih šol in postopkom reševanja sporov v zvezi z nacionalnimi strokovnjaki, ki so bili kratkoročno napoteni na novo službeno mesto. V isti želji spodbuditi višje standarde upravljanja sem v letu 2004 institucijam

in organom sporočil še več pripomb. To sem storil, tudi če ni bilo ugotovljenih nepravilnosti, ker sem pač menil, da še vedno obstajajo možnosti za izboljšanje upravnega delovanja institucij, pa naj bo to v zvezi z dostopom do dokumentov, praksami zaposlovanja ali razpisnimi postopki.

V letu 2004 je bilo kar nekaj primerov, v katerih bi se lahko institucija bolje odzvala na preiskave varuha. Tako sem svoje prvo posebno poročilo Parlamentu pripravil v primeru, ko Komisija ni posredovala prepričljivega pojasnila za razlike v razvrščanju delovnih mest predstavnikov urada za tisk v njenih delegacijah v tretjih državah in je zavrnila osnutek priporočila o ponovni preučitvi ustreznih pravil. Primer je sprožila pritožba o domnevni diskriminaciji na podlagi državljanstva. Upam, da bo Parlament pri pregledu varuhovega dela v letu 2004 upošteval nadvse pozitivno sodelovanje, ki so ga Komisija in druge institucije pokazale v veliki večini primerov, in jih spodbudil k nadaljnjemu sodelovanju v vseh primerih. Tovrstno sodelovanje bo nedvomno prispevalo k višjim standardom upravljanja.

Tretji izziv: kako zagotoviti učinkovito in uspešno pomoč, ki jo institucija varuha človekovih pravic lahko nudi državljanom

Evropski varuh človekovih pravic je varuh dobrega upravljanja. Ključno sredstvo, ki ga ima pri tem na razpolago, je Evropski kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev. Evropski varuh uporablja Kodeks za ugotavljanje, ali obstajajo nepravilnosti, kot je k temu pozval Evropski parlament, ko je leta 2001 besedilo odobril.

Kodeks predstavlja uporaben priročnik in koristen vir za državne uradnike. Vesel sem, ker ugotavljam, da njegov vpliv ni omejen le na institucije in organe Unije, saj so ga privzele številne države članice in kandidatke. Da bi se ozaveščenost še povečala, sem poskrbel, da je bil Kodeks leta 2004 preveden v vse uradne jezike in jezike držav kandidatk. V letu 2005 bo objavljena nova različica, tako da se bodo lahko s pravicami, ki jih vsebuje, seznanili državljani iz vse Evrope.

Ne glede na pozitiven vpliv Kodeksa pa sem še naprej prepričan, da bi zaradi številnih prednosti, ki jih lahko prinese, resnično potrebovali zakon o dobrem upravljanju, ki bi veljal za vse institucije in organe EU. Tovrstni zakon bi tako za državljane kot uradnike pomenil uveljavitev načel, določenih v Kodeksu. Pomagal bi odpraviti sedanjo zmedo, saj se skoraj vsaka institucija oziroma organ ravna po lastnem kodeksu. Končno in najbolj pomembno pa je, da bi zakon prispeval k uveljavitvi temeljne pravice državljanov do dobrega upravljanja, zapisane v členu 41 Listine (člen II-101 Ustave). Zato si bom še naprej prizadeval spodbuditi Evropsko komisijo, da čim hitreje predlaga zakon, ki bi podpiral dobro upravljanje institucij in organov Unije.

Sklep

Naj povzamem svoje videnje naslednjih petih let delovanja institucije Evropskega varuha človekovih pravic. Moj cilj je državljanom EU prikazati, s katerimi pravicami razpolagajo in na kakšen način jih lahko polno uveljavijo. Zavedam se, da bom zastavljeni cilj dosegel le s tesnim sodelovanjem z vsemi institucijami EU, zlasti Evropskim parlamentom, ter z nacionalnimi in regionalnimi varuhi človekovih pravic v državah članicah. Pri tem seveda ne smem pozabiti na odlične, odločne in zanesljive sodelavce v mojem uradu. Zavedam se odgovornosti nedavne široko izražene podpore Evropskega parlamenta mojemu delu, a vse to mi daje še dodatno energijo za uresničevanje zastavljenih ciljev v trenutku, ko institucija prehaja v drugo desetletje obstoja in vestnega, dinamičnega, učinkovitega, in kar je najpomembnejše, pravičnega in nepristranskega delovanja v korist državljanom EU.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

UVOD

---

1 POVZETEK

---

2 PRITOŽBE IN PREISKAVE

---

3 SKLEPI PREISKAV

---

4 ODNOSI Z INSTITUCIJAMI IN ORGANI EVROPSKE UNIJE

---

5 ODNOSI Z VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN S PODOBNIMI ORGANI

---

6 OBVESTILA

---

7 PRILOGE

---

1 POVZETEK

Deseto letno poročilo evropskega varuha človekovih pravic Evropskemu parlamentu prinaša opis dejavnosti varuha človekovih pravic v letu 2004. Gre za drugo letno poročilo P. Nikiforosa DIAMANDOUROSA, ki je delo evropskega varuha človekovih pravic začel opravljati 1. aprila 2003.

SESTAVA POROČILA

Poročilo je sestavljeno iz šestih poglavij in štirih prilog. Začne se z uvodom, v katerem varuh človekovih pravic povzame osrednje letne dejavnosti in dosežke ter predstavi prednostne naloge. Povzetek predstavlja poglavje 1.

Poglavje 2 opisuje postopke varuha človekovih pravic za obravnavanje pritožb in izvajanje preiskav. Opisuje pomembnejše spremembe in vsebuje pregled pritožb, ki so bile obravnavane med letom, vključno s tematsko analizo rezultatov v primerih, ki so se zaključili s preiskavo. Analiza obsega najpomembnejše ugotovitve in dejstva iz sklepov varuha v letu 2004.

V poglavju 3 so zbrani povzetki sklepov, ki ponazarjajo razpon področij in institucij, vpletenih v pritožbe in preiskave na lastno pobudo. Poglavje prinaša povzetke vseh sklepov, omenjenih v tematski analizi iz poglavja 2. Povzetki sklepov o pritožbah so najprej razvrščeni glede na zaključek oziroma rezultat, potem pa še glede na institucijo ali organ. Poglavje se zaključi s povzetki sklepov preiskav na lastno pobudo.

Poglavje 4 obravnava odnose z drugimi institucijami in organi Evropske unije. Začne se z opisom pomena konstruktivnih delovnih odnosov varuha človekovih pravic z institucijami in organi, nadaljuje pa s pregledom srečanj in prireditvev, ki so potekali v letu 2004.

Poglavje 5 povzema odnose varuha človekovih pravic z nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi varuhi človekovih pravic v Evropi in zunaj nje. Natančno so opisane dejavnosti evropske mreže varuhov človekovih pravic, poleg tega pa je opisana tudi udeležba varuha na seminarjih, konferencah in srečanjih.

Poglavje 6 ponuja pregled dejavnosti s področja obveščanja javnosti. Razdeljeno je na šest delov, ki vključujejo najpomembnejše letne dogodke, informativne obiske varuha, konference in srečanja, na katerih je sodeloval varuh oziroma njegovi zaposleni, odnose z mediji, objave in spletne komunikacije.

Priloga A vsebuje statistične podatke o delu evropskega varuha človekovih pravic v letu 2004. Prilogi B in C navajata podrobnosti v zvezi s proračunom in zaposlenimi v uradu varuha. Priloga D navaja sklepe iz poglavja 3 glede na številko primera, vsebino in vrsto domnevne nepravilnosti.

SINOPSIS

Poslanstvo evropskega varuha človekovih pravic

Urad evropskega varuha človekovih pravic je bil ustanovljen z Maastrichtsko pogodbo v okviru pravic iz državljanstva Evropske unije. Varuh preučuje pritožbe o nepravilnostih v delu institucij in organov Skupnosti z izjemo Sodišča Evropskih skupnosti in prvostopenjskega sodišča, ki opravljata svojo pravosodno funkcijo. V soglasju z Evropskim parlamentom je „nepravilnosti“ opredelil na način, ki vključuje spoštovanje človekovih pravic, pravne države in načel dobrega upravljanja.

Poleg tega, da se odziva na pritožbe posameznikov, družb in združenj, deluje tudi proaktivno, to pomeni, da sproža preiskave na lastno pobudo in ugotovitve posreduje državljanom ter jih obvešča o njihovih pravicah in tem, kako jih uveljaviti.

Pravica do pritožbe varuhu človekovih pravic je vključena v Pogodbo o Ustavi za Evropo, ki je trenutno v postopku ratifikacije s strani držav članic EU.

Pritožbe in preiskave v letu 2004

Skupno število pritožb, prejetih v letu 2004, znaša 3726. To v primerjavi z letom 2003 predstavlja povečanje za 53 %. Od tega skupnega povečanja za 53 % je 51 % pritožb iz 10 novih držav članic, ki so se Uniji pridružile 1. maja 2004. Ostalih 49 % predstavlja povečano število pritožb, poslanih iz 15 starih držav članic in od drugod po svetu, kar odraža večjo ozaveščenost v zvezi z evropskim varuhom človekovih pravic v EU in zunaj nje. Prvič do sedaj je bilo več kot pol pritožb poslanih v elektronski obliki, po elektronski pošti ali prek obrazca s spletne strani varuha človekovih pravic. V 3536 primerih so pritožbe poslali neposredno posamezni državljani, medtem ko so 190 pritožb poslala združenja ali družbe.

Evropski varuh človekovih pravic je lahko pritožnikom pomagal v skoraj 70 % primerov, s tem ko je primer raziskal, ga posredoval pristojnemu organu ali svetoval, kam se lahko obrnejo za pravočasno in učinkovito rešitev težave. Med letom je bilo sproženih 351 novih preiskav, vključno z osmimi, izvedenimi na varuhovo lastno pobudo.

Večina pritožb, 375 primerov, v zvezi s katerimi je bila izvedla preiskava, je bila zoper Evropsko komisijo, kar pomeni 69 % vseh preiskav. Glede na dejstvo, da je Komisija osrednja institucija Skupnosti, ki sprejema odločitve in neposredno vpliva na državljane, je normalno, da je glavni predmet pritožb državljanov. 58 pritožb je bilo zoper Urad za izbor osebja Evropskih skupnosti (EPSO), 48 zoper Evropski parlament in 22 zoper Svet Evropske unije.

V glavnem so se domnevne nepravilnosti nanašale na pomanjkanje preglednosti, vključno z zavračanjem posredovanja podatkov (127 primerov), diskriminacijo (106 primerov), nepotrebne zamude (67 primerov), proceduralne napake (52 primerov), nepravilnost ali zloraba pooblastil (38 primerov), neizpolnjevanje obveznosti, tj. neuspešnost Komisije pri izvajanju vloge „varuha Pogodbe“ v odnosu do držav članic (37 primerov), malomarnost (33 primerov) in pravne napake (26 primerov).

V letu 2004 se je tudi izjemno povečalo število zahtev varuhu človekovih pravic po podatkih. Po elektronski pošti je prispelo 3200 posameznih zahtev v primerjavi s približno 2000 zahtevami, prispelimi v letih 2003 in 2002.

Rezultati preiskav varuha človekovih pravic

Leta 2004 je varuh človekovih pravic zaključil 251 preiskav. Od tega je bilo 247 preiskav o pritožbah, štiri pa so bile preiskave na lastno pobudo. Rezultati preiskave so naslednji:

Brez nepravilnosti

V 113 primerih preiskava varuha človekovih pravic ni razkrila nepravilnosti. To ni nujno negativen izid za pritožnika, ki vsaj prejme temeljito razlago institucije ali organa o svojem dejanju oziroma opravičilo. Na primer:

- Evropska komisija je ravnala hitro in konstruktivno, da je popravila napako, zaradi katere je zavrnila predhodni predlog nemškega svetovalca, ki je zamudil rok za predložitve. Predhodni predlog je bil izbran in po intervenciji varuha človekovih pravic je bilo pritožniku dodeljeno enako število dni za pripravo polnega predloga kot ostalim ponudnikom. (221/2004/GG)
- Kot odgovor na izjave grške zavarovalniške družbe, da ni uspela zagotoviti pravnega prenosa določenih direktiv v grško nacionalno zakonodajo, je Komisija ponudila koristno razlago ustreznega pravnega okvira. Direktor družbe je pisal varuhu človekovih pravic in se mu zahvalil

za njegovo preiskavo, ki je izpostavila možnosti nadaljnjega ukrepanja o bistvenih zadevah. (841/2003/(FA)OV)

Tudi če varuh človekovih pravic ne ugotovi nepravilnosti, lahko poišče način, kako v prihodnosti izboljšati upravljanje institucij ali organov. V takih primerih lahko oblikuje dodatno pripombo, kot je to storil v naslednjih primerih:

- Varuh človekovih pravic je potrdil, da je Komisija na podlagi izjem, ki so opredeljene v veljavnih pravilih o dostopu do dokumentov, pravilno ravnala, ko je zavrnila dostop do nekaterih dokumentov v zvezi s pogajanjem Svetovne trgovinske organizacije (STO). Dokumente je zahtevala okoljska organizacija „Prijatelji Zemlje“. Kljub temu je zaradi pričakovanj velikega števila državljanov o večji odprtosti tega pomembnega političnega področja, Komisijo spodbudil, naj pretehta dodatne načine doseganja večje preglednosti teh pogajanj in lažjega dostopa javnosti do stališč vseh strani. (1286/2003/JMA)
- Na podlagi pritožbe varuhu človekovih pravic je Evropski parlament španskemu državljanu razložil, zakaj je bila zavrnjena njegova vloga za pripravništvo. Da bi spodbudil višje upravne standarde, je varuh človekovih pravic pripomnil, da bi Parlament lahko zagotovil natančnejše podatke o kriterijih za vloge za pripravništvo. Prav tako je predlagal, da bi Parlament pregledal in dopolnil pravila in omogočil, da bi bil seznam imen oseb, ki sprejmejo ponudbo za pripravništvo, javni dokument. (821/2003/JMA)
- Ustanovitelju nemške organizacije za zaščito živali ni bil dovoljen dostop do delov poročila misije, ki ga je sestavil Urad za prehrano in veterino Evropske komisije. Varuh človekovih pravic se je sicer strinjal z odločitvijo Komisije, da dostop zavrne, vseeno pa je pripomnil, da bi bilo v mejah možnega koristno podatke, ki niso zaupne narave, beležiti ločeno od zaupnih. Menil je, da bi bil to način, kako omogočiti delni dostop. Komisija je kasneje potrdila, da je s pravili o dostopu do dokumentov zaupne dokumente jasneje ločila od tistih, ki ne vsebujejo zaupnih podatkov. (1304/2003/PB)

Primeri, rešeni s strani institucij, in sporazumne rešitve

Kjer je mogoče, si varuh človekovih pravic prizadeva doseči ugoden rezultat tako za pritožnika kot institucijo, zoper katero je vložena pritožba. Pri doseganju zadovoljivih rezultatov, ki pripomorejo na eni strani h krepitvi odnosov med institucijami in državljani, na drugi pa k izogibanju dragim in dolgotrajnim sodnim postopkom je seveda bistvenega pomena sodelovanje institucij in organov Skupnosti.

Leta 2004 so na podlagi pritožbe varuhu človekovih pravic institucije ali organi sami rešili 65 primerov. Naj navedemo nekaj primerov:

- Komisija je malemu nemškemu podjetju poravnala račune v višini 17.437 EUR, potem ko se je slednje na varuha obrnilo, ker plačila ni prejelo navkljub sedmim opominom. Komisija je razložila, da je do zamude prišlo zaradi tehničnih sprememb v proračunskih postopkih in zagotovila, da ustanovitev enote za finančni nadzor pomeni, da bodo zadeve odslej bolj pregledane. Varuh človekovih pravic je vztrajal, da imajo lahko zamude pri plačilih še posebej hude posledice za mala in srednje velika podjetja, zato je Komisija privolila tudi v izplačilo obresti. (435/2004/GG)
- Kmalu zatem, ko je varuh človekovih pravic začel preiskavo, je Parlament v postopek zaposlovanja za delovno mesto s področja splošne varnosti vključil italijanskega policista. Kandidat je predhodno dvakrat navezal stike s Parlamentom, da bi izrazil nestrinjanje z odločitvijo te ustanove o zavrnitvi njegove vloge, saj naj bi skoraj petletne delovne izkušnje ustrezale postavljenim pogojem. Varuhu se je pritožil, ker mu Parlament ni posredoval nikakršnega odgovora. (1600/2003/ADB)

Ko varuh človekovih pravic ugotovi nepravilnost, vedno najprej poskuša doseči sporazumno rešitev. V nekaterih primerih to pomeni odškodnino, ki jo je institucija ali organ pripravljena ponuditi pritožniku. V tem primeru gre za dejanja *ex gratia*: to pomeni brez dopustitve pravne odgovornosti in brez oblikovanja precedensa.

Leta 2004 je bilo predlaganih 12 sporazumnih rešitev. Pet primerov je bilo zaključenih po tem, ko je bila dosežena sporazumna rešitev (vključno z dvema primeroma, ko je bil predlog vložen že leta 2003). Ob koncu leta 2004 je bilo 11 predlogov še v postopku preučitve. Leta 2004 so sporazumno rešitev dosegli v naslednjih primerih:

- Komisija je pritožniku omogočila vpogled v rezultate, ki jih je dosegel pri cestnem preizkusu. Pritožnik je oddal prošnjo za delovno mesto pomožnega voznika pri Komisiji. Potem, ko je prejel obvestilo o neuspešni oceni na preizkusu, si je zaman prizadeval, da bi dobil vpogled v doseženo oceno. Varuh človekovih pravic je ugotovil, da Komisija ni predložila razlogov, zakaj pritožniku ni dovoljen dostop do rezultatov. (1320/2003/ELB)
- Komisija je evropski skupini za raziskave in kampanje Corporate Observatory Europe, posredovala seznam dokumentov o pogajanjih v zvezi z naložbami Svetovne trgovinske organizacije (STO). Pritožnik, čigar zahteva po dokumentih je bila precej splošna, je bil obveščen, naj predloži bolj natančno zahtevo. (415/2003/TN)

Kritične pripombe, osnutki priporočil in posebna poročila

Če sporazumna rešitev ni mogoča, lahko varuh človekovih pravic zaključi primer s kritično pripombo ali sestavi osnutek priporočila.

Kritično pripombo običajno sestavi, če je prepozno, da bi institucije primer nepravilnosti odpravile, če nepravilnost nima splošnih posledic ali se zdi, da nadaljnji ukrepi varuha niso več potrebni. Kritična pripomba pritožniku potrjuje, da je bila pritožba upravičena, institucijam ali organom pa pokaže, kje so ravnali napačno, kar jim nadalje pomaga ugotoviti, kako bi se podobnim nepravilnostim lahko izognili. Leta 2004 je varuh sestavil 36 kritičnih pripomb. Na primer:

- Varuh človekovih pravic je kritiziral Parlament, ker ni sprejel ustreznih ukrepov za dejansko izvajanje pravil o kajenju v svojih prostorih. Varuh je posredoval po prejemu pritožbe danskega uradnika, zaposlenega v Parlamentu. Poudaril je, da se mora Parlament vprašanju še posebej posvetiti zaradi možnih negativnih posledic za zdravje, ki jih lahko sproža izpostavljenost dimu, saj so s tem lahko povezana tudi vprašanja pravne odgovornosti. (260/2003/OV)
- Varuh človekovih pravic je grajal Komisijo v zvezi z zaposlovanjem švedskih državljanov. Komisija ni želela ponovno preučiti razporeditev pritožnika na delovno mesto, kar je varuh človekovih pravic ocenil kot nepošteno. Dejstvo, da Komisija ni pojasnila domnevnega notranjega nesporazuma o razpoložljivosti delovnega mesta, je pomenilo kršitev obveznosti iz zakonodaje EU, je še dodal. (1435/2002/GG)
- Varuh človekovih pravic je kritiziral Urad za izbor osebja Evropskih skupnosti (EPSO), ker ni ustrezno upravičil odločitve o tem, da bo korespondenca s kandidati na javnih natečajih samo v angleščini, francoščini in nemščini. Pritožnik je trdil, da odločitev pomeni kršitev načela predpisane enakopravnosti uradnih in delovnih jezikov. Ker je bila pritožba „*actio popularis*“, je varuh človekovih pravic menil, da sporazumna rešitev ni primerna. (2216/2003/MHZ)

Za institucije in organe je pomembno, da spremljajo kritične pripombe varuha človekovih pravic in ukrepajo pri reševanju spornih vprašanj ter se na ta način izognejo nepravilnostim v prihodnje. Leta 2004 je tako Komisija obvestila varuha o nadaljnjih ukrepih v zvezi z 11 kritičnimi pripombami, med drugim:

- Komisija se je opravičila in obravnavala primer po tem, ko jo je varuh opozoril, da ni ustrezno pojasnila, zakaj skoraj dve leti ni ukrepala. Varuh je to storil po prejemu dveh pritožb o državni pomoči, ki jo je podelila portugalska vlada, katerih pa Komisija po mnenju pritožnika ni obravnavala pravilno. (2185/2002/IP)
- Komisija je izrazila obžalovanje, ker pritožniku ni posredovala ustreznega in jasnega pisnega odgovora in potrdila, da je naknadno dopolnila načela dobrega upravljanja. Varuh človekovih pravic je Komisijo kritiziral, ker je zavrnila povračilo stroškov, ocenjenih na 170.000 EUR, za tajniške storitve, ki jih opravil nizozemski zavod. (1986/2002/OV)

V primerih, ko so nepravilnosti še posebej resne oziroma imajo splošne posledice, ali če je še vedno mogoče, da institucije nepravilnosti odpravijo, varuh človekovih pravic sestavi osnutek priporočila. Zadevna institucija ali organ mora varuhu človekovih pravic v roku treh mesecev posredovati podrobno mnenje.

Leta 2004 je bilo sestavljenih 17 osnutkov priporočil, s sklepom pa je bilo zaključenih še pet osnutkov priporočil iz leta 2003. Sedem primerov je bilo zaključenih med letom, ko je institucija sprejela osnutek priporočila. En primer je privedel do posebnega poročila Evropskemu parlamentu. Pet primerov je bilo zaključenih iz drugih razlogov. Konec leta 2004 se je še vedno preučevalo 9 osnutkov priporočil. Naslednji primeri spadajo med osnutke priporočil, sprejete leta 2004:

- Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) je predložil podrobno obrazložitev v odgovor na zahtevo varuha človekovih pravic o ponovni oceni preiskave v t.i. primeru „Blue Dragon“. Preiskava varuha je namreč razkrila številne točke, ki so upravičevale dvome v ustreznost preiskave Evropskega urada za boj proti goljufijam navedb direktorjev družbe Blue Dragon. Glede na podatke, ki jih je predložil OLAF o trenutnih preiskavah Komisije, je varuh človekovih pravic ocenil kot razumno, da OLAF svoje preiskave ne odpre ponovno. (1769/2002/(IJH)ELB)
- Komisija je malemu podjetju iz Združenega kraljestva ex gratia izplačala nadomestilo v višini 21.000 EUR, potem, ko je varuh človekovih pravic ugotovil, da Komisija podjetju ni dala dovolj časa za pripravo predloga v okviru pogodbe o izvajanju raziskav in razvoja, zaradi česar je predlog obveljal za neustreznega, ker naj bi vseboval napake. Komisija je poudarila, da si je prizadevala, da ne bi škodovala malim in srednje velikim podjetjem in priznala, da je bilo zaradi izjemnih okoliščin pritožnikom dejansko težko pravilno izvesti naročilo. (1878/2002/GG)
- OLAF je pritožnici posredoval tri dokumente in ji razložil, da ostali dokumenti, za katere je zaprosila, ne obstajajo. Posredoval je varuh človekovih pravic. Pritožnica, uradnica, ki je delala za Inštitut za transuranske elemente v Karlsruheu, je za dokumente zaprosila v okviru preiskave njenih navedb o hudih nepravilnostih pri delu tega inštituta. (220/2004/GG)

Če institucija ali organ Skupnosti na osnutek priporočila ne ponudi zadovoljivega odgovora, lahko varuh človekovih pravic pošlje posebno poročilo Evropskemu parlamentu. To predstavlja zadnje orožje varuha človekovih pravic in dejansko zadnji možni ukrep v času obravnave primera, ker sta sprejetje resolucije in izvajanje pooblastil Parlamenta stvar politične sodbe slednjega. Leta 2004 je bilo pripravljeno eno posebno poročilo:

- Varuh človekovih pravic je Parlamentu predložil posebno poročilo, ker Komisiji ni uspelo zagotoviti ustreznega in prepričljivega pojasnila za razlike v klasifikaciji delovnih mest predstavnikov urada za tisk v delegacijah Komisije v tretjih državah in ker je ta ustanova zavrnila osnutek priporočila o ponovni preučitvi pravil o klasifikaciji teh delovnih mest. Pakistanski državljani, ki je delal kot predstavnik urada za informiranje in tisk pri delegaciji Evropske komisije v Islamabadu, je trdil, da je bil zaradi svoje narodnosti diskriminiran in zato razvrščen v nižjo skupino. (OI/2/2003/GG)

Preiskave na lastno pobudo

Varuh človekovih pravic se k možnosti sprožitve preiskave na lastno pobudo načeloma zateče v dveh glavnih primerih. Prvič za preiskavo možnega primera nepravilnosti, če je pritožbo vložila nepooblaščen oseba (tj. pritožnik, ki ni državljani ali prebivalec Unije ali pravna oseba z registriranim sedežem v državi članici). Leta 2004 je bilo sproženih osem tovrstnih preiskav na lastno pobudo, vključno s šestimi preiskavami na podlagi pritožb, ki so jih pred 1. majem vložili državljani držav, ki so se tega dne priključile Uniji. Štiri od teh preiskav so se zaključile med letom. Drugič se varuh človekovih pravic k lastni pobudi zateče za reševanje sistemskih težav v institucijah. V letu 2004 sta bili pozitivno zaključeni dve takšni preiskavi na lastno pobudo, in sicer:

- Komisija je sprejela ukrep za izboljšanje upravljanja evropskih šol in si prizadevala za določitev in reševanje najbolj resnih operativnih slabosti. Varuh človekovih pravic je pozdravil odgovor Komisije na preiskavo v zvezi z dobrim upravljanjem v šolah, še zlasti njeno dolžnost glede

sodelovanja s starši. Komisijo je spodbudil v njenih prizadevanjih za to, da šole priznajo, da je del njihovega osrednjega poslanstva usposobiti starše in si pridobiti njihovo zaupanje. Varuh človekovih pravic je preiskavo odprl po vrsti pritožb, iz katerih je bilo čutiti frustracije in zmanjševanje moči staršev, katerih otroci obiskujejo eno izmed evropskih šol. (OI/5/2003/IJH)

- Komisija se je po preiskavi na lastno pobudo strinjala, da uvede notranji pritožbeni postopek za nacionalne strokovnjake, začasno dodeljene na nova delovna mesta. Po tem, ko je varuh človekovih pravic poudaril, da Komisija ni dala točnega časovnega razporeda za postopek, je Komisija sporočila, da bi pritožbeni postopek lahko bil sprejet do marca 2005. Dodeljeni nacionalni strokovnjaki so nacionalni ali mednarodni državni uradniki ali osebe, zaposlene v zasebnem sektorju, ki začasno delajo za evropske institucije. Varuh človekovih pravic je odprl preiskavo potem, ko je bil opozorjen, da ti strokovnjaki nimajo možnosti sprožitve notranjega pritožbenega postopka. (OI/1/2003/ELB)

Dodatna analiza

V sklepnem razdelku poglavja 2 letnega poročila so ti in ostali primeri še dodatno preučeni z vidika naslednjih tematskih vprašanj: dostop do dokumentov in varstvo podatkov, Komisija kot „varuh Pogodbe“, pogodbe in dotacije ter kadrovska vprašanja. Ker skoraj 70 % preiskav varuha človekovih pravic zadeva Komisijo, se razdelek zaključuje z oceno odnosov med Komisijo in varuhom človekovih pravic ter pritožniki, kot se odraža v sklepih iz leta 2004 in odgovorih Komisije iz tega leta na dodatne in kritične pripombe. Varuh človekovih pravic Parlament opozarja na številne primere, v katerih bi Komisija lahko odgovorila bolj pozitivno, in poudarja potrebo po tem, da bi Parlament sprožil pobude, ki bi Komisijo spodbudile k dobremu sodelovanju, značilnem za veliko večino primerov v letu 2004, v vseh prihodnjih primerih.

Poglavje 3 poročila vsebuje povzetke 59 od skupno 251 sklepov, s katerimi so bili zaključeni primeri iz leta 2004. Povzetki odražajo različna področja in institucije, ki so bili zajeti v preiskave varuha človekovih pravic, ter vrste ugotovitev. Izbrani primeri so navedeni zato, ker vsebujejo nove pravne ugotovitve, novosti glede pristojnosti in postopkov varuha človekovih pravic oziroma se nanašajo na ugotovitve splošnega pomena ali interesa.

Vse odločitve, ki jih varuh sprejme po končani preiskavi, z izjemo nekaterih zaupnih primerov, pri katerih je objava nemogoča zaradi anonimnosti, so objavljene na spletni strani varuha človekovih pravic (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) v angleščini in jeziku pritožnika.

Odnosi z institucijami in organi Evropske unije

Konstruktivni delovni odnosi z institucijami in organi Evropske unije so za varuha človekovih pravic bistvenega pomena, saj je to sredstvo za doseganje pozitivnih rezultatov za državljane. Sodelovanje poteka v obliki rednih srečanj in skupnih dogodkov, ki prispevajo k večjemu razumevanju dela enih in drugih in obema stranema omogočajo, da raziščejo, kako najbolje zaščititi in spodbuditi pravice državljanov, hkrati pa določijo področja nadaljnega sodelovanja.

Varuh človekovih pravic se je leta 2004 s predstavniki in uradniki institucij ter organov srečal več kot tridesetkrat. Med drugim so bile pripravljene predstavitve dela varuha človekovih pravic, na katerih je spregovoril o osnovnih načinih, kako najbolje odgovoriti na pritožbe in kako izboljšati postopke. Gre za še en primer proaktivne razsežnosti delovanja varuha človekovih pravic in širše gledano ustreza dvojni vlogi institucije ombudsmana, ki je hkrati mehanizem zunanega nadzora in vir pomoči pri večanju kakovosti upravljanja. Obravnavane so bile pobude, kako okrepiti medinstitucionalno sodelovanje in zagotoviti, da vsak, ki ima tehten razlog za pritožbo varuhu človekovih pravic, dobi informacije o tem, kako to storiti. Na srečanjih je potekala še razprava o prednostnih nalogah varuha človekovih pravic in sredstvih, potrebnih za njihovo dosego, pri čemer je bila posebna pozornost namenjena proračunu institucije.

Evropski varuh vsako leto poroča Evropskemu parlamentu, redno pa o svojih aktivnostih obvešča tudi poslance, katerim skozi vse leto pošilja publikacije o svojem delu. Leta 2004 so poslanci Evropskega parlamenta prejeli osem tovrstnih publikacij. Varuh človekovih pravic uspešno

sodeluje z Odborom za peticije Evropskega parlamenta, s katerim si po potrebi vzajemno izmenjuje primere, kar dopolnjuje učinkovito delovanje v prid evropskim državljanom. Varuh človekovih pravic pritožnikom, ki si prizadevajo za spremembe evropske zakonodaje ali politike, svetuje, kako naj peticijo naslovijo na Parlament. De Rossovo poročilo o *Letnem poročilu 2003* varuha človekovih pravic je vključevalo predlog Odboru o tem, da bi postal polnopravni član evropske mreže varuhov človekovih pravic. Varuh človekovih pravic je predlog pozdravil in se dogovoril za njegovo hitro izvajanje.

Odnosi z varuhi človekovih pravic in podobnimi organi

Tesno sodelovanje s kolegi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni je ključna naloga evropskega varuha človekovih pravic, saj predstavlja zagotovilo za takojšnjo in učinkovito obravnavo pritožb državljanov. Za sledenje pomembnim spremembam na področju delovanja varuhov človekovih pravic je prav tako odločilnega pomena izmenjava informacij o zakonodaji EU in najboljši praksi.

Mreža

Evropska mreža varuhov človekovih pravic, ki se je razvila v močno orodje za sodelovanje, je za evropskega varuha človekovih pravic bistvenega pomena. Mreža zdaj vključuje skoraj 90 podružnic v 29 državah ter pokriva nacionalne in regionalne ravni v Uniji ter nacionalno raven v državah prosilkah za članstvo v EU, na Norveškem in Islandiji. Vzpostavljen je učinkovit mehanizem za sodelovanje pri obravnavi primerov. To je še posebej pomembno glede na to, da se veliko pritožnikov obrne na evropskega varuha človekovih pravic, čeprav imajo težave z nacionalno, regionalno ali lokalno upravo. V številnih primerih lahko za učinkovita pravna sredstva poskrbi varuh človekovih pravic v zadevni državi. Če je mogoče, evropski varuh primer prenese neposredno na nacionalnega ali regionalnega ombudsmana, sicer pa pritožniku primerno svetuje. Leta 2004 je varuh človekovih pravic v 906 primerih pritožnikom svetoval, naj se obrnejo na nacionalnega ali regionalnega ombudsmana, 54 pritožb pa je neposredno prenesel zadevnemu varuhu človekovih pravic. Varuhi človekovih pravic v mreži prav tako lahko pomagajo pri obveščanju državljanov o pravicah, ki jih imajo na temelju zakonodaje EU, kot tudi o tem, kako jih uveljaviti oziroma braniti.

Varuh človekovih pravic nacionalnim in regionalnim ombudsmanom pomaga pri njihovih preiskavah tako, da odgovarja na vprašanja o predpisih EU ali vprašanja posreduje ustrezni instituciji ali organu EU. Leta 2004 je tako prejel vprašanja regionalnega varuha človekovih pravic italijanske pokrajine Veneto, irskega varuha človekovih pravic in varuha človekovih pravic s Cipra.

Mreža je zelo aktivna pri izmenjavi izkušenj in najboljše prakse. Organizirani so seminarji in sestanki, objavljajo se redna glasila, obstaja elektronski forum za razpravo, vsakodnevno pa so objavljene elektronske novice. Leta 2004 so stekle resne priprave na peti seminar nacionalnih varuhov človekovih pravic držav članic EU in držav kandidatk. V tem okviru sta se trikrat srečala evropski varuh človekovih pravic in njegov nizozemski kolega Roel FERNHOUT, da bi pripravila vse potrebno za uspešen potek seminarja, ki bo septembra 2005 v Haagu. *Glasilo evropskih varuhov človekovih pravic* še naprej predstavlja koristen način izmenjave informacij o predpisih EU in najboljši praksi v letu 2004. Številki, objavljeni aprila in oktobra, obravnavata teme, kot so nova Ustava za Evropo in njen vpliv na vlogo varuhov človekovih pravic, težave, s katerimi se srečujejo tisti, ki želijo uveljaviti svojo pravico do prostega gibanja, in ovire, s katerimi se soočajo invalidi. V letu 2004 je resnično zaživel tudi elektronski forum varuha človekovih pravic, kar je uradom omogočilo izmenjavo informacij v obliki vprašanj in odgovorov. Sproženih je bilo več pomembnih, v osnovi zelo raznolikih razprav, od vprašanj o televizijskih nastopih varuhov človekovih pravic do njihove pravice do obiskov v zaporih, pri čemer je v razpravi sodelovala večina nacionalnih uradov. Elektronske novice z naslovom *Dnevne novice varuha človekovih pravic* so objavljene vsak delovni dan, vključujejo pa članke, sporočila za javnost in obvestila uradov iz vseh držav, vključenih v mrežo.

Sodelovanje v mreži se je leta 2004 še povečalo, k čemur so prispevali informativnih obiskov varuha človekovih pravic v državah članicah in državah kandidatkah. V tej zvezi velja izpostaviti neprecenljivo pomoč drugih varuhov človekovih pravic širom Evrope, saj so bili obiski sistematična priložnost za ombudsmane, da skupaj poiščejo nove načine delovanja v korist državljanov. Od nastopa svoje funkcije aprila 2003 do konca leta 2004 je evropski varuh obiskal vseh 25 držav članic.

Srečanja

Varuh človekovih pravic pa s svojimi kolegi mi sodeloval zgolj v okviru evropske mreže varuhov človekovih pravic. Kot aktivni član številnih organizacij ombudsmanov je sodeloval na konferencah in seminarjih znotraj in zunaj meja Evrope, pri čemer naj izpostavimo osmo svetovno konferenco Mednarodnega združenja ombudsmanov v mestu Quebec v Kanadi. Z veseljem se je udeleževal prireditvev, ki so jih organizirali nacionalni varuhi človekovih pravic oziroma je drugače poskrbel za zastopanost urada na tovrstnih prireditvah. V okviru svojega dela s področja spodbujanja načel pravne države, spoštovanja človekovih pravic in dobrega upravljanja, se je varuh človekovih pravic leta 2004 udeležil številnih dogodkov, tudi v Turčiji ter Srbiji in Črni gori, katerih cilj je bila ustanovitev novih institucij varuha človekovih pravic. Tudi v zvezi s tem si je evropski varuh prizadeval, da so bili *Glasilno evropskih ombudsmanov*, forum za razprave in dnevne novicena razpolago širšemu članstvu evropske sekcije Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic.

Obveščanje javnosti

Temelj prizadevanj varuha človekovih pravic, ki konstruktivno sodeluje z institucijami in organi EU ter drugimi varuhi človekovih pravic, je v največji možni meri delovati v dobro državljanom. Ključ za doseg tega cilja je povečanje ozaveščenosti državljanov o njihovih pravicah in še zlasti o njihovi pravici do pritožbe varuhu človekovih pravic. Med letom je bilo v zvezi s tem narejenega veliko.

Varuh človekovih pravic je leta 2004 povečal število informativnih obiskov držav članic, držav pristopnic in držav prosilk. Med vsakim takšnim obiskom se je srečal z državljani, možnimi pritožniki, predstavniki upravnih služb, člani pravosodnih organov in višjimi političnimi predstavniki. Obiski so se izkazali za odlično sredstvo večanja ozaveščenosti državljanov o svojih pravicah. Poleg tega so pripomogli k boljšemu razumevanju dela ombudsmana s strani ključnih članov pravosodne, zakonodajne in izvršilne veje oblasti na nacionalnih in regionalnih ravneh, obogatili pa so tudi dragoceno sodelovanje varuha človekovih pravic z njegovimi kolegi v državah članicah in državah prosilkah. K uspehu obiskov je odločilno prispevala pomoč uradov varuha človekovih pravic v zadevnih državah, pisarn Evropskega parlamenta in predstavništva oziroma delegacij Evropske komisije.

Poleg prireditvev, pripravljenih med informativnimi obiski, so varuh človekovih pravic in njegovo osebje v tem letu govorili na več kot 70 konferencah, sejah in srečanjih s skupinami iz vse Evrope in razpravljali o vprašanjih, kot so prizadevanja EU za komunikacijo z državljani, Ustava za Evropo in pravice invalidov. Tovrstna srečanja so pripomogla k dvigu ozaveščenosti o delu varuha človekovih pravic tako med možnimi pritožniki kot med zainteresiranimi državljani.

Leta 2004 se je povečal obseg medijske dejavnosti; v povprečju so bila sporočila za javnost izdana vsakih 11 dni. Varuh človekovih pravic je imel več kot 40 intervjujev z novinarji tiskanih, radijskih, televizijskih in elektronskih medijev v Strasbourgu, Bruslju, v času informativnih obiskov pa tudi širše. Poleg tega je predstavil svoje delo in odgovarjal na vprašanja med tiskovnimi konferencami, informativnimi sestanki, srečanja in delovnimi kosili.

Gradivo o delu varuha človekovih pravic je bilo razdeljeno v velikem obsegu, še zlasti v času dni odprtih vrat, ki jih je maja organiziral Evropski parlament. Ob dnevu odprtih vrat 1. maja v Bruslju je bila v 24 jezikih izdana zgibanka z naslovom *Evropski varuh človekovih pravic – na prvi pogled*, obrazec za pritožbo in brošura pa sta bila v vseh jezikih Pogodbe na voljo kmalu po širitvi. Prvič se je zgodilo, da je letno poročilo varuha človekovih pravic izšlo v 20 jezikih, uporabniku prijazna objava *Povzetka in statistike* pa je pripomogla k temu, da je poročilo še bolj dostopno.

Vse publikacije so bile objavljene na spletni strani varuha človekovih pravic, skupaj s sklepi, sporočili za javnost, statistiko in podrobnostmi o dejavnostih s področja obveščanja javnosti. Spletna stran (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) je bila v tem letu jezikovno preoblikovana, saj so bile prej domače strani in strani za krmarjenje v 11 jezikih, zdaj pa je na voljo še 10 novih jezikov – devet jezikov novih držav članic EU in Irščina.

Priprave na 10. obletnico

Kot del priprav na 10. obletnico institucije leta 2005 je varuh človekovih pravic v Strasbourgu organiziral delavnico, na kateri so se zbrale osebnosti, ki so igrale pomembno vlogo pri njeni ustanovitvi. Delavnico je zaznamovala živahna razprava, ki je osvetlila podrobnosti o začetkih, ustanovitvi in zgodnjem razvoju ustanove. Posebna publikacija, posvečena 10. obletnici, ki je nastala na podlagi zaključkov delavnice ustanoviteljev, bo predvidoma objavljena leta 2005.

Notranji razvoj

Prve štiri mesece leta 2004 je varuh človekovih pravic nadaljeval z delom, začetim v zadnjih letih in povezanim s širitvijo. Neumorna prizadevanja so omogočila, da je bila ustanova 1. maja pripravljena na obravnavo pritožb državljanov 25 držav članic v 21 jezikih Pogodbe.

Število delovnih mest se je skladno z večletnim proračunskim načrtom, ki ga je Evropski parlament sprejel leta 2002, povečalo z 31 leta 2003 na 38 leta 2004. Na ta način je bila zagotovljena postopna uvedba novih delovnih mest v zvezi s širitvijo za obdobje 2003–2005. V proračunu za leto 2005, ki so ga decembra 2004 sprejeli proračunski organi, je predvideno povečanje delovnih mest na 51.

Med letom je začela polno delovati nova baza pritožb varuha človekovih pravic in uradu omogočila uspešno soočanje z izzivom izjemnega povečanja števila pritožb in razširitve obsega obstoječih jezikov. Skupaj z izboljšano razporeditvijo človeških virov in stalno nadgradnjo informacijske tehnologije v uradu so pobude v letu 2004 prispevale k boljšim storitvam za državljane.

UVOD

---

1 POVZETEK

---

2 PRITOŽBE IN PREISKAVE

---

3 SKLEPI PREISKAV

---

4 ODNOSI Z INSTITUCIJAMI IN ORGANI EVROPSKE UNIJE

---

5 ODNOSI Z VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN S PODOBNIMI ORGANI

---

6 OBVESTILA

---

7 PRILOGE

---

2 PRITOŽBE IN PREISKAVE

Eden od najpomembnejših načinov, na katerega evropski varuh človekovih pravic spodbuja dobro upravljanje, je preiskava domnevnih nepravilnosti in priporočilo korektivnih ukrepov, kjer so potrebni. Na domnevne primere nepravilnosti ga opozarjajo predvsem pritožbe, obravnavanje katerih predstavlja najpomembnejši vidik njegovega odzivnega delovanja.

Pravica do pritožbe pri evropskem varuhu človekovih pravic je ena od pravic, ki izhajajo iz državljanstva Evropske unije (člen 21 Pogodbe ES), in je vključena v Listino o temeljnih pravicah (člen 43).

Varuh človekovih pravic lahko izvaja preiskave na lastno pobudo in tako v boju proti nepravilnostim prevzame proaktivno vlogo.

2.1 PRAVNA PODLAGA ZA DELO VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Delo varuha človekovih pravic urejajo člen 195 Pogodbe ES, Statut varuha človekovih pravic (ki je sklep Evropskega parlamenta¹) in izvedbene določbe, ki jih je varuh človekovih pravic sprejel v skladu s členom 14 Statuta.

Izvedbene določbe urejajo notranje delovanje Urada varuha človekovih pravic. Da bi bile razumljive in uporabne za državljane, vključujejo tudi nekatere zadeve v zvezi z drugimi institucijami in organi, ki so že vsebovane v Statutu. Sedanje izvedbene določbe so začele veljati 1. januarja 2003. Na voljo so v vseh uradnih jezikih na spletni strani varuha človekovih pravic (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) in v tiskani obliki v njegovem uradu.

Evropski varuh človekovih pravic in Ustava za Evropo

Pogodbo o Ustavi za Evropo so v Rimu 29. oktobra 2004 podpisali voditelji držav ali vlad in ministri za zunanje zadeve držav članic. Sedaj je v postopku ratifikacije s strani držav članic.

Pravica do pritožbe evropskemu varuhu človekovih pravic je omenjena v delu I Ustave v naslovu o državljanstvu in temeljnih pravicah (člen I-10) ter v Listini o temeljnih pravicah (člen II-103). Naslov o demokratičnem življenju Unije v delu I Ustave predvideva izvolitev varuha človekovih pravic s strani Evropskega parlamenta in njegovo neodvisnost (člen I-49). Člen III-335, ki ustreza členu 195 obstoječe Pogodbe ES, vključuje določbo, da statut postane evropski zakon Evropskega parlamenta.

¹ Sklep Evropskega parlamenta 94/262 z dne 9. marca 1994 o predpisih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje nalog varuha človekovih pravic, UL L 113, 1994, str. 15.

2.2 PRISTOJNOSTI EVROPSKEGA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Člen 195 Pogodbe ES pooblašča varuha človekovih pravic za sprejemanje pritožb državljanov Unije ali fizičnih ali pravnih oseb s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic v zvezi z nepravilnostmi pri delu institucij in organov Skupnosti razen Evropskega sodišča in Sodišča prve stopnje pri opravljanju njune sodne funkcije. Pritožba zato ni v njegovi pristojnosti, če:

- 1 pritožnik ni oseba, upravičena do vložitve pritožbe;
- 2 pritožba ni vložena proti instituciji ali organu Skupnosti;
- 3 je pritožba vložena proti Evropskemu sodišču ali Sodišču prve stopnje pri opravljanju njune sodne funkcije; ali
- 4 pritožba ne obravnava domnevne nepravilnosti.

Točke 1, 2 in 4 so obrazložene v nadaljevanju.

2.2.1 Nedovoljene pritožbe

Čeprav je pravica do pritožbe evropskemu varuhu človekovih pravic omejena na državljane, prebivalce in pravne osebe s statutarnim sedežem v državi članici, lahko varuh sproži preiskavo na lastno pobudo. Tako lahko raziše domnevne nepravilnosti na podlagi pritožbe, tudi če pritožnik ni upravičen do pritožbe. Leta 2004 je bilo sproženih osem preiskav na lastno pobudo, vključno s šestimi pritožbami, ki so jih pred 1. majem 2004 vložili državljani držav, ki so se tega dne priključile Uniji.

Od posameznega primera je odvisno, ali bo varuh človekovih pravic uporabil možnost sprožitve preiskave na lastno pobudo. Doslej zaradi neupravičenosti pritožnika ni bila zavrnjena še nobena pritožba.

2.2.2 Institucije in organi Skupnosti

Področje pristojnosti varuha človekovih pravic zajema institucije in organe Skupnosti. Institucije so naštetje v členu 7 Pogodbe, nasprotno pa opredelitve ali veljavnega seznama organov Skupnosti ni. Izraz vključuje organe, ustanovljene s Pogodbami, kot sta Ekonomsko-socialni odbor in Evropska centralna banka, kot tudi agencije, ustanovljene z zakonodajo, kot sta Evropska agencija za okolje in Evropski center za spremljanje rasizma in ksenofobije.

Varuh človekovih pravic je v odgovor na pritožbo, vloženo v letu 2000, Evropski univerzitetni inštitut (EUI) povabil, da pojasni, ali se z vidika področja njegove pristojnosti šteje za organ Skupnosti. EUI je svoje mnenje omejil na vsebino pritožbe, zato se varuhu človekovih pravic ni bilo treba odločiti, ali ta zadeva sodi v področje njegove pristojnosti². Leta 2004 je EUI v svojem mnenju o nadaljnji pritožbi opredelil, da EUI ne sodi v okvir pristojnosti evropskega varuha človekovih pravic. Varuh je po temeljiti analizi upošteval mnenje EUI kot pravilno in zaključil preiskavo (primer 2225/2003/(ADB)PB, povzet v poglavju 3).

Prihodnja Ustava za Evropo bo razširila področje pristojnosti evropskega varuha človekovih pravic, da bo vključevalo vse institucije, organe, urade in agencije Unije.

²

Primer 659/2000, letno poročilo za leto 2000, stran 99.

Primer pritožbe, ki ni bila vložena proti instituciji ali organu Skupnosti

PRITOŽBA PROTI POLJSKEMU VARUHU ČLOVEKOVIH PRAVIC

Poljski državljani se je pritožil, da poljski komisar za varstvo državljanских pravic ne dovoli vložitev pritožb v elektronski obliki. Pritožba ni sodila v okvir pristojnosti evropskega varuha, ker poljski komisar za varstvo državljanских pravic ni institucija ne organ Skupnosti. Poleg tega evropski varuh človekovih pravic ni hierarhično nadrejen nacionalnim varuhom človekovih pravic.

Na srečanju med evropskim varuhom človekovih pravic in poljskim komisarjem za varstvo državljanских pravic 9. februarja 2004 je komisar evropskega varuha obvestil, da se nezadovoljni pritožniki lahko obrnejo na poljski parlament, ki mu komisar predloži letno poročilo.

Evropski varuh človekovih pravic je v skladu s tem svetoval pritožniku.

Primer 3617/2004/MHZ

2.2.3 „Nepravilnosti“

Varuh človekovih pravic je v odgovor na poziv Evropskega parlamenta k jasni obrazložitvi nepravilnosti v letnem poročilu za leto 1997 podal naslednjo opredelitev:

Nepravilnosti se pojavijo, kadar javen organ ne ukrepa v skladu s pravilom ali načelom, ki ga zavezuje.

Leta 1998 je Evropski parlament sprejel resolucijo, v kateri je pozdravil to opredelitev. Korespondenca med varuhom človekovih pravic in Komisijo v letu 1999 je jasno pokazala, da se z opredelitvijo strinja tudi Komisija.

Listina o temeljnih pravicah, razglašena decembra 2000, vključuje pravico do dobrega upravljanja kot temeljno pravico državljanstva Unije (člen 41). Varuh človekovih pravic meni, da gre pri nepravilnostih in dobremu upravljanju za dve plati iste medalje.

6. septembra 2001 je Evropski parlament potrdil Kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev, ki ga morajo spoštovati institucije in organi Evropske unije, njihove uprave in njihovi predstavniki za odnose z javnostmi. Kodeks upošteva načela evropskega upravnega prava iz sodne prakse sodišč Evropskih skupnosti in išče navdih v nacionalnih pravnih sistemih. Parlament je tudi varuha človekovih pravic pozval k uporabi Kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev. Varuh zato upošteva pravila in načela iz kodeksa pri obravnavi pritožb in izvajanju preiskav na lastno pobudo.

Primeri pritožb, ki niso obravnavale domnevnih nepravilnosti

STATUS KATALONSKEGA JEZIKA V USTAVI ZA EVROPO

Skupina pritožnikov je v časopisu *El Triangle*, ki izhaja v Barceloni, naslovila odprto pismo na evropskega varuha človekovih pravic. V njem so navedli, da gre pri nepriznavanju katalonščine kot uradnega jezika v Ustavi za Evropo za diskriminacijo. Poudarili so pomembnost katalonskega jezika in precejšnje število ljudi, ki ga govori v Evropi.

Ker je pritožba obravnavala predlog spremembe pogodb, je varuh človekovih pravic menil, da ne zadeva domnevnih nepravilnosti in zato ni v okviru njegove pristojnosti. Pritožbo je poslal Evropskemu parlamentu, da jo obravnava kot peticijo.

Primer 2881/2004/JMA

ZAVRNITEV POSREDOVANJA PODATKOV S STRANI EVROPSKE CENTRALNE BANKE

Aprila 2004 je varuh človekovih pravic prejel pritožbo zoper Evropsko centralno banko (ECB) zaradi zavrnitve posredovanja podatkov o tem, ali je posegla na trge, da bi omilila padec vrednosti ameriškega dolarja in porast vrednosti eura.

Varuh človekovih pravic je pritožbo označil za nedopustno, ker ni bilo mogoče določiti natančne obtožbe pritožnika. Ni bilo jasno, ali je bistvo pritožbe, (i) da ECB ni pojasnila, zakaj noče pritožniku predložiti podatkov, tako da pritožnik ni razumel razlogov za zavrnitev, ali (ii) da je razumel razloge ECB in menil, da so napačni. Varuh je pritožniku razložil, da bi v prvem primeru lahko sprožil preiskavo, v drugem primeru pa bi vsebina pritožbe nasprotovala politiki ECB glede delovanja trga pri opravljanju osnovnih nalog Evropskega sistema centralnih bank in zato ne bi predstavljala domnevne nepravilnosti.

Oktobra 2004 je pritožnik pojasnil, da se je pritožil, ker ECB ni podala razlogov, zato ni razumel, zakaj je zavrnila posredovanje zahtevanih podatkov. Obrazložena pritožba je predstavljala primer domnevne nepravilnosti, zato je varuh človekovih pravic sprožil preiskavo.

Primera 1106/2004/TN in 3054/2004/TN

2.3 DOPUSTNOST IN RAZLOGI ZA PREISKAVE

Pritožba, ki sodi v okvir pristojnosti varuha človekovih pravic, mora ustrezati nadaljnjim merilom dopustnosti, preden lahko varuh sproži preiskavo. V statutu so določena naslednja merila:

- 1 razvidna morata biti pritožnik in predmet pritožbe (člen 2(3) Statuta),
- 2 varuh človekovih pravic ne sme posredovati v primerih pred sodišči ali postavljati pod vprašaj pravilnosti odločitve sodišča (člen 1(3)),
- 3 pritožba je mogoča v dveh letih od dneva, ko se je pritožnik seznanil z dejstvi, na katerih temelji pritožba (člen 2(4)),
- 4 pred pritožbo je moral pritožnik že uporabiti ustrezna upravna sredstva pri pristojni instituciji in organu (člen 2(4)),
- 5 v primeru pritožb v zvezi z delovnimi razmerji med institucijami in organi ter njihovimi uradniki in drugimi uslužbenci je treba pred vložitvijo pritožbe izkoristiti možnosti vlaganja notranjih upravnih vlog in pritožb (člen 2(8)).

Primer pritožbe, pred katero niso bila uporabljena ustrezna upravna sredstva

DOMNEVNE NEPRAVILNE PRAKSE AGENCIJE

Pritožnik je trdil, da agencija EU izvaja nepravilne prakse. Pritožnik je zaposlen v zadevni agenciji.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da bi moral pritožnik uporabiti ustrezna upravna sredstva, določena v členih 22(a) in (b) Kadrovskih predpisov, ki so začeli veljati 1. maja 2004. Te določbe obravnavajo razkritje podatkov o morebitnem nezakonitem ravnanju, vključno z goljufijami in korupcijo, škodljivem za interese Skupnosti, ali o vedenju v zvezi z opravljanjem poklicnih nalog, ki lahko pomeni resno neizpolnjevanje obveznosti uradnikov. Med drugim od zadevnega uradnika zahtevajo, da o tem obvesti svoje nadrejene ali Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF).

Ker je pritožnik že obvestil OLAF, mu je varuh človekovih pravic svetoval, da mora imeti OLAF v skladu s členom 22(b)(1)(b) čas za preučitev zadeve in da lahko pritožnik prosi OLAF za podatke o roku, v katerem namerava sprejeti ustrezne ukrepe.

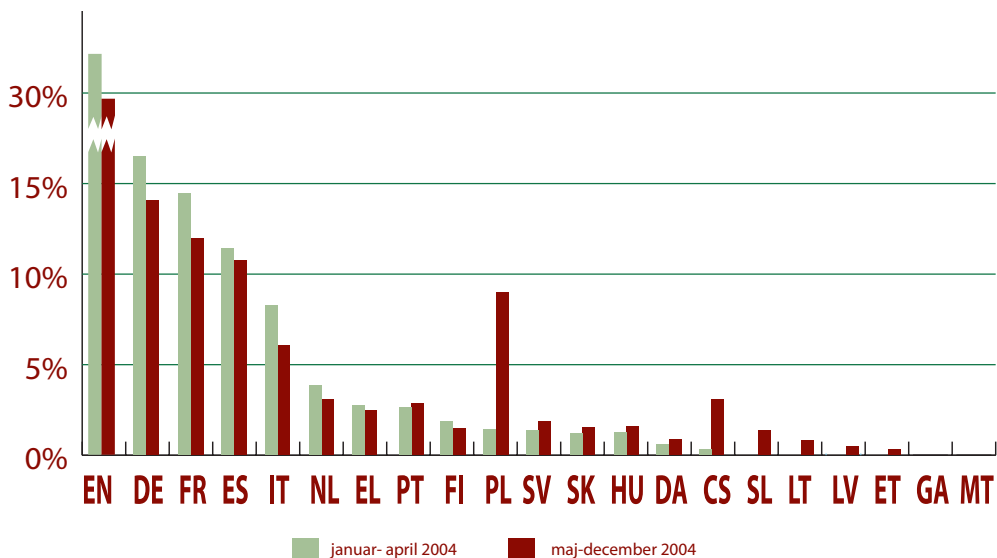
(Zaupen primer)

Člen 195 Pogodbe ES predvideva, da varuh človekovih pravic „opravlja preiskave, ki so po njegovem mnenju utemeljene“. V nekaterih primerih morda ni dovolj razlogov za preiskavo, čeprav je pritožba dopustna. Če je bila pritožba na primer že obravnavana kot peticija v Odboru za peticije Evropskega parlamenta, varuh človekovih pravic običajno sklene, da ni razlogov za preiskavo, razen če so predloženi novi dokazi.

2.4 ANALIZA PRITOŽB, OBRAVNAVANIH V LETU 2004

Varuh človekovih pravic je v letu 2004 prejel 3726 novih pritožb, kar je za 53 % več kot v letu 2003. Od tega 53 % povečanja je 51 % pritožb (657 pritožb) prispelo iz 10 novih držav članic, ki so se Uniji pridružile 1. maja 2004. Ostalih 49 % predstavlja povečanje števila pritožb, poslanih iz 15 starih držav članic in od drugod po svetu. 310 pritožb in štiri preiskave na lastno pobudo so bile prenesene iz leta 2003.

Naslednji graf prikazuje jezikovne posledice širitve, in sicer s primerjavo pritožb glede na jezik pred in po 1. maju 2004.

V 3536 primerih so pritožbe poslali neposredno posamezni državljani, 190 pritožb pa so poslala združenja ali družbe. Varuh človekovih pravic je sprožil tudi osem preiskav na lastno pobudo.

V letu 2004 je bil postopek obravnave pritožb o tem, ali sodijo v okvir pristojnosti varuha človekovih pravic, izpolnjujejo merila dopustnosti in zagotavljajo razloge za preiskavo, opravljen v 95 % primerov. Od vseh obravnavanih pritožb jih je bilo 25 % v okviru pristojnosti varuha človekovih pravic. 490 od teh pritožb je izpolnjevalo merila dopustnosti, vendar jih 147 ni zagotavljalo razlogov za preiskavo. Preiskave so tako bile sprožene v 343 primerih.

Večina pritožb, v zvezi s katerimi je bila izvedena preiskava, je bila zoper Komisijo (69 %). Komisija je osrednja institucija Skupnosti, ki sprejema odločitve in neposredno vpliva na državljane, zato ni nič nenavadnega, da je glavni predmet pritožb državljanov. 58 pritožb je bilo zoper Urad za izbor osebja Evropskih skupnosti (EPSO), 48 zoper Evropski parlament in 22 zoper Svet Evropske unije.

Domnevne nepravilnosti so se v glavnem nanašale na pomanjkanje preglednosti, vključno z zavračanjem posredovanja podatkov (127 primerov), diskriminacijo (106 primerov), nepotrebni zamudami (67 primerov), postopkovnimi napakami (52 primerov), nepravilnostjo ali zlorabo pooblastil (38 primerov), neizpolnjevanjem obveznosti, tj. neuspešnostjo Evropske komisije pri opravljanju vloge „varuha Pogodbe“ v odnosu do držav članic (37 primerov), malomarnostjo (33 primerov) in pravnimi napakami (26 primerov).

2.5 POSREDOVANJE IN NAPOTITVE

Če pritožba ne sodi v okvir pristojnosti varuha človekovih pravic ali je nedopustna, poskuša varuh človekovih pravic pritožniku vedno svetovati, na kateri drug organ, ki bi lahko obravnaval pritožbo, se lahko obrne, zlasti če primer vključuje pravo Skupnosti. Če je mogoče, jo varuh s soglasjem pritožnika pošlje neposredno drugemu pristojnemu organu, če seveda obstajajo razlogi za pritožbo.

Leta 2004 je bilo prenesenih 71 pritožb. Od tega jih je bilo 54 poslanih nacionalnemu ali regionalnemu varuhu človekovih pravic, 13 Evropskemu parlamentu, ki jih je obravnaval kot peticije, in štiri Evropski komisiji.

Varuh človekovih pravic je svetoval v 2.117 primerih. V 906 primerih je pritožniku svetoval, da se obrne na nacionalnega ali regionalnega varuha človekovih pravic, 179 pritožnikom pa je svetoval, da vložijo peticijo pri Evropskem parlamentu. V 359 primerih jim je svetoval, da vzpostavijo stik z Evropsko komisijo. Mednje spadajo nekateri primeri, v katerih je bila pritožba zoper Komisijo označena za nedopustno, ker pritožnik ni uporabil ustreznih upravnih sredstev. V 613 primerih je pritožniku svetoval, da vzpostavi stik z drugimi organi, večinoma s specializiranimi varuhi človekovih pravic ali organi države članice, ki obravnavajo pritožbe.

Primeri pritožb, poslanih drugim institucijam ali organom

DOMNEVNA KRŠITEV NIZOZEMSKÉ POLICIJE

Državljanica druge države članice s stalnim prebivališčem na Nizozemskem je trdila, da nizozemska policija ni ustrezno preiskala spolne zlorabe njenega štiriletnega otroka.

Potem ko je evropski varuh človekovih pravic vzpostavil stik s pritožnico in dobil njeno soglasje za prenos, je primer poslal nizozemskemu varuhu človekovih pravic.

(Zaupen primer)

POTOVANJE PREBIVALCEV TRETJIH DRŽAV

Pritožba je bila vložena zoper varnostni urad Združenega kraljestva na kontroli potnih listin v Calaisu. Staršem pritožnika, državljanom Tanzanije, ki zakonito prebivata v Belgiji, ni bil dovoljen vstop v Združeno kraljestvo, ker nista imela vizuma. Pritožniki so se pritožili zaradi ravnanja varnostnega urada in zaradi dejstva, da državljanom Tanzanije s stalnim prebivališčem v Belgiji in belgijsko osebno izkaznico ni bilo dovoljeno prosto potovanje znotraj EU.

Zahtevali so uradno opravičilo, da lahko prebivalci Belgije, ki niso evropski državljani, potujejo znotraj EU brez ovir ter ustanovitev organa EU, ki bi osebam z izkaznico države članice olajšal potovanje znotraj EU.

V zvezi s pritožbo zoper varnostni urad je evropski varuh človekovih pravic pritožnikom svetoval, da pri ustrezni vladni službi Združenega kraljestva sprožijo pritožbeni postopek in da se obrnejo na vladnega varuha človekovih pravic Združenega kraljestva, če izid pritožbenega postopka ne bi bil zadovoljiv.

V zvezi s pritožnikovimi splošnimi trditvami o potovanju znotraj EU je evropski varuh pritožbo poslal Evropskemu parlamentu, da se obravnava kot peticija.

Primer 3300/2004/AU

2.6 POSTOPKI VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Vse pritožbe, poslane varuhu človekovih pravic, se zabeležijo v register in potrdijo običajno v enem tednu od prejema. Pritožnik je o postopku obveščen s potrdilom o prejemu, v katerem sta navedena ime in telefonska številka osebe, ki obravnava pritožbo. Pritožba se analizira, da se določi, ali je treba sprožiti preiskavo, pritožnik pa je o izidu analize običajno obveščen v enem mesecu.

Če se preiskava ne sproži, je pritožnik obveščen o razlogih. Kadar je mogoče, se pritožba prenese ali pa se pritožniku ustrezno svetuje, na kateri pristojni organ se lahko obrne.

2.6.1 Začetek preiskave

Varuh človekovih pravic v okviru preiskave najprej posreduje pritožbo zadevni instituciji ali organu s prošnjo, da mu ta pošlje svoje mnenje, običajno v treh mesecih.

Maja 2004 je varuh pozval Evropski parlament, Svet in Komisijo, da skrajšajo rok za obravnavo pritožb zoper zavrnitev dostopa do dokumentov na dva meseca. Poudaril je pomembnost čim hitrejšega dostopa državljanov in možnost institucij, da s pomočjo dvostopenjskega postopka prijave v skladu z Uredbo št. 1049/2001³ podrobno preučijo pravna in dejanska vprašanja, preden je vložena pritožba. Evropski parlament in Komisija sta sprejela predlog, Svet pa ne. Kljub temu se je zavezal, da si bo prizadeval za čim prejšnji odgovor.

³ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145/43.

2.6.2 Pošten postopek

Načelo poštenega postopka zahteva, da varuh človekovih pravic pri odločanju v zvezi s pritožbo ne upošteva podatkov iz dokumentov, ki jih predloži pritožnik, institucija ali organ Skupnosti, razen če je druga stranka videla dokumente in imela možnost predložiti mnenje.

Zato varuh človekovih pravic pošlje mnenje institucije ali organa Skupnosti pritožniku in ga povabi, da predloži pripombe. Postopek je enak pri morebitni nadaljnji preiskavi o pritožbi.

Niti pogodba niti statut ne predvidevata pritožbe ali drugih sredstev zoper odločitev varuha človekovih pravic v zvezi z obravnavo ali izidom pritožbe. Kljub temu za varuha kot za vse druge institucije in organe Skupnosti veljajo odškodninske tožbe na podlagi člena 288 Pogodbe ES. V letu 2004 je Evropsko sodišče odločilo, da je načeloma mogoče vložiti odškodninsko tožbo zoper varuha človekovih pravic zaradi domnevno nepravilne obravnave pritožbe. Glede na vsebino zadeve je Evropsko sodišče potrdilo odločitev Sodišča prve stopnje, da varuh človekovih pravic ni ravnal v nasprotju s svojimi nalogami (Primer C-234/02 P, *Evropski varuh človekovih pravic proti Franku Lambertsu*, sodba Sodišča z dne 23. marca 2004).

2.6.3 Pregled spisov in zaslihanje prič

Člen 3(2) Statuta varuha človekovih pravic določa, da morajo institucije in organi Skupnosti varuhu človekovih pravic posredovati vse podatke, ki jih od njih zahteva, in mu omogočiti dostop do zadevnih spisov. To lahko zavrnejo le na podlagi utemeljenih razlogov tajnosti.

Pooblastilo za pregled spisov varuhu omogoča, da preveri popolnost in točnost podatkov, ki mu jih posreduje zadevna institucija ali organ Skupnosti. Hkrati pritožniku in javnosti zagotavlja, da lahko varuh človekovih pravic v celoti in temeljito izvede preiskavo.

Člen 3(2) Statuta zahteva tudi, da morajo uradniki in drugi uslužbenci institucij in organov Skupnosti na zahtevo varuha človekovih pravic pričati. Govorijo v imenu svojih uradov in v skladu z njihovimi navodili ter jih še naprej obvezuje dolžnost poslovne tajnosti.

Varuh človekovih pravic je v letu 2004 pooblastilo za pregled spisov institucije uporabil v dveh primerih, pooblastila za zaslihanje prič pa v nobenem primeru.

2.6.4 Odprt postopek

Varuh človekovih pravic obravnava pritožbe javno, razen če pritožnik zahteva zaupnost.

Člen 13 izvedbenih določb zagotavlja pritožniku dostop do spisov varuha o njegovi pritožbi. Člen 14 zagotavlja dostop javnosti do dokumentov varuha v skladu z enakimi pogoji in omejitvami kot jih določa Uredba št. 1049/2001. Toda kadar varuh človekovih pravic pregleda spis zadevne institucije ali organa ali zasliši pričo, nimata ne pritožnik ne javnost dostopa do zaupnih dokumentov ali zaupnih podatkov, pridobljenih pri takem pregledu ali zaslišanju (člena 13(3) in 14(2)). Namen te izključitve je varuhu olajšati izvajanje preiskovalnih pooblastil.

Na srečanju z go. Loyolo De PALACIO, podpredsednico Evropske komisije, 31. marca 2004 je varuh človekovih pravic pojasnil, da pri preiskavah ne more upoštevati dokumentov, ki jih predloži institucija ali organ Skupnosti za spodbijanje domnevnih nepravilnosti, razen če je imel pritožnik možnost videti te dokumente in o njih izraziti svoje mnenje. Če ima institucija ali organ zaupne dokumente, za katere meni, da bi podprli njeno ali njegovo stališče, mora predložiti nezaupen povzetek ustreznih točk svojega stališča. Če varuh človekovih pravic meni, da bi bilo uporabno pregledati zaupne dokumente, lahko to stori, da preveri popolnost in točnost nezaupnega povzetka.

2.7 IZIDI PREISKAV

Med preiskavo je pritožnik obveščen o vsakem novem koraku. Ko se varuh človekovih pravic odloči zaključiti preiskavo, obvesti pritožnika o izidu preiskave in o svojih zaključkih. Njegova odločitev ne ustvari pravno izvršljivih pravic ali obveznosti za pritožnika ali za zadevno institucijo ali organ.

Leta 2004 je varuh človekovih pravic zaključil 251 preiskav, 247 preiskav o pritožbah in štiri preiskave na lastno pobudo.

Če preiskava obravnava več kot eno domnevo ali trditev, so lahko ugotovitve varuha človekovih pravic različne.

2.7.1 Brez nepravilnosti

Leta 2004 je bilo v 113 zaključenih primerih ugotovljeno, da ni nepravilnosti. To ni nujno negativen izid za pritožnika, ki prejme vsaj temeljito razlago o postopanju institucije ali organa. Varuh človekovih pravic lahko, tudi če ne ugotovi nepravilnosti, odkrije možnost, kako izboljšati kakovost upravljanja institucij ali organov v prihodnosti. V takih primerih pripravi dodatno priporočilo.

2.7.2 Primeri, rešeni s strani institucije, in sporazumne rešitve

Kadar je mogoče, si varuh človekovih pravic prizadeva doseči ugoden izid tako za pritožnika kot institucijo, zoper katero je vložena pritožba. Za dosego takšnega izida, ki na eni strani pripomore h krepitvi odnosov med institucijami, na drugi pa strankam omogoča, da se izognejo dragim in dolgotrajnim sodnim postopkom, je bistvenega pomena sodelovanje institucij in organov Skupnosti.

Leta 2004 so na podlagi pritožb varuhu človekovih pravic institucije ali organi sami rešili 65 primerov, med katerimi je varuhu v 46 primerih uspelo pridobiti hiter odgovor na neodgovorjeno korespondenco (glej oddelek 2(9) letnega poročila za leto 1998 za podrobnosti postopka v takih primerih).

Če se s preiskavo ugotovijo nepravilnosti, si varuh človekovih pravic, če je mogoče, vedno prizadeva doseči sporazumno rešitev. V letu 2004 je bilo predlaganih 12 sporazumnih rešitev. Pet primerov je bilo zaključenih s sporazumno rešitvijo (vključno z dvema primeroma, v katerih je bil predlog vložen že v letu 2003). Konec leta 2004 je bilo v postopku še 11 predlogov za sporazumno rešitev.

V nekaterih primerih se sporazumna rešitev doseže, če institucija ali organ pritožniku ponudi odškodnino. Pri tovrstnih ponudbah gre za dejanja *ex gratia*, tj. brez sprejetja pravne odgovornosti in brez oblikovanja precedensa.

2.7.3 Kritične ocene, osnutki priporočil in posebna poročila

Če sporazumna rešitev ni mogoča, ali če je poskus sporazumne rešitve neuspešen, varuh zaključi primer s kritično oceno pristojni instituciji ali organu, ali pa sestavi osnutek priporočila.

Kritično oceno običajno poda, če je prepozno, da bi institucije primer nepravilnosti odpravile, če nepravilnost nima splošnih posledic in če nadaljnji ukrepi varuha niso potrebni. Kritično oceno sestavi tudi, če meni, da bi bil osnutek priporočila neuporaben, ali da ni primerno predložiti posebnega poročila, če pristojna institucija ali organ ne sprejme osnutka priporočila.

Kritična ocena pritožniku potrjuje, da je bila pritožba upravičena, institucijam ali organom pa pokaže, kje so ravnali napačno, ter jim omogoča, da se podobnim nepravilnostim v prihodnosti izognejo. Leta 2004 je varuh sestavil 36 kritičnih ocen.

V odgovor na predlog Evropskega parlamenta je varuh človekovih pravic obvestil institucije in organe, da namerava redno zahtevati podatke o vseh nadaljnjih ukrepih v zvezi s kritičnimi ocenami. Komisija je v letu 2004 odgovorila na 11 kritičnih ocen. Odgovori so obravnavani v naslednjem oddelku (2(8)) tega poglavja.

Kadar so nadaljnji ukrepi varuha potrebni (tj., kadar institucija lahko odpravi primer nepravilnosti, ali v primeru hudih nepravilnosti ali kadar ima nepravilnost splošne učinke), varuh človekovih pravic običajno pripravi osnutek priporočila za zadevno institucijo ali organ. V skladu s členom 3(6) Statuta varuha človekovih pravic mora institucija ali organ v roku treh mesecev poslati podrobno mnenje. Leta 2004 je bilo sestavljenih 17 osnutkov priporočil, s sklepom pa je bilo zaključenih pet osnutkov priporočil iz leta 2003. Sedem primerov je bilo zaključenih med letom, ko je institucija sprejela osnutek priporočila. V enem primeru je varuh pripravil posebno poročilo Evropskemu parlamentu. Pet primerov je bilo zaključenih iz drugih razlogov. Konec leta 2004 je bilo v postopku obravnave še 9 osnutkov priporočil.

Če institucija ali organ Skupnosti na osnutek priporočila ne ponudi zadovoljivega odgovora, lahko varuh pošlje posebno poročilo Evropskemu parlamentu, ki prav tako lahko vsebuje priporočila. Posebno poročilo je zadnji možni ukrep, ki ga varuh človekovih pravic sprejme v času obravnave primera, saj sta sprejetje resolucije in izvajanje pooblastil Parlamenta predmet politične presoje Parlamenta. Varuh človekovih pravic običajno zagotovi vsakršne podatke in pomoč, ki jih zahteva Parlament pri obravnavi takšnega poročila. Leta 2004 je bilo pripravljeno eno posebno poročilo (primer OI/2/2003: glej naslednji oddelek in poglavje 3).

2.8 SKLEPI, S KATERIMI SO BILI ZAKLJUČENI PRIMERI V LETU 2004

Sklepi, s katerimi se zaključijo primeri, se običajno objavijo na spletni strani varuha človekovih pravic (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) v angleščini ali, če gre za drug jezik, v jeziku pritožnika.

Poglavje 3 vsebuje povzetke 59 od skupno 251 sklepov, s katerimi so bili zaključeni primeri v letu 2004. Povzetki obsegajo vrsto področij in institucij, ki so vključeni v preiskave varuha človekovih pravic, in različne vrste ugotovitev. Razvrščeni so glede na referenčno številko primera, splošni vsebini z vidika pristojnosti Skupnosti in vrsti nepravilnosti, ki jo navaja pritožnik.

V preostalem delu tega razdelka poglavja 2 so analizirane najpomembnejše pravne ugotovitve in dejstva iz sklepov varuha človekovih pravic v letu 2004. Razdelek je sestavljen glede na horizontalno razvrstitev vsebine. Zaključni se z oceno odnosov Komisije z varuhom človekovih pravic in pritožniki, kar je razvidno tudi iz odločb iz leta 2004 in odgovorov Komisije iz tega leta na dodatne in kritične ocene.

2.8.1 Dostop do dokumentov in varstvo podatkov

Uredba o dostopu javnosti do dokumentov⁴ omogoča prošilcem izbiro pravnega sredstva: zavrnitev dostopa lahko spodbijajo s sodnim postopkom v skladu s členom 230 ES ali s pritožbo varuhu človekovih pravic.

⁴ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL L 145/43, 2001.

V letu 2004 je varuh razsodil o 11 takih primerih, od katerih jih je bilo 9 zoper Komisijo, eden zoper OLAF in eden zoper Svet. Osem pritožb so vložile NVO, eno industrijsko združenje, dve pa posamezniki. Tri pritožbe je rešila institucija; v enem primeru z odgovorom na prošnjo (2183/2003/TN), v drugih dveh pa z zagotovitvijo dostopa do zadevnih dokumentov (220/2004/GG; 520/2004/TN). En primer je bil zaključen s sporazumno rešitvijo, kajti Komisija je pritožniku (katerega prošnja za dostop je bila precej splošna) priskrbel seznam dokumentov v zvezi s pogajanjem Svetovne trgovinske organizacije (STO). Pritožnik je tako prejel podatke, potrebne za pripravo natančnejše prošnje (415/2003/TN).

V šestih primerih varuh človekovih pravic ni odkril nepravilnosti, ker je bila zadevna institucija upravičena do zavrnitve dostopa na podlagi izjem iz Uredbe. Štirje od teh primerov so zadevali člen 4(1) Uredbe. V primerih 900/2003/TN, 1286/2003/JMA in 1304/2003/PB je varuh človekovih pravic ugotovil, da se je Komisija upravičeno sklicevala na tretjo alineo člena 4(1)(a) (mednarodni odnosi) ter v primeru 1044/2004/GG na četrto alineo (finančna, monetarna ali gospodarska politika Skupnosti ali države članice). V prvem od navedenih primerov je varuh poudaril, da člen 4(1) ne predvideva možnosti prevladujočega javnega interesa za razkritje, zato je zelo pomembno, da institucije jasno obrazložijo razloge za sklicevanje na te določbe.

Varuh človekovih pravic je sprejel dva sklepa, ki zadevata člen 4(2) Uredbe. Primer 2371/2003/GG je obravnaval prošnjo za dostop do mnenja pravne službe Sveta. Varuh človekovih pravic je za Svet sestavil osnutek priporočila, vendar je po razsodbi Sodišča prve stopnje, da je Svet upravičen do zavrnitve dostopa do mnenj svoje pravne službe⁵, primer zaključil z ugotovitvijo, da ne gre za nepravilnost. V primeru 1481/2003/OV je varuh človekovih pravic ugotovil, da se je Komisija upravičeno sklicevala na tretjo alineo člena 4(2) (namen inšpekcijskih pregledov, preiskav in revizij), da bi zaščitila nekatere dele poročila, in da ni bilo prevladujočega javnega interesa za razkritje teh delov.

Na dva od zgoraj navedenih primerov se je varuh človekovih pravic odzval tudi z dodatno pripombo. V primeru 1286/2003/JMA je varuh človekovih pravic Komisijo pozval, da razmisli, kako izboljšati odprtost in preglednost pogajanj v okviru STO. V primeru 1304/2003/PB je odločil, da je Komisija upravičeno zavrnila dostop do delov poročila misije svojega Urada za prehrano in veterino. Predlagal je, da bi bilo v prihodnje koristno beležiti nezaupne podatke ločeno od zaupnih podatkov, kolikor je to dejansko mogoče, in s tem poenostaviti odobritev delnega dostopa. Komisija je varuhu zato posredovala več podatkov o praksi Urada za prehrano in veterino.

Varuh je kritično oceno podal v primeru 1874/2003/GG, v katerem se je Komisija sklicevala na člen 4(1)(b) Uredbe (zasebnost in integriteta posameznika, zlasti v skladu z zakonodajo Skupnosti v zvezi z varstvom osebnih podatkov) in člen 4(3) (katerega namen je dati institucijam „čas za razmislek“), da bi upravičila zavrnitev dostopa do elektronske pošte med službami Komisije in zaposlenimi pri dveh organih, ki sta sodelovala pri vodenju pogodbe v imenu Komisije. S stališča varuha človekovih pravic samo dejstvo, da dokument vključuje mnenja za notranjo uporabo, ni zadostovalo za ugotovitev, da bi razkritje povzročilo resno škodo, saj člen 4(3) predvideva, da morajo biti taki dokumenti načeloma dostopni. V sklepu je poudaril tudi, da je bila utemeljitev Komisije nedosledna, saj bi se lahko sklicevala le na člen 4(3) na osnovi, da je bila elektronska pošta med zaposlenimi pri dveh organih enakovredna notranjim sporočilom, prav tako pa Komisija ni trdila, da je treba dostop do elektronske pošte zaposlenih v njeni instituciji zavrniti zaradi zaščite imen zaposlenih.

Vprašanja v zvezi z varstvom podatkov so se pojavila tudi v dveh drugih primerih. V primeru 821/2003/JMA je pritožnik vprašanje splošnega načela, ugovarjal zavrnitvi Evropskega parlamenta, da predloži seznam oseb, izbranih za pripravništvo. Parlament je zavrnitev upravičil s sklicevanjem na varstvo podatkov. Varuh človekovih pravic je izrazil mnenje, da bi Parlament lahko objavil imena tistih, ki jim je bilo pripravništvo Evropskega parlamenta ponujeno in ki so ga sprejeli, ter o tem obvestil kandidate za pripravništvo. Vendar pa obstoječa pravila Parlamenta o pripravništvu takih določb ne vključujejo, zato je varuh predlagal, da bi Parlament preučil možnost spremembe teh pravil in tako omogočil, da postane seznam z imeni oseb, ki so sprejele ponudbo za pripravništvo, javni dokument.

5

Primer T-84/03, Turco v Svet, rozsodba z dne 23. novembra 2004.

V primeru 2046/2003/GG Svet članom svojega skupnega odbora, ki ga sestavljajo predstavniki organa za imenovanja in odbora uslužbencev, ni dovolil, da bi videli osebne mape oseb, ki so jim bile odobrene prošnje za predčasno upokožitev. Čeprav se osebni podatki lahko razkrijejo le v skladu z določbami Uredbe št. 45/2001⁶, je varuh poudaril, da je vsako oviro za razkritje ustvaril sam Svet, ki ni obvestil prosilcev, da se njihovi osebni podatki lahko predložijo skupnemu odboru. Zato je sestavil kritično oceno zaradi neuspešnega posvetovanja s skupnim odborom o prošnjah za predčasno upokožitev.

2.8.2 Komisija kot „varuh Pogodbe“

Načelo pravne države je eno od temeljnih načel Evropske unije, ena od najpomembnejših nalog Komisije pa je naloga „varuha Pogodbe“⁷. Komisija lahko ukrepa na lastno pobudo na podlagi pritožb ali v odgovor na zahtevo Evropskega parlamenta po obravnavi peticij. Člen 226 Pogodbe določa splošni postopek, po katerem lahko Komisija razišče in predloži Evropskemu sodišču domnevne kršitve prava Skupnosti s strani držav članic. Za posebna področja, kot sta državna pomoč in konkurenčno pravo, se uporabljajo različni postopki.

Poglavje 3 vsebuje povzetke devetih sklepov, ki prikazujejo, kako varuh človekovih pravic obravnava pritožbe zoper „varuha Pogodbe“. Glavna vprašanja obravnavajo obtožbe o neuspelem vlaganju pritožb, nepotrebni zamudi in nepravilnih preiskavah.

V dveh primerih (2007/2002/ADB in 701/2003/IP) je varuh človekovih pravic podal kritično oceno v zvezi z neuspešno zabeležbo pritožb v register. Komisija se je na slednji sklep odzvala z obljubo o jasnejših odgovorih v zvezi z domnevno kršitvijo konkurenčnega prava s strani držav članic v prihodnosti ter navedbo razlogov, kadar korespondenca ne bo uvrščena med pritožbe. V primeru 1769/2002/ELB je Komisija sprejela osnutek priporočila, da mora pismo uvrstiti med pritožbe ter ga obravnavati v skladu s postopki iz Sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in evropskemu varuhu človekovih pravic o odnosih s pritožnikom v zvezi s kršitvami prava Skupnosti⁸.

V dveh primerih (2333/2003/GG in 2185/2002/IP) je varuh človekovih pravic podal kritično oceno v zvezi z nepotrebno zamudo pri obravnavanju pritožb. Osnutek priporočila je pripravil v primeru 1963/2002/IP, v katerem Komisija ni navedla zadovoljive razlage, zakaj ni sprejela odločitve o primeru po skoraj sedmih letih in pol. Komisija je obljubila, da bo končno odločitev sprejela marca 2004.

V treh primerih, v katerih je pritožnik menil, da je bila preiskava nepravilna, varuh ni odkril nobenih nepravilnosti (841/2003/OV, 849/2003/JMA in 480/2004/TN). V primeru 841/2003/OV je prišlo do nesporazuma v zvezi z obsegom preiskave Komisije in pritožnik se je varuhu zahvalil za razjasnitev položaja. V primeru 480/2004/TN je varuh pripravil dodatno pripombo in pozval Komisijo, da v prihodnje zaključek pritožb na podlagi člena 226 obrazloži kar se da razumljivo in preprosto. V primeru 849/2003/JMA je ugotovil, da je Komisija pritožniku ustrezno pojasnila svojo vsebinsko odločitev. Komisija se je pritožniku tudi opravičila, ker mu ni omogočila predložitve pripomb o razlogih, na podlagi katerih je sklenila, da do kršitve ni prišlo.

Sklep v primeru 480/2004/TN je obravnaval vprašanje splošnega pomena v zvezi s postopkom iz člena 226. Pritožnik je v eni od svojih trditev v pritožbi zoper Komisijo navedel, da država članica zaradi odločbe nacionalnega sodišča ni pravilno izvajala direktive o pridobljenih pravicah. Varuh človekovih pravic je menil, da je imela Komisija glede na temeljno načelo neodvisnosti sodstva utemeljene razloge za opustitev postopka za ugotavljanje kršitev; če se nekdo obrne na nacionalno sodišče s trditvijo, da nacionalni organi ne ravnavajo v skladu s pravom Skupnosti, mora kot ustrezno

⁶ Uredba (ES) št. 45/2001 z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov, UL L 8/1, 2001.

⁷ Člen 221 ES zahteva od Komisije, da „skrbi za uporabo določb pogodbe in ukrepov, ki jih institucije sprejemajo v skladu s to pogodbo.“ Ustava za Evropo potrjuje pomembnost te vloge v členu I-26.

⁸ UL C 244/5, 2002.

pravno sredstvo proti nezadovoljivi rzsodbi uporabiti razpoložljive postopke za pritožbo na višje sodišče.

2.8.3 Pogodbe in dotacije

Institucije in organi Skupnosti uporabljajo pogodbe tako za pridobitev blaga in storitev, potrebnih za izvajanje nalog, kot tudi za urejanje dotacij in subvencij v okviru različnih programov.

Varuh človekovih pravic prejema in obravnava pritožbe o dodelitvi pogodb in njihovem upravljanju. Kadar gre za kršitve pogodb, varuh v okviru svoje preiskave preveri, ali ima institucija ali organ Skupnosti skladno in razumno pravno podlago za svoja dejanja pa tudi zakaj meni, da je njegov oz. njen pogled na pogodbeni položaj utemeljen.

Poglavje 3 vsebuje povzetke devetih sklepov, ki prikazujejo, kako varuh človekovih pravic obravnava pritožbe v zvezi s pogodbami in dotacijami. Glavna vprašanja so zadevala predpogodbene postopke, nepoštenost pri obravnavanju sumov v zvezi s podjetji in zapoznelo plačilo.

Varuh človekovih pravic je v zvezi s predpogodbenimi postopki je v primeru 1878/2002/GG ugotovil, da Komisija malemu podjetju ni dala dovolj časa za pripravo predloga za dodelitev sredstev za raziskave in razvoj. Komisija je sprejela osnutek priporočila o plačilu odškodnine na osnovi *ex gratia*. V primeru 1986/2002/OV je Komisija zavrnila osnutek priporočila o sprejemljivi ponudbi pritožniku, ki mu ni jasno obrazložila, da pogodbe ne bo dobil. V primeru 221/2004/GG je Komisija napačno razumela poštni žig in po pomoti zavrnila predlog, ker naj bi bil predložen po izteku roka. Po pritožbi varuhu človekovih pravic je Komisija hitro in ustrezno ukrepala ter popravila napako.

V dveh primerih je varuh podal kritično oceno v zvezi z nepoštenostjo pri obravnavanju sumov o podjetjih ali organizacijah. V 278/2003/JMA je kot splošno načelo določil, da si mora Komisija pri ukrepanju v zvezi z zaščito finančnih interesov Skupnosti prizadevati za vzpostavitev pravičnega ravnotežja med interesi posameznikov in splošnim javnim interesom. V sklepu je tudi poudaril, da bi Komisija to težko storila drugače, kot da prosilcu za dotacijo sporoči vsak dvom v zvezi njegovim pravnim položajem in je nato pripravljena prisluhni in se odzvati na podatke prosilca. Varuh je Komisiji svetoval, da bi bilo koristno sestaviti smernice za njene storitve v tovrstnih zadevah. V primeru 953/2003/OV sta Evropski parlament in Komisija prekinila pogodbo s podjetjem z uporabo določbe, v skladu s katero sta morala podjetje pisno obvestiti o neizpolnjevanju obveznosti iz pogodbe. Varuh človekovih pravic je ugotovil, da samo sklicevanje na „izid preiskave urada OLAF“ brez nadaljnjih podatkov ni bilo ustrezno obvestilo.

Rešene so bile tri pritožbe o zapoznelem plačilu. V primeru 435/2004/GG je Komisija zadevnemu podjetju plačala račune. Varuh človekovih pravic je v dodatni pripombi Komisijo pozval, da razmisli tudi o plačilu obresti, kar je tudi storila. Druga dva primera sta obravnavala zapoznelo plačilo tretjim osebam s strani pogodbenikov Komisije. V primeru 2124/2003/ADB je Komisija obvestila varuha, da ne razume, zakaj pogodbenik ni opravil plačila, pritožnik pa je kmalu zatem prejel celotno plačilo. Primer 1949/2003/TN je obravnaval neplačilo s strani *CESD-Communautaire* za delo, ki ga je po navodilih Eurostata opravil pritožnik. Komisija je plačala zadevni znesek *CESD-Communautaire*, ki je nato plačal pritožniku.

Nezadovoljivo je bil zaključen en primer (1889/2002/GG). Podjetje je od Komisije prejelo finančno pomoč za dva projekta. Komisija je zahtevala vračilo denarja za en projekt in podjetje je nalogo za vračilo ugovarjalo pred Sodiščem prve stopnje. Komisija je nato zadržala izplačilo za drugi projekt, pri čemer je trdila, da ji to omogoča pogodbeno določba. Po temeljiti preučitvi, ki je vključevala pregled spisov Komisije in pričanje vodje enote Komisije, je varuh človekovih pravic ugotovil, da Komisija ni predložila skladne in razumne obrazložitve svojega stališča. Komisija je kljub temu zavrnila tako prizadevanja za doseg sporazumne rešitve kot osnutek priporočila. Varuh človekovih pravic je primer zaključil s kritično oceno.

2.8.4 Vprašanja zaposlovanja in vprašanja o zaposlenih

Poglavje 3 vključuje povzetke petnajstih sklepov o pritožbah v zvezi z zaposlovanjem in delovnimi razmerji v institucijah in organih EU. Evropski parlament je rešil en primer (1600/2003/ADB), v drugem pa je Komisija sklenila sporazumno rešitev (1320/2003/ELB). V primeru 1196/2003/ELB je pritožnica dosegla razjasnitev položaja, tako da je lahko razmislila o ustreznem pravnem sredstvu.

Pet sklepov je obravnavalo vprašanja splošnega pomena.

V primeru 1571/2003/OV varuh v kadrovskih predpisih Europolu ni našel pravne podlage, ki bi upravičila zaposlitev nekaterih začasnih uslužbencev pod pogoji, ki veljajo za lokalne uslužbence. Podal je kritično oceno, s katero je Europol opozoril, da preveri svojo prakso. Europol se je odzval pozitivno.

Varuh je s sklepom v primeru 260/2003/OV opozoril, da Evropski parlament ni sprejel ustreznih ukrepov za spodbujanje učinkovitega izpolnjevanja pravil o kajenju v svojih prostorih. Poudaril je, da mora Parlament glede na možne škodljive učinke na zdravje zaradi izpostavljenosti dimu nameniti posebno pozornost potrebi po upoštevanju pravil o kajenju, saj se ob izpostavljenosti zaposlenih kajenju na delovnem mestu sproža tudi vprašanje pravne odgovornosti.

V primeru 2216/2003/MHZ je pritožnik ugovarjal odločitvi Urada za izbor osebja o tem, da kandidate na natečaju obvešča le v angleščini, francoščini in nemščini. Varuh človekovih pravic je izrazil kritiko na račun urada, ker svoje odločitve ni obrazložil in tako omogočil njene preučitve.

Po preiskavi na lastno pobudo (OI/1/2003/ELB) je Komisija pristala na uvedbo pritožbenega postopka za odposlane nacionalne strokovnjake do marca 2005.

Po neki drugi preiskavi na lastno pobudo (OI/2/2003/GG) je varuh zaključil, da Komisija ni ustrezno in prepričljivo obrazložila nizke ocene številnih predstavnikov urada za tisk v svojih delegacijah za zunanje zadeve. Ker je Komisija zavrnila osnutek priporočila o ponovni preučitvi pravil v zvezi z razvrstitvijo takih delovnih mest, je varuh na Evropski parlament decembra 2004 naslovil posebno poročilo.

2.8.5 Odgovori Komisije na preiskave varuha človekovih pravic

Sodelovanje institucij in organov EU je bistvenega pomena za hitro in učinkovito pomoč varuha človekovih pravic posameznikom ter zagotavljanje sistemskih izboljšav za večjo kakovost upravljanja.

Zlasti pomembno je sodelovanje Komisije, saj skoraj 70 % preiskav varuha človekovih pravic zadeva to institucijo. V letu 2004 je bil odziv Komisije na predloge in priporočila varuha človekovih pravic na splošno pozitiven. Primeri dobrega sodelovanja Komisije v zvezi s sistemskimi izboljšavami vključujejo soglasje za uvedbo pritožbenega postopka za odposlane nacionalne strokovnjake (OI/1/2003/ELB, oddelek 2.8.4) in pozitiven odziv na predloge varuha človekovih pravic o izboljšanju upravljanja evropskih šol (OI/5/2003).

Komisija je upoštevala tudi dodatno pripombo v primeru 1876/2002/OV in varuha človekovih pravic obvestila, da bo na novo uveden elektronski sistem vodenja dokumentov zagotovil učinkovitejše vodenje vse dokazne dokumentacije v zvezi s primerom ter ji tako omogočil boljšo pomoč varuhu pri hitrem in učinkovitem obravnavanju pritožb državljanov.

Nasprotno se Komisija ni odzvala pozitivno na dodatno pripombo v primeru 253/2003/ELB. S stališča varuha človekovih pravic je ustrezno, da zaposlovanje družinskih članov v okviru projektov, kot je TACIS, ureja Komisija, vendar je predlagal, da bi se cilji takšnega urejanja v prihodnje bolje dosegali s sprejetjem ter ustrezno objavo pravil in načel, ki so bila uporabljena, hkrati pa bi se s tem zagotovili pravičnost in preglednost. Odziv Komisije je pokazal, da zaposlovanje družinskih članov pogodbenika raje obravnava posamezno.

V zvezi s pomočjo posameznikom kaže veliko primerov, navedenih v točkah 2.8.1–2.8.3 na pripravljenost Komisije za rešitev primerov, opravičilo za napake in sprejetje korektivnih ukrepov, vključno s plačilom nadomestila na osnovi *ex gratia*.

Toda v dveh od navedenih primerov je Komisija zavrnila varuhov predlog sporazumne rešitve in poznejši osnutek priporočila.

Tretji tak primer je 1435/2002/GG. Varuh človekovih pravic je Komisijo večkrat opozoril na domnevo pritožnika, da je prišlo do notranjega nesporazuma na Generalnem direktoratu (DG) Komisije za informacijsko družbo v zvezi z razpoložljivostjo delovnega mesta. Komisija se na to ni odzvala. Varuh človekovih pravic je v sklepu, v katerem je primer zaključil s kritično oceno, izrazil stališče, da pristop Komisije ni bil v skladu z obveznostmi, ki jih zakonodaja EU nalaga institucijam Skupnosti glede odnosa z varuhom človekovih pravic in pritožniki.

Za povečanje kakovosti storitev, ki jih institucije in organi zagotavljajo državljanom in prebivalcem Evropske unije, in izpolnjevanje svojih nalog varuh pozdravlja pobude Parlamenta, s katerimi Komisijo spodbuja, da dobro sodelovanje, ki ga je pokazala v veliki večini primerov v letu 2004, v prihodnosti razširi na vse primere.

UVOD

---

1 POVZETEK

---

2 PRITOŽBE IN PREISKAVE

---

3 SKLEPI PREISKAV

---

4 ODNOSI Z INSTITUCIJAMI IN ORGANI EVROPSKE UNIJE

---

5 ODNOSI Z VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN S PODOBNIMI ORGANI

---

6 OBVESTILA

---

7 PRILOGE

---

3 SKLEPI PREISKAV

Sklepi za vsakega od primerov, vključenih v tem poglavju, so v celoti dostopni prek „Seznama sklepov“ na spletni strani Evropskega varuha človekovih pravic (<http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/default.htm>). Sklepi so dostopni prek številke primera, ki je navedena pod naslovom vsakega povzetka primera v tem razdelku. Celotni sklepi so na spletni strani objavljeni v angleškem jeziku in v jeziku pritožnika, če je le-ta drugačen. Izpis celotnega sklepa s spletne strani je mogoče naročiti v Uradu Evropskega varuha človekovih pravic.

V drugi polovici leta 2005 bodo celotni sklepi primerov, vključeni v ta oddelek, na voljo v obliki enega samega elektronskega dokumenta na spletni strani varuha človekovih pravic v angleškem, francoskem in nemškem jeziku. Dokument bo dostopen prek razdelka spletne strani „Letna poročila“ (<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/en/default.htm>). Tudi ta dokument se v tiskani obliki ali na CD-ROM-u lahko naroči v Uradu varuha človekovih pravic.

3.1 PRIMERI, V KATERIH NISO BILE UGOTOVLJENE NEPRAVILNOSTI

3.1.1 Evropski parlament

PRAVILNIK O PRIPRAVNIŠTVU EVROPSKEGA PARLAMENTA

Povzetek sklepa o pritožbi 821/2003/JMA zoper Evropski parlament

Španski državljani se je pritožil pri varuhu človekovih pravic, potem ko je bila zavrnjena njegova vloga za pripravništvo v Evropskem parlamentu. Navedel je, da (i) sklep Evropskega parlamenta o zavrnitvi njegove vloge za pripravništvo ni bil zadostno utemeljen, (ii) da je postopek za izbor pripravnikov Evropskega parlamenta dvoumen in ne zagotavlja možnosti za pritožbo, in (iii) da je zavrnitev Parlamenta v zvezi z dostopom do seznama izbranih pripravnikov zaradi varstva podatkov neustrezna, saj gre za javni natečaj.

Parlament je v zvezi z izbirnim postopkom ugotovil, da so njegove službe v skladu z merili iz člena 6(3) Pravilnika o pripravništvu in študijskih obiskih Evropskega parlamenta z dne 18. decembra 2002 pregledale vse vloge na podlagi zaslug, sedanjih potreb in razpoložljivosti. Pri izbiri kandidatov poskuša vsak generalni direktorat uskladiti naloge, ki se bodo opravljale, in posebna znanja prosilcev, tako da lahko izbrani pripravniki pridobijo kar najbolj uporabne izkušnje.

Parlament je tudi opozoril, da veljajo določbe Pravilnika o pripravništvu in študijskih obiskih Evropskega parlamenta za vse vidike izbora pripravnikov, vključno z možnostjo prijave. Splošni pogoji, ki urejajo sprejem, so jasno določeni v členu 5 Pravilnika, sprejemni postopek je opisan v členu 6, pravila o sporih pa zajema člen 24. S stališča Parlamenta je postopek jassen in nedvoumen.

Parlament je nadalje menil, da seznam izbranih pripravnikov ne more biti objavljen na osnovi izjeme iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001⁹, v skladu s katero se dostop do dokumenta zavrne, kadar bi razkritje lahko oslabilo varstvo zasebnosti in integriteto posameznika.

Glede na odgovore Parlamenta na pisma pritožnika in obrazložitve, dane med potekom preiskave, je varuh človekovih pravic zaključil, da nepravilnosti ni bilo. Vseeno je pripravil dodatno pripombo:

V korist učinkovite komunikacije z državljani bi Parlament lahko razmislil o možnosti, da se v Poslovnik vključi posebno sklicevanje na dejstvo, da merila, po katerih se ocenijo vloge za pripravništvo, vključujejo sedanje potrebe storitev.

Po mnenju varuha bi bilo primerno, da Evropski parlament preuči možnost ponovnega pregleda Pravilnika o pripravništvu in študijskih obiskih, da bi seznam z imeni oseb, ki sprejmejo ponudbo za pripravništvo, tako postal javni dokument. Ta ukrep bi zagotovil podatke kandidatom za pripravništvo in pojasnil pravni status seznama v prihodnosti.

Dodatne opombe

Ker je sklep v tem primeru zadeval tako področje uporabe Uredbe št. 45/2001¹⁰ o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in povezavo z Uredbo št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Parlamenta, Sveta in Komisije, je varuh človekovih pravic posredoval dvojni evropskemu varuhu osebnih podatkov. V odgovoru je varuh osebnih podatkov ugotovil, da primer predstavlja možne težave med preglednostjo in varstvom podatkov. Ponovno je izrazil podporo pragmatičnemu pristopu varuha človekovih pravic k obravnavi takih primerov.

POKOJNINSKO ZAVAROVANJE POSLANCEV EVROPSKEGA PARLAMENTA

Povzetek sklepa o pritožbi 907/2003/ELB zoper Evropski parlament

Pritožnik, francoski državljan, je bil poslanec Evropskega parlamenta od leta 1984 do leta 1989 in je bil upravičen do pokojninskega zavarovanja ob doseženi starosti 55 let. Šestmesečni rok za oddajo prošnje za pokojninsko zavarovanje je bil uveden v letu 1995. Evropski parlament je 6. avgusta 2002 obvestil pritožnika o novi določbi. Le-ta je 29. septembra 2002 zaprosil za pokojninsko zavarovanje, pokojninske pravice pa so mu bile dodeljene od oktobra 2002 naprej.

Pritožnik je trdil, da mu Evropski parlament ni zagotovil ustreznih podatkov o pravilih, ki urejajo sistem pokojninskega zavarovanja, in da bi mu morale biti pokojninske pravice dodeljene od novembra 1998, ko je dopolnil 55 let.

Parlament je v svojem mnenju pojasnil, da so bila vsa pisma, ki jih je poslal na znani naslov pritožnika, vrnjena. Francoska narodna skupščina ni mogla dati podatkov o pritožnikovem naslovu, iskanje po internetu je bilo neuspešno. Ko je Parlament po naključju izvedel za pritožnikov naslov, je z njim navezal stike in mu poslal dopis z dokumenti za izpolnitev.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je bil na treh dopisih Evropskega parlamenta pritožniku naslov, ki ga je pritožnik dal ob odhodu iz Parlamenta. Na podlagi dejstev, ki sta jih predstavila pritožnik in Parlament, je sklepal, da pritožnik ni obvestil Parlamenta o spremembi naslova, ko je leta 1989 odšel iz Parlamenta. Nadalje je opazil, da je bil Parlament obveščen o rojstvu pritožnikove hčerke in o njegovi poroki z uradnico Evropskega parlamenta ter da so bili zaradi družinskih dodatkov vzdrževani redni stiki. Toda ugotovil je, da sta bili za družinske dodatke uradnikov in pokojninske pravice poslancev EP odgovorni dve različni službi Evropskega parlamenta. Menil

⁹ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL L 145/43, 2001.

¹⁰ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in programih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov, UL L 8/1, 2001.

je, da služba, odgovorna za družinske dodatke, ni mogla vedeti, da bi podatek o pritožnikovem sedanjem naslovu lahko koristil drugi službi Parlamenta. Poleg tega ni bilo nobenega dokaza za to, da bi služba, ki ureja pokojninske pravice prejšnjih poslancev EP, vedela, da je služba, odgovorna za družinske dodatke, v stiku s pritožnikom.

Varuh človekovih pravic je menil, da je Evropski parlament ustrezno ukrepal, da bi pritožniku posredoval podatke o pokojninskem zavarovanju, in zato zaključil, da v tem primeru ni bilo nepravilnosti.

3.1.2 Svet Evropske unije

IMENOVANJE ČLANOV ODBORA ZA EVROPSKO AGENCIJO ZA VARNO HRANO

Povzetek sklepa o pritožbi 2126/2003/PB zoper Svet Evropske unije

Po škandalu s hrano v devetdesetih letih 20. stoletja se je Evropska unija odločila za ustanovitev Evropske agencije za varno hrano (EFSA), ki je bila ustanovljena z Uredbo št. 178/2002¹¹. Člen 24 Uredbe predvideva, da bo agencijo vodil upravni odbor 14 članov, ki jih imenuje Svet ob posvetovanju z Evropskim parlamentom s seznama, ki ga sestavi Komisija. Člani odbora so imenovani tako, da se zagotovijo najvišji standardi usposobljenosti, velik obseg ustreznega strokovnega znanja in v skladu s tem kar najširša geografska porazdelitev v Uniji. 15. julija 2002 je Svet imenoval člane upravnega odbora.

Pritožbo je predložila Evropska potrošniška organizacija (*Bureau Européen des Unions de Consommateurs (BEUC)*), ki je menila, da je Svet imenoval preveč nacionalnih državnih uradnikov ter da so bili kandidati imenovani na podlagi državljanstva in ne usposobljenosti.

Svet je dejal, da izkušnje v javnem sektorju niso nepomembne pri upravljanju neodvisnega evropskega javnega organa, zlasti ker naj bi agencija sodelovala z državami članicami. Izkušnje v javni upravi so v Uredbi št. 178/2002 izrecno omenjene kot pomembno merilo. Poleg tega so imeli imenovani člani zelo velik obseg strokovnega znanja. Svet je zato menil, da pritožnik ni dokazal nepravilnosti.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je postopek imenovanja v tem primeru Svetu pustil široke meje za presojo, sam pa v okviru svojih pristojnosti lahko le preveri, ali je pri odločanju prišlo do kršitev postopka ali očitnih napak pri presoji. Zaključil je, da v tem primeru ni bilo dokazov za take kršitve ali napake.

DOSTOP DO MNENJA PRAVNE SLUŽBE

Povzetek sklepa o pritožbi 2371/2003/GG zoper Svet Evropske unije

Svet je zavrnil javni dostop do mnenja svoje pravne službe na osnovi izjeme v zvezi s pravnim svetovanjem iz druge alineje člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001¹². Pritožnik, raziskovalec na Univerzi v Münchnu, je ugovarjal zavrnitvi. Menil je, da izjema v tem primeru ne velja.

¹¹ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtev zakonodaje o živilih, ustanovitvi Evropske agencije za varno hrano ter določitvi postopkov v zvezi z varno hrano, UL L 31/1, 2002.

¹² Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL L 145/43, 2001.

Po mnenju Sveta se lahko razkritje mnenj njegove pravne službe uporabi za pravno preveritev aktov Sveta. Posledična negotovost v zvezi z zakonitostjo zakonodajnih aktov bi lahko škodovala javnemu interesu. S stališča Sveta izjema vključuje vse dokumente, ki vsebujejo pravno svetovanje, pritožnikov akademski interes pa ne predstavlja za razkritje prevladujočega javnega interesa.

Varuh človekovih pravic je opozoril, da je v posebnem poročilu Evropskemu parlamentu (1542/2000/(PB)SM, 12. december 2002), zavzel stališče, da so pravna mnenja, dana v okviru morebitnega prihodnjega sodnega postopka, podobna pogovoru med odvetnikom in stranko. Zato so običajno izvzeta iz razkritja v skladu s členom 4(2) Uredbe št. 1049/2001. Nasprotno so mnenja o osnutkih zakonodaje navadno dostopna javnosti, ko je zakonodajni postopek zaključen. Izvzamejo se le, če institucija dokaže, da bi razkritje resno ogrozilo njen postopek odločanja in da ni prevladujočega javnega interesa za razkritje.

V zvezi s tem primerom je varuh človekovih pravic ugotovil, da Svet ni opozoril, da je bilo pravno mnenje sestavljeno v okviru morebitnega prihodnjega sodnega postopka, pa tudi ne, da je bilo mnenje sestavljeno v okviru zakonodajnega akta. Varuh je zato je pripravil osnutek priporočila, v katerem je Svet pozval k ponovni preučitvi sklepa o zavrnitvi dostopa.

Svet je v podrobnem mnenju navedel, da je varuh človekovih pravic v osnutku priporočila izjemi odvezel vso vsebino. S stališča Sveta delitev pravnega svetovanja v različne kategorije ni podprta z zakonom, temveč je umetno ustvarjena in ne upošteva namena tovrstnega svetovanja.

23. novembra 2004 je Sodišče prve stopnje izreklo sodbo v primeru T-84/03 (*Turco proti Svetu*). V tej sodbi je Sodišče odločilo, da Svet lahko zavrne dostop do pravnih mnenj, ki jih sestavi njegova pravna služba (primerjaj zlasti odstavka 62 in 74 sodbe). Na podlagi te sodbe in potem, ko je dobil pritožnik možnost predložitve pripomb, je varuh človekovih pravic zaključil primer z ugotovitvijo, da nepravilnosti ni bilo.

3.1.3 Evropska komisija

IZKLJUČITEV IZ PROJEKTA INFORMACIJSKE DRUŽBE

Povzetek sklepa o pritožbi 1876/2002/OV zoper Evropsko komisijo

Nizozemsko svetovalno podjetje je bilo povabljen, da se pridruži konzorciju v okviru projekta iz petega programa tehnologij informacijske družbe, ki ga vodi Generalni direktorat Komisije za informacijsko družbo. Komisija se je najprej odločila za sodelovanje podjetja pri projektu, nato pa je od podjetja zahtevala dodatna finančna jamstva. Podjetje je zahtevo izpolnilo, toda Komisija se je po sedmih mesecih in pol razpolaganja s finančnimi podatki podjetja nazadnje odločila, da podjetje ne more sodelovati v konzorciju. Odločitev je sprejela en delovni dan pred datumom, predvidenim za podpis pogodbe z njene strani.

30. oktobra 2002 je podjetje vložilo pritožbo pri evropskem varuhu človekovih pravic in zahtevalo, da mu Komisija povrne škodo v višini 96.000 EUR. Zahtevana odškodnina je ustrezala izpadu dohodka, stroškom letalske vozovnice za preklican sestanek, stroškom kurirja, telefonskim stroškom in času, porabljenemu za pripravo dokumenta.

Komisija je v svojem mnenju o pritožbi pojasnila, da je do vseh večjih zamud pri pogajanjih dejansko prišlo zaradi podaljšanj, ki jih je odobrila, da bi ugodila potrebam konzorcija po pripravi zahtevanih pravnih dokumentov, vključno z dokumenti pritožnika. Nadalje je Komisija ugotovila, da pritožnik ni zagotovil finančne dokumentacije, ki jo zahteva od pogodbenikov, kot so bilanca stanja in poslovni izidi podjetja za nekatera leta, ki je bila potrebna kot dokaz, da je pritožnik imel sredstva, potrebna za izvedbo projekta.

Evropski varuh človekovih pravic je natančno pregledal dokumente, predložen med preiskavo. Ugotovil je, da dejstvo, da je Komisija pozvala pritožnika k predložitvi dodatnih finančnih podatkov, potem ko je že sedem mesecev in pol natančno vedela, kateri podatki so bili predloženi, predstavlja neutemeljeno zamudo in primer nepravilnosti. Junija 2003 je zato Komisiji predlagal sporazumno rešitev, tj. da plača primerno odškodnino. V svojem drugem mnenju Komisija ni predložila nobenih novih dokumentarnih dokazil, da je v obdobju sedmih mesecev in pol, ki ga navaja pritožnik, navezala stike s koordinatorjem projekta ali pritožnikom. Evropski varuh je zato novembra 2003 znova pisal Komisiji in ponovno predlagal sporazumno rešitev.

V mnenju o drugem predlogu je Komisija poslala nova dokumentarna dokazila, in sicer dve elektronski pismi. Iz elektronskih pisem je bilo razvidno, da je Komisija v sedmih mesecih in pol dejansko dvakrat navezala stike s koordinatorjem projekta z zahtevo po dodatnih finančnih podatkih za dokončno oblikovanje pogodbe. Evropski varuh človekovih pravic je v svojem sklepu z dne 17. junija 2004 menil, da glede na nove dokaze njegova prejšnja začasna ugotovitev nepravilnosti ni več sprejemljiva in da je treba primer zaključiti z ugotovitvijo, da nepravilnosti ni bilo.

Kljub temu je evropski varuh človekovih pravic podal dodatno pripombo in izrazil željo, da bo Komisija v prihodnje dokazne dokumente poslala s prvotnim mnenjem o pritožbi.

Dodatne opombe

Komisija je evropskega varuha človekovih pravic dne 31. avgusta 2004 pisno obvestila, da bo z novo uvedenim elektronskim sistemom vodenja dokumentov zagotovila učinkovitejše vodenje vse dokazne dokumentacije v zvezi s posameznim primerom. Dodatne funkcije sistema registracije elektronske pošte bodo uporabnikom omogočile sočasno prijavo in registracijo elektronske pošte. Tako bo Komisija lahko izpolnila zahteve evropskega varuha človekovih pravic in mu učinkoviteje pomagala pri pravočasni in čim bolj uspešni obravnavi pritožb državljanov.

PRENOS DIREKTIV O ZAVAROVANJU V GRŠKO ZAKONODAJO

Povzetek sklepa o pritožbi 841/2003/(FA)OV zoper Evropsko komisijo

Grška zavarovalnica *Intersalonika* je poleg drugih storitev zagotavljala tudi prevozna sredstva za pomoč bolnikom. Leta 2001 se je pritožila pri Komisiji, ker s svojimi reševalnimi vozili in helikopterji ni smela prevažati bolnikov, saj ima izključno pravico za ponudbo tovrstne pomoči Grško nacionalno središče za nujno pomoč (EKAB). Podjetje je trdilo, da grški organi niso pravilno prenesli Direktiv 84/641/EGS¹³ („direktiva o pomoči“) in 92/49/EGS¹⁴ v svoj pravni red. Komisija je pritožnika obvestila, da je bil proti Grčiji sprožen postopek za ugotavljanje kršitev na podlagi člena 226¹⁵ Pogodbe ES, ki pa bo ustavljen zaradi spremembe grške zakonodaje.

Aprila 2003 je pritožnik vložil pritožbo pri evropskem varuhu človekovih pravic. Navedel je, da Komisija ni zagotovila pravilnega prenosa direktiv o zavarovanju v grško nacionalno zakonodajo, zlasti v zvezi s položajem grških zavarovalnic, delujočih v Grčiji, v primerjavi z zavarovalnicami iz drugih držav članic. Pritožnik je poudaril tudi, da je Komisija v odgovoru novembra 2001 potrdila, da za *Air Intersalonika* ne smejo veljati nobene omejitve. Navedla je, da „je upravičeno pri grških organih poizvedeti, zakaj niso ugodili prošnji za dovoljenje za delovanje *Air Intersalonike*“.

¹³ Direktiva Sveta 84/641/EGS z dne 10. decembra 1984 o spremembi Prve direktive (73/239/EGS) o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja, zlasti glede zavarovanja pomoči (UL 1984 L 339/21).

¹⁴ Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskem zavarovanju, ki spreminja Direktivi 73/239/EGS in 88/357/EGS (Tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju), UL 1992 L228/1.

¹⁵ Člen 226 Pogodbe ES pooblašča Komisijo, da začne postopek proti državi članici v zvezi s kršitvijo zakonodaje Skupnosti. Vsakdo lahko pri Komisiji vloži pritožbo („pritožba na podlagi člena 226“) proti državi članici v zvezi s katerim koli državnim ukrepom ali upravno prakso, za katero meni, da je nezdržljiva z zakonodajo Skupnosti.

Komisija je v svojem mnenju o pritožbi navedla, da se je potem, ko je bil marca 2002 postopek za ugotavljanje kršitve opuščen, zdelo, da ni več nadaljnjih ovir za zavarovalnice, ki omogočajo pomoč. Poudarila je tudi, da direktive o zavarovanju predvidevajo najmanjši sistem, ki državam članicam omogoča sprejetje strožjih določb za podjetja, ki jih odobrijo njihovi organi.

Evropski varuh človekovih pravic je v svoji odločitvi zaključil, da je Komisija v odgovoru na pismo pritožnika v zvezi z zavrnitvijo dovoljenja jasno razložila ustrezni pravni okvir. V zvezi z delom odgovora, ki ga navaja pritožnik, je ugotovil, da je Komisija menila, da daje koristno pripombo. Navedla je, kaj lahko pritožnik naredi brez obljube o ukrepanju z njene strani, vendar je pritožnik to besedilo razumel narobe, in sicer kot da bo Komisija sama opravila preiskavo. Evropski varuh je izrazil obžalovanje, da se Komisija ni natančneje izrazila, vendar ni ugotovil nobene nepravilnosti.

Maja 2004 je pritožnik varuhu poslal pismo in se mu zahvalil za sklep, v katerem je pojasnil, kako je Komisija obravnavala njegov primer ter izpostavil možnosti nadaljnega ukrepanja v bistvenih zadevah.

PORTUGALSKA ZAKONODAJA O BIKOBORBI

Povzetek sklepa o pritožbi 849/2003/JMA zoper Evropsko komisijo

Septembra 2002 je bila pri Evropski komisiji vložena uradna pritožba proti portugalskim organom. Pritožba je bila v zvezi z novo sprejeto portugalsko zakonodajo, ki je legalizirala špansko vrsto bikoborbe, v kateri se na koncu predstave ubije bika.

Pritožnik je prejel sporočilo Generalnega direktorata za zdravje in varstvo potrošnikov o tem, da namerava Komisija zaključiti primer, ker ni zadostne pravne podlage za nadaljevanje postopka za ugotavljanje kršitve proti portugalskim organom.

V pritožbi evropskemu varuhu človekovih pravic je pritožnik trdil, da Komisija pri sprejemanju odločitve o zaključku njegove pritožbe ni ustrezno upoštevala obstoječih predpisov Evropske unije, zlasti Direktive 93/119/ES¹⁶ o zaščiti živali pri zakolu ali usmrnitvi.

Komisija je pojasnila, da je natančno preučila pritožbo. Na osnovi preučitve je zaključila, da trditve pritožnika niso bile zadostno utemeljene, da bi lahko sprožila postopek za ugotavljanje kršitve proti Portugalski na podlagi člena 226¹⁷ Pogodbe ES. Izrazila je dvom, ali Protokol 33 Pogodbe v zvezi z zaščito in dobrim počutjem živali sploh velja za bikoborbo, ki kot spektakel ali zabava ne sodi na področje politik, omenjenih v protokolu. Poleg tega je Komisija ugotovila, da Direktiva Sveta 93/119/ES ne velja za živali, ubite na kulturnih ali športnih dogodkih.

Evropski varuh človekovih pravic je zavzel stališče, da je odločitev Komisije o opustitvi postopka za ugotavljanje kršitve in uradnem zaključitvi pritožbe, ki jo predložil pritožnik, vsebinsko utemeljena.

Pri tem je ugotovil, da Komisija pritožniku v pismu, v katerem je izrazila namero o zaključitvi primera, ni dala možnosti, da predloži svoje pripombe. Opozoril je na sporočilo Komisije glede „pritožb na podlagi člena 226“¹⁸, v skladu s katerim mora pritožnika v pisni obliki vnaprej obvestiti, če v zvezi s pritožbo ne namerava več ukrepati. V pismu Komisija navede razloge, zakaj predlaga zaključitev primera, pritožnika pa pozove, da v štirih tednih predloži pripombe. Komisija je v svojem mnenju obžalovala, da tega ni storila, se opravičila in pritožnika pozvala k predložitvi dodatnih pripomb, ki jih je želel dati.

¹⁶ Direktiva Sveta 93/119/ES o zaščiti živali pri zakolu ali usmrnitvi z dne 22. decembra 1993, UL 1993 L 340/21.

¹⁷ Člen 226 Pogodbe ES pooblašča Komisijo, da začne postopek proti državi članici v zvezi s kršitvijo zakonodaje Skupnosti. Vsakdo lahko pri Komisiji vloži pritožbo („pritožba po členu 226“) proti državi članici v zvezi s katerim koli državnim ukrepom ali upravno prakso, za katero meni, da je nezdržljiva z zakonodajo Skupnosti.

¹⁸ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in evropskemu varuhu človekovih pravic o odnosih s pritožnikom v zvezi s kršitvami zakonodaje Skupnosti (COM/2002/0141 končno); UL 2002 C 244/5.

DOSTOP DO OSNUTKA POROČILA SKUPNEGA ODBORA EVROPSKEGA GOSPODARSKEGA PROSTORA

Povzetek sklepa o pritožbi 900/2003/(IJH)TN zoper Evropsko komisijo

Skupina proizvajalcev elektrolitov (*Polyelectrolyte Producers Group*) je vložila pritožbo zoper Komisijo, ker je le-ta zavrnila potrdilno prošnjo na podlagi Uredbe 1049/2001¹⁹ za dostop do osnutka izjave Skupnega odbora EGP (Evropski gospodarski prostor) v zvezi s Sporazumom ĚGP.

Pritožnik je trdil naslednje: pravna podlaga Komisije za zavrnitev, tj. tretja alineja člena 4(1)(a) uredbe v zvezi z oslabitvijo varstva javnega interesa, kar zadeva mednarodne odnose, ni bila v skladu z obrazložitvijo sekretariata Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA), ki je temeljila na členu 4(3) o oslabitvi postopka odločanja institucije; Komisija ni pojasnila, kako lahko objava dokumenta resno ogrozi pogajalski postopek in postopek odločanja pri Sporazumu EGP; pritožnika ni obvestila, da mora od avtorja, ki je tretja stranka, zahtevati dvojni dokument; porušila je ravnotežje interesov in zlorabila pravice; napačno je trdila, da je dokument izviral iz sekretariata EFTE; ob domnevi, da je avtor sekretariat EFTE, je prišlo pri odločanju o zahtevi po dostopu do navzkrižja interesov, ker je bil sekretariat EFTE vključen v postopke v zvezi z odstopanji od zadevne zakonodaje Skupnosti; in nazadnje, Komisija je kršila pravico pritožnika do obrambe.

Komisija je evropskemu varuhu človekovih pravic predložila natančen odgovor na vse trditve, ki ga je varuh podrobno analiziral. Ugotovil je, da čeprav so bili razlogi sekretariata EFTE podobni besedilu člena 4(3), to ni bilo v nasprotju s pravno podlago, na katero se je sklicevala Komisija. Našel ni nobenega predpisa ali načela, ki institucijo obvezuje, da mora vlagatelja obvestiti, naj se s prošnjo po dostopu obrne na avtorja. Evropski varuh ni odkril zlorabe pravic in je opozoril, da je v zvezi s členom 4(1) zakonodajalec Skupnosti odločil, da v primeru, v katerem bi razkritje dokumenta ogrozilo javni interes v zvezi z mednarodnimi odnosi, slednji interes odtehta vsak javni interes za razkritje dokumenta. Menil je, da je obrazložitev avtorstva, ki jo je dala Komisija, v skladu s pravnim okvirom Sporazuma EGP. Ni našel dokaza o tem, da je bila odločitev Komisije pristranska, kot tudi nobenega pravila ali načela, ki bi od Komisije zahtevalo, da mora pritožniku dati možnost za izraz svojega stališča o odločitvi, ki jo sprejme Skupni odbor EGP.

Evropski varuh človekovih pravic je poudaril, da je, ker izjeme v členu 4(1) niso predmet prevladujočega javnega interesa za razkritje, zlasti pomembno, da institucije pri sklicevanju na člen jasno obrazložijo, zakaj izjema velja. Menil je, da je Komisija to storila.

Na podlagi zgornje analize je varuh primer zaključil z ugotovitvijo, da nepravilnosti ni bilo.

DOSTOP DO POGAJALSKIH DOKUMENTOV SVETOVNE TRGOVINSKE ORGANIZACIJE

Povzetek sklepa o pritožbi 1286/2003/JMA zoper Evropsko komisijo

Februarja 2003 so „Prijatelji zemlje“ (*FoE*) pisali generalnemu sekretariatu Komisije in zahtevali dostop do številnih dokumentov v zvezi s potekajočimi pogajanja Svetovne trgovinske organizacije (STO) o trgovini s storitvami v skladu z razvojno agendo iz Dohe.

Aprila 2003 je Komisija zavrnila dostop, ker bi razkritje zahtevanih dokumentov lahko ogrozilo javni interes v zvezi z mednarodnimi odnosi, kot je določeno v členu 4(1)(a) Uredbe 1049/2001²⁰.

¹⁹ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145/43.

²⁰ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145/43.

V pritožbi evropskemu varuhu človekovih pravic je FoE trdila, da Komisija ni (i) dokazala, da bi razkritje oslabilo varstvo javnega interesa, ni (ii) opravičila narave pogajanj in ni (iii) uravnotežila zadevnih interesov.

V svojem mnenju o pritožbi je Komisija navedla, da je ustrezno obravnavala pritožnikovo zahtevo po dostopu do dokumentov na začetni in potrditveni stopnji. Prepričana je bila, da se njene službe niso zmotile pri pravni razlagi pojma javnega interesa v zvezi z mednarodnimi odnosi in da so ga v tem primeru pravilno uporabile.

Varuh je v svojem sklepu potrdil, da običajna metoda pogajanj STO navadno vključuje zaupno izmenjavo ponudb in nasprotnih ponudb med pogajalskimi stranmi. V tem smislu razkritje teh dokumentov tretjim strankam ni dopuščeno, ker bi lahko oviralo postopek. Evropski varuh človekovih pravic je zato menil, da ni mogoče zaključiti, da je Komisija z odločitvijo, da bi razkritje spornih dokumentov verjetno ogrozilo javni interes na področju mednarodnih odnosov, podala neutemeljeno oceno. Ugotovil je, da je zakonodajalec Skupnosti odločil, da v primeru, v katerem bi razkritje dokumenta ogrozilo javni interes v zvezi z mednarodnimi odnosi, slednji interes prevlada nad vsakim javnim interesom za razkritje dokumenta. Z njegovega stališča je bil pritožnikov argument, da Komisija ni uravnovesila zadevnih interesov, nesprejemljiv.

Čeprav varuh človekovih pravic pri Komisiji ni ugotovil nepravilnosti, je podal dodatno pripombo. Menil je, da bi Komisija morala kljub zakonsko sprejemljivi omejitvi dostopa javnosti, ki jo določa narava pogajanj znotraj okvira STO, upoštevati pričakovanja mnogih državljanov glede večje preglednosti in odprtosti na tem pomembnem političnem področju. To zlasti velja glede na pomembnost preglednosti v Smernicah in postopkih za pogajanja o trgovini s storitvami STO. Preglednosti ni mogoče doseči s popolno prepovedjo dostopa javnosti do podatkov. Ugotovil je, da bi bilo zato za Komisijo priporočljivo, da preuči dodatne načine, kako lahko ta pogajanja naredi bolj odprta in pregledna za državljane in s tem olajša dostop javnosti do izmenjave mnenj med strankami.

DOSTOP DO POROČILA O PREHRANI IN VETERINARSTVU V ROMUNIJU

Povzetek sklepa o pritožbi 1304/2003/(ADB)PB zoper Evropsko komisijo

Pritožnica, ustanoviteljica nemške organizacije za zaščito živali, je zaprosila za dostop do poročila o misiji glede obiska Urada za prehrano in veterino Komisije v Romuniji. Komisija ji je omogočila dostop do delov poročila o misiji v zvezi z nadzorom nad izvozom, a zavrnila dostop do delov v zvezi s pristopnimi pogajanja Romunije z EU. Komisija je dostop zavrnila v skladu s tretjo alineo (mednarodni odnosi) člena 4(1)(a) Uredbe 1049/2001²¹.

Pritožnica se je obrnila na evropskega varuha človekovih pravic in trdila, da ji je Komisija neupravičeno zavrnila dostop do celotnega poročila o misiji. Trdila je, da je bila misija prvotno dejansko povezana z vprašanji „izvoza“, in navedla, da se poročila o „izvozu“ objavljajo.

Komisija je vztrajala pri zavrnitvi dostopa do delov poročila o misiji v zvezi s pristopnimi zadevami. Navedla je, da je bil pregled v Romuniji opravljen prostovoljno z dogovorom, da poročila o njem ne bodo objavljena. Razkritje ugotovitev glede napredka Romunije pri izpolnjevanju standardov EU na področju varnosti hrane in dobrega počutja živali bi oviralo pristopna pogajanja in resno vplivalo na odnose Komisije z romunskimi organi. Ogrozilo bi njihovo pripravljenost, da privolijo v takšne preglede in sodelujejo s Komisijo. Razen tega bi razkritje lahko bilo kontraproduktivno, ker bi oviralo prihodnje obiske Urada za prehrano in veterino v času pred pristopom.

Varuh človekovih pravic je odločil, da se je Komisija upravičeno sklicevala na izjeme, ki jih je uporabila za zavrnitev dostopa do nekaterih delov poročila o misiji. Imel pa je tudi dodatno pripombo. Navedel je, da bi bilo v prihodnje koristno, kolikor je to pravzaprav mogoče, podatke,

²¹

Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145/43.

ki niso zaupne narave, beležiti ločeno od zaupnih. To bi zlasti poenostavilo izvajanje obveznosti o delnem dostopu do dokumentov.

Dodatne opombe

Komisija je evropskega varuha človekovih pravic nato obvestila, da je izvajanje Uredbe 1049/2001 dejansko privedlo do jasnejšega ločevanja zaupnih in nezaupnih dokumentov, zlasti v tistih oddelkih, ki pogosto prejemajo prošnje za dostop do svojih dokumentov. V zvezi z Uradom za prehrano in veterino je navedla, da ta urad običajno ločuje poročila o dveh vrstah misij, ki jih opravlja v državah kandidatkah. Poročila o pregledih v zvezi z izvozom so navadno objavljena na internetu, poročila o misijah glede širitve pa ostanejo zaupna. Vendar če misija, opravljena v smislu širitve, ugotovi težave v zvezi s dovoljenimi izvoznimi sektorji, o teh težavah pripravi posebno poročilo in ga objavi na internetu.

DOSTOP DO POROČILA O MISIJI EVROPSKEGA SOCIALNEGA SKLADA

Povzetek sklepa o pritožbi 1481/2003/OV zoper Evropsko komisijo

Belgijska neprofitna organizacija je na osnovi Uredbe 1049/2001²² zaprosila Komisijo za dostop do vseh dokumentov v zvezi z misijo o nadzoru prednostne naloge 3 cilja 3 programa v okviru Evropskega socialnega sklada (ESF) v flamski regiji. Komisija je na osnovi tretje alineje člena 4(2) Uredbe zavrnila dostop do zahtevanih dokumentov, ker so povezani s poročilom o pregledu v zvezi s porabo finančnih sredstev EU, dodeljenih za projekt, glede katerega je prišlo do spora z državo članico. Generalni sekretariat Komisije je prav tako zavrnil potrdilno prošnjo pritožnika in zaključil, da ni bilo prevladujočega javnega interesa za razkritje zahtevanih dokumentov, saj je bil pritožnikov interes zaseben in ne javen.

Julija 2003 je pritožnik vložil pritožbo pri evropskem varuhu človekovih pravic in zahteval, da mu Komisija odobri dostop do zahtevanih dokumentov.

Komisija je v svojem mnenju o pritožbi pripomnila, da je pritožnik že prejel izvlečke iz poročila o pregledu v zvezi z njenim projektom. Deli poročila, ki niso bili razkriti pritožniku, niso bili pomembni za projekt, ki ga je izvajal pritožnik, ker so veljali za druge revidirane projekte in osrednje upravljanje flamske agencije ESF. V zvezi z razlogi za zavrnitev polnega dostopa je Komisija navedla, da bi razkritje poročila na tej stopnji ogrozilo zdajšnjo preiskavo, ker bi se začasne ugotovitve inšpektorjev Komisije, na katere stranke, ki so predmet revizije, še niso odgovorile, razkrile javnosti. Komisija je ponovila, da ni bilo prevladujočega javnega interesa za razkritje poročila. Mnenje Komisije je bilo posredovano pritožniku, ki ni predložil pripomb.

Evropski varuh človekovih pravic je v svojem sklepu menil, da je bilo zahtevano poročilo jasno povezano z dejavnostmi pregledov, preiskav in revizij v skladu s členom 4(2) Uredbe 1049/2001. Poudaril je, da je Komisija marca 2003, ko je pritožnik zaprosil za dostop do poročila o misiji, še vedno izvajala preiskavo finančnega nadzora pri flamski agenciji ESF v skladu s členom 38 Uredbe 1260/1999²³. Komisija bi, odvisno od odgovora agencije, odločila ali je treba izvesti finančne popravke v skladu s členom 4 Uredbe 448/2001²⁴. Zato je zakonito zavzela stališče, da bi lahko razkritje drugih delov poročila o misiji oslabilo varstvo namena njene preiskave. V teh okoliščinah je imela Komisija v skladu s sodno prakso sodišč Skupnosti pravico zavrniti dostop na osnovi tretje alineje člena 4(2) Uredbe 1049/2001, razen če bi prevladal javni interes za razkritje. Varuh je menil, da pritožnik ni v zadostni meri dokazal, da bi obstajal takšen interes za razkritje drugih delov poročila v zvezi z drugimi projekti. Zato ni ugotovil nepravilnosti.

²² Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145/43.

²³ Uredba Sveta (ES) št. 1260/1999 z dne 21. junija 1999 o splošnih določbah o Strukturnih skladih, UL 1999, L 161/1.

²⁴ Uredba Komisije (ES) št. 448/2001 z dne 2. marca 2001 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1260/1999 v zvezi s postopkom izvajanja finančnih popravkov pri pomoči iz strukturnih skladov, UL 2001 L 64/13.

PROGRAM LEONARDO DA VINCI

Povzetek sklepa o pritožbi 221/2004/GG zoper Evropsko komisijo

Nemški svetovalec se je odzval na razpis Evropske komisije za predloge v okviru programa Leonardo da Vinci, ustanovljenega za spodbujanje novosti na področju vseživljenjskega učenja. Komisija ga je obvestila, da njegovega predhodnega predloga ni bilo mogoče izbrati, ker se ni držal roka za predložitev. Pritožnik se ni strinjal s to odločitvijo in je trdil, da se je držal roka, saj je svoj predhodni predlog poslal s priporočeno pošto en dan pred rokom. Zahteval je potrditev Komisije, da je bil njegov projekt pravočasno predložen, sicer se je nameraval obrniti na sodišče.

Pritožnik je isti dan poslal dvojnik tega pisma evropskemu varuhu človekovih pravic in ga prosil, da preuči zadevo. Varuh je to prošnjo zavrnil (pritožba 33/2004/GG), ker Komisija očitno še ni imela dovolj časa za obravnavo zadeve. Tri tedne kasneje je pritožnik obvestil varuha, da želi obnoviti svojo pritožbo. To pismo je bilo zabeleženo v register kot nova pritožba, ki je bila po mnenju varuha dopustna glede na to, da pritožnik v tem času ni prejel odgovora.

Komisija je v svojem mnenju priznala, da je ponovna preučitev primera pokazala, da ima pritožnik prav. Na ovojnici so bili trije poštni žigi in za tistega, na katerem je temeljila odločitev Komisije o neustreznosti, se je izkazalo, da je žig regionalnega centra za distribucijo pošte in ne dejanski žig pošte. Zato je Komisija pripravila „poročilo o izjemnem primeru“, v skladu s katerim je bil pritožnikov predhodni predlog izbran za predstavitev celotnega predloga.

Toda pritožnik ni sprejel tega pristopa, ker ni imel na voljo istega števila dni kot drugi zagovorniki izbranih predhodnih predlogov. Komisija je priznala, da je to primer neenakega obravnavanja, in je pripravila novo dopolnilno poročilo o izjemnem primeru, v katerem je pritožniku odobrila isto število dni za pripravo celotnega predloga.

Pritožnik se je s tem strinjal. Kljub temu je poudaril, da je bil njegov slabši položaj odpravljen šele potem, ko se je drugič pritožil. Ob tem je trdil, da ni imel na voljo toliko podatkov kot drugi kandidati.

Varuh človekovih pravic je menil, da je Komisija ukrepala hitro in konstruktivno, da je popravila napako, ki se je zgodila. V zvezi s trditvijo, da Komisija pritožniku ni posredovala podatkov, pa je menil, da je to nova trditev, ki je pritožnik še ni posredoval Komisiji. Ugotovil je, da je imel pritožnik pravico predložiti nadaljnjo pritožbo, če je pomanjkanje podatkov po njegovem mnenju negativno vplivalo na odločitev Komisije o njegovem celotnem predlogu. V zvezi s prvotno pritožbo varuh človekovih pravic ni ugotovil nepravilnosti.

POSTOPEK IZBIRE ZA PROJEKT EUROPEAID

Povzetek sklepa o pritožbi 326/2004/IP zoper Evropsko komisijo

Konzorcij treh podjetij je sodeloval na razpisu za izražanje interesa, ki ga je za projekt EuropeAid oktobra 2003 razpisala Evropska komisija. Konzorcij se ni uvrstil v ožji izbor, ker po mnenju Komisije ni predložil vseh dokumentov, zahtevanih v oddelku 2.3.3 Praktičnega vodnika. Pritožnik je v svoji pritožbi evropskemu varuhu človekovih pravic navedel, da je neupravičeno, da Komisija konzorcija ni vključila na ožji seznam kandidatov, in da Komisija ni odgovorila na njegovo pismo z dne 9. januarja 2004. Pritožnik je zahteval, da Komisija ponovno preuči svojo odločitev, da konzorcija ne uvrsti v ožji seznam kandidatov, in pojasni vsebino Praktičnega vodnika, s čimer bi v prihodnosti preprečila težave v zvezi z njegovo razlago.

Na osnovi podatkov, pridobljenih med preiskavo, je bilo ugotovljeno, da pritožnik Komisiji ni predložil vseh dokumentov, zahtevanih v oddelku 2.3.3 Praktičnega vodnika. Varuh človekovih pravic je zato zavzel stališče, da je Komisija primerno pojasnila, zakaj se je odločila, da konzorcija ne bo vključila na ožji seznam. V zvezi s trditvijo, da ni odgovorila na pritožnikovo pismo, je Komisija priznala, da je prišlo do zamude pri obravnavi pisma, in se opravičila. Varuh je menil, da je treba

v skladu s Kodeksom dobrega ravnanja javnih uslužbencev Komisije²⁵ odgovor na pismo, naslovljeno na Komisijo, poslati v petnajstih delovnih dneh po datumu prejema. V tem primeru Komisija ni ravnala v skladu s svojimi pravili. Toda ker je Komisija medtem odgovorila na pritožnikovo pismo in se opravičila za nastalo zamudo, se je varuh odločil, da nadaljnja preiskava ni potrebna.

V zvezi s pritožnikovo prvo zahtevo je varuh menil, da te točke ni treba več obravnavati, ker je Komisija primerno pojasnila razloge za odločitev, da konzorcija ne vključi na ožji seznam. V zvezi s pritožnikovo drugo zahtevo je sklenil, da je vsebina oddelka 2.3.3 Praktičnega vodnika jasna in da je Komisija ta pravila ustrezno pojasnila.

DOMNEVNO NEPRIMERNO OBRAVNAVANJE PRITOŽB ZARADI KRŠITEV

Povzetek sklepa o pritožbi 480/2004/TN zoper Evropsko komisijo

Združenje *Lecturers' Employment Advice and Action Fellowship (LEAF)* se je evropskemu varuhu človekovih pravic pritožilo zaradi nepravilnosti s strani Komisije pri obravnavi dveh pritožb na podlagi člena 226²⁶. Združenje LEAF je med drugim trdilo, da je Komisija povsem prezrla teže pritožb in ni uveljavila zaščite, predvidene v direktivi o pridobljenih pravicah (77/187/EGS²⁷).

Varuh je ugotovil, da je LEAF v pritožbah Komisiji na podlagi člena 226 trdil, da Združeno kraljestvo ni pravilno izvajalo direktive o pridobljenih pravicah. Ugotovil je, da je Komisija navedla jasne in utemeljene razloge za svojo odločitev, da ne bo nadaljevala s postopkom za ugotavljanje kršitev proti Združenemu kraljestvu.

V odgovoru na pritožnikovo posebno trditev v pritožbi Komisiji v zvezi z odločitvijo nacionalnega sodišča v Združenem kraljestvu o tej zadevi je varuh obravnaval argument Komisije, da postopek na podlagi člena 226 ni predviden kot dodaten način pritožbe ali pregleda sodb nacionalnih sodišč. Evropski varuh človekovih pravic je ugotovil, da se je LEAF odločil, da z zadevo ne bo nadaljeval znotraj nacionalnih sodišč in uporabil možnost pritožbe. Zato je menil, da je imela Komisija utemeljene razloge za svojo odločitev, da ne nadaljuje s postopkom za ugotavljanje kršitev proti Združenemu kraljestvu na podlagi te trditve.

Varuh človekovih pravic je preučil vse argumente LEAF-a in ni ugotovil nepravilnosti Komisije pri obravnavanju pritožb na podlagi člena 226. Potrdil je obsežne obrazložitve Komisije v zvezi s tem. Kljub temu je ugotovil, da bi lahko bistvene razloge za svojo odločitev, da se pritožbi na podlagi člena 226 zaključita, pritožniku pojasnila na bolj enostaven in razumljiv način. Zato je menil, da je primerno pripomniti naslednje:

Evropski varuh človekovih pravic predlaga, da si Komisija za ohranitev dobrih odnosov med njo in državljani v prihodnje prizadeva, da razlog ali razloge za odločitev o zaključku pritožb na podlagi člena 226 pojasni kar se da razumljivo in preprosto.

²⁵ UL 2000 L 308, str. 26–34.

²⁶ Člen 226 Pogodbe ES pooblašča Komisijo, da začne postopek proti državi članici v zvezi s kršitvijo zakonodaje Skupnosti. Vsakdo lahko pri Komisiji vloži pritožbo („pritožba po členu 226“) proti državi članici v zvezi s katerim koli državnim ukrepom ali upravno prakso, za katero meni, da je nezdržljiva z zakonodajo Skupnosti.

²⁷ Direktiva Sveta 77/187/EGS s 14. februarja 1977 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov, UL 1977 L 61/26.

DOSTOP DO OCENE PRORAČUNSKIH RAZMER V NEMČIJI

Povzetek sklepa o pritožbi 1044/2004/GG zoper Evropsko komisijo

Raziskovalec, ki dela v Centru za evropske politične študije (CEPS) v Bruslju, je zahteval dostop do dokumenta Komisije v zvezi z evropskim Paktom za stabilnost in rast. Omenjeni dokument je priporočilo Komisije za sklep Sveta, ki poziva Nemčijo, da sprejme ukrepe za zmanjšanje primanjkljaja, ki so potrebni za odpravo prekomernega primanjkljaja. Komisija je zavrnila prošnjo za dostop do dokumenta z utemeljitvijo, da bi njegovo razkritje oslabilo varstvo gospodarske in finančne politike Nemčije. Prav tako je izključila možnost delnega dostopa.

Pritožnik je v svoji pritožbi evropskemu varuhu človekovih pravic ugovarjal tej zavrnitvi in poudaril, da kot akademik, ki se ukvarja z gospodarskim in institucionalnim razvojem na ravni EU, potrebuje dostop do vseh pomembnih virov. Navedel je, da je Komisija v sporočilu za javnost objavila vsebino svojega priporočila in da, če priporočilo ne vsebuje nobenih dodatnih podatkov, ne razume, zakaj se ne sme razkriti. Če bi priporočilo vseeno vsebovalo druge, predvsem bolj negativne podatke o javnih financah Nemčije, bi Komisija prikrivala podatke, ki so v splošnem javnem interesu, in morda namerno napačno obveščala javnost.

Komisija je v svojem mnenju trdila, da so vsi finančni in gospodarski podatki, ki jih je upoštevala v svojem priporočilu, že v prišli v javnost s sporočili za javnost in da so tehnične ocene programov stabilnosti in konvergence na voljo na internetu. Vseeno priporočila ni objavila zato, da je zaščitila zaupnost svojih argumentov o tej občutljivi temi. Obrazložiten memorandum priporočila je vseboval oceno Komisije o proračunskih razmerah v Nemčiji. Komisija je trdila, da bi razkritje celotnega priporočila lahko privedlo do negativnega dojetja s strani finančnih trgov in oviralo okrepitev proračuna. Tako bi negativno vplivalo na finančno in gospodarsko politiko Nemčije. Komisija je dodala, da noben pomemben makroekonomski podatek ni bil prikrit javnosti in da pritožnik zato z vidika upravičenega znanstvenega zanimanja ni bil prikrajšan.

Evropski varuh človekovih pravic je ugotovil, da je že samo priporočilo, da se Nemčijo pozove k sprejetju ukrepov za zmanjšanje primanjkljaja, moralo vplivati na dojetje s strani finančnih trgov. Vseeno je menil, da stališče Komisije, da lahko razkritje argumentiranja, na katerem temelji njeno priporočilo, vendarle povzroči negativno dojetje, ni neutemeljeno. Ugotovil je tudi, da ker je Komisija izključila delni dostop do dokumenta in ker pritožnik temu v svoji pritožbi ni ugovarjal, vprašanja delnega dostopa ni treba obravnavati. Na osnovi teh vidikov je varuh človekovih pravic zaključil, da Komisija ni ravnala nepravilno.

3.1.4 Evropski urad za izbor osebja

DOMNEVNA ODSOTNOST UTEMELJENE RAZLAGE V IZBIRNEM POSTOPKU

Povzetek sklepa o pritožbi 1110/2003/ELB zoper Evropski urad za izbor osebja

Pritožnica je bila izključena iz razpisa COM/A/3/02, ker na predizbirnem testu z izbirnimi odgovori ni dosegla zadovoljive ocene. Odgovor izbirne komisije je izpodbijala v zvezi s tremi vprašanji. Trdila je, da ji Evropski urad za izbor osebja (EPSO) ni dal utemeljene razlage glede pravih odgovorov na sporna vprašanja.

Po navedbah EPSO je izbirna komisija natančno in vestno preučila pripombe pritožnice na sporna vprašanja kot tudi vsebino in formulacijo vprašanj, preden se je odločila, da jih bo ohranila.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je bila pritožnica obveščena o doseženi oceni, da je prejela dvojnik svojega ocenjenega testa in da je bila obveščena o tem, kakšni so po mnenju izbirne komisije pravi odgovori na sporna vprašanja. Ugotovil je tudi, da pritožnica ni sprejela mnenja izbirne

komisije o pravih odgovorih na sporna vprašanja. Toda opomnil jo je, da sporočilo o doseženi oceni pri različnih testih po sodni praksi²⁸ predstavlja ustrezno utemeljitev odločitev izbirne komisije. Varuh tudi ni bil mnenja, da je pritožnica med preiskavo predložila dokaze, iz katerih bi izhajalo, da je izbirna komisija pri določanju pravih odgovorov na sporna vprašanja izbirnega tipa ravnala neprimerno ali kako drugače zunaj svojih zakonitih pristojnosti. Zato varuh človekovih pravic ni ugotovil nepravilnosti.

3.2 PRIMERI, KI SO JIH REŠILE INSTITUCIJE

3.2.1 Evropski parlament

ODLOČITEV IZBIRNE KOMISIJE GLEDE PROŠNJE

Povzetek sklepa o pritožbi 1600/2003/ADB zoper Evropski parlament

Italijanski policist se je prijavil k udeležbi na javnem razpisu PE/22/D²⁹ za izbor usposobljenih uslužbencev na področju splošne varnosti. Njegova prošnja je bila zavrnjena, ker po mnenju izbirne komisije ni imel zahtevanih treh let izkušenj na področju javne ali zasebne splošne varnosti. Kandidat se je zato dvakrat obrnil na Parlament in opozoril, da s skoraj petletnimi izkušnjami, ki jih je pridobil kot policist, izpolnjuje v obvestilu o razpisu določeni pogoj. Ker od Parlamenta ni dobil odgovora, je pritožnik pri varuhu človekovih pravic vložil pritožbo zoper izključitev iz javnega razpisa.

Kmalu zatem, ko je varuh uvedel preiskavo, ga je Parlament obvestil, da je izbirna komisija ponovno preučila pritožnikovo vlogo in odločila, da ga sprejme v naslednji krog postopka izbora.

Službe varuha so stopile v stik s pritožnikom, ki je izjavil, da je Parlament rešil primer v njegovo popolno zadovoljstvo. Varuh je bil zato mnenja, da je Parlament storil vse potrebno za rešitev te zadeve.

3.2.2 Evropska komisija

NEPLAČILO STORITEV

Povzetek sklepa o pritožbi 1949/2003/(TN)(IJH)TN zoper Evropsko komisijo

Pritožba se je nanašala na neplačilo storitve, opravljene po navodilih Statističnega urada Evropskih skupnosti (Eurostat), ki je služba Komisije. Pritožnik je po navodilih Eurostata opravil celovito oceno statističnega sistema v Kazahstanu. Formalno je pogodbe sklenil z organizacijo *CESD-Communautaire*, pristojnosti in naloge pa mu je določil Eurostat, kateremu je tudi ves čas poročal.

²⁸ Glej primer C-254/95, *Parlament proti Innamorati*, [1996] ECR I-3423.

²⁹ UL 2002 C 303 A.

Eurostat je v avgustu 2003 odobril pritožnikovo poročilo o delu, vendar pritožnik do oktobra 2003, ko je vložil pritožbo, še ni prejel plačila. Pritožnik je sumil, da je Eurostat zaradi internih težav preprečil izplačila za *CESD-Communautaire*. Navedel je, da Komisija ni zagotovila plačila za storitve, ki jih je opravil v zvezi z nekaterimi pogodbami. Pritožnik je zahteval plačilo neporavnanih zneskov za svoje storitve.

Komisija je v svojem mnenju, ki ga je predložila januarja 2004, poudarila, da s pritožnikom ni imela sklenjenega pogodbenega razmerja. Po navedbah Komisije bi ji *CESD-Communautaire* lahko takrat še vedno predložila račune, izdane v okviru omenjenih pogodb. Računi, ki jih je *CESD-Communautaire* predložila za pritožnika do datuma, ko je Komisija podala mnenje varuha človekovih pravic, so bili brez zamude plačani 29. decembra 2003 z nakazilom na bančni račun *CESD-Communautaire*.

Aprila 2004 je pritožnik obvestil službe varuha človekovih pravic, da je prejel glavnico dolgovanega denarja in da je plačilo preostalega dela odvisno od nekaterih zadev, ki jih morata s *CESD-Communautaire* še rešiti. Pritožnik je zato menil, da je bila njegova pritožba v zvezi s Komisijo zadovoljivo rešena.

Varuh človekovih pravic je presodil, da je Komisija storila vse potrebno za rešitev zadeve in je bila ta rešena v zadovoljstvo pritožnika.

NEPLAČILO DOTACIJE

Povzetek sklepa o pritožbi 2124/2003/ADB zoper Evropsko komisijo

Nemški državljani se je pritožil evropskemu varuhu človekovih pravic v imenu družbe IBC SOLAR AG. Ta je bila stranka mešane družbe z imenom CIESMA (*Centre International d'Énergie Solaire Morocco-Allemand*), prejemnice dotacije, ki jo je maja 1998 dodelila Evropska komisija v okviru četrte ugodnosti programa ECIP. Dotacija je znašala 75.626 EUR. CIESMA je že prejela 37.813 EUR. Pritožnik je trdil, da kljub ponovljenim stikom s Komisijo in čeprav je bila avgusta 2001 poslana vsa spremna dokumentacija, družba CIESMA do novembra 2003 še vedno ni prejela neplačanega zneska.

Pritožnik je zahteval plačilo še neplačanega zneska.

Komisija je varuha obvestila, da je program ECIP finančni instrument, ki ga zagotavlja in upravlja Komisija decentralizirano, prek mreže finančnih institucij. V okviru tega programa je Komisija podpisala pogodbo z nemško banko, ki je nato podpisala pogodbo s CIESMA. Banka bi morala izvesti drugo izplačilo, predvideno po pogodbi s CIESMA, potem ko je Komisija preverila in sprejela končno poročilo o projektu. Junija 2003, po sprejetju končnega poročila, je Komisija naročila banki, naj izvede izplačilo. Naslednjič sta bili instituciji v stikih v juliju in oktobru 2003. Novembra 2003 je banka obvestila Komisijo, da bo izvedla končno plačilo. Banka je končno izplačilo izvedla 5. decembra 2003.

Pritožnik je izjavil, da je bil primer rešen v njegovo zadovoljstvo. Varuh je zato menil, da je Evropska komisija storila vse potrebno za rešitev zadeve.

DOSTOP DO DOKUMENTOV V ZVEZI Z NAČRTOM ZA ŽELEZNIŠKO PROGO

Povzetek sklepa o pritožbi 2183/2003/(TN)(IJH)TN in 520/2004/TN zoper Evropsko komisijo

Pritožba se je nanašala na zahtevo po dostopu do nekaterih dokumentov v zvezi z mnenjem Komisije Švedski z dne 24. aprila 2003 o razvojnem načrtu za železniško progo „Botniaban“ (botnijska proga). Potem ko je pritožnik zaprosil za dostop do dokumentov, je zadeva postala predmet pritožbe evropskemu varuhu človekovih pravic (pritožba 2183/2003/(TN)(IJH)TN). Komisija je zatem poslala pritožniku dokumente, ki jih je po njenem mnenju zahteval, vendar pritožnik ni bil zadovoljen s prejetimi dokumenti, zato je vložil novo pritožbo pri varuhu človekovih pravic. Po njegovih trditvah

mu Komisija ni zagotovila dokumentov, ki prikazujejo kritično oceno načrta in ni odgovorila na elektronsko pismo, v katerem jo je seznanil s svojimi pogledi na zadevo. Zahteval je, da mu Komisija omogoči dostop do dokumentov, ki vsebujejo kritično oceno načrta.

Komisija se je zagovarjala, da je sprva menila, da je treba pritožnikovo elektronsko pismo obravnavati v okviru nadaljnjih preiskav varuha človekovih pravic v zvezi s pritožbo 2183/2003/(TN)(IJH)TN in zato ni poslala odgovora pritožniku. Po ponovni presoji pa je Komisija pritožniku vendarle poslala odgovor in mu priložila ustrezne dokumente.

Potem ko je pritožnik ustrezne dokumente prejel, je službe varuha obvestil, da je zadeva zanj rešena.

Varuh je zaključil, da je Komisija storila vse potrebno za rešitev zadeve in jo je rešila v zadovoljstvo pritožnika.

ZAPOZNELO PLAČILO STORITEV

Povzetek sklepa o pritožbi 435/2004/GG zoper Evropsko komisijo

Pritožnik, glavni direktor majhnega nemškega podjetja, specializiranega za računalniško elektroniko, je trdil, da Komisija ni poravnala štirih računov, ki jih je v letu 2003 prejela v zvezi z zanjo opravljenim delom. Po trditvah pritožnika naj bi skupni zapadli znesek znašal 17.437 EUR, Komisija pa se ni odzvala na nobenega od sedmih opominov (nekateri so bili poslani s priporočeno pošto). Pritožnik je prosil evropskega varuha človekovih pravic za pomoč, da bi prejel zapadla plačila in se tako izognil odpuščanju zaposlenih ter preprečil nadaljnjo škodo v svojem podjetju.

Komisija je v svojem mnenju pojasnila, da zaradi tehničnih sprememb v proračunskih postopkih, ki izvirajo iz uporabe nove finančne uredbe, na žalost ni mogla zaključiti obdelave pritožnikovih računov v predvidenih šestdesetih dneh. Po reorganizaciji oddelka in ustanovitvi finančne enote pa je zadevo preučila. Štirje računi v višini 17.437 EUR so bili poravnani do konca februarja 2004. Po mnenju Komisije je to pomenilo, da pritožba zdaj brez pomena.

21. junija 2004 je pritožnik obvestil službe varuha človekovih pravic, da je zadeva zanj rešena.

Dodatne pripombe varuha človekovih pravic ob zaključku primera obsegajo ugotovitve, da sta bila prva dva računa predložena Komisiji 11 in 10 mesecev pred izvedbo plačila. Po njegovih navedbah je treba upoštevati, da lahko posledice zamud pri plačilih še posebno prizadenejo mala in srednje velika podjetja. Varuh je zato pozval Komisijo, naj preuči možnost plačila obresti pritožniku.

Dodatne opombe

6. decembra 2004 je Komisija obvestila varuha, da se je odločila izplačati pritožniku obresti v višini 387 EUR.

3.2.3 Evropski urad za boj proti goljufijam

DOSTOP DO DOKUMENTOV V ZVEZI S PRIMEROM JEDRSKE VARNOSTI

Povzetek sklepa o pritožbi 220/2004/GG zoper Evropski urad za boj proti goljufijam

Pritožnica, uradnica Komisije, je bila zaposlena na Inštitutu za transuranske elemente (ITU) v Karlsruheu v Nemčiji. ITU spada k Skupnemu raziskovalnemu središču (SRS), generalnemu direktoratu Evropske komisije. Pritožnica je bila pristojna za organizacijo prevoza radioaktivnih snovi v okviru enote ITU za jedrsko varnost in infrastrukturo. Izjavila je, da prihaja pri delu ITU do hudih nepravilnosti in prosila Komisijo, naj sproži preiskavo v zvezi z zaščito pred sevanjem in

prevozom radioaktivnih snovi. Navedla je nekaj domnev, tudi to, da zaposleni, ki imajo opraviti z radioaktivnimi snovmi, niso bili primerno usposobljeni in da se radioaktivne snovi namenoma nezakonito prevaža. Komisija je zadevo posredovala Evropskemu uradu za boj proti goljufiji (OLAF), ki je zaslišal pritožnico in izvedel preiskave.

Na poznejši stopnji postopka je pritožnica zahtevala dostop do nekaterih dokumentov v zvezi z njenim primerom, ki so bili shranjeni na različnih generalnih direktoratih Komisije in urada OLAF. Ker teh zahtev po mnenju pritožnice niso primerno obravnavali, se je obrnila na varuha človekovih pravic. Ta se je odločil, da bo obtožbe pritožnice proti uradu OLAF zavedel kot ločeno pritožbo, saj obravnava urad OLAF kot samostojno evropsko institucijo. Varuh človekovih pravic še vedno preučuje pritožbo (101/2004/GG) zoper Evropsko komisijo, ki je povezana tudi z vsebino navedb pritožnice o ITU.

V svoji pritožbi proti uradu OLAF je pritožnica navedla, da ji je ta urad neupravičeno odrekel dostop do dokumentov in ni pravočasno obravnaval njene zahteve. Zahtevala je izročitev dokumentov ali izjavo urada, da nekateri dokumenti ne obstajajo. Če to ne bi bilo mogoče, bi morali te dokumente pregledati varuh človekovih pravic, zaposleni v njegovem uradu ali poslanci Evropskega parlamenta.

OLAF je v svojem mnenju poudaril, da je izčrpno odgovoril na zahtevo pritožnice. Posredoval ji je dvojnike treh dokumentov in ji razložil, da ostali dokumenti, za katere je zaprosila, ne obstajajo. Priznal pa je, da je odgovoril tri delovne dni po preteku roka za odgovor. Pojasnil je, da je do zamude prišlo, ker je bila pristojna oseba za zadevo ravno imenovana na drugo delovno mesto in je morala obravnavati številne nepredvidene zadeve. Priznal je, da bi bilo bolje, če bi obvestil pritožnico, da bo moral rok podaljšati. Opozoril je, da je pritožnici medtem poslal dvojnik svojega odgovora.

Potem ko je pritožnica prejela dvojnik tega odgovora in mnenje OLAF, je izrazila, da je bila pritožba proti uradu OLAF rešena v njeno zadovoljstvo. Za ta izid se zahvalila pri varuhu človekovih pravic, ki je ugotovil, da je OLAF sprejel primerne ukrepe in rešil zadevo v zadovoljstvo pritožnice.

3.3 SPORAZUMNE REŠITVE, KI JIH JE DOSEGEL EVROPSKI VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC

DOSTOP DO DOKUMENTOV V ZVEZI S TRGOVINSKIMI POGAJANJI

Povzetek sklepa o pritožbi 415/2003/(IJH)TN zoper Evropsko komisijo

Pritožnik se je pritožil v imenu skupine *Corporate Europe Observatory* in je na podlagi Uredbe 1049/2001³⁰ vložil zahtevo za dostop do „vseh dokumentov v zvezi s pripravami Komisije na morebitna pogajanja o okviru za večstranske naložbe v STO“. Komisija je zavrnila dostop do teh dokumentov, ki jih je opredelila kot „notranje priprave osnutkov dokumentov za postopke razvojne agende iz Dohe v STO“. V odgovoru na dodatno obrazloženo vlogo pritožnika s pojasnilom, da se je zahteva nanašala tudi na dokumente iz obdobja pred agendo iz Dohe, je Komisija opredelila zahtevane dokumente kot priprave konceptnih dokumentov, ki jih je pripravila o vsaki od sedmih tem, omenjenih v ministrski izjavi iz Dohe. Iz obdobja pred ministrskim srečanjem v Dohi niso obstajali nobeni dokumenti, ker STO takrat ni bila pooblaščen za večstranske naložbe. Komisija je

³⁰

Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145/43.

zavrnila dostop do pripravljanih dokumentov na osnovi člena 4(1)(a) ob trditvi, da lahko objava teh dokumentov vpliva na manevrski prostor v pogajanjih s tretjimi državami.

Glavna trditev pritožnika v pritožbi varuhu človekovih pravic je bila, da je Komisija preveč ozko opredelila dokumente, zajete v njegovi zahtevi za dostop. Trdil je, da je njegova zahteva zajemal dolg seznam dokumentov, da ni bila omejena na dokumente v zvezi s konceptnimi dokumenti in da so nekateri dokumenti glede na to, da si je Komisija prizadevala za pogajanja o naložbah v okviru STO vsaj od leta 1999, nastali v obdobju pred Doho.

Komisija je vztrajala, da so bili konceptni dokumenti edini dokumenti o morebitnih pogajanjih o večstranskih naložbah.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da člen 6(2) Uredbe 1049/2001 določa, da v primeru, če prošnja za dostop do dokumentov ni dovolj natančna, institucija prosilca prosi, naj pojasni prošnjo in mu pri tem pomaga, na primer s tem, da ga obvesti o uporabi javnega registra dokumentov. Ugotovil je, da se Komisija ni odzvala na pritožnikov seznam kategorij dokumentov in ga tudi ni napotila k javnemu registru dokumentov. Menil je, da je to nepravilnost. Zato je predlagal sporazumno rešitev, po kateri bi Komisija pritožniku zagotovila celoten seznam obstoječih dokumentov iz kategorij, ki jih je navedel. Seznam bi moral vključevati tudi vse obstoječe dokumente iz obdobja pred ministrsko konferenco v Dohi.

V odgovoru je Komisija pojasnila, da je razširila obseg svojega iskanja in analizirala vse dokumente iz obdobja od konca leta 1998 do ministrske konference v Dohi ter sestavila seznam 296 dokumentov, za katerega je upala, da bo ustrezal zahtevi varuha človekovih pravic.

Pritožnik je svojih pripombah menil, da je bila dosežena sporazumna rešitev in napovedal, da bo vložil novo vlogo za dostop na osnovi seznama dokumentov, ki ga je predložila Komisija. Varuhu človekovih pravic se je zahvalil za pomoč.

DOSTOP DO REZULTATOV VOZNIŠKEGA IZPITA

Povzetek sklepa o pritožbi 1320/2003/(ADB)ELB zoper Evropsko komisijo

Pritožnik je oddal prošnjo za delovno mesto pomožnega voznika pri Evropski komisiji in je bil povabljen, da se udeleži cestnega preskusa, ki ga je priredila avtošola. Pritožnik je bil obveščen, da preskusa ni opravil. Brez uspeha je zaprosil za vpogled v svoje rezultate, ker je bil glede na svoje vozniške izkušnje, usposobljenost in podatkov, ki jih je dobil od uslužbenca avtošole, prepričan, da je preskus opravil uspešno.

Pritožnik je navedel, da je od Komisije dobil neskladne odgovore in da kljub obvestilu o tem, da ni uvrščen med uspešne kandidate, ni bil nikdar obveščen o svojih dejanskih rezultatih na preskusu. Pritožnik je trdil, da bi ga Komisija morala obvestiti o njegovih rezultatih na različnih preskusih, tudi o številu uspešnih kandidatov in njihovih rezultatih.

V svojem mnenju je Komisija pojasnila, da je direktor avtošole obvestil Komisijo, da pritožnik in trije drugi kandidati niso opravili preskusa. Obrazložila je, da ni dobila podrobnosti posameznih ocen, ampak le splošni rezultat in izjavo o tem, ali je kandidat opravil preskus ali ne.

V svojih pripombah se je pritožnik skliceval na neskladnosti, ki jih je odkril med pojasnili Komisije v njenem mnenju in podatki, ki jih je dobil na sestanku s pristojnim uradnikom. Omenjeni uradnik je obvestil pritožnika, da je Komisija dobila rezultate za vsakega od petih preskusov, ki so sestavljali cestni preskus. Uradnik Komisije je imel ta dokument s seboj na sestanku. Ker so bili v njem rezultati vseh kandidatov, pritožniku ni hotel dati dvojnikov. Vseeno pa ga je ustno obvestil o njegovih rezultatih.

Varuh človekovih pravic je pregledal spis Komisije. Pregled je pokazal, da je Komisija, v nasprotju s podatki, ki jih je navedla v svojem mnenju, dejansko prejela podrobnosti o oceni posameznega

kandidata. Čeprav je imela Komisija utemeljene razloge, da pritožniku ne sporoči rezultatov o drugih kandidatih, je varuh zaključil, da ni obrazložila, zakaj pritožniku ni dovoljen dostop do njegovih rezultatov.

Zato je varuh predlagal sporazumno rešitev. Predlagal je, da Komisija ponovno preuči pritožnikovo zahtevo za dostop do rezultatov, ki jih je dosegel na cestnem preskusu.

Komisija je soglašala s predlogom o sporazumni rešitvi in varuhu poslala rezultate, ki jih je pritožnik dosegel na različnih preskusih, ki so sestavljali cestni preskus. Pritožnik je obvestil službe varuha, da meni, da je bila dosežena sporazumna rešitev.

Dodatne opombe

Pritožnik je nato varuhu poslal dopis, v katerem je izrazil mnenje, da se mu ne zdi prav, da zaposleni v tako pomembni evropski instituciji, kot je Evropska komisija, ki so odgovorni za napake, ostanejo nekaznovani. V odgovoru je varuh pojasnil, da kadrovske predpisi določajo posebne postopke za kaznovanje uradnikov ter drugih uslužbencev in da varuh ni pristojen, da jih nadomesti. O pritožnikovem pomisleku pa je opozoril Komisijo kot pristojni organ za imenovanje.

3.4 PRIMERI, ZAKLJUČENI S KRITIČNO OCENO EVROPSKEGA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

3.4.1 Evropski parlament

IZVAJANJE PRAVIL O KAJENJU

Povzetek sklepa o pritožbi 260/2003/OV zoper Evropski parlament

Uradnica, ki je zaposlena v Evropskem parlamentu v Luksemburgu, je bila zaskrbljena zaradi kajenja v stavbah Parlamenta. Osem let po sprejetju notranjih pravil o kajenju v svojih prostorih (sklep generalnega sekretarja z dne 12. julija 1994), uprava Parlamenta po mnenju pritožnice še vedno ni izvajala pravil v vseh svojih prostorih. Od februarja leta 1996 je upravi napisala več pisem o tej zadevi. Vseeno je bilo storjeno zelo malo.

Uradnica je 5. februarja 2003 vložila pritožbo pri evropskem varuhu človekovih pravic in navedla, da uprava Parlamenta ni izvajala notranjih pravil o kajenju v prostorih Parlamenta. V podporo svojemu primeru se je sklicevala na sklep Komisije z dne 16. julija 2003 o zaščiti zaposlenih pred učinki cigaretnega dima in dodala, da bi moral Parlament upoštevati ta vzgled³¹.

V svojem mnenju o pritožbi je Parlament vztrajal, da je njegova uprava sprejela vse potrebne tehnične in upravne ukrepe za zagotovitev izvajanja pravil. Ti ukrepi so vključevali postavljanje številnih znakov „kaditi prepovedano“ in številna obvestila zaposlenim in poslancem Parlamenta o pravilih. Parlament je dodal, da kljub „nekateri ljudje na žalost menijo, da jih pravila ne zavezujejo in jih kršijo, kljub prizadevanjem uprave“. Poudaril je, da „je od vsakega posameznika odvisno, ali bo ravnal odgovorno in omogočil, da bodo kadilci in nekadilci lahko živeli skupaj“. Nadalje je ugotovil, da ne uporablja bistveno drugačnih pravil kot Komisija.

³¹

Predpisi Komisije, ki v celoti prepovedujejo kajenje v njenih prostorih, so začeli veljati 1. maja 2004.

Varuh je v svojem sklepu poudaril, da je Parlament s tem, ko je sprejel pravila o kajenju v svojih prostorih in ta pravila prek številnih obvestil posredoval zaposlenim v svoji instituciji in poslancem, pri nekadilcih vzbudil razumljivo pričakovanje, da bo sprejel ustrezne ukrepe za spodbujanje učinkovitega izpolnjevanja pravil. Menil je, da se mora Parlament glede na možne negativne posledice za zdravje, ki jih lahko sproža izpostavljenost dimu, posvetiti zlasti spodbujanju učinkovitega izpolnjevanja svojih notranjih pravil o kajenju. Poudaril je, da so z izpostavljenostjo zaposlenih dimu na delovnem mestu lahko povezana vprašanja pravne odgovornosti. Ob upoštevanju ukrepov, ki jih je sprejel Parlament, je varuh menil, da stališče Parlamenta, da je od vsakega posameznika odvisno, ali bo ravnal odgovorno, ni ustrezen odziv na neizpolnjevanje pravil. Zato je podal kritično oceno.

Dodatne opombe

13. julija 2004 je predsedstvo Evropskega parlamenta sprejelo sklep (PE 346.287/BUR), s katerim so bila uvedena nova pravila o kajenju v prostorih Evropskega parlamenta. Člen 1 sklepa, ki je začel veljati prvi dan zakonodajnega obdobja 2004–2009, določa, da „je cilj institucije najkasneje do 1. januarja 2007 doseči povsem nekadilsko okolje v njenih stavbah“. Sklep prav tako uvaja prehodne ukrepe za obdobje do 1. januarja 2007, kot je pooblastitev varnostnega osebja, da iz prostorov Parlamenta odstrani vsakega posameznika, ki ta pravila krši.

3.4.2 Svet Evropske unije

DOSTOP DO OSEBNIH SPISOV V PRIMERU PREDČASNE UPOKOJITVE

Povzetek sklepa o pritožbi 2046/2003/GG zoper Svet Evropske unije

Uradnik Sveta je želel izkoristiti ukrepe Sveta, s katerimi je svojim uradnikom omogočil izredno predčasno upokožitev (*dégagement*) v okviru posodobitve institucije. Uredba Sveta je določala, da mora generalni sekretariat Sveta po posvetovanju s Skupnim odborom iz seznama prosilcev izbrati uradnike, katerim je Svet pripravljen odobriti predčasno upokožitev. Skupni odbor je sestavljen iz enakega števila predstavnikov organa za imenovanje in Odbora uslužbencev. Po odločbi o izvajanju uredbe mora namestnik generalnega sekretarja Sveta sestaviti seznam kandidatov, ki se ga nato predložiti Skupnemu odboru za mnenje.

Pritožnik je v pritožbi varuhu človekovih pravic navedel, da sta bili njegova prošnja in tudi pritožba Svetu zavrjeni. Kritiziral je dejstvo, da Skupni odbor ni imel dostopa do osebnih spisov prosilcev, zaradi česar po njegovem mnenju Skupni odbor organu za imenovanje ni mogel posredovati utemeljenega mnenja. Trdil je, da treba odločbo o izvajanju uredbe razveljaviti. Kot dokazno dokumentacijo je pritožnik predložil nepodpisano izjavo članov Skupnega odbora. V skladu z izjavo so člani Skupnega odbora večkrat prosili za dostop do spisov, ob soglasju prosilcev, vendar je bil tak dostop brezpogojno zavrjen.

Svet je v svojem mnenju trdil, da je bila odločba v celoti v skladu z uredbo. Skupni odbor je imel vse podatke, ki jih je potreboval za oceno seznama kandidatov. Vseeno pa se v skladu z Uredbo 45/2001³² s predloženimi podatki niso smeli razkriti osebni podatki.

Varuh človekovih pravic se je strinjal, da je odločba v skladu z uredbo Sveta, če je bil seznam uradnikov sprejet šele po posvetovanju Skupnega odbora. Vseeno je menil, da bi Skupni odbor za oblikovanje in posredovanje uporabnih stališč moral imeti na voljo vse ustrezne podatke. V nasprotnem primeru je posvetovanje le formalnost. Zavedal se je, da se dostop do osebnih

³²

Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in programih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov, UL 2001, L8/1.

podatkov lahko odobri le v skladu z Uredbo 45/2001. Vseeno je takšno razkritje oviral Svet sam, ki ni obvestil kandidatov, da bi se njihovi osebni podatki lahko predložili Skupnemu odboru.

Ker je Svet Skupnemu odboru zavrnil dostop do spisov ali ker ni zagotovil možnosti, da se takšen dostop lahko odobri, je varuh zaključil, da Svet Skupnemu odboru ni omogočil, da izrazi uporabna stališča. Neustrezno posvetovanje Sveta s Skupnim odborom je zato nepravilnost. Varuh je zato podal kritično oceno.

3.4.3 Evropska komisija

NEUGODNA RAZPOREDITEV ZARADI ZAMUDE PRI ZAPOSLOVANJU

Povzetek sklepa o pritožbi 1435/2002/GG zoper Evropsko komisijo

Švedski državljani je sodeloval na natečaju Komisije za zaposlitev glavnih upravljavcev in ga opravil. Julija 1999 je bilo njegovo ime uvrščeno na rezervni seznam. Do konca leta 1999 so veljala ugodna pravila za zaposlovanje kandidatov iz tedanjih novih držav članic (Avstrija, Finska in Švedska), še zlasti glede razporeditve v plačilne razrede.

Decembra leta 1999 je kandidat prejel ustni ponudbi za dve delovni mesti v Komisiji. Sprejel je delovno mesto v Luksemburgu pri Generalnem direktoratu (GD) za informacijsko družbo, pri čemer je domneval, da bo Komisija pred koncem leta poskrbela za potrebno pisno ponudbo. Vendar se je izkazalo, da je delovno mesto raziskovalca, ki ga je sprejel, treba še preoblikovati v stalno delovno mesto. Kandidat je menil, da je prišlo do notranjega nesporazuma. O težavi je bil obveščen, ko je bilo, po njegovem mnenju, prepozno, da bi sprejel drugo prejeto ponudbo. Pisna ponudba je bila končno pripravljena maja leta 2000 in kandidat je začel z delom pri GD za informacijsko družbo septembra leta 2000. Vseeno pa ga je Komisija uvrstila v nižji plačilni razred, kot če bi se uporabila ugodna pravila.

V pritožbi varuhu človekovih pravic je kandidat trdil, da bi se morale osebe z istega rezervnega seznama obravnavati na enak način. Menil je, da bi Komisija lahko dala pogojno ponudbo za zaposlitev pred iztekom veljavnosti ugodnih pravil.

Komisija je menila, da je pritožnika obravnavala na povsem enak način kot ostale kandidate iz razpisa iz novih držav članic, zaposlenih po koncu leta 1999. Trdila je, da bi bila pogojna ponudba možna le, če bi bilo delovno mesto uradno prosto, kar pa v tem primeru ni držalo.

Ker Komisija ni izpodbijala navedbe o poteku dogodkov pritožnika, je varuh menil, da je bil pritožnik zaveden s pričakovanjem, da se bodo pri zaposlitvi v njegovo korist upoštevala prednostna pravila. Menil je tudi, da je do zamude pri zaposlitvi prišlo zaradi notranjega nesporazuma, zaradi česar pritožnik ni mogel sprejeti druge ponudbe za zaposlitev. Zato je zaključil, da je bila odločitev Komisije o razporeditvi pritožnika nepravilna in primer pomeni nepravilnosti. Predlagal je sporazumno rešitev in Komisijo pozval, da pritožnika ponovno razporedi na delovno mesto. Komisija je zavrnila ta predlog in kasnejši osnutek priporočila varuha človekovih pravic.

Varuh je grajal odnos Komisije. Dejstvo, da Komisija ni predložila nobene obrazložitve glede domnevnega notranjega nesporazuma, je bila po njegovem mnenju kršitev obveznosti, ki jih zakonodaja EU nalaga institucijam Skupnosti v zvezi z njihovimi odnosi z evropskim varuhom človekovih pravic in pritožniki. Zato je podal kritično oceno.

POMANJKLJIVA OBRAZLOŽITEV ODLOGA PLAČILA

Povzetek sklepa o pritožbi 1889/2002/GG zoper Evropsko komisijo

Belgijska družba je sklenila pogodbo z Evropsko komisijo na podlagi programa za raziskovanje, tehnološki razvoj in prikaz v zvezi z uporabniku prijazno informacijsko družbo, t. i. „programom IST“. Družba je predložila projekt („projekt IST“) in Komisija se je strinjala, da bo zagotovila finančno pomoč v približni višini do 450.000 EUR. Potem ko je družba že prejela dve plačila, je Komisija zavrnila tretje in četrto plačilo. Kot razlog je navedla nalog za izterjavo, ki je bil izdan po opravljeni finančni reviziji v zvezi s prejšnjim projektom, ki ga je družba predložila Komisiji („projekt Esprit“). Družba je pri Sodišču prve stopnje vložila pritožbo v zvezi s „projektom Esprit“, Komisija pa je družbo obvestila, da bo zadržala plačila za nov projekt, dokler Sodišče ne bo sprejelo odločitve.

V svoji pritožbi evropskemu varuhu človekovih pravic je družba navedla, da je Komisija delovala samovoljno in enostransko ter da je zlorabila položaj močnejšega. Navedla je, da sta dva uradnika Komisije na sestanku izrecno trdila, da Komisija ne bo skušala izterjati plačila za „projekt Esprit“ iz plačil za „projekt IST“.

Komisija ni izpodbijala, da so bila plačila zadržana zaradi razlogov, ki niso povezani s „pogodbo IST“. Vseeno je trdila, da je to storila upravičeno, ker je morala zaščititi finančne interese Skupnosti. Sklicevala se je na določbo „pogodbe IST“, ki ji daje pravico, da izravna zneske, ki jih je treba vrniti Skupnosti, z zneski „katere koli vrste“.

Varuh je menil, da je mogoče najti nepravilnost v primerih izpolnjevanja obveznosti, izhajajočih iz pogodb, ki so jih sklenile institucije in organi EU. Ker pa je po njegovem mnenju vprašanje domnevne kršitve pogodbe mogoče učinkovito obravnavati le na sodišču, je svojo preiskavo primera omejil in preučil le, ali mu je Komisija zagotovila skladno in razumno pravno podlago za svoja dejanja.

Po temeljiti preučitvi, ki je vključevala pregled ustreznih spisov Komisije in pričanje vodje enote Komisije, je varuh zaključil, da Komisija ni povsem skladno in razumno obrazložila svojih dejanj. Ni bil prepričan, da „zneski kakršne koli vrste“, omenjeni v ustrezni določbi „pogodbe IST“, veljajo za zneske v zvezi z drugo pogodbo. Še pomembneje pa je, da je zakon, ki se je uporabljal za pogodbo, izključeval izravnavo, če je zahtevek predmet večjega spora. Varuh je menil, da to velja za ta primer, ker je pritožnik vztrajno izpodbijal zahtevek Komisije na podlagi „projekta Esprit“ in končno predložil primer Sodišču prve stopnje. Ob tem pa je ugotovil, da ustrezna določba „pogodbe IST“ daje Komisiji pravico, da v nekaterih okoliščinah preide na izravnavo. Ne dopušča pa odložitve plačil.

Komisija je prizadevanje varuha, da bi se dosegla sporazumna rešitev, in njegov posledični osnutek priporočila zavrnila. Ker ni bilo jasno, kakšne ukrepe lahko sprejme Evropski parlament, da bi evropskemu varuhu človekovih pravic in pritožniku v tem primeru pomagal, se je varuh odločil, da Parlamentu ne bo predložil posebnega poročila. Zato je podal kritično oceno, ker Komisija ni pojasnila, na kakšni osnovi je bila upravičena do zadržanja plačila.

ZAVRNITEV POVRAČILA PISARNIŠKIH STROŠKOV

Povzetek sklepa o pritožbi 1986/2002/OV zoper Evropsko komisijo

Nizozemski inštitut je bil eden od forumov v Evropskem omrežju mestnih forumov za trajnostni razvoj. Ta program izvaja Generalni direktorat Komisije za izobraževanje in kulturo. Čeprav je Komisija ustno zagotovila, da bodo stroški, nastali ob zagotavljanju pisarniških storitev omenjenega omrežja, povrnjeni, je Komisija na koncu zavrnila njegov zahtevek. Inštitut se je novembra 2002 obrnil na varuha človekovih pravic in poudaril, da je večkrat pisal Komisiji ter zahteval sklenitev formalne pogodbe za pisarniško pomoč, ki jo je zagotavljal. Inštitut je zahteval povračilo stroškov v znesku, ki je presegal 170.000 EUR.

Komisija je trdila, da pogodbene zadeve vedno ureja v pisni obliki. Navedla je tudi, da je bil pritožnik ustno obveščen, da njegovega predloga ni bilo mogoče upoštevati. Sicer je obžalovala, da ni pisno

odgovorila na pritožnikova pisma, vendar je zavrnila, da bi moralo biti pritožniku glede na njegovo poznavanje običajnih postopkov Komisije jasno, da Komisija ni prevzela obveznosti.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da je zavrnitev zahtevka za povračilo s strani Komisije nepravilna in da temelji na nejasnih podatkih. Trditev Komisije v zvezi s pritožnikovim domnevnim poznavanjem običajnih postopkov po mnenju varuha ni bila niti pravna niti prepričljiva. Čeprav je Komisija zavrnila, da pogodbene zadeve vedno ureja v pisni obliki, na pritožnikova pisma z dne 4. julija in 7. oktobra 1997 ni pisno odgovorila. Varuh človekovih pravic je pisno pozval Komisijo, da ponovno razmislí o svojem stališču, z namenom, da bi našli sporazumno rešitev, in dodal, da bi to lahko vključevalo razumno ponudbo, nižjo od vsote, ki jo je zahteval pritožnik. Ker je Komisija zavrnila predlagano sporazumno rešitev in poznejši osnutek priporočila varuha človekovih pravic, da Komisija inštitutu povrne stroške, je varuh zaključil primer s kritično oceno.

Dodatne opombe

Komisija se je na kritično oceno odzvala pisno dne 17. novembra 2004 in izrazila svoje obžalovanje, da pritožnikovih zahtev ni pisno obravnavala v razumnem roku ter na ustrezen in jasen način. Poudarila je tudi, da so načela dobrega upravljanja, ki bi jih njene službe morale upoštevati, od takrat bolj jasno opisana v Kodeksu dobrega ravnanja javnih uslužbencev, ki ga je Komisija sprejela 17. oktobra 2000.

NEZABELEŽENJE PRITOŽB NA PODLAGI ČLENA 226 V REGISTER

Povzetek sklepa o pritožbi 2007/2002/ADB zoper Evropsko komisijo

Pritožnik, italijanska organizacija, ki štiti pravice italijanskih delavcev, je skrbno spremljala ukrepe, ki jih je Italija sprejela, da bi ravnala v skladu s sodbo Sodišča Evropskih skupnosti o socialni varnosti delavcev migrantov³³. Pritožnika je skrbel izračun pokojnin, ki jih Italija plačuje upokojencem, ki so del svojega delovnega življenja preživeli v Italiji, prebivali pa so v tujini.

Pritožnik je vložil pritožbo pri varuhu človekovih pravic, v kateri je navedel, da (i) Komisija ni primerno obravnavala njenih pritožb zoper Italijo, (ii) ni ukrepala zoper Italijo in (iii) da je podala napačne odgovore na pisno vprašanje poslanca Evropskega parlamenta.

Komisija je priznala, da kljub odposlanim potrdilom o prejemu dopisov v zvezi s tem pred februarjem 2003 ni odgovorila na pritožnikova pisma. Komisija je v nadaljevanju navedla, da bi lahko obstajali dvomi o nujnosti zabeležbe pritožnikovih pisem v register pritožb. Glede na sporočilo Komisije o odnosih s pritožniki v zvezi s kršitvami zakonodaje Skupnosti³⁴ je Komisija izjavila, da takšni dvomi ne bi smeli več obstajati. Komisija je razložila, da je razlaga sodbe sprožila obsežne razprave znotraj Komisije in z državami članicami. Menila je, da so njene službe in pritožnik različno razlagali zakonodajo Skupnosti, zlasti v zvezi s položajem tistih upokojencev, ki prebivajo v eni od držav članic razen v Italiji, in so upravičeni do pokojnine, ki jo plača Italija. Komisija je v svojem pismu pritožniku zavrnila zahtevo pritožnika, da naj posreduje zoper Italijo. Nazadnje je Komisija navedla, da se ne strinja z mnenjem pritožnika, da naj bi bil njen odgovor poslancu EP napačen.

Varuh človekovih pravic v zvezi z drugo in tretjo navedbo pritožnika, ki sta temeljili na različni razlagi sodbe, ni našel nobenih nepravilnosti. V zvezi z ustreznim odzivom na pritožnikova pisma je opozoril, da je bilo vodenje registra pritožb običajna praksa tudi pred sprejetjem zgoraj navedenega sporočila s strani Komisije. Ker v pritožnikovem primeru to ni bilo opravljeno, gre za nepravilnost. Ker se je ta vidik primera nanašal na postopke, povezane z določenimi preteklimi dogodki, ni bilo primerno nadaljevati iskanja sporazumne rešitve. Varuh je zato na Komisijo naslovil kritično oceno.

³³ Primer C-132/96, Antonio Stinco in Ciro Panfilo proti Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), [1998] ECR I-5225.

³⁴ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in evropskemu varuhu človekovih pravic o odnosih s pritožnikom v zvezi s kršitvami zakonodaje Skupnosti (COM/2002/0141 končno); UL 2002 C 244/5.

OBRAVNAVA PRITOŽBE V ZVEZI Z DRŽAVNO POMOČJO

Povzetek sklepa o pritožbi 2185/2002/IP zoper Evropsko komisijo

Pritožnik se je Komisiji dvakrat pritožil, 17. aprila 2000 in 22. maja 2002, v zvezi z državnimi pomočmi, ki jih je portugalska vlada dodelila portugalskim družbam, ki se ukvarjajo s konzerviranjem hrane. Pritožnik je v svoji pritožbi varuhu človekovih pravic navedel, da Komisija ni ustrezno obravnavala njegove pritožbe, vložene 17. aprila 2000, in da ni potrdila prejetja njegove pritožbe z dne 22. maja 2002.

Komisija je v zvezi s prvo pritožbo razložila, da so njene službe stopile v stik s portugalskimi organi in jih prosile za pojasnila o zadevi. Po odgovoru portugalskih organov je bil januarja 2001 odprt spis v zvezi z državno pomočjo. Komisija je julija 2001 od portugalskih organov zahtevala nadaljnje podatke. Komisija je v zvezi z drugo pritožbo odprla spis septembra 2002 in novembra 2002 zahtevala podatke od portugalskih organov. Vendar pa ni prejela nobenega odgovora. Komisija se je opravičila, ker ni potrdila prejetja pritožnikovega pisma z dne 22. maja 2002.

Varuh človekovih pravic je Komisiji pisal julija 2003. Prosil je, da ga obvesti, ali je zdaj od portugalskih organov prejela odgovor na njene zahteve za podatke iz julija 2001 in novembra 2002. Če še ni prejela odgovora, je Komisijo prosil, da pojasni, kakšne ukrepe je sprejela ali jih namerava sprejeti, da bi dobila zahtevane podatke.

Komisija je v zvezi s prvo pritožbo odgovorila, da so jo portugalski organi obvestili, da je portugalski tisk objavil podatke o morebitni prodaji deleža azorske vlade v zadevni družbi. Portugalski organi so nameravali slediti razvoju dogodkov v tej zadevi in o tem obveščati Komisijo.

V zvezi z drugo pritožbo so portugalski organi junija 2003 Komisiji posredovali nadaljnje podatke. Komisija je na podlagi teh podatkov 18. julija 2003 podala mnenje, da je treba od portugalskih organov zahtevati dodatne podatke.

Varuh človekovih pravic je novembra 2003 Komisiji poslal še eno dopis, v katerem je institucijo prosil za pojasnilo, katere ukrepe je sprejela, da bi od portugalskih organov dobila podatke. Komisijo je prosil tudi, da izrazi svoje mnenje v zvezi s pritožnikove trditve, izraženo v njegovih pripombah, da bi morala institucija zoper Portugalsko sprožiti postopek za ugotavljanje kršitev.

Komisija je odgovorila, da preučuje prvo pritožbo na podlagi najnovejših podatkov, ki so jih predložili portugalski organi. V zvezi z drugo pritožbo pa je julija 2003 od portugalskih organov zahtevala nadaljnje podatke. Poleg tega je institucija poudarila, da sta se oba spisa obravnavala po postopkih, ki se uporabljajo v primerih, povezanih z državnimi pomočmi. Zadeva, ki jo je predlagal pritožnik v zvezi z možnostjo sprožitve postopka zoper Portugalsko v skladu s členom 226³⁵ Pogodbe ES, zato ni bila več pomembna.

Pritožnik je ugotovil, da so službe Komisije zaradi posredovanja varuha človekovih pravic ukrepale v zvezi z njegovo pritožbo.

Varuh je v svojem sklepu na Komisijo naslovil kritično oceno. Zavzel je stališče, da Komisija kljub izrecni prošnji varuha ni ustrezno pojasnila, zakaj skoraj dve leti ni ukrepala, potem ko portugalski organi niso predložili zahtevanih podatkov.

Dodatne opombe

Komisija se je na kritično oceno odzvala s dopisom 15. junija 2004. Opravičila se je za zamudo, ki je nastala pri obravnavi pritožnikove pritožbe, in navedla, da je od portugalskih organov zahtevala, da instituciji priskrbijo nadaljnje podatke do konca junija 2004.

³⁵

Člen 226 Pogodbe ES pooblašča Komisijo, da začne postopek proti državi članici v zvezi s kršitvijo zakonodaje Skupnosti. Vsakdo lahko pri Komisiji vloži pritožbo („pritožba po členu 226“) proti državi članici v zvezi s katerim koli državnim ukrepom ali upravno prakso, za katero meni, da je nezdržljiva z zakonodajo Skupnosti.

UČITELJEM JEZIKA NI BILA ZAGOTOVLJENA ZAPOSLOITEV S POLNIM DELOVNIM ČASOM

Povzetek sklepa o pritožbi 2204/2002/MF zoper Evropsko komisijo

Pritožnik je učitelj portugalskega jezika, ki je bil zaposlen pri Evropski komisiji. Upokojil se je 1. novembra 2003. Od leta 1986 je pritožnik imel pogodbo o delu za nedoločen čas v skladu z belgijsko zakonodajo in je delal 20 ur na teden. Belgijsko ministrstvo za zaposlovanje in pokojnine je večkrat nakazalo, da bi se pogodba z dvajseturnim delovnim časom na teden lahko štela za polno zaposlitev na področju poučevanja pod pogojem, da delodajalec to potrdi v izjavi pristojnim belgijskim organom. Vendar pa je Komisija podala takšno potrdilo belgijskim organom samo za del obdobja med leti 1986 in 2002. To je občutno vplivalo na izračun pokojnin učiteljev, saj bi posledično prejeli komaj polovico pokojnine, do kakršne bi bili upravičeni za nepravilno prijavljena leta dela.

Pritožnik je 13. decembra 2002 je vložil pritožbo pri evropskem varuhu človekovih pravic. Navedel je, da naj Komisija belgijskim organom ne bi prijavila pogodbe z dvajseturnim tedenskim delovnim časom kot polno zaposlitev na področju poučevanja. V nadaljevanju je trdil, da Komisija ni dala točnega odgovora na zahtevo predstavnikov učiteljev jezika v zvezi s prijavo belgijskim organom.

Komisija je v svojem mnenju o pritožbi izjavila, da je 9. marca 2000 belgijskemu ministrstvu za zaposlovanje poslala izjavo, v kateri je zahtevala, da se pogodba z dvajseturnim tedenskim delovnim časom šteje kot polna zaposlitev na področju poučevanja. Komisija in učitelji jezika so novembra 2001 sestavili izjavo, ki jo je odobrila pravna služba Komisije, v kateri je Komisija belgijskemu ministrstvu za zaposlovanje potrdila, da se pogodba z dvajseturnim tedenskim delovnim časom šteje kot polna zaposlitev na področju poučevanja. Komisiji se na koncu ni zdelo primerno poslati izjave belgijskim organom, ker bi lahko vsebovala napačne ali nepopolne podatke o številu ur, ki so jih opravili učitelji. Komisija je 7. marca 2003 stopila v stik z belgijskimi organi, da bi dobila odgovor na svoj dopis z dne 9. marca 2000. Komisija do dneva predložitve svojega mnenja o pritožbi še vedno ni dobila odgovora.

Varuh človekovih pravic je septembra 2003 pozval Komisijo, da razloži, zakaj meni, da je v zvezi s to zadevo izpolnila vse svoje obveznosti. Pozval jo je tudi, da navede ukrepe, ki jih je sprejela, da bi od belgijskih organov dobila odgovor na svoj dopis z dne 9. marca 2000, in ali je v zvezi z osnutkom skupne izjave iz leta 2001 sprejela kakšne nadaljnje ukrepe.

Komisija je izjavila, da se je 30. marca 2000 sestala z zadevnimi belgijskimi organi. 7. marca 2003 je Komisija navezala stik z belgijskimi organi, da bi dobila odgovor na svoj dopis z dne 9. marca 2000. 17. julija 2003 je bilo ponovno sklicano srečanje, na katerem je bil sprejet enoten nadaljnji postopek. Komisija je menila, da je izpolnila vse svoje obveznosti s tem, ko je 3. in 29. oktobra 2003 belgijskim organom poslala dopisa, katerima je priložila vso razpoložljivo dokumentacijo. Za obdobje pred letom 1992 je v dopisu belgijskim organom z dne 11. novembra 2003 dala novo izjavo.

Pritožnik je priznal, da je Komisija 17. julija 2003 na sestanku z belgijskimi organi potrdila, da pogodba z dvajseturnim tedenskim delovnim časom ustreza polni zaposlitvi na področju poučevanja, tj. 660 uram na leto.

Varuh človekovih pravic je v svojem sklepu menil, da je Komisija očitno upoštevala pritožnikove želje. Celotno ob predpostavki, da so ukrepi, ki jih je opisala Komisija, v sedanjem kontekstu veljajo za zadovoljive, po varuhovem mnenju Komisija še vedno ni obrazložila svojega nezadostnega ukrepanja med majem 2001 in marcem 2003. Varuh človekovih pravic je zato na Komisijo naslovil kritično oceno z izjavo, da načela dobrega upravljanja zahtevajo, da Komisija zahteve takšne narave obravnava vestno in v razumnem roku.

Glede na to, da je med predstavniki učiteljev jezika in Komisija v prvi polovici leta 2002 potekala pisna izmenjava mnenj, je varuh zaključil, da ni treba še naprej preiskovati pritožnikove trditve, da Komisija predstavnikom ni dala točnega odgovora v zvezi z izjavo belgijskim organom.

Opomba

Varuh človekovih pravic je prišel do podobne ugotovitve v primeru 2137/2002/MF.

NEPRAVIČNO OBRAVNAVANJE OKOLJSKE ORGANIZACIJE

Povzetek sklepa o pritožbi 278/2003/JMA (zaupno) zoper Evropsko komisijo

Španska okoljska organizacija je zaprosila za finančno pomoč iz akcijskega programa Skupnosti za podpiranje nevladnih okoljskih organizacij. Komisija je zavrnila zahtevo zaradi pravnega postopka, ki je v tistem obdobju zoper organizacijo tekel na španskih sodiščih. Organizacija je v svoji pritožbi varuhu človekovih pravic navedla, da sklep Komisije o zavrnitvi njene prošnje ni temeljil na določbah poziva za zbiranje predlogov, in prosila za ponovno obravnavo njene prošnje za pomoč.

Komisija je trdila, da je pri prevzemanju pravnih obveznosti v smislu dobrega poslovanja dolžna zagotoviti ustrezen pravni in finančni položaj upravičenca ter tudi njegovo splošno integriteto. Komisija je zavzela stališče, da je obstajal utemeljen dvom, da ti splošni pogoji niso bili izpolnjeni.

Varuh človekovih pravic je opozoril, da naj bi času, ko je Komisija ocenjevala pritožnikovo prošnjo, španski javni tožilec šele izvajal predhodno preiskavo v zvezi z organizacijo. Poleg tega pa se je izbirni postopek Komisije končal, preden je pristojni sodnik organizacijo razbremenil obtožb.

Po mnenju varuha je razumljivo, da mora Komisija razmisliti, ali so pravni in finančni položaj morebitnih upravičencev ter njihova splošna integriteta zanesljivi. Vendar meni, da bi si Komisija pri ukrepanju v zvezi z zaščito finančnih interesov Skupnosti morala prizadevati za vzpostavitev pravičnega ravnotežja med interesi posameznikov in splošnim javnim interesom. Tako bi bili morebitni upravičenci do njene finančne pomoči obravnavani pravično in v skladu z domnevo nedolžnosti. Varuh človekovih pravic meni, da je težko predvideti, kako lahko Komisija vzpostavi pravično ravnotežje, razen če obvesti vlagatelja o morebitnih dvomih v zvezi z njegovim pravnim položajem. Potem pa mora biti pripravljena poslušati in se odzvati na podatke, ki jih priskrbi vlagatelj.

Varuh človekovih pravic je ugotovil, da se je institucija v tem primeru omejila na upoštevanje formalne obstoječe kazenske preiskave in iz nje izhajajoče obtožbe, ne da bi te podatke preverila.

Varuh je tudi ugotovil, da je Komisija pozvala pritožnika, da predloži dokaze v zvezi s pravnim položajem njegove organizacije, vendar ni videti, da bi se na posredovane dokaze tudi odzvala.

Varuh človekovih pravic je zato menil, da Komisija ni dokazala, da je vzpostavila pravično ravnotežje med potrebo po zagotavljanju dobrega finančnega poslovanja z njenimi dotacijami in pritožnikovo pravico, da je obravnavan pravično in ob upoštevanju domneve nedolžnosti. Zaključil je, da Komisija upravičenca ni obravnavala pravično, ker je kršila člen 6(2) Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev.

Komisijo je opozoril, da bi se bilo podobnim težavam mogoče izogniti, če bi institucija svojim službam dala navodila, kako v takem primeru vzdrževati pravično ravnotežje med interesi posameznikov in splošnim javnim interesom.

Varuh se je seznanil z izjavo Komisije, da je proračunsko obdobje za leto 2002 zdaj končano in zato ni mogoče upoštevati pritožnikove prošnje za pomoč. Vendar je poudaril, da nič ne bi smelo ovirati pritožnika pri ponovni predložitvi prošnje za financiranje v zvezi s katerim koli postopkom, ki je še odprt.

DOSTOP DO POKLICA ODVETNIKA V ITALIJI

Povzetek sklepa o pritožbi 701/2003/IP zoper Evropsko komisijo

Pritožnik, italijanski odvetnik, se je pritožil Komisiji, da je sistem v zvezi z dostopom do poklica odvetnika v Italiji v nasprotju s pravili konkurence, ki jih predvideva Pogodba o Evropski uniji. Pritožnik je navedel, da je v skoraj dveh letih od Komisije prejel zgolj potrdilo o prejemu dopisa. Komisija njegove pritožbe ni podrobno preučila. Trdil je, da bi morala institucija ponovno obravnavati njegovo pritožbo.

Komisija je trdila, da se ji ni zdelo potrebno poslati formalne zavrnitve pritožnikove pritožbe, ker ga je že obvestila, da je dostop do poklica odvetnika v Italiji urejen z zakonodajo, ki je pravila konkurence praviloma ne zadevajo.

Kar zadeva postopkovni vidiki primera, je varuh človekovih pravic ugotovil, da Komisija s tem, ko pritožnikovega pisma ni zabeležila v register kot pritožbo, ni ravnala v skladu s postopkovnimi jamstvi, ki jih je vzpostavila institucija sama, da bi zagotovila ustrezen postopek.

Dodatne opombe

Komisija je 2. avgusta 2004 poslala pripombe na kritično oceno varuha človekovih pravic. Poudarila je, da Komisija v nekaterih okoliščinah „korespondence ne obravnava kot pritožb in jih zato ne vnese v centralni register pritožb“³⁶. Vendar si bo po kritični oceni v prihodnje v svojem odgovoru na dopise, v katerih je izražena domneva o kršitvi konkurenčnega prava Skupnosti s strani držav članic, prizadevala bolj jasno opredeliti, če bo dopis registriran kot pritožba ali ne, in če ne, bo navedla razloge za to.

NEZADOSTNI PODATKI O MOREBITNEM FINANCIRANJU JAHALNEGA CENTRA

Povzetek sklepa o pritožbi 753/2003/GG zoper Evropsko komisijo

Nemški državljani je bil zaskrbljen, ker se je jahalni center za invalidne in socialno prikrajšane otroke in mlade v Berlinu spopadal s finančnimi težavami. Po njegovem mnenju je do teh težav prišlo zaradi znižanja financiranja s strani države. Pisal je Generalnemu direktoratu Komisije za zaposlitev in socialne zadeve in vprašal, ali bi EU lahko jahalnemu centru dodelila finančno pomoč in kakšne pogoje bi bilo treba izpolniti, da bi dobil takšno pomoč.

Pritožnik se je 21. aprila 2003 obrnil na varuha človekovih pravic, češ da na svoje pismo in dva opomina, ki ju je poslal Komisiji, ni dobil odgovora. Maja 2003 je od Komisije prejel odgovor, vendar pa je sporočil varuhu, da se mu zdi nezadovoljiv. Komisija mu je svetovala, da se obrne na vlado berlinske regije, ker po mnenju Komisije z vsemi sredstvi, ki bi lahko bili jahalnemu centru na voljo, upravljajo države članice. Pritožnik je menil, da s tem ni bilo zadoščeno njegovi zahtevi po podatkih, ker ni nujno, da države članice vedno ustrezno ravnajo s sredstvi EU. Septembra 2003 je pritožnik prosil varuha, da razširi svojo preiskavo na neodzivnost Komisije na njegovo drugo pismo, ki ga je poslal avgusta. Na podlagi podatkov, ki jih je medtem prejel od nemškega poslanca EP, je bilo mogoče ugotoviti, da bi sredstva za jahalni center lahko bila na voljo, vendar pa so roki za prijavo za pridobitev teh sredstev do takrat že potekli.

Komisija je priznala, da je založila pritožnikovo prvo pismo, in obžalovala zamudo, s katero je obravnavala njegova oba nadaljnja. Priznala je, da je bila to očitna kršitev njenega lastnega kodeksa ravnanja, in obljubila, da bo storila vse, kar je v njeni moči, da se bodo v prihodnosti take napake zgodile čim redkeje. Priznala je tudi, da bi lahko bilo težko pridobiti podatke o programih EU za financiranje, in zatrdila, da se je potrudila pomagati po svojih najboljših močeh. Vendar je menila, da ne bi bilo prav, da bi pritožniku dali dolg seznam programov financiranja in natančne pogoje za prijavo na vsakega od teh, ker bi bilo le malo verjetno, da bo jahalni center upravičenec katerega izmed njih. Kljub temu pa je v svojem zadnjem pismu – poslanem oktobra 2003 – navedla naslov Evropskega informacijskega centra v Berlinu, kjer bi se pritožnik lahko sam poanimal o možnih programih EU za financiranje.

Varuh človekovih pravic je v svojem sklepu grajal Komisijo, ker se ji ni zdelo potrebno hitro odzvati vsaj na pritožnikovo zadnje pismo iz avgusta 2003, čeprav je izrazila obžalovanje v zvezi z zamudami. Podal je kritično oceno. Poudaril je, da bi bilo treba posebno pozornost posvetiti

³⁶

Člen 3 Priloge k sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu in evropskemu varuhu človekovih pravic o odnosih s pritožnikom v zvezi s kršitvami zakonodaje Skupnosti (COM/2002/0141 končno); UL 2002 C 244/5.

odgovorom na zahteve za podatke, kakršna je bila pritožnikova, glede na to, da je bilo leto 2003 „evropsko leto invalidov“. Zavrnil je izjavo Komisije, da bi bilo narobe priskrbeti pritožniku dolg seznam programov. Stranke v preiskavi so omenile le tri različne programe, vendar pa bi bili jasni in natančni podatki še toliko pomembnejši, če bi bilo res na voljo veliko ustreznih programov financiranja. Varuh človekovih pravic je menil, da bi Komisija morala pritožnika obvestiti o razpisu tega programa ne glede na morebitno uspešnost prijave jahalnega centra na program, ki ga je omenil nemški poslanec EP. Razpis je bil objavljen v Uradnem listu prav na dan, ko je Komisija prvič pisala pritožniku. Menil je, da Komisija pritožniku ni zagotovila dovolj podatkov, zato je v zvezi s tem vidikom primera podal kritično oceno.

ČASOVNI RAZPORED ZA PRIPRAVO POROČIL O OSEBJU

Povzetek sklepa o pritožbi 1319/2003/ADB zoper Evropsko komisijo

Pritožnica je uradnica Komisije, ki je na Komisijo naslovila petnajst pisem ali sporočil, vključno s številnimi zahtevki ali pritožbami na podlagi člena 90 Kadrovskih predpisov. Del teh pisem je bil v zvezi s pripravo poročila pritožnice o osebju. V skladu s členom 43 Kadrovskih predpisov se takšno poročilo o uradnikih izdelava vsaj enkrat na dve leti.

Pritožnica je v svoji pritožbi varuhu človekovih pravic navedla, da nobeden od njenih zahtevkov ali pritožb, z redkimi izjemami, ni bil zadovoljivo obravnavan. Izjavila je tudi, da so nastale zamude pri pripravi njenega poročila o osebju, ki bi po njenem mnenju morale biti končane do 31. decembra 2001.

Komisija je zavzela stališče, da je na vsa pisma pritožnice odgovorila v zakonsko določenem roku in da ni nobenega dokaza o sistematski zamudi in nesposobnosti. Komisija je v zvezi s pripravo poročila o osebju priznala, da je prišlo do manjše zamude. Vendar se v skladu s sodbo Sodišča prve stopnje v primeru *Liao proti Svetu*³⁷ organ za imenovanje ne more šteti za odgovornega za naknadne zamude pri pripravi poročila o osebju, nastale zaradi pritožbe uradnika Skupnemu odboru za poročila o osebju. V tem primeru je pritožnica izkoristila to možnost.

Varuh človekovih pravic je na podlagi razpoložljivih dokumentov ugotovil, da Komisija na kar nekaj pisem ni odgovorila, na druga pa je odgovorila z znatno zamudo. Zato je to primer nepravilnosti. Poleg tega je varuh ugotovil, da je bilo poročilo o osebju končano skoraj sedem mesecev po roku, predvidenem v izvedbenih določbah. V skladu z odločbo Sodišča prve stopnje z dne 7. maja 2003, *Lavagnoli proti Komisiji*³⁸, je Komisijo zavezoval natančni časovni razpored, opredeljen v izvedbenih določbah. Na odločbo *Liao proti Svetu*, ki jo je navedla Komisija, bi se lahko sklicevali le, če časovni razpored ne bi bil določen. Neupoštevanje natančnega časovnega razporeda s strani Komisije je torej predstavljalo nepravilnost.

Kadar varuh človekovih pravic odkrije nepravilnosti, z zadevno institucijo ali organom poišče rešitev za odpravo nepravilnosti, kolikor je to mogoče. V tem primeru pa je pritožnica izrecno izključila to možnost. Varuh je zato zaključil primer tako, da je na Komisijo naslovil kritični oceni.

Dodatne opombe

V odgovoru na kritični oceni je Komisija obvestila varuha človekovih pravic, da je upoštevala njegov sklep. V prihodnje zaposlenih v svoji instituciji ne bo obravnavala drugače kot katerega koli drugega državljana in bo upoštevala časovni razpored, predviden za pripravo poročil o zaposlenih.

³⁷ Primer T-15/96, *Liao proti Svetu* [1995] ECR – SC, IA-329; II-897

³⁸ Primer T-327/01, *Luciano Lavagnoli proti Komisiji* [2003] ECR – SC, IA-143; II-691.

KRŠITEV NAČELA NEDISKRIMINACIJE PRI ZAPOSLOVANJU

Povzetek sklepa o pritožbi 1367/2003/OV zoper Evropsko komisijo

Državljan z dvojnimi, francosko-bolgarskim državljanstvom se je maja 2003 prijavil za prosto delovno mesto lokalnega uslužbenca z nazivom „svetovalec za predpristopni proces in politično poročanje“ pri delegaciji Komisije v Sofiji v Bolgariji. Pritožnikova prijava pa je bila zavržena zaradi njegovega dvojnega državljanstva. Delegacija Komisije je utemeljila svojo zavrnitev s sklicevanjem na člen 37(2) Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih z dne 18. aprila 1961. Pritožnik je Komisijo pisno prosil za pojasnilo, vendar ni prejel nobenega odgovora.

Julija 2003 je pritožnik vložil pritožbo pri evropskem varuhu človekovih pravic zaradi pomanjkljive preglednosti postopka zaposlovanja. Trdil je, da je Komisija z izločitvijo njegove kandidature na podlagi dvojnega državljanstva in Dunajske konvencije iz leta 1961 kršila načelo nediskriminacije.

Komisija je v svojem mnenju o pritožbi izjavila, da je bilo zadevno prosto delovno mesto razpisano za lokalnega agenta na področju upravnih in tehničnih zadev (ALAT), za katerega status velja uporaba člena 37(2) Dunajske konvencije iz leta 1961. Pogodbe „ALAT“ so namenjene kandidatom, ki nimajo državljanstva države, v kateri bodo opravljali svoje dolžnosti, in v tej državi nimajo stalnega prebivališča. Pritožnik je v svojih izjavah vztrajal, da je Komisija kršila načelo nediskriminacije, vključno z načelom nediskriminacije na podlagi državljanstva.

Varuh človekovih pravic je v svojem sklepu najprej poudaril, da je bila pritožnikova kandidatura zavržena zaradi njegovega bolgarskega in ne francoskega državljanstva. Zato načelo nediskriminacije na podlagi državljanstva iz člena 12 Pogodbe ES v tem primeru ni pomembno, ker ni bilo diskriminacije med državljani držav članic EU. Kljub temu je varuh menil, da nobeno od besedil, namenjenih lokalnim agentom, ni niti omenjalo kategorije „ALAT“ niti navajalo določb, na podlagi katerih osebe z bolgarskim državljanstvom ne bi bile upravičene do sklepanja pogodb o lokalnih agentih. Poleg tega varuh ni razumel, kako bi lahko neupravičenost bolgarskih državljanov do delovnega mesta uporabili utemeljili s členom 37(2) Dunajske konvencije. Nasprotno, na podlagi tega člena bi lahko predvidevali, da upravno in tehnično osebje lahko ima državljanstvo države gostiteljice, v tem primeru Bolgarije. Varuh človekovih pravic je zaključil, da Komisija ni objektivno obrazložila svojega sklepa o zavrnitvi pritožnikove prijave zaradi bolgarskega državljanstva in je s tem kršila načelo nediskriminacije. Ugotovil je tudi, da v razpisu o prostem delovnem mestu za kandidate niso bili zagotovljeni vsi potrebni podatki o postopku zaposlovanja. Glede na to, da je bilo zadevno delovno mesto v tem času zapolnjeno, prizadevanje za sporazumno rešitev s strani varuha ni bilo primerno. Zato je na Komisijo naslovil kritični oceni.

NEPOTALJŠANJE POGODBE O ZAPOSLOVANJU STROKOVNJAKA

Povzetek sklepa o pritožbi 1624/2003/ELB zoper Evropsko komisijo

Komisija je pritožnika za eno leto zaposlila kot strokovnjaka v Nigeru. Njegove pogodbe po izteku ni podaljšala. Nacionalni odredbodajalec države Niger je uradno zahteval od Komisije, da podaljša pritožnikovo pogodbo. Ker ni prejel odgovora, je nacionalni odredbodajalec zahteval samodejno podaljšanje pogodbe v skladu s členom 314 Konvencije iz Loméja.

Pritožnik je navedel, da bi ga morali v zvezi s sklepom Komisije o nepodaljšanju njegove pogodbe uradno obvestiti v rok, ki so predpisani s pogoji pogodb o izvajanju storitev, ki jih financira Evropski razvojni sklad (ERS). Menil je tudi, da bi Komisija morala odgovoriti na uradne zahteve države Niger. Trdil je, da bi pogodba morala biti podaljšana in da bi moral prejeti odškodnino za obdobje brezposelnosti ali za splošno škodo, ki jo je utrpel. Pritožnik je tudi izjavil, da je bil pravi razlog za nepodaljšanje njegove pogodbe, da se je Komisija hotela izogniti morebitnim kritikam Računskega sodišča v zvezi z uporabo sredstev ERS za podporo delovanju Komisije in tako omogočiti zaposlitev druge osebe.

Komisija je odgovorila, da je v imenu nigrskih organov s pritožnikom sklenila zasebno enoletno pogodbo o zaposlitvi. Pogodbo je urejala belgijska zakonodaja in zato sklicevanje na pogodbene pogoje naročil storitev, ki jih financira ERS, ni bilo primerno. V skladu z belgijsko zakonodajo Komisija ni bila dolžna podaljšati pritožnikove pogodbe. Pritožnikov položaj je bil opredeljen kot vprašanje, ki se zadeva ministrstvo in delegacijo. Pritožnik se je s tem strinjal. Komisija je izjavila, da je pritožnikovo delovno mesto še vedno prosto in njena delegacija ni potrebovala tega mesta za zaposlitev druge osebe.

Varuh človekovih pravic je upošteval trditve Komisije v zvezi s pristojnostjo, pod katero je spadala pogodba. V za ta primer veljavni belgijski zakonodaji ni nobene določbe, ki bi zagotavljala predhodno obveščanje zaposlenega po pogodbi za določen čas. Varuh ni sprejel pritožnikovega argumenta, da je bila njegova pogodba o zaposlitvi, ki jo je urejala belgijska zakonodaja, hkrati pogodba o izvajanju storitev, za katero so veljale določbe Konvencije iz Loméja. Po njegovem mnenju se pogodbe o izvajanju storitev in pogodbe o zaposlitvi razlikujejo ter se kot pravne kategorije medsebojno izključujejo.

Varuh je opozoril, da trditev o nepravilni zaposlitvi pritožnika pri delegaciji sproža morebitna zapletena pravna vprašanja o odnosu med Evropskim razvojnim skladom in proračunskim pravom Skupnosti. Varuhu se ni zdelo primerno zadeve reševati v okviru te pritožbe. Vendar pa je od Računskega sodišča zahteval podatke o njegovi dejavnosti v zvezi s splošnim zaposlovanjem strokovnjakov delegacijah ERS.

NEUPRAVIČENA ZAVRNITEV DOSTOPA DO DOKUMENTA NEVLADNE ORGANIZACIJE

Povzetek sklepa o pritožbi 1874/2003/GG zoper Evropsko komisijo

Nevladna organizacija (NVO), ki deluje na področju humanitarne pomoči, je v Kazahstanu izvedla projekt, ki ga je sofinancirala Komisija. Vendar se je po izvedbi misije za spremljanje Komisija odločila prekiniti pogodbo in je zahtevala, da NVO vrne skoraj 38.000 EUR.

Poleg pritožbe zaradi sklepa o prekinitvi (pritožba 49/2004/GG, nerešena) je NVO vložila tudi pritožbo zaradi zavrnitve Komisije, da ji odobri polni dostop do njenih spisov. Pritožnik je navedel, da je bila ta zavrnitev samovoljna in da je šlo za kršitev Uredbe 1049/2001³⁹ o dostopu javnosti do dokumentov.

Komisija je trdila, da je pritožniku priskrbela inventar dokumentov o ustreznih spisih in da si je pritožnik ogledal spise, ki jih je Komisija nameravala razkriti. Trdila je, da bi razkritje drugih dokumentov, ki so v glavnem vsebovali mnenja za notranjo rabo kot del razprav in predhodnih posvetovanj, resno ogrozilo postopek odločanja Komisije.

Po pregledu spisa je varuh človekovih pravic ugotovil, da je bila utemeljitev Komisije nezadostno. Ni razložila, zakaj je nekatere dokumente predložila, medtem ko je druge podobne dokumente zadržala. Prav tako ni upoštevala časovnega obdobja, ki je poteklo od prekinitve pogodbe. Varuh je na Komisijo naslovil osnutek priporočila in zahteval, da ponovno obravnava pritožnikovo prijavo.

V svojem obrazloženem mnenju je Komisija predložila popravljene inventarje in pojasnila, zakaj meni, da ni bilo mogoče razkriti nobenega od dokumentov, do katerih je bil dostop zavrjen (razen petih dokumentov, katerih dvojniki so bile priložene). Komisija zavrnitev razkritja dokumentov, ki sta jih sestavila organa, ki ju je Komisija pooblastila za obravnavanje pogodbe utemeljila

39

Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL 2001 L 145/43.

s sklicevanjem na drugi pododstavek člena 4(3)⁴⁰ Uredbe 1049/2001, da bi upravičila. Komisija je tudi zavzela stališče, da zavrnitev razkritja elektronske pošte, ki sta jo poslala uslužbenca teh dveh organov, upravičuje člen 4(1)(b) Uredbe (zasebnost in integriteta posameznika, še zlasti v skladu z zakonodajo Skupnosti v zvezi z varstvom osebnih podatkov). To stališče je temeljilo na mnenju, da bi razkritje vključevalo obdelavo osebnih podatkov (imena uslužbencev), kar pa ne bi bilo v skladu z zakonodajo Skupnosti o varstvu podatkov, tj. Uredbo 45/2001⁴¹.

Varuh človekovih pravic je priznal, da se je Komisija na njegov osnutek predloga zelo aktivno odzvala. Vendar je opozoril, da si Uredba o dostopu javnosti do dokumentov prizadeva za zagotovitev kar najboljšega dostopa in da se morajo kakršne koli izjeme natančno utemeljiti. Primerno se mu je zdelo stališče Komisije, da člen 4(3) velja za dokumente, ki sta jih sestavila organa, ki sta v njenem imenu obravnavala pogodbo. Vendar pa je poudaril, da morebitna resna škoda, na podlagi katere bi se dostop lahko zavrnil, ne more temeljiti le na dejstvu, da ustrezni dokumenti vsebujejo mnenja za notranjo uporabo, glede na to, da člen 4(3) zagotavlja, da morajo biti takšni dokumenti načeloma dostopni.

V zvezi z razkritjem imen je varuh človekovih pravic menil, da je stališče Komisije nedosledno, saj e-poštnih sporočil njenih uslužbencev ni nameravala zadržati zato, da bi se ne bi razkrila njihova imena. Glede na to, da je Komisija sama menila, da je elektronska pošta dveh organov, ki sta obravnavala pogodbe, po naravi podobna elektronski pošti njenih uslužbencev, varuh človekovih pravic ni mogel utemeljiti uporabe člena 4(1)(b) Uredbe 1049/2001.

Varuh je zaključil, da Komisija ni podala ustreznih razlogov za zavrnitev dostopa do več kot sto dokumentov, kar je primer nepravilnosti. Zato je podal kritično oceno.

DOPIS NEUSPEŠNEGA PROSILCA ZA DOTACIJO BREZ ODGOVORA

Povzetek sklepa o pritožbi 2239/2003/(AJ)TN zoper Evropsko komisijo

Pritožba se je nanašala na vlogo Zveze združenj evropskih motoristov (FEMA) za dotacijo Komisije za projekt z naslovom „Začetno usposabljanje motoristov v Evropi“. Po mnenju FEMA je bilo v odgovoru Komisije na vlogo navedeno, da FEMA ni bila izbrana za dotacijo, ker je „drug predlog podobne narave“ dobil večje število točk. Vendar pa je bilo v neuradnih stikih z uradniki Komisije pritožniku nakazano, da ni bilo nobenih drugih vlog, ki bi bile povezane z motornimi kolesi in njihovimi vozniki. FEMA je pisala Komisiji za dodatna pojasnila, vendar ni prejela odgovora. Pritožnik se je pritožil varuhu človekovih pravic, ker Komisija ni odgovorila na njegovo zahtevo za obrazložitev sklepa o zavrnitvi financiranja njegovega predloga in za posredovanje podatkov o uspešnem kandidatu.

V svojem mnenju je Komisija trdila, da je bila zveza FEMA na podlagi rednih neuradnih stikov s Komisijo ustrezno obveščena o vseh pomembnih vidikih postopka izbire za dotacijo. Zato je Komisija menila, da ji ni treba odgovoriti uradno in v pisni obliki.

V svojih pripombah je FEMA potrdila, da je imela redne stike z uradniki Komisije, vendar pa je trdila, da ti uradniki niso imeli neposrednega dostopa do podatkov v zvezi z njeno vlogo. Po mnenju zveze FEMA so uradniki morali poizvedovati v njenem imenu, zaradi česar so bili včasih podani nezadostni in zavajajoči podatki kljub temu, da so ti uradniki pomagali po svojih najboljših močeh.

Varuh človekovih pravic je zaključil, da je bilo kljub upoštevanju neuradnih stikov med Komisijo in pritožnikom iz vsebine in oblike dopisa zveze FEMA jasno, da bi bilo treba nanj pisno odgovoriti. Če

⁴⁰ „Dostop do dokumenta, ki vsebuje mnenja za notranjo rabo kot del razprav in predhodnih posvetovanj v zadevni instituciji, se zavrne tudi po sprejetju odločitve, če bi razkritje resno oslabilo postopek odločanja institucije, razen če ne prevlada javni interes za razkritje.“

⁴¹ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in programih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov, UL 2001, L8/1.

je Komisija menila, da so bili zahtevani podatki FEMA neuradno že predloženi, bi lahko to omenila v svojem pisnem odgovoru. Opustitev odgovora Komisije na pismo FEMA v skladu s svojim Kodeksom dobrega ravnanja javnih uslužbencev je primer nepravilnosti. Varuh človekovih pravic je zato zaključil primer s kritično oceno.

Dodatne opombe

Po njegovi kritični oceni je Komisija pisala varuhu in priznala, da zvezi FEMA ni pisno odgovorila in zato ni v celoti upoštevala svojega Kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev. Komisija se je opravičila za svojo opustitev v zvezi s tem.

ZAMUDA PRI OBRAVNAVI PRITOŽBE ZARADI KRŠITVE

Povzetek sklepa o pritožbi 2333/2003/GG zoper Evropsko komisijo

Novembra 2001 je nemški zdravnik zahteval, da Evropska komisija proti Nemčiji sproži postopke za ugotavljanje kršitev. Trdil je, da je Nemčija kršila direktivo Sveta v zvezi z organizacijo delovnega časa, kar zadeva dejavnost zdravnikov v bolnišnicah. Evropsko sodišče je razsodilo, da se mora čas dežurstva zdravnikov v ekipah osnovne zdravstvene oskrbe šteti za delovni čas. Vendar glede na razlago nemških organov dežurstvo zdravnikov ni zajeto s pojmom „delovni čas“ iz direktive.

Pritožnik je v svoji pritožbi varuhu človekovih pravic, vloženi decembra 2003, navedel, da je do takrat prejel potrdila o prejemu in sporočila o nadaljnji preiskavi, a nobenega vsebinskega odgovora. Navedel je, da Komisija njegove pritožbe ni obravnavala v razumnem roku.

Komisija je trdila, da je do zamud pri obravnavi pritožbe prišlo zaradi tehnične in pravne zapletenosti zadeve. Pritožnikovo pismo je bilo zabeleženo v register kot uradna pritožba aprila 2002. Februarja 2003 je pisala nemškemu organom, ki so ji odgovorili marca 2003. Komisija se je marca 2003 odločila, da bo naročila študijo o učinkih sodbe Sodišča Evropskih skupnosti. Poudarila je, da je želela počakati na rezultat te študije, preden bi se odločila o nadaljnjem postopku. Razložila je, da je razlaga Sodišča nasprotovala razlagi, ki so jo predložile Komisija in države članice. Poleg tega je januarja 2004 začel veljati novi nemški zakon, s katerim se je nacionalna zakonodaja uskladila z direktivo, kot jo razlaga Sodišče. Združljivost tega zakona z zakonodajo Skupnosti je bila v postopku preučevanja. Po preučitvi bi Komisija obvestila pritožnika o izidu njegove pritožbe.

Varuh človekovih pravic je opozoril na Sporočilo Komisije o odnosih s pritožniki v zvezi s kršitvami zakonodaje Skupnosti⁴², ki določa splošno pravilo, da si mora Komisija prizadevati za sprejetje sklepa v enem letu. Čeprav je bilo to sporočilo sestavljeno kasneje, kot je pritožnik vložil svojo pritožbo, je varuh človekovih pravic menil, da je uporabno merilo.

Varuh ni bil prepričan, da tehnična in pravna zahtevnosti zadeve upravičujeta zamudo. Komisija je sama poudarila, da je bila sodba Sodišča v nasprotju z njeno razlago direktive. Zato se je zdelo, da je že sprejela razjasnitev pravnega stališča. Z dozdevno pravno in tehnično zahtevnostjo zadeve v vsakem primeru ni bilo mogoče pojasniti, zakaj je minilo skoraj 15 mesecev, preden je Komisija kakor koli ukrepala v zvezi s pojasnitvijo zadeve. Varuh človekovih pravic je zaključil, da Komisija pritožbe zaradi kršitve ni obravnavala v razumnem roku. Zato je podal kritično oceno.

⁴²

Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in evropskemu varuhu človekovih pravic o odnosih s pritožnikom v zvezi s kršitvami zakonodaje Skupnosti (COM/2002/0141 končno); UL 2002 C 244/5.

3.4.4 Evropski parlament in Evropska komisija

NEUPRAVIČENA ODPOVED POGODB O PREVAJANJU

Povzetek sklepa o pritožbi 953/2003/(FA)OV zoper Evropski parlament in Evropsko komisijo

Grško prevajalsko podjetje, ki ga sestavljata dve ločeni podjetji, je s Parlamentom in Komisijo sklenilo več pogodb o prevajanju. Vendar pa sta junija in julija 2002 obe instituciji obvestili podjetje, da sta pogodbe z njim odpovedali ali odložili njihovo izvajanje s takojšnjim začetkom veljave, ker je preiskava Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) pokazala, da je prevajalsko podjetje za opravljanje prevajalskega dela zaposlilo tri uradnike evropske ustanove. Pritožnik je izjavil, da s tem ni bil seznanjen.

Maja 2003 je podjetje vložilo pritožbo pri varuhu človekovih pravic, v kateri je trdilo, da sta bila sklepa obeh institucij o prekinitvi in odpovedi pogodbe nezakonita in neprimerna. Pritožnik je poudaril, da se Parlament in Komisija za pravno podlago njunega sklepa nista navedla nobenega člena pogodbe. Pritožnik je z enako utemeljitvijo podal tudi druge izjave v zvezi z nepodaljšanjem ene od njegovih pogodb s strani Parlamenta in izločitvijo iz sodelovanja v razpisu, ki ga je organiziral Parlament.

Obe instituciji sta v svojih mnenjih v zvezi s pritožbo izjavili, da je bilo pritožnikovo podjetje predmet preiskave goljufije s strani urada OLAF, ki je tudi navezal stik z grškimi pravosodnimi organi. Obe instituciji je o tem obvestil Prevajalski center za organe Evropske unije. Parlament je poudaril, da ga je OLAF pozval, da pritožniku ne razkrije pravih razlogov teh sklepov, da preiskava ne bi bila razkrita.

Varuh človekovih pravic je v svojem sklepu menil, da so pravila v zvezi z odpovedjo zadevnih pogodb zahtevala, da morata instituciji pisno obvestiti pritožnika o neizpolnitvi pogodbenih obveznosti. Menil je, da le sklicevanje institucij na „rezultate preiskave urada OLAF“ brez nadaljnjih podatkov ni takšno obvestilo. Varuh človekovih pravic je zato zaključil, da Parlament in Komisija nista zagotovila skladne in razumne pravne podlage njunih sklepov za odpoved pogodb s prevajalskim podjetjem. Zato je zoper obe instituciji podal kritični oceni.

Ker se je pritožba nanašala na pogodbeni spor, je varuh obvestil pritožnika, da zadevne pogodbe predvidevajo možnost sprožitve pravnih postopkov v primeru sporov.

3.4.5 Evropski urad za izbor osebja

DOMNEVNA NEPRAVIČNOST IN POMANJKANJE PREGLEDNOSTI V POSTOPKU IZBIRE

Povzetek sklepa o pritožbi 378/2003/MF zoper Evropski urad za izbor osebja

Pritožnik je sodeloval v postopku izbire po razpisu za izražanje interesa, ki ga je objavil Evropski urad za izbor osebja (EPSO) v letu 2002 za vzpostavitev zbirke podatkov, ki bo na voljo vsem institucijam Evropske unije za zaposlovanje na delovna mesta za določen čas, glede na širitev Unije.

EPSO je zavrnil pritožnikovo vlogo, ker je napisal, da je njegovo znanje enega od devetih jezikov držav pristopnic „zelo dobro“, medtem ko je razpis za izražanje interesa zahteval „poglobljeno“ znanje enega od teh jezikov.

Pritožnik je v svoji pritožbi varuhu človekovih pravic izjavil, da je bil predizbirni postopek nepravilčen, ker je temeljil na subjektivni oceni jezikovnih spretnosti s strani kandidatov samih. Menil je, da je obstajalo tveganje, da so lahko bili dobri kandidati z realno oceno svojih spretnosti neuspešni, medtem ko so drugi opravili predizbirne preskuse na podlagi svojih nerealnih ocen. Pritožnik je tudi izjavil, da izbirni postopek ni bil pregledan. Trdil je, da bi bilo treba upoštevati njegovo vlogo, njegovo ime pa uvrstiti na seznam, ki je na voljo generalnim direktoratom Komisije.

ESPO se je v svojem mnenju o pritožbi skliceval na „Vodnik za kandidate“, objavljen na njegovem spletni strani, v katerem je navedeno, da se kandidati sami izbirajo jezike, katerih znanje želijo navesti v prijavi in sami označijo raven njihovega poznavanja. EPSO je tudi poudaril, da se je od kandidatov zahtevalo poglobljeno znanje vsaj enega jezika desetih držav pristopnic in dobro znanje angleščine, francoščine ali nemščine. Potrditveni organ je opredelilitev „poglobljeno znanje“ enačil z znanjem glavnega ali maternega jezika oziroma z „odličnim“ znanjem. Kandidat je v svoji vlogi navedel, da je francoščina njegov materni jezik in da je njegovo znanje slovenščine „zelo dobro“. Zato ni izpolnil izbirnih meril, ki jih je določil potrditveni organ.

Varuh človekovih pravic v svojem sklepu ni ugotovil nobenih nepravilnosti s strani urada EPSO v zvezi z domnevno nepravilnostjo predizbirnega postopka v povezavi s subjektivno oceno jezikovnih spretnosti s strani kandidatov samih. Menil je, da je razpis za izražanje interesa jasno zahteval od kandidatov, da izberejo svoj materni jezik/glavne jezike in potem navedejo raven znanja drugega jezika/drugih jezikov, kar je vključevalo oceno jezikovnih spretnosti s strani kandidatov samih. Vendar pa je varuh kljub svojemu mnenju, da se zdi sklep potrditvenega organa o ne vključitvi pritožnikove vloge v ustrezno zbirko podatkov v skladu z njegovimi določenimi izbirnimi merili, zaključil, da EPSO ni učinkovito pojasnil jezikovnih zahtev, katerih izpolnitev je pričakoval od kandidatov. Zato je ponovil kritično oceno urada EPSO, ki jo je nanj naslovil že v pritožbi 411/2003/GG.

NEZADOSTNA OBRAZLOŽITEV JEZIKOVNE POLITIKE V JAVNEM NATEČAJU

Povzetek sklepa o pritožbi 2216/2003/(BB)MHZ zoper Evropski urad za izbor osebja

Varuh človekovih pravic je prejel pritožbo zoper sklep Urada za izbor osebja, da bo korespondenca s kandidati na javnem natečaju le v angleščini, francoščini in nemščini. Pritožnik sam ni bil kandidat na natečaju. EPSO je na to opozoril v svojem mnenju varuhu človekovih pravic, ki pa se je skliceval na dejstvo, da niti člen 195 Pogodbe ES niti Statut varuha človekovih pravic ne zahtevata, da je pritožnik osebno oškodovan zaradi domnevnih nepravilnosti.

Pritožnik je izjavil, da je sklep urada EPSO kršil načelo enakosti uradnih jezikov in delovnih jezikov iz Uredbe Sveta 1/1958⁴³ ter tudi načelo, da lahko vsakdo piše institucijam Skupnosti v enem od jezikov Pogodbe in ima pravico do odgovora v istem jeziku (člen 21 ES, člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah). Poudaril je, da znanje katerega od teh treh jezikov ni bil pogoj za udeležbo kandidatov na tem natečaju.

EPSO je v odgovoru trdil, da morajo (i) evropske institucije privzeti „lingue france“ za zagotovitev učinkovite komunikacije in dela v razumnih rokih, (ii) glede na položaj kandidatov kot morebitnih uradnikov evropskih institucij se v skladu s sodno prakso od institucij ne zahteva, da nujno odgovorijo na prošnjo ali pritožbo morebitnega uradnika v jeziku zadevne osebe in (iii) sodna praksa Sodišča Evropskih skupnosti priznava, da je omejevanje rabe jezikov na tiste, ki so v Uniji najbolj splošno znani, primerna in sorazmerna.

Varuh človekovih pravic je zavzel stališče, da načela dobrega upravljanja zahtevajo, da imajo sklepi, ki vplivajo na pravice ali interese posameznikov, pravno podlago in da je njihova vsebina v skladu z zakonodajo (člen 4 Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev). Zaključil je, da EPSO ni ustrezno razložil svojega sklepa, ker ni vključil temeljnih obrazložitev, ki bi jih bilo možno

43

Svet EGS: Uredba št. 1 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti, UL 1958 B 17/385.

presojeti. V zvezi s prvo trditvijo EPSA ni bil prepričan, da je bila pomembna za obrazložitev spornega sklepa, ker so bili kandidati lahko sodelovali na natečaju brez znanja katerega koli od treh zadevnih jezikov. V zvezi z drugo trditvijo je poudaril, da EPSO ni obrazložil spornega sklepa, ampak je samo navedel razlog, zakaj je menil, da kandidati niso upravičeni nasprotovati temu sklepu. Tretjič, varuh je poudaril, da je v zadevnem primeru Sodišče ugotovilo, da so določbe ustrezne uredbe Sveta zadostovale za navedbo obrazložitev in zagotovitev presoje teh obrazložitev. Kot je bilo že omenjeno, je varuh človekovih pravic menil, da EPSO v tem primeru ni jasno obrazložil spornega sklepa.

Glede na to, da je bila to pritožba „*actio popularis*“, je varuh človekovih pravic menil, da sporazumna rešitev ni primerna. Zato je zaključil primer s kritično oceno. Na podlagi te ugotovitve se mu ni zdelo potrebno zavzeti stališča glede pritožnikovih trditev v zvezi z Uredbo Sveta 1/1958, členom 21 ES in členom 41 Listine. Vendar je opozoril, da EPSO ni institucija Skupnosti in da se omenjene tri določbe zato verjetno neposredno ne nanašajo nanj. Opozoril je tudi, da je Sodišče navedlo, da se sklicevanja iz Pogodbe na uporabo jezikov v Uniji ne morejo obravnavati kot dokazi splošnega načela zakonodaje Skupnosti, ki vsakemu državljanu v vseh okoliščinah daje pravico, da v svojem jeziku prejme različico vsega, kar bi lahko posegalo v njegove interese.

3.4.6 Europol

NEUPOŠTEVANJE KADROVSKIH PREDPISOV PRI ZAPOSLOTVI ADMINISTRATIVNE POMOČNICE

Povzetek sklepa o pritožbi 1571/2003/OV zoper Europol

Pritožnica je bila zaposlena pri Europolu kot administrativna pomočnica od 1. maja 2001 do 1. aprila 2003. Po sprejetju zaposlitve je ugotovila, da je bila zaposlena kot lokalna uslužbenka in ne kot uslužbenka Europol, kot določajo Kadrovski predpisi Europol. Pritožnica, zaposlena pod manj ugodnimi pogoji, je pisala direktorju Europol ter je zahtevala popravek in odškodnino, vendar sta bili ta zahteva in naknadna pritožba zavrnjeni.

Avgusta 2003 je pritožnica vložila pritožbo pri varuhu človekovih pravic na podlagi trditve, da Europol ni upošteval svojih Kadrovskih predpisov (členov 1, 2 in 3 ter Dodatka 1), ko jo je zaposlil na delovnem mestu administrativne pomočnice kot lokalno uslužbenko in ne kot uslužbenko Europol. Pritožnica je zahtevala tudi odškodnino.

V svojem mnenju v zvezi s pritožbo je Europol izjavil, da je zaradi neprilagodljivosti sistema zaposlovanja moral zaposlitičasne uslužbenke pod pogoji, veljavnimi za lokalne uslužbenke, v primerih, ko kadrovski načrt ni predvidel novih delovnih mest pri Europolu, zaradi obsega dela pa je bila potrebnačasna pomoč. Čeprav drži, da je ta politika vključevala zaposlovanje uslužbencev kot lokalnih uslužbencev na delovna mesta, drugačna od uradno navedenih v Dodatku 1 h Kadrovskim predpisom Europol, je Europol lahko tako ravnal, dokler je upošteval meje svojega proračuna za zaposlene. Europol se tudi ni strinjal, da je pritožnica utrpela finančno škodo. Poudaril je, da bi bila za Europol edina druga možnost, da pritožnice sploh ne bi zaposlil.

Varuh človekovih pravic je v svojem sklepu izpostavil jasno opredelitev v Dodatku 1 h Kadrovskim predpisom Europol, da delovno mesto administrativnega pomočnika/administrativne pomočnice "velja" za Europolovo delovno mesto. Poleg tega varuh ni v Kadrovskih predpisih Europol našel nobene pravne podlage, ki bi lahko upravičila Europolovo prakso zaposlovanjačasnih uslužbencev pod pogoji, veljavnimi za lokalne uslužbenke v primeru, kjer kadrovski načrt ni predvidel Europolovih delovnih mest. Varuh je zaključil, da Europol ni upošteval svojih Kadrovskih predpisov s tem, ko je zaposlil pritožnico kot administrativno pomočnico po pogodbi za lokalne uslužbenke. Zato je podal kritično oceno. V zvezi z zahtevkom za odškodnino je varuh menil, da pritožnica ni dokazala nastale škode zaradi nepravilnosti, saj se zdi razumska Europolova trditev,

da bi bila edina možnost razen njene zaposlitve kot lokalne uslužbenke, da je sploh ne bi zaposlili. Varuh človekovih pravic je menil, da je kritična ocena zadostovala kot opozorilo Europolu, naj ponovno preuči svojo prakso zaposlovanja.

Dodatne opombe

Europol se je na kritično oceno odzval s pismom 10. januarja 2004. Europolov vršilec dolžnosti direktorja je menil, da je kritična ocena v pomoč Europolu in se je varuhu zahvalil za njegovo preiskavo. Izjavil je, da je ustreznim entam že bilo naročeno, da pregledajo Europolovo prakso v zvezi z zaposlovanjem svojih uslužbencev.

3.5 OSNUTKI PRIPOROČIL, SPREJETI S STRANI INSTITUCIJE

3.5.1 Evropska komisija

NAPAKE V PREDLOGU ZA RAZISKAVO ZARADI KRATKEGA ROKA

Povzetek sklepa o pritožbi 1878/2002/GG zoper Evropsko komisijo

Pritožnik, malo podjetje iz Združenega kraljestva, je s Komisijo sklenil pogodbo o podpori raziskave, namenjeno pripravi predloga CRAFT v okviru posebnega raziskovalnega ter tehnološkega razvojnega programa „Konkurenčna in trajnostna rast“. Za predloge, ki jih je Komisija prejela do 7. februarja 2002, je bil na voljo predhodni pregled izpolnjevanja pogojev. Pritožnikov predlog je bil predložen 12. februarja 2002, kmalu po prejemu pogodbe, ki jo je Komisija podpisala 4. februarja 2002. Slednja je na koncu zavrnila pritožnikov predlog, ker ni izpolnjeval pogojev.

Pritožnik se je obrnil na varuha človekovih pravic, ker je po njegovem mnenju „smešno kratek rok“ ustvaril pogoje, v kakršnih je lahko prišlo do napak. Glede na pritožnikovo izjavo je imel le nekaj dni, da pripravi svoj predlog in ga predloži v predhodni pregled, ki ga je ponudila Komisija. Pritožnik je izjavil, da je storil vse, kar je bilo v njegovi moči, da bi se pripravil za pogodbo, na svojo odgovornost ter stroške v smislu časa in denarja. Dodal je, da njegov predlog ni izpolnil enega merila, ki mu ga nacionalna služba za stike iz Združenega kraljestva *Beta Technology Ltd*, ki se ukvarja s takšnimi predlogi, ni ustrezno razložila.

Komisija je trdila, da je bilo dovolj časa, da bi podjetje lahko pripravilo dober predlog. Poleg tega je navedla številne pripomočke in storitve, ki jih je podjetje imelo na voljo za preverjanje ustreznosti predloga.

Varuh je ugotovil, da Komisija podjetju ni zagotovila razumne količine časa za predložitev predloga v predhodni pregled. Posledično je predlog obveljal za neustreznega, ker naj bi vseboval napako. Varuh človekovih pravic je zato izdal osnutek priporočila, v katerem je pozval Komisijo, da razmisli o plačilu nadomestila podjetju v obsegu škode, ki jo je utrpelo zaradi nepravilnosti Komisije.

Komisija je v svojem podrobnem mnenju priznala, da so izredne okoliščine pritožniku otežile pravilno izvajanje pogodbe. Poudarila je svoje prizadevanje, da ne bi škodovala malim in srednje velikim podjetjem. Ne da bi se morala nujno strinjati z varuhovimi ugotovitvami in na podlagi dejstev, ki jih je predstavil, je Komisija menila, da izjemna narava primera upravičuje *ex gratia* izplačilo nadomestila za del nastalih stroškov.

Pritožnik je v svojih pripombah obvestil varuha, da je bil dosežen dogovor za odškodnino v višini 21.000 EUR. Pritožnik se je varuhu zahvalil za pomoč in skrb.

NEPOTREBNA ZAMUDA PRI OBRAVNAVI PRIMERA KRŠITVE

Povzetek sklepa o pritožbi 1963/2002/IP zoper Evropsko komisijo

Leta 1995 je lastnik avstrijskega podjetja za izposajo tovornjakov gospod K z italijanskim prodajalcem tovornjakov gospodom B. sklenil pogodbo za nakup 99 tovornjakov. Vendar pa je g. B. obvestil g. K., da ni mogel dobaviti tovornjakov, kot je bilo dogovorjeno, ker jih uvoznik za Italijo ni hotel dobaviti, saj so bili tovornjaki za avstrijsko stranko, ki je imela registriran sedež zunaj pogodbenega območja uvoznega podjetja v Italiji. Po mnenju g. K. je bil pravi razlog za zavrnitev dejstvo, da je bila cena tovornjakov v Italiji v času sklenitve pogodbe 25–30 % nižja od cene v Avstriji. Leta 1996 se je g. K. pritožil Komisiji in jo prosil, da razišče, ali je uvozno podjetje s svojim ravnanjem kršilo načela konkurenčnega prava.

Pritožnik, ki se je pritožil v imenu g. K., je menil, da je Komisija pri obravnavi primera, ki ga je prijavil v letu 1996, brez potrebe odlašala in ravnala malomarno.

Komisija je razložila, da je bil v tem primeru uporabljen pristop v skladu z načeli, ki jih je odobrilo Sodišče prve stopnje, po katerih je institucija upravičena, da obravnava predložene primere na podlagi različnih stopenj interesa za Skupnost. Komisija je sprejela vse potrebne ukrepe za preiskavo zadeve in zaključila, da primer ni spadal med prednostne.

5. septembra 2003 je varuh človekovih pravic na Komisijo naslovil osnutek priporočila, v katerem je priporočil, da institucija zaključi ocenjevanje primera najpozneje do 30. novembra 2003. Menil je, da sodi sprejemanje odločitev v razumnem roku k dobremu ravnanju javnih uslužbencev. Varuh je poleg tega menil, da Komisija ni podala zadovoljive razlage, zakaj celo po sedmih letih in pol ni uspela sprejeti odločitve v zvezi s primerom. Ugotovil je tudi, da je Komisija v zvezi s primerom g. K. poslala svoje zadnje sporočilo 8. marca 2001 in da v nadaljnjih dveh letih ni podala nobenega razloga za svoj molk. Brez poseganja v diskrecijsko pravico Komisije pri obravnavi pritožb, ki so ji predložene, je varuh zavzel stališče, da sedem let in pol ne more biti razumen rok za obravnavo primera.

Komisija je v svojem podrobnem mnenju izjavila, da je ugotovila, da ni bilo dovolj dokazov za kršitev pravil konkurence EU in da primer ni v zadostnem interesu Skupnosti, da bi nadaljevala s preiskavo. Po prejetju varuhovega osnutka priporočila je Komisija ravnala v skladu z običajnim postopkom v zvezi z zavrnitvijo pritožb. Gospodu K. je poslala pismo, v katerem mu je razložila svoje stališče v zvezi s primerom. Ob upoštevanju morebitnih pripomb g. K. je Komisija nameravala sprejeti končni sklep o pritožbi najpozneje marca 2004.

Čeprav Komisija ni sprejela končnega sklepa o primeru do datuma, navedenega v varuhovem osnutku priporočila, le-ta ni mogel utemeljeno domnevati, da Komisija ne bo izpolnila svojih obljub. Varuh je zavzel stališče, da je institucija upoštevala osnutek priporočila z vsebinskega vidika, in je zato zaključil primer.

3.5.2 Evropska komisija in Evropski urad za boj proti goljufijam

DOMNEVE O GOLJUFIJI V PRIMERU „BLUE DRAGON“

Povzetek sklepa o pritožbi 1769/2002/(IJH)ELB zoper Evropsko komisijo in Evropski urad za boj proti goljufijam

Oktobra 2002 so se direktorji družbe *Blue Dragon 2000* pritožili zoper Komisijo in Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF).

Po izjavah pritožnikov so bili žrtve goljufije, v kateri so sodelovale podružnice Skupnosti v okviru programa LEADER II. Pri upravljanju tega programa so sodelovale regionalni organi Katalonije in organizacija *Local Action Group* iz zasebnega sektorja. Jeseni leta 2000 so pritožniki obvestili OLAF in regionalne organe o njihovih sumih ter navezali stik s preiskovalci OLAF-a. Pozneje so pritožniki izvedeli, da so bile preiskovalcem OLAF, ki so se ukvarjali z njihovim primerom, naložene druge dolžnosti. Prejeli so tudi poročilo inšpekcijskega pregleda, ki so ga izvedli regionalni katalonski organi, s priporočilom, da se finančna sredstva Skupnosti za projekt družbe *Blue Dragon* vrnejo. Pritožniki so pri Evropski komisiji vložili pritožbo proti Španiji, vendar pa je odgovor Komisije pokazal, da se je njihova pritožba obravnavala kot običajna korespondenca.

V pritožbi varuhu človekovih pravic so pritožniki trdili, da Komisija in OLAF domnev goljufije nista ustrezno obravnavala ter da sta goljufijo olajšala sistem dodeljevanja sredstev iz programa LEADER II prek organov zasebnega sektorja, kot tudi neustrezen nadzor s strani Komisije. Pritožniki so zahtevali javno razbremenitev, povrnitev tistega, kar jim je bilo ukradenega, in nadomestilo.

Pritožba je vsebovala tudi obsežne domneve o zaroti. Varuh je obvestil pritožnike, da je njegova pristojnost omejena na institucije in organe Skupnosti ter je zato lahko obravnaval samo njihove izjave v zvezi s Komisijo in uradom OLAF.

Pritožniki so najprej prosili za zaupnost pritožbe, vendar so aprila 2003 obvestili varuha, da tega ne želijo več.

Preiskava v zvezi s Komisijo

Komisija je menila, da ni bilo potrebno registrirati pritožnikovega pisma kot pritožbo zaradi narave težav in zaščite finančnih interesov Skupnosti.

Varuh človekovih pravic je zavzel stališče, da bi morala Komisija pismo zabeležiti v register kot pritožbo. Na Komisijo je naslovil osnutek priporočila, da ponovno preuči pritožnikovo pismo in ga obravnava v skladu s postopki iz sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in evropskemu varuhu človekovih pravic o odnosih s pritožnikom v zvezi s kršitvami zakonodaje Skupnosti⁴⁴.

Komisija je sprejela osnutek priporočila in zato je varuh primer v zvezi s Komisijo zaključil marca 2004.

Poudaril je, da bi pritožniki v prihodnosti lahko predložili novo pritožbo varuhu, če bodo menili, da preiskava Komisije ni zadovoljiva.

Preiskava v zvezi z uradom OLAF

OLAF je razložil, da je sprožil preiskavo februarja 2001. Načrtovana inšpekcijska preiskava na mestu samem s strani urada OLAF je bila prekinjena, potem ko je špansko ministrstvo za kmetijstvo izjavilo, da regionalni organi načrtujejo preiskavo vseh dejavnosti lokalne akcijske skupine. OLAF je julija 2001 prejel poročila španskih organov in menil, da ni razloga za dvome v njihove ugotovitve, zato se je odločil, da ne bo izvedel dodatnega inšpekcijskega pregleda. Upravni odbor urada OLAF je decembra 2002 odobril končno poročilo o primeru. Glede na to poročilo jim ugotovitve španskih organov niso omogočile potrditve domnev o nepravilnostih s strani lokalne akcijske skupine, vendar pa so bile ugotovljene nepravilnosti pri projektu *Blue Dragon*. OLAF je v poročilu priporočil, da se primer zaključi z nadaljnjimi finančnimi ukrepi za povračilo sredstev, dodeljenih za projekt *Blue Dragon*.

Varuh človekovih pravic je zavzel stališče, da načela dobrega upravljanja zahtevajo, da OLAF izvaja administrativne preiskave skrbno, nepristransko in objektivno. Preučitev dokazov je razkrila številne zaskrbljujoče zadeve v zvezi z ustreznostjo preiskave OLAF, vključno z očitno razliko med podpisom generalnega direktorja na sklepu o sprožitvi preiskave in njegovim podpisom na drugih dokumentih. (OLAF-u o tej zadevi pred tem ni bilo postavljeno vprašanje). Varuh je te

⁴⁴

Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in evropskemu varuhu človekovih pravic o odnosih s pritožnikom v zvezi s kršitvami zakonodaje Skupnosti (COM/2002/0141 končno); UL 2002 C 244/5.

zadeve natančneje obravnaval v osnutku priporočila februarja 2004, da bi OLAF moral premisliti o ponovnem odprtju raziskave ali o izvedbi nove preiskave.

OLAF se je odzval na vse zadeve, navedene v osnutku priporočila, in zaključil, da ni nobenega razloga za ponovno odprtje preiskave ali za sprožitev nove preiskave. Pri oceni podrobnega mnenja urada OLAF je varuh upošteval, da so preiskave Komisije pritožnikovih domnev o kršitvi zakonodaje Skupnosti s strani Španije še potekale. Menil je, da je na sedanji stopnji preiskav Komisije zaključek urada OLAF, da ni razloga za ponovno odprtje preiskave ali za sprožitev nove preiskave, razumen.

Varuh človekovih pravic je zato julija 2004 zaključil primer v zvezi z uradom OLAF.

V zaključnem sklepu je varuh navedel, da je Komisija podala predlog za spremembo Uredbe o preiskavah urada OLAF. Zakonodajalec je tako lahko preučil mogoče spremembe v zvezi z načinom izvajanja notranjih in zunanjih preiskav urada OLAF ter njegovo sodelovanje z organi držav članic. Varuh je komentiral tudi razlago, ki jo je podal OLAF, da je generalni direktor urada v nekem trenutku prilagodil svoj podpis, da bi bil bolj čitljiv. Varuh je poudaril, da bi bilo v skladu z načeli dobrega upravljanja, da bi OLAF sestavil uradni dokument o potrditvi te spremembe, ko je prišlo do nje.

3.6 PRIMERI, ZAKLJUČENI IZ DRUGIH RAZLOGOV

3.6.1 Svet Evropske unije

NEUPRAVIČENOST OTROKA DO ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA V OKVIRU INSTITUCIJ EU

Povzetek sklepa o pritožbi 2210/2003/MHZ zoper Svet Evropske unije

V novembru 2001 je pritožnica prejela "osebno" obvestilo s številko SN 3736/01 od vodje urada za zdravstveno zavarovanje. Z obvestilom so ji sporočili, da bo njen otrok od 31. decembra 2001 zavarovan v okviru belgijskega sistema socialne varnosti, skupni sistem zdravstvenega zavarovanja (JSIS) pa bo kril le dopolnilno zavarovanje.

14. decembra 2001 je pritožnica skupaj s še dvema uradnikoma Sveta napisala skupno pismo namestniku generalnega direktorja za zaposlene in upravo, v katerem je opozorila na diskriminacijsko naravo obvestila in izpodbijala njegovo pravno veljavo. Namestnik direktorja v svojem odgovoru ni obravnaval zahteve pritožnice po svetovalnem mnenju pravne službe Sveta, ampak ji je svetoval, naj se obrne na vodjo urada za zdravstveno zavarovanje. Zato se je pritožnica obrnila na zastopstvo zaposlenih, ki se je zaman poskušalo dogovoriti za srečanje med pritožnico in namestnikom generalnega direktorja. Ker je pritožnica menila, da obvestilo SN 3736/01 zanjo ni zavezujoče, je še naprej vlagala prošnje za povračilo zdravstvenih stroškov za otroka. 28. marca 2003 je bila pritožnična prošnja za povračilo prvič zavrnjena.

7. novembra 2003 je pritožnica vložila pritožbo pri varuhu človekovih pravic. Ker sta tudi druga zgoraj omenjena uradnika Sveta vložila pritožbo na isti dan in o isti zadevi, so bile te tri pritožbe skupaj obravnavane. Pritožnica je v pritožbi varuhu navedla, da obvestilo SN 3736/01 krši kadrovske predpise, da je diskriminatorsko in pravno nezavezujoče. Trdila je, da bi moral biti njen otrok upravičen do enakega osnovnega zdravstvenega zavarovanja kot otroci ostalih uradnikov in drugih uslužbencev v institucijah EU.

Svet je v svojem mnenju o pritožbi razložil, kako je obravnaval to zadevo. Navedel je, da pritožnica ni uradno izpodbijala sklepa iz obvestila SN 3736/01. Prav tako ni v zakonitem roku izpodbijala sklepov urada za zdravstveno zavarovanje o zavrnitvi povračila stroškov.

Svet se je skliceval na člen 72(1) Kadrovskih predpisov in na člen 6 Pravilnika o zdravstvenem zavarovanju za zaposlene v Evropskih skupnosti, po katerih se povrnejo zdravstveni stroški za otroke zaposlenih le, če ti niso prejeli ali ne morejo zahtevati povračila od katerega koli drugega sistema zdravstvenega zavarovanja. V prilogi svojega mnenja je Svet poslal dvojnik izjave belgijskega državnega zavoda za zdravstveno in invalidsko zavarovanje. V izjavi je navedeno, da je belgijsko zdravstveno zavarovanje obvezno za otroka, katerega roditelj je vključen v to zavarovanje, tudi če je drugi roditelj zaposlen v instituciji EU.

Nazadnje je Svet podvomil v dopustnost pritožbe varuhu človekovih pravic, ker pritožnica ni vložila notranje upravne pritožbe pri pristojnem organu za imenovanje v skladu s členom 90(2) Kadrovskih predpisov. Tega, da se je pritožnica večkrat obrnila na namestnika generalnega direktorja in odbor uslužbenecv, ni mogoče obravnavati kot upravno pritožbo.

Pritožnica je odgovorila na mnenje Sveta z izjavo, da je treba pismo namestniku generalnega direktorja 14. decembra 2001 obravnavati kot zahtevo za podatke in ne kot pritožbo.

Varuh je zato ponovno ocenil dopustnost pritožbe. Čeprav je na začetku preiskave uporabil ugodnejšo razlago za pritožnico in sklepal, da je bilo pismo namestniku generalnega direktorja pritožba, je to izključil po pritožničnih opažanjih v zvezi s tem. Zato je varuh zaključil, da je bila pritožba dejansko nedopustna, ker pritožnica ni izčrpala možnosti iz člena 90(2) Kadrovskih predpisov. Bil je mnenja, da je pritožnica odstopila od primera, in ni nadaljeval s preiskavo navedb in trditvev pritožnice.

3.6.2 Evropska komisija

ZAVRNITEV PLAČILA RAČUNOV, POSLANIH V SKLADU S POGODBO O NUDENJU TEHNIČNE POMOČI SKUPNOSTI NEODVISNIH DRŽAV (TACIS)

Povzetek sklepa o pritožbi 253/2003/ELB (zaupno) zoper Evropsko komisijo

Pritožnik je bil predsednik in generalni direktor družbe, ki je sklenila pogodbo o nudenju tehnične pomoči (TACIS). Ob izteku pogodbe je pritožnik predložil Komisiji preostale račune, vendar je ta zavrnila njihovo plačilo. Predmet teh računov so bili honorarji in dnevnice tolmača, stroški za uporabo osebnega vozila, dodatni stroški iz proračuna za usposabljanje in študijska potovanja, dodaten čas za tehnično in konceptualno podporo⁴⁵ ter zamude pri odobritvi zahtevkov za individualno usposabljanje.

Pritožnik je trdil, da Komisija ni imela pravice zavrniti plačila računov, ker so navedeni stroški nastali v skladu s pogodbo TACIS. Po njegovih trditvah bi morala Komisija plačati preostale račune in zamudne obresti.

Komisija je navedla, da ni pravne podlage za plačilo zneska, ki ga terja pritožnik. Menila je, da ni mogoče upravičiti zaposlitve tolmača, ker je delo tolmača opravljala žena vodje ekipe. Plačilo za uporabo vozila je zavrnila, ker je predloženi račun vseboval stroške za uporabo osebnega vozila, čeprav je bil predhodno odobren najem vozila. V vsakem primeru pa kilometrina na računu pritožnika v nasprotju z njegovimi trditvami ni ustrezala uradni tarifi francoskih davčnih organov. Komisija se ni strinjala s plačilom dodatnih zneskov iz proračuna za usposabljanje in študijska

⁴⁵

Čas, ki ga projektni vodja preživi v Evropski uniji namesto v državah upravičenkah.

potovanja, ker je pogodbenik presegel odobrene zneske, ne da bi zaprosil za odobritev spremembe proračuna. Komisija glede vprašanja zahtevkov za individualno usposabljanje ni bila mnenja, da je prišlo do neupravičenih zamud.

Po pozorni preučitvi mnenja Komisije in pripomb pritožnika je varuh človekovih pravic Komisiji predlagal sporazumno rešitev. Predlagal je, naj Komisija preuči možnost ponovne obravnave svojega sklepa o neplačilu računov, ki jih je predložil pritožnik, ter ustreznih obresti.

Komisija je v odgovoru na predlog sporazumne rešitve potrdila, da ni sprejela predpisa, ki bi sodelavcem pri projektu TACIS z zahoda prepovedoval vključitev družinskih članov v projekt, niti ni objavila podatkov o tem, kako v takih primerih ravna v praksi. Po varuhovem mnenju bi bilo primerno, da Komisija uredi zaposlovanje družinskih članov v okviru projektov, kakršen je TACIS, vendar je opozoril, da bi cilje takšne ureditve v prihodnje boljše dosegali s sprejetjem in ustrezno objavo uporabljenih pravil in načel, s katerimi bi zagotovili tudi pravičnost in preglednost.

Komisija se je glede stroškov za uporabo osebnega vozila strinjala, da jih bo povrnila, če se bodo opirali na uradno kilometrino, kot so jo določili francoski davčni organi. Pritožnik se ni strinjal s predlogom Komisije. Varuh je prišel do sklepa, da sporazumna rešitev v zvezi s tem vidikom pritožbe ni mogoča.

V zvezi z roki za odobritev posameznih vlog za izobraževanje je menil, da mu je Komisija skladno obrazložila pravno podlago za svoje ravnanje in mnenje, da je njen pogled na pogodbeni položaj utemeljen. Menil je tudi, da je Komisija upravičeno zavrnila plačilo zneskov iz proračuna za usposabljanje in študijska potovanja, ki so preseglji odobrene zgornje meje.

Dodatne opombe

Komisija je 18. novembra 2004 poslala opombe na dodatno pojasnilo. Razložila je, da s praktičnimi smernicami za postopke pri pogodbah, financiranih iz splošnega proračuna Evropskih skupnosti v okviru sodelovanja s tretjimi državami, ki so v veljavi od maja 2003, ni izrecno urejeno zaposlovanje družinskih članov pogodbenika. Izključeni so le uradniki ali zaposleni v javni upravi države upravičenke. Člen 94 Finančne uredbe ureja morebitna navzkrižja interesov med postopkom javnih naročil. Podobna določba je vključena v zgoraj omenjene smernice. Do navzkrižja interesov lahko pride tudi pri sklepanju pogodb s podizvajalci. Komisija je menila, da je treba preučiti zaposlovanje družinskih članov pogodbenika za vsak primer posebej in v skladu s finančno uredbo in praktičnimi smernicami.

RAZVRSTITEV SUBVENCije ZA PRITLIKAVEGA OSLA

Povzetek sklepov o pritožbah 1219/2003/GG in 760/2004/GG zoper Evropsko komisijo

Uredba Sveta za spodbujanje okolju prijaznih metod kmetijske pridelave je predvidevala program pomoči za spodbujanje ekstenzifikacije kmetovanja. Pomoč je bila namenjena kmetovalcem, katerih število „glav rejnih živali“ (GVŽ) na hektar ni presegljo vrednosti 1,4. „Konji nad šest mesecev“ so šteli kot 1,0 GVŽ, ovce in koze pa kot 0,15 GVŽ.

Nemški kmetovalec z območja Karlsruheja je imel na treh hektarih zemlje štiri konje in pritlikavega osla. Kmetovalec je menil, da je osel velik približno toliko kot ovca, in je izračunal, da ima skupno 4,15 GVŽ. S tem je bilo povprečje GVŽ na hektar nekoliko nižje od vrednosti 1,4. Pristojni organ na tem območju je menil, da je primerna vrednost za pritlikavega osla GVŽ 0,16, kar je pomenilo, da je vrednost še vedno pod zgornjo mejo.

Pri pregledu vzorca pa se je s tem primerom seznanila Komisija in sklenila, da osel sodi med „konje“, za katere velja vrednost GVŽ 1,0. Zato je zahtevala vračilo sredstev v znesku 240 DEM (120 EUR). Poleg tega je Komisija zavzela stališče, da je napaka „naključna“ in se sorazmerno ponavlja pri vseh postopkih, pri katerih je bil vzet vzorec. Zato je odločila (ob upoštevanju drugih majhnih napak,

ki sicer ne bi privedle do odbitka), da izdatkov Nemčije v znesku 927.401 EUR ne bo vključila v financiranje Skupnosti.

V svoji pritožbi varuhu človekovih pravic (1219/2003/GG) je predsednica regionalnega sveta mesta Karlsruhe zavzela stališče, da je bil ta sklep nepravilen in nesorazmeren.

Komisija se je v svojem mnenju sklicevala na zaslišanje, na katerem so nemški organi priznali, da v nasprotju s svojimi začetnimi izjavami napaka ni bila edina, ampak je bilo odkritih nekaj podobnih primerov. Po mnenju Komisije je to potrjevalo „naključno“ naravo napake.

Zaradi nesporazuma se je pritožnica odločila odstopiti od pritožbe. Toda potem ko je bil nesporazum pojasnjen, je varuh človekovih pravic obnovil primer in ga zabeležil v register kot novo pritožbo (760/2004/GG). Varuh je menil, da je sklep Komisije na prvi pogled težko razumljiv, vendar je prav tako opozoril na stalno sodno prakso Sodišča, po kateri mora Komisija v dokaz kršitve pravil o skupni ureditvi kmetijskih trgov zgolj predložiti dokazila o tem, da resno in upravičeno dvomi. Poleg tega so se nemški organi strinjali, da ta napaka ni bila edini tak primer. Varuh je zato zaključil, da pristop Komisije ne predstavlja nepravilnosti.

Dodal pa je, da bi se težavi lahko izognili, če bi bila v ustrezni uredbi predvidena tudi možnost, da imajo proslci pritlikave osle. Izrazil je prepričanje, da bo Komisija to v prihodnjih zakonodajnih predlogih na tem področju upoštevala.

3.6.3 Evropski urad za izbor osebja

DOMNEVNA ODSOTNOST ODGOVORA ORGANA ZA IMENOVANJE

Povzetek sklepa o pritožbi 1196/2003/ELB zoper Evropski urad za izbor osebja

Pritožnica se je prijavila na razpis COM/C/1/02, namenjen pripravi rezervnega seznama francosko govorečih strojepisk in strojepiscev (C4/C5). Njena prošnja je bila zavrnjena zaradi pomanjkanja poklicnih izkušenj. Tedaj je prvič pisno zahtevala pojasnilo. Izbirna komisija je potrdila svoj sklep, da jo izključi iz razpisa. Ko je drugič pisno zahtevala pojasnilo, je bila povabljen na preizkuse, ki so potekali naslednji dan. Pritožnica se jih je udeležila, vendar ni dosegla zadovoljivih rezultatov in je bila izključena iz razpisa. Zato je vložila pritožbo na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov.

V svoji pritožbi varuhu človekovih pravic je pritožnica navedla, da organ za imenovanje ni odgovoril na vsa vprašanja, ki jih je navedla v svoji pritožbi na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov.

Komisija je podala mnenje o pritožbi, ki ga je varuh človekovih pravic razumel kot skupno stališče Evropskega urada za izbor osebja (EPSO) in Komisije. Komisija in EPSO sta razložila, da sta odgovorila na vse zahteve pritožnice po pojasnilu oz. ponovni presoji. Pritožnica je prejela tudi odgovor na svojo pritožbo na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov.

Varuh je navedel, da je bil odgovor na pritožbo pritožnice na podlagi člena 90(2) zelo podroben. V okviru svoje preiskave je tudi ugotovil, da sta Komisija in EPSO pritožnici dala dodatna pojasnila glede dokumentov, ki jih je treba priložiti vlogi, glede tega, zakaj je bila tako pozno povabljen na preizkuse, glede vsebine preizkusov, pritožb in postopkov izbirne komisije. V zvezi z dejstvom, da sta bili začetna vloga pritožnice in prva zahteva po pojasnilu zavrjnjeni, medtem ko je bila druga zahteva sprejeta, je opozoril, da se je razlaga, ki sta jo pritožnici dala Komisija in EPSO v svojem mnenju v zvezi s pritožbo, očitno razlikovala od razlage organa za imenovanje v odgovoru na pritožbo na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov. Še posebej je po mnenju varuha iz razlage v mnenju Komisije in EPSO mogoče sklepati, da je izbirna komisija končno dovolila pritožnici udeležbo na pisnih preizkusih na podlagi dokumentarnih dokazil, ki jih je priložila svoji prvotni prošnji za sodelovanje na razpisu.

Varuh je opozoril, da je pritožnica želela dobiti pojasnila in je s tem nakazala, da bo na podlagi teh pojasnil razmislila, ali bo zadevo predložila sodišču ali vložila novo pritožbo pri varuhu človekovih pravic. Varuh je menil, da so bila vprašanja, ki jih je pritožnica izpostavila v svoji prvotni pritožbi, v zadostni meri pojasnjena in da zato niso nadaljnja preiskava ni potrebna.

3.6.4 Odbor regij

CENE OBROKOV ZA PRIPRAVNIK

Povzetek sklepa o pritožbi 32/2004/GG zoper Odbor regij

Pripravnik, ki je delal pri Odboru regij, se je čutil zapostavljenega, ker pripravnikom v menzi Odbora v Bruslju niso ponujali obrokov po znižani ceni, medtem ko so pripravniki pri Komisiji, Svetu, Parlamentu in Ekonomsko-socialnem odboru lahko kupovali najmanj en obrok dnevno po znižani ceni (ponavadi po polovični ceni).

V svoji pritožbi varuhu človekovih pravic je pritožnik navedel, da si pripravniki s plačo manj kot 740 EUR na mesec ne morejo vsak dan privoščiti kosila, ki stane najmanj 4,50 EUR. Trdil je, da bi morali biti pripravniki pri Odboru regij obravnavani enako kot pripravniki, ki delajo pri drugih institucijah in organih Skupnosti.

Odbor regij je v svojem mnenju navedel, da njegovo menzo upravlja zasebna družba. Pogodba s to družbo ne predvideva znižanih tarif. Zato pogodbene in pravne obveznosti Odboru niso dopuščale, da bi od upravljavca menze zahteval uvedbo diferenciranih cen, vendar je upravljavec pisno potrdil, da bo ponudil pripravnikom ugodne cene po selitvi Odbora v novo poslopje v Bruslju. Odbor si bo pri prihodnjih pogajanjih na vsak način prizadeval vključiti v novo pogodbo klavzulo, ki bo predvidela znižane cene za pripravnike. Poleg tega je generalni sekretar Odbora odločil, da bo pripravnikom zvišal nadomestilo s 735 EUR na 1.000 EUR na mesec.

Varuh je v svojem sklepu navedel, da razlogi Odbora po njegovem mnenju niso prepričljivi. Tudi če obstoječa pogodba Odboru ne dovoljuje, da bi od zasebnega upravljavca menze zahteval znižanje cen obrokov, ni razloga, da Odbor tega upravljavcu ne bi mogel predlagati. Varuh človekovih pravic je tudi menil, da je stališče Odbora težko uskladiti z dejstvom, da bo obstoječa pogodba ostala v veljavi po selitvi Odbora v novo poslopje, upravljalec pa je kljub temu potrdil, da bo po selitvi ponudil ugodne cene. Varuh je tudi opozoril, da je bila sedanja pogodba sklenjena po tem, ko je bilo prvič izpostavljeno vprašanje znižanih cen obrokov za pripravnike. Zato je menil, da na podlagi razlogov, ki jih je predložil Odbor, ne more ugotoviti, ali je trditev pritožnika utemeljena.

Ne glede na to je varuh opozoril, da se je finančni položaj pripravnikov po zvišanju osebnih prejemkov znatno izboljšal. Dodatni znesek je očitno več kot dovolj velik, da si lahko pripravniki dnevno privoščijo obrok po normalni ceni. V danih okoliščinah po mnenju varuha ni več razlogov za nadaljevanje preiskave.

3.6.5 Evropski univerzitetni inštitut

STAROSTNE MEJE PRI ZAPOSLOVANJU

Povzetek sklepa o pritožbi 2225/2003/(ADB)PB zoper Evropski univerzitetni inštitut

Vloga pritožnice za prosto delovno mesto na Evropskem univerzitetnem inštitutu (EUI) je bila zavrnjena, ker pritožnica ni izpolnjevala pogoja v zvezi s starostno mejo za ustrezno delovno mesto. Pritožnica je trdila, da je bila zapostavljena zaradi starosti in zahtevala, da se pri postopkih zaposlovanja odpravi diskriminacijo na podlagi starosti.

Pooblastila varuha človekovih pravic so omejena na „institucije in organe Skupnosti“, izraz, ki ni opredeljen niti v Pogodbi niti v Statutu varuha človekovih pravic. V predhodni preiskavi (659/2000/GG) je varuh menil, da je Evropski univerzitetni inštitut v zvezi s pooblastili varuha človekovih pravic mogoče obravnavati kot organ Skupnosti. Pri tej preiskavi inštitut ni podal mnenja v zvezi s tem vprašanjem. V sedanji preiskavi je EUI varuha obvestil o svojem sklepu, da ne sodi v njegovo pristojnost. Skliceval se je predvsem na dejstvo, da je bil EUI ustanovljen s „klasičnim“ mednarodnim sporazumom in ne na podlagi pogodb Skupnosti.

V zvezi s trditvijo pritožnice o diskriminaciji je Evropski univerzitetni inštitut opozoril, da se je uporaba starostne meje v tem primeru skladala „z delovnim pravom in s pokojninskimi pravicami“, zato naj bi predložil svojemu Visokemu svetu predlog o ločitvi teh dveh vidikov v določbah EUI. Do takrat razpisi za delovna mesta omenjene kategorije po navodilih Evropskega univerzitetnega inštituta ne bodo vsebovala starostnih meja.

Po pozorni presoji mnenja Evropskega univerzitetnega inštituta in ustreznih pravnih besedil je varuh sklenil, da se zdi pojmovanje inštituta, da ni „organ Skupnosti“ v smislu pooblastil varuha človekovih pravic, pravilno. Ker izraz „organi Skupnosti“ v skladu z zgornjo določbo Skupnosti ni natančno opredeljen v zakonodaji Skupnosti, pa je varuh menil, da bi lahko pri pravnem razvoju v prihodnosti postala pomembna ponovna presoja vprašanja, ali je mogoče Evropski univerzitetni inštitut obravnavati kot „organ Skupnosti“ v okviru pristojnosti varuha človekovih pravic.

Glede na zgornje ugotovitve je varuh menil, da ni pristojen za presajo pritožnične navedbe. Vendar pa je pozdravil odločitev Evropskega univerzitetnega inštituta, da Visokemu svetu predlaga sprejetje ukrepov, ki bodo omogočali drugačno obravnavo vprašanj v zvezi s pokojninskimi pravicami kot je uporaba starostne meje pri zaposlovanju ter da so bila izdana navodila, da v razpisih za ustrezno delovno mesto medtem ne bodo vsebovala starostne meje.

3.7 PRIMER, KI SE JE ZAKLJUČIL PO POSEBNEM POROČILU

RAZPOREDITEV DELOVNIH MEST TISKOVIH PREDSTAVNIKOV V DELEGACIJAH EVROPSKE KOMISIJE V TRETJIH DRŽAVAH

Povzetek sklepa o preiskavi na lastno pobudo OI/2/2003/GG (zaupno)

6. oktobra 2003 je varuh človekovih pravic prejel pritožbo g. B., predstavnika za odnose z javnostmi pri delegaciji Evropske komisije v Islamabadu. G. B. je v svoji pritožbi navedel, da njegova uvrstitev v dani plačni razred pomeni kršitev pravil Komisije in diskriminacijo na podlagi državljanstva.

Po Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti lahko evropski varuh človekovih pravic sprejme pritožbo „vsakega državljana Unije ali vsake fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali registriranim sedežem v eni od držav članic Unije.“

Ker g. B. ne spada v nobeno teh kategorij, ga je varuh 21. oktobra 2003 obvestil, da ni pristojen za obravnavo njegove pritožbe.

Zaradi tehtnosti vprašanj, ki jih je g. B. sprožil, pa je varuh človekovih pravic menil, da je treba ta vprašanja preučiti. Zato se je odločil, da bo na lastno pobudo uvedel preiskavo v zvezi s to zadevo.

Komisija je v svojem mnenju opozorila, da so delovna mesta predstavnikov za odnose z javnostmi v delegacijah v tretjih državah uvrščena v skupino II ali v skupino I, kar je odvisno od nalog, ki jih predstavnik opravlja, in skladnosti z okvirnimi pravili, ki določajo pogoje zaposlovanja lokalnih uslužbencev Komisije Evropskih skupnosti v državah nečlanicah, objavljenih v upravnih obvestilih Komisije 22. junija 1990. Večina (dve tretjini) delovnih mest je bilo res uvrščenih v skupino I, vendar je bila več kot polovica teh predstavnikov za odnose z javnostmi neposredno podrejenih vodji delegacije. Komisija je navedla, da Pakistan ni edina večja država, katere tiskovni predstavniki so bili razporejeni v skupino II. Trditev o diskriminaciji na podlagi državljanstva je zato po mnenju Komisije nesprejemljiva.

Varuh je ugotovil, da priloga I okvirnih pravil navaja delovno mesto tiskovnega predstavnika kot primer „vodilne, svetovalne in nadzorne funkcije“, ki spada v skupino I. Glede na to opredelitev je bil varuh mnenja, da mora Komisija pojasniti, na kakšni pravni podlagi in v skladu s kakšnimi merili naj bi bila kljub temu upravičena do uvrstitve nekaterih tiskovnih predstavnikov (še zlasti g. B.) v skupino II.

Varuh pa je ugotovil, da Komisiji pravne podlage in meril ni uspelo pojasniti, čeprav jo večkrat pozval, naj to stori.

V teh okoliščinah je bil varuh človekovih pravic mnenja, da Komisija ne more dati skladnega in prepričljivega pojasnila za uvrstitev delovnega mesta g. B. (in drugih tiskovnih predstavnikov) v skupino II kljub dejstvu, da so tiskovni predstavniki v njenih okvirnih pravilih navedeni kot primeri „vodilnih, svetovalnih in nadzornih funkcij“, ki spadajo v skupino I. Zato je zavzel stališče, da gre za nepravilnosti v upravnem postopku.

V zvezi z navedbo g. B., da je bil diskriminiran na podlagi državljanstva, je bil varuh mnenja, da iz zbranih dokazov ne more sklepati na upravičenost te navedbe.

19. julija 2004 je na Komisijo naslovil osnutek priporočila, v katerem jo je pozval, naj znova preuči pravila v zvezi s splošno razvrstitvijo delovnih mest tiskovnih predstavnikov v svojih delegacijah v tretjih državah in še posebej uvrstitev delovnega mesta g. B.

Ker odgovor Komisije na osnutek priporočila po njegovem mnenju ni bil zadovoljiv, je predložil posebno poročilo Parlamentu, v katerem je svoj osnutek priporočila zdaj naslovil na Komisijo kot priporočilo.

3.8 PREISKAVE VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC NA LASTNO POBUDO

MANJKAJOČI PRITOŽBENI POSTOPEK ZA NAPOTENE NACIONALNE STROKOVNJAKE

Povzetek sklepa o preiskavi na lastno pobudo OI/1/2003/ELB v zvezi z Evropsko komisijo

Napoteni nacionalni strokovnjaki so nacionalni ali mednarodni državni uradniki ali osebe, zaposlene v zasebnem sektorju, ki začasno delajo za evropske institucije. V skladu s pravili, ki jih je sprejela

Komisija in veljajo za napotene nacionalne strokovnjake, ti ves čas napotitve ostanejo zaposleni pri svojem delodajalcu in jih ta še naprej plačuje, vendar od Komisije prejemajo nadomestila za stroške svojega dela v tujini.

Varuh človekovih pravic ni bil seznanjen z notranjimi postopki za reševanje morebitnih sporov med napotenimi nacionalnimi strokovnjaki in Komisijo, še zlasti v smislu člena 90 Kadrovskih predpisov. Zato je Komisijo pozval, naj mu sporoči, ali je prejela kakšno pritožbo s strani napotenih nacionalnih strokovnjakov v zvezi z njihovo napotitvijo in, koliko takšnih pritožb je obravnavala. Komisijo je tudi vprašal, ali je pripravljena vključiti v pravila, ki veljajo za napotene nacionalne strokovnjake, primerno določbo za reševanje morebitnih sporov.

Komisija je potrdila, da člen 90 Kadrovskih predpisov ne velja za napotene nacionalne strokovnjake, saj zanje Kadrovski predpisi ne veljajo in nadomestila, ki jih prejemajo, ne temeljijo na teh predpisih. Po podatkih Komisije so njene službe ubirale neformalne poti za reševanje morebitnih sporov in odgovarjanje na vprašanja, zato da bi se izognili poglobitvi in zaostritvi morebitnih sporov. Komisija je priznala, da pravni položaj glede obsega, korakov in načina reševanja sporov ni docela jasen, še zlasti ker veljavna odločba Komisije ne predvideva pritožbenega postopka. Komisija je navedla, da je pripravljena v okviru naslednjega vsebinskega pregleda zgoraj omenjenih pravil uvesti ustrezno določbo za reševanje morebitnih sporov.

Varuh človekovih pravic je pozdravil pozitiven odgovor Komisije, vendar jo je opozoril, da ni sprejela dokončnega časovnega razporeda za ta ukrep. Poleg opozorila, da je zamujena dolžnost ukrepanja v razumnem času oblika nepravilnosti, je na Komisijo naslovil osnutek priporočila, v katerem jo je pozval, naj sprejme pritožbeni postopek za reševanje morebitnih sporov med Komisijo in napotenimi nacionalnimi strokovnjaki.

Komisija je varuha obvestila, da pristaja na njegov osnutek priporočila, in naznačila, da bi bilo mogoče sprejeti pritožbeni postopek za napotene nacionalne strokovnjake do marca 2005.

Varuh je na podlagi svojih preiskav sklenil, da je Komisija sprejela njegov osnutek priporočila in da so bili ukrepi, predvideni za njegovo izvajanje, zadovoljivi, saj so upoštevali sprejemljiv časovni razpored.

KAKOVOST UPRAVLJANJA EVROPSKIH ŠOL

Povzetek sklepa o preiskavi na lastno pobudo OI/5/2003/IJH v zvezi z Evropsko komisijo

Evropske šole so bile ustanovljene v letu 1957 z namenom izobraževanja otrok uslužbencev institucij EU. Čeprav ne sodijo neposredno pod pristojnosti varuha človekovih pravic, je Komisija zastopana v njihovem Svetu guvernerjev in zagotavlja velik del njihovih finančnih sredstev. Zato se varuh ob prejemu pritožbe posvetuje s Komisijo. V mnogih takšnih pritožbah, tudi v množični pritožbi iz leta 2002 (845/2002/IJH), na podlagi katere je varuh pripravil osnutek priporočila Komisiji, prihaja do izraza razočaranje staršev in njihov občutek nemoči.

Decembra 2003 je varuh človekovih pravic na lastno pobudo uvedel preiskavo v zvezi z načrti Komisije o izboljšanjem načinu upravljanja na šolah. Preiskava je pokazala, da šole potrebujejo pomoč pri krepitvi in ohranjanju zaupanja vseh tistih, v prid katerih naj bi delovale (otrokom, staršem, institucijam in državljanom nasploh), kot tudi pri izboljšanju učinkovitosti v prihodnosti.

Komisija se je v svojem odgovoru strinjala, da so ukrepi potrebni. Priznala je pomen sodelovanja s starši in napovedala izdajo sporočila, v katerem bo poudarila potrebo po izboljšanju upravljanja in preglednosti. Komisija je razložila, da je že pozvala šole k sprejetju takojšnjih ukrepov, tudi glede člena 42 Listine o temeljnih pravicah glede dostopa do dokumentov, vendar je opozorila, da ima omejen vpliv na Svet guvernerjev, ki je počasen pri sprejemanju odločitev in nenaklonjen izvajanju reform.

Varuh človekovih pravic je bil mnenja, da je Komisija poskušala dognati in odpraviti najhujše napake v delovanju, ki so bile povod za vložene pritožbe. Razen tega so bili njeni predlogi, ki bodo vključeni v napovedano sporočilo, pomemben korak za izboljšanje kakovosti šolske uprave. Varuh je prišel do ugotovitve, da Komisija v celoti priznava svojo splošno odgovornost za spodbujanje dobrega upravljanja na Evropskih šolah po enakih vrednotah, načelih in standardih, kot veljajo za institucije in organe Skupnosti. Zato je zaključil preiskavo z ugotovitvijo, da Komisija ni zagrešila nepravilnosti.

Varuh človekovih pravic je tudi predlagal, naj Komisija seznaní Svet guvernerjev z Evropskim kodeksom dobrega upravnega ravnanja javnih uslužbencev, spodbuja njegovo uporabo na šolah in poskuša poskrbeti za to, da bodo šole same prepoznale potrebo po krepitvi moči in pridobitvi zaupanja staršev kot del svojega osrednjega poslanstva.

Nazadnje je varuh izrazil, da je pripravljen sodelovati pri oceni napredka v izboljšanju kakovosti upravljanja na Evropskih šolah in spodbujanju preglednosti ter učinkovitosti.

Dodatne opombe

Komisija je dala 15. septembra 2004 pozitiven odgovor na predloge varuha človekovih pravic. Priložila je tudi dvojnik svojega sporočila Svetu in Parlamentu glede možnosti za razvoj sistema evropskih šol (COM (2004) 519 končno).

UVOD

---

1 POVZETEK

---

2 PRITOŽBE IN PREISKAVE

---

3 SKLEPI PREISKAV

---

4 ODNOSI Z INSTITUCIJAMI
IN ORGANI EVROPSKE UNIJE

---

5 ODNOSI Z VARUHI
ČLOVEKOVIH PRAVIC
IN S PODOBNIMI ORGANI

---

6 OBVESTILA

---

7 PRILOGE

---

4 ODNOSI Z INSTITUCIJAMI IN ORGANI EVROPSKE UNIJE

Leto 2004 je potekalo v znamenju proaktivnejšega pristopa k sodelovanju med evropskim varuhom človekovih pravic in institucijami ter organi Evropske unije. Varuh in njegovi sogovorniki so poleg tega, da so izpolnjevali svoje institucionalne obveznosti, izkoristili vsako priložnost za sodelovanje v korist državljanov. To poglavje vsebuje pregled srečanj in prireditve s člani in uslužbenci organov in institucij EU v letu 2004. Na začetku je poudarjeno, kakšen pomen imajo plodni delovni odnosi varuha človekovih pravic z institucijami in organi. Ti odnosi so nadvse pomembni za dosego kar najvišjih standardov upravljanja, za boljše osveščanje državljanov o njihovi pravici do pritožbe in za zagotavljanje učinkovitega delovanja Urada varuha človekovih pravic. Izjemna pozornost je posvečena posebnemu odnosu varuha do Evropskega parlamenta, ki ga izvoli in kateremu vsako leto poroča.

Pomen sodelovanja – izid brez poražencev

Zagotavljanje kar najvišjih standardov upravljanja: Varuh človekovih pravic izkorišča priložnosti, ki se mu ponujajo na srečanjih s člani in uslužbenci, za pojasnila glede ozadja njegovega dela, načinov za čim boljši odziv na posredovane pritožbe in izboljšave postopkov. To mu je v pomoč pri opravljanju dvojne vloge mehanizma zunanega nadzora in vira pomoči pri večanju kakovosti upravljanja. Varuh se zaveda tudi pomena, ki ga ima seznanjanje zaposlenih z razvojem dogodkov znotraj institucij in organov EU. Zato so bili v letu 2004 predstavniki številnih institucij pozvani k poročanju zaposlenim varuha človekovih pravic.

Obveščanje državljanov o njihovih pravicah: Varuh človekovih pravic uživa pri svojih prizadevanjih vzpostavljanja stika z državljani dragoceno podporo institucij. Prireditve v letu 2004 so bile namenjene raziskovanju področij prihodnjih skupnih ukrepov, med drugim pobudam za naslavljanje možnih pritožnikov, zagotavljanju čim večje razširjenosti publikacij varuha človekovih pravic in seznanjanju z njegovim delom tudi prek svetovnega spleta.

Omogočanje učinkovitega delovanja Urada varuha človekovih pravic: Po mnenju varuha je medinstitucionalno sodelovanje ključno za čim bolj ustrezno uporabo sredstev, ki so njegovemu Uradu na voljo. To velja zlasti za številne proračunske in upravne zadeve, pri katerih varuh človekovih pravic sodeluje v prvi vrsti s Parlamentom (glej Prilogo B). Tako se preprečuje podvajanje delovnih mest in omogoča gospodarno delovanje urada varuha. Da bi ta institucija prejela primerno količino sredstev za naloge, ki jih je dolžna opravljati, varuh tesno sodeluje s proračunskim organom EU in se sestaja z ustreznimi predstavniki institucij, zato da jim razlaga in zagovarja prednostne naloge svoje institucije. Temu so bila v letu 2004 namenjena številna srečanja.

Poseben odnos med varuhom človekovih pravic in Parlamentom

Varuha človekovih pravic izvoli Evropski parlament, kateremu varuh tudi poroča. Po drugi strani uspešno sodeluje z Odborom za peticije Evropskega parlamenta, ki je odgovoren za odnose z varuhom človekovih pravic in med drugim pripravlja osnutek poročila na njegovo letno poročilo. Letna plenarna razprava Parlamenta o dejavnostih varuha človekovih pravic je pomemben dogodek na koledarju varuha in priložnost za poglobljeno izmenjavo pogledov na njegovo preteklo delo in prihodnje pobude.

Odnosi varuha človekovih pravic z Odborom za peticije so se v letu 2004 še okrepili, ko je varuh potrdil, da bo podprl polnopravno članstvo Odbora v evropski mreži varuhov človekovih pravic in v podobnih organih. To je bilo v skladu s priporočilom iz de Rossovega poročila o varuhovem *Letnem poročilu za leto 2003* in bo gotovo še dodatno prispevalo k izboljšanju te službe, namenjene evropskim državljanom.

Poleg letnega poročila je poslanec Evropskega parlamenta na voljo paleta publikacij varuha človekovih pravic, ki ponujajo celovit vpogled v njegove dejavnosti. V letu 2004 so poslanci prejeli osem publikacij, nekatere celo v 25 jezikih. Te publikacije so navedene v oddelku 6.5 poročila.

Varuh človekovih pravic se je v letu 2004 sestal s člani in uslužbenci organov in institucij EU na številnih srečanjih in prireditvah⁴⁶, navedenih v oddelkih od 4.1 do 4.3.

4.1 EVROPSKI PARLAMENT

13. januar: srečanje s poslancem in podpredsednikom Evropskega parlamenta Joanom COLOMOM I NAVALOM.

2. februar: predstavitev za zaposlene pravne službe Evropskega parlamenta. Gostitelj predstavitve je bil pravni svetovalec pri Parlamentu Gregorio GARZON CLARIANA.

11. februar: srečanje z generalnim sekretarjem Evropskega parlamenta Julianom PRIESTLEYEM.

11. marec: srečanje s poslancem Evropskega parlamenta Malcolmom HARBOURJEM.

30. marec: srečanje s poslancem Evropskega parlamenta in poročevalcem za proračun Wilfriedom KUCKELKORNOM.

26. april: predstavitev *Letnega poročila za leto 2003* varuha človekovih pravic Odboru za peticije Evropskega parlamenta.

4. maj: srečanje s poslancem Evropskega parlamenta Royem PERRYJEM.

4. maj: predstavitev *Letnega poročila za leto 2003* varuha človekovih pravic Skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov v Evropskem parlamentu.

7. maj: srečanje s predsednikom Evropskega parlamenta Patom COXOM.

7. junij: predstavitev višjim uradnikom Evropskega parlamenta. Srečanja, ki mu je predsedoval g. Julian PRIESTLEY, se je udeležilo več kot 35 višjih uradnikov.

20. julij: srečanje s poslancema Evropskega parlamenta Eskom SEPPÄNENOM in Janom MULDERJEM zaradi razprave o proračunu varuha človekovih pravic za leto 2005.

21. julij: srečanja s poslanci Evropskega parlamenta Kathalijne Mario BUITENWEG, Reinerjem BÖGEJEM, Denom DOVERJEM, Herbertom BÖSCHEM, Antonisom SAMARASOM in Anne Elisabet JENSEN zaradi razprave o proračunu varuha človekovih pravic za leto 2005.

22. julij: srečanje s poslanci Evropskega parlamenta Ralfom WALTERJEM, Kyöstijem Tapiem VIRRANKOSKEM in Markusom FERBERJEM zaradi razprave o proračunu varuha človekovih pravic za leto 2005.

2. september: predstavitev prednostnih nalog varuha človekovih pravic v okviru proračuna za leto 2005 na srečanju Odbora za proračun Evropskega parlamenta.

13. september: srečanje s poslanko Evropskega parlamenta in proračunsko poročevalko Anne Elisabet JENSEN.

14. september: srečanje s poslankama Evropskega parlamenta Bárbaro DÜRKHOP DÜRKHOP in Neeno GILL zaradi razprave o proračunu varuha človekovih pravic za leto 2005.

⁴⁶

Srečanja in prireditve so potekala v Bruslju, Luksemburgu in Strasbourgu.

14. september: predstavitev dela varuha človekovih pravic estonskim poslancem Evropskega parlamenta Toomasu ILVESU, Marianne MIKKO in Siiri OVIIR.

14. september: večerja, ki jo je priredil evropski varuh človekovih pravic v čast novega predsedstva in novih koordinatorjev Odbora za peticije. Večerje so se udeležili predsednik Odbora in poslanec Evropskega parlamenta Marcin LIBICKI, podpredsednica Odbora in poslanka Evropskega parlamenta Marie PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU ter poslanci Evropskega parlamenta Proinsias DE ROSSA, Alexandra DOBOLYI in David HAMMERSTEIN MINTZ.

27. oktober: srečanje s poslancem Evropskega parlamenta Robertom ATKINSOM.

16. november: predstavitev za vodje Informacijskih pisarn Evropskega parlamenta v državah članicah. Srečanja, ki mu je predsedovala generalna direktorica za informiranje pri Parlamentu Francesca RATTI, se je udeležilo preko 30 predstavnikov uradov.

18. november: predstavitev *Letnega poročila za leto 2003* varuha človekovih pravic na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta (glej Oddelek 6.1).

4.2 EVROPSKA KOMISIJA

20. januar: predstavitev za vodje predstavništev Evropske komisije v državah članicah. Temu srečanju je predsedoval generalni direktor Generalnega direktorata za tisk in komunikacijo Komisije Jorge de OLIVEIRA E SOUSA.

10. februar: srečanje z generalnim direktorjem pravne službe Evropske komisije Michelom PETITOM. Na tem srečanju sta se varuh človekovih pravic in generalni direktor dogovorila, da bo vsak v svoj program za usposabljanje zaposlenih vključil podatke o dejavnostih drugega.

30. marec: predstavitev generalnega direktorja pravne službe Evropske komisije Michela PETITA za pravne sodelavce varuha človekovih pravic.

31. marec: srečanje s podpredsednico Evropske komisije Loyolo DE PALACIO.

13. julij: govor g. DIAMANDOUROSA pravni službi Komisije z naslovom „Dvojna vloga varuha človekovih pravic“.

4.3 DRUGE INSTITUCIJE IN ORGANI

11. februar: srečanje z irskim ministrom za evropske zadeve in vršilcem dolžnosti predsednika Sveta Dickom ROCHEM v Strasbourgu.

23. februar: srečanje z (vršilcem dolžnosti) generalnega direktorja Evropskega urada za izbor osebja (EPSO) Erikom HALSKOVOM.

8. marec: srečanje z generalnim direktorjem Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) Franzom-Hermannom BRÜNERJEM.

10. marec: srečanje z evropskim varuhom osebnih podatkov Petrom HUSTINXOM in njegovim namestnikom Joaquínom BAYOM DELGADOM.

16. junij: delovno kosilo s člani Evropskega računskega sodišča, ki mu je predsedoval predsednik Sodišča Juan Manuel FABRA VALLES.

26. november: predsednik Evropskega sodišča Vassiliosa SKOURISA je zaposlenim v uradu evropskega varuha človekovih pravic predstavil svoje delo. G. SKOURIS je spregovoril o varstvu temeljnih pravic v EU, ko bo začela veljati prihodnja Ustava za Evropo.

G. Vassilios Skouris, predsednik Evropskega sodišča, nagovarja osebje Evropskega varuha človekovih pravic. Strasbourg, Francija, 26. novembra 2004.

UVOD

---

1 POVZETEK

---

2 PRITOŽBE IN PREISKAVE

---

3 SKLEPI PREISKAV

---

4 ODNOSI Z INSTITUCIJAMI IN ORGANI EVROPSKE UNIJE

---

5 ODNOSI Z VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN S PODOBNIMI ORGANI

---

6 OBVESTILA

---

7 PRILOGE

---

5 ODNOSI Z VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN S PODOBNIMI ORGANI

Ena ključnih nalog evropskega varuha človekovih pravic je tesno sodelovanje s stanovskimi kolegi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, ki prispeva k hitri in učinkoviti obravnavi pritožb državljanov in zato predstavlja enega osrednjih vidikov varuhovega odzivnega delovanja. Sodelovanje je tudi bistvenega pomena za proaktivno vlogo evropskega varuha, saj mu omogoča spremljanje razvoja, pomembnega za njegovo dejavnost, izmenjavo podatkov o pravu Evropske unije in seznanjanju z najboljšo prakso.

V tem poglavju je zajet pregled dejavnosti, pri katerih je varuh sodeloval v letu 2004, da bi nadalje razvil svoje delovne odnose z varuhi človekovih pravic v Evropi in širšem svetu. Zaradi pomena, ki jo ima vsakodnevna obravnava pritožb državljanov v uradu, se poglavje začne z opisom evropske mreže varuhov človekovih pravic in pregledom razvoja te mreže med letom.

5.1 EVROPSKA MREŽA VARUHOV ČLOVEKOVIH PRAVIC

Evropska mreža varuhov človekovih pravic se je razvila iz pobude prvega evropskega varuha človekovih pravic Jacoba SÖDERMANA, ki je varuhe človekovih pravic in podobne organe v EU septembra 1996 povabil na seminar v Strasbourg. Udeleženci so se dogovorili, da bodo vzpostavili trajen proces sodelovanja in prek tega spodbujali prosti pretok podatkov o pravu Skupnosti in njegovem izvajanju ter omogočili posredovanje pritožb najbolj primernim organom.

V mrežo je zdaj vključenih skoraj 90 uradov v 29 evropskih državah. Znotraj Unije sem spadajo varuhi človekovih pravic in podobni organi na evropski, nacionalni in regionalni ravni, medtem ko mreža na nacionalni ravni vključuje tudi Norveško, Islandijo in države prosilke za vstop v EU. Vsak od nacionalnih varuhov človekovih pravic in podobnih organov v državah članicah EU ter na Norveškem in v Islandiji je imenoval uradnika za zvezo, ki deluje kot kontaktna oseba za druge člane mreže.

Mreža se je razvila v močno orodje dejavne povezanosti med varuhi človekovih pravic in njihovimi sodelavci ter služi kot učinkovit mehanizem sodelovanja pri obravnavi primerov. Izmenjava izkušenj in najboljših praks poteka na seminarjih in srečanjih, prek rednih glasil, elektronskega foruma in dnevnih elektronskih novic. Te dejavnosti so opisane v tem oddelku, ki hkrati daje pregled nad sodelovanjem pri obravnavi pritožb v letu 2004.

Informativni obiski varuha človekovih pravic v državah članicah in državah prosilkah so se izkazali kot zelo učinkoviti pri razvoju mreže varuhov človekovih pravic in so odlično sredstvo obveščanja o razpoložljivih komunikacijskih orodjih. Zato konec oddelka 5.1 daje vpogled v informativne obiske varuha človekovih pravic v letu 2004.

Seminarji nacionalnih varuhov človekovih pravic

Seminarji varuhov človekovih pravic potekajo vsaki dve leti. Prirejata jih evropski varuh človekovih pravic in njegov nacionalni stanovski kolega. Naslednji seminar nacionalnih varuhov človekovih pravic držav članic EU in držav kandidatk bo potekal v Haagu od 10. do 14. septembra 2005. Glavna tema bo „vloga institucij varuha človekovih pravic in podobnih organov pri izvajanju prava EU“.

Ta peti seminar nacionalnih varuhov bo sovpadal z deseto obletnico obstoja institucije evropskega varuha človekovih pravic. Poleg tega bo to prvi seminar od širitve EU in s tem prva priložnost za srečanje varuhov iz vseh 25 držav članic in razpravo o zadevah skupnega pomena. Zaradi vseh teh vidikov bo imela glavna tema seminarja v letu 2005 posebno razsežnost.

Resne priprave na seminar so se začele v letu 2004 s tremi srečanji evropskega varuha človekovih pravic z nizozemskim stanovskim kolegom Roelom FERNHOUTOM. Varuha in njuni sodelavci so se sestali 20. januarja v Bruslju, 21. junija v Strasbourgu in 15. oktobra v Haagu.

Glavni poročevalec na seminarju, Rick LAWSON z Univerze v Leidnu, se je udeležil drugega srečanja, na katerem so prisotni razpravljali o osnutku vprašalnika za seminar. Smoter vprašalnika je dobiti vpogled v to, kakšni so „primeri EU“, s katerimi se varuhi človekovih pravic srečujejo pri svojem vsakodnevnem delu, kako pogosti so ti primeri in kakšno težo imajo ter kakšne so njihove najboljše rešitve. Vprašalnik so oktobra 2004 razdelili vsem sodelujočim uradom varuhov v EU, na Norveškem in na Islandiji. Prosili so jih, da ga do 31. decembra izpolnijo. Podatki, pridobljeni z vprašalnikom, bodo služili kot podlaga za izdelavo splošnega poročila, ki bo predstavljeno na seminarju, kjer bodo o njem tudi razpravljali.

Priprave na seminar se bodo v letu 2005 nadaljevale, zato da bi bilo peto srečanje kar najbolj uspešno.

Sodelovanje pri obravnavi primerov

Nacionalni in regionalni varuhi človekovih pravic v državah članicah so pristojni za obravnavo številnih pritožb, ki niso v pristojnosti evropskega varuha človekovih pravic, ker niso usmerjene zoper institucijo ali organ Skupnosti. Evropski varuh je v letu 2004 pritožnikom v 906 primerih svetoval, naj se obrnejo na nacionalnega ali regionalnega varuha, 54 pritožb pa je posredoval neposredno pristojnim varuhom. Primeri teh pritožb so navedeni v oddelku 2.5 tega poročila.

Evropski varuh na prošnjo pomaga nacionalnim in regionalnim varuhom pri njihovih preiskavah tako, da odgovarja na vprašanja o pravu EU ali jih posreduje ustreznim institucijam ali organom EU. V letu 2004 je prejel vprašanja regionalnega varuha človekovih pravic italijanske pokrajine Veneto, irskega varuha človekovih pravic in varuha človekovih pravic s Cipra.

Glasilo evropskih varuhov človekovih pravic

Glasilo evropskih varuhov človekovih pravic (*European Ombudsmen – Newsletter*) poroča o delu članov Evropske mreže varuhov človekovih pravic in širšega članstva Mednarodnega združenja ombudsmenov (I.O.I.) za evropsko regijo. Izdaja se v angleščini, francoščini, nemščini, italijanščini in španščini in razpošilja več kot 400 uradom na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Glasilo izhaja dvakrat letno, v aprilu in oktobru.

V glasilu so objavljeni prispevki uradov varuhov človekovih pravic iz vse Evrope. Ti tvorijo temelj za razdelke o novicah, pravu EU, delu varuhov in podobnih organov, seminarjih in srečanjih ter napovedih. Evropski varuh človekovih pravic je odgovoren za izdajo glasila, v njegovem uvodniku opozarja na teme, pomembne za mrežo, in razčlenjuje njihov pomen. Avtor razdelka 2 z naslovom „Sporočila I.O.I.“ je regionalni podpredsednik Mednarodnega združenja ombudsmenov za evropsko regijo, ki tako obvešča člane tega dela združenja o najnovejših razvojnih pridobitvah, prihodnjih prireditvah in drugih zanimivih pobudah.

Glasilo se je izkazalo kot dragocen forum za izmenjavo podatkov o pravu EU in najboljših praksah. V letu 2004 so obravnavali teme kot so nova Ustava za Evropo in njen vpliv na vlogo varuhov človekovih pravic, težave tistih, ki želijo izkoristiti svojo pravico do prostega gibanja, in ovire, s katerimi se soočajo invalidne osebe.

Orodja elektronske komunikacije

V novembru 2000 je varuh človekovih pravic uvedel spletni forum in spletno stran za varuhe in njihove sodelavce v Evropi. Trenutno ima skoraj 90 uradov v 29 evropskih državah individualna uporabniška imena in gesla za dostop do foruma. Poleg tega imajo člani evropskega dela Mednarodnega združenja ombudsmanov, ki niso člani Evropske mreže varuhov človekovih pravic, dostop do foruma prek skupnega uporabniškega imena in gesla. Forum ponuja možnost za vsakodnevno izmenjavo podatkov in sodelovanje med uradi.

Najbolj priljubljeni del foruma so dnevne novice varuha človekovih pravic, ki jih objavljajo vsak delavnik in obsegajo novice iz uradov varuhov človekovih pravic. Te novice prispevajo in prebirajo nacionalni in regionalni uradi varuhov iz vse Evrope.

V letu 2004 je forum začel delovati s polno paro in omogočil uradom izmenjavo podatkov s pošiljanjem vprašanj in odgovorov. Tedaj je bilo sproženih več pomembnih, zelo raznolikih vprašanj, od poročanja o varuhih človekovih pravic na televiziji do pravice varuhov do obiskov v zaporih, pri čemer je v razpravi sodelovala večina nacionalnih uradov.

K vsebini foruma šteje uradni seznam nacionalnih in regionalnih varuhov človekovih pravic v državah članicah EU, na Norveškem, Islandiji in v državah prosilkah za vstop v EU. Seznam se posodobi vsakič, ko se spremenijo kontaktne številke ali osebe urada katerega od varuhov, in je zato nepogrešljiv vir podatkov o varuhih človekovih pravic v vsej Evropi.

Informativni obiski

Informativni obiski varuha človekovih pravic imajo dvojen namen: okrepiti ozaveščenost državljanov o njihovi pravici do pritožbe varuhu človekovih pravic ter sodelovanje med evropskim varuhom človekovih pravic in njegovimi stanovskimi kolegi v okviru Evropske mreže varuhov človekovih pravic.

Vidik krepitev ozaveščenosti v okviru informativnih obiskov je obravnavan v oddelku 6.2 tega poročila, vendar je treba v tej zvezi omeniti neprecenljivo vrednost podpore, ki jo varuh uživa pri svojih stanovskih kolegi po vsej Evropi. Na svojih informativnih obiskih je varuh v veliki meri odvisen od svojih kolegov v državah članicah in državah prosilkah, saj mu njihova poznanstva na kraju samem omogočajo, da se približa državljanom, upravnim delavcem in državnim uradnikom, obiski pa postanejo kar najbolj učinkoviti.

Zaradi nadaljnje poglobitve delovnih odnosov v okviru evropske mreže varuhov človekovih pravic se evropski varuh na svojih obiskih dosledno sestaja z drugimi varuhi in njihovimi zaposlenimi. Ta srečanja so zelo dragocena, saj se lahko obe strani veliko naučita. Hkrati je to priložnost za bolj aktivno sodelovanje v mreži varuhov in odkrivanje novih načinov sodelovanja v korist državljanov. Ta prizadevanja so obrodila sadove v letu 2004, ko je mnogo uradov pokazalo večje zanimanje za instrumente, ki so bili po obiskih na voljo prek mreže.

Informativni obiski so evropskega varuha v letu 2004 pripeljali v naslednje države (v kronološkem vrstnem redu):

- Slovenija, od 24. do 27. januarja, srečanje z varuhom človekovih pravic Matjažem HANŽKOM in njegovimi namestniki Alešem BUTALO, Francetom JAMNIKOM in Jernejem ROVŠKOM;
- Slovaška, od 18. do 19. februarja, srečanje z varuhom človekovih pravic Pavlom KANDRÁČEM;
- Ciper, od 29. februarja do 3. marca, srečanje s komisarko za upravo Eliano NICOLAOU;
- Češka republika, od 21. do 24. marca, srečanje z javnim branilcem pravic Otakarjem MOTEJLOM;

- Latvija, od 14. do 17. aprila, obisk direktorja latvijskega nacionalnega urada za človekove pravice Olafsa BRÜVERSA;
- Litva, od 17. do 21. aprila, obisk kolegov v uradu varuha človekovih pravic v Seimi – predsednika urada varuha človekovih pravic Romasa VALENTUKEVIČIUSA in varuhov človekovih pravic Elvyre BALTUTYTĖ, Rimantė ŠALAŠEVIČIŪTĖ Kęstutisa VIRBICKASA in Zite ZAMŽICKIENĖ;
- Poljska, od 28. aprila do 2. maja, obisk komisarja za zaščito civilnih pravic Andrzeja ZOLLA;
- Avstrija, od 24. do 25. maja, srečanje s članoma sveta varuhov človekovih pravic - predsednico sveta Rosemarie BAUER in Petrom KOSTELKO;
- Romunija, od 26. do 28. maja, obisk javnega pravobranilca Ioana Muraruja;
- Grčija, od 30. junija do 2. julija, obisk varuha človekovih pravic Yorgosa KAMINISA;
- Nizozemska, od 15. do 19. septembra, srečanje z nacionalnim stanovskim kolegom Roelom FERNHOUTOM;
- Portugalska, od 21. do 22. oktobra, obisk varuha človekovih pravic Henriquea NASCIMENTA RODRIGUESA;
- Francija, od 1. do 2. decembra, obisk pri nacionalnem stanovskem kolegu Jeanu-Paulu DELEVOYEU.

5.2 DRUGI SEMINARJI IN KONFERENCE VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Prizadevanja evropskega varuha človekovih pravic za sodelovanje s stanovskimi kolegi presegajo dejavnosti Evropske mreže varuhov človekovih pravic. Kot dejavni član mnogih organizacij varuhov sodeluje na konferencah in seminarjih v Evropi in zunaj nje. Z zanimanjem se udeležuje dogodkov, ki jih prirejajo nacionalni varuhi človekovih pravic, ali skrbi za to, da je njegov urad na takšnih prireditvah zastopan. V smislu svojih prizadevanj za spodbujanje pravne države, spoštovanje človekovih pravic in dobro upravljanje v Uniji ter drugje na svetu se varuh človekovih pravic udeležuje tudi prireditev, ki so namenjene vzpostavitvi novih institucij varuhov človekovih pravic. Ta oddelek vsebuje pregled prireditev, ki so se jih varuh človekovih pravic in njegovi sodelavci udeležili v letu 2004.

Javni seminar na temo „Parlamentarni nadzor in Urad parlamentarnih varuhov človekovih pravic“, Stockholm, Švedska

12. februarja se je g. DIAMANDOUROS udeležil javnega seminarja v Stockholmu na temo „Parlamentarni nadzor in urad parlamentarnih varuhov človekovih pravic“. Seminar je priredil ustavni odbor švedskega parlamenta (Riksdag), da bi obeležil upokojitev Claesa EKLUNDHA, glavnega parlamentarnega varuha človekovih pravic Švedske.

G. DIAMANDOUROS je na seminarju govoril o „Vlogi varuhov človekovih pravic v različnih sistemih – izkušnje in obeti za prihodnost“ ter razčlenil mednarodni razvoj funkcije varuha človekovih pravic. Po seminarju se je g. DIAMANDOUROS neuradno sestal s štirimi švedskimi parlamentarnimi varuhi človekovih pravic in z naslednikom g. EKLUNDHA na mestu glavnega parlamentarnega varuha človekovih pravic Matsom MELINOM.

Konferenca ob petnajsti obletnici varuha človekovih pravic v Schleswig-Holsteinu, Kiel, Nemčija

24. aprila se je glavni pravni svetovalec Gerhard GRILL udeležil konference v regionalnem parlamentu Schleswig-Holsteina v Kielu, s katero so obeležili 15. obletnico obstoja institucije Varuha človekovih pravic v Schleswig-Holsteinu. Gostiteljica konference je bila varuhinja za socialne zadeve dežele Schleswig-Holstein Birgit WILLE-HANDELS. Prireditve, ki ji je sledila okrogla miza z gospo WILLE-HANDELS, predsednikom Odbora za peticije deželne skupščine Schleswig-Holsteina Gerhardom POPPENDIECKERJEM, namestnikom državnega sekretarja na Ministrstvu za notranje zadeve dežele Schleswig-Holstein Ulrichom LORENZEM in županjo mesta Ahrensburg Ursulo PEPPER se je udeležilo okrog 70 oseb.

Seminar o „Vlogi varuha človekovih pravic v pravni državi“, Nevşehir, Turčija

9. in 10. maja se je varuh človekovih pravic udeležil seminarja z naslovom „Vloga varuha človekovih pravic v pravni državi“ v Nevşehiru v Turčiji. Osrednja tema seminarja, ki sta ga priredila komisar za človekove pravice pri Svetu Evrope Alvaro GIL-ROBLES in predsednik Odbora za spremljanje človekovih pravic pri Turški narodni skupščini Mehmet ELKATMIS, so bila posvetovanja, ki potekajo v Turčiji glede ustanovitve urada nacionalnega varuha človekovih pravic.

G. Diamandouros vodi seminar na temo „Vloga varuha človekovih pravic v pravni državi“. Nevşehir, Turčija, 9. maja 2004.

Med nacionalnimi udeleženci seminarja so bili člani in visoki uradniki Velike narodne skupščine Turčije (predvsem člani njenega Odbora za spremljanje človekovih pravic), člani pravosodnih organov, predstavniki lokalnih in nacionalnih organov ter predstavniki civilne družbe. Poleg g. GILA-ROBLESA je Svet Evrope zastopala predsednica sekretariata Odbora za spoštovanje obveznosti in obvez držav članic pri Svetu Evrope Caroline RAVAUD. Med predstavniki varuha človekovih pravic in podobnih uradov so bili: albanski varuh človekovih pravic Ermir DOBJANI, Zvezni varuh človekovih pravic Belgije Pierre-Yves MONETTE, varuh človekovih pravic Bosne in Hercegovine Safet PAŠIĆ, vodja oddelka na Uradu danskega varuha človekovih pravic Morten ENGBERG, grški varuh človekovih pravic Yorgos KAMINIS, namestnik madžarskega parlamentarnega komisarja za civilne pravice Albert TAKACS, varuh človekovih pravic Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije Branko NAUMOVSKI, varuh človekovih pravic Nizozemske Roel FERNHOUT, varuh človekovih pravic Slovenije Matjaž HANŽEK in vodja Švedskega parlamentarnega urada varuha človekovih pravic Kjell SWANSTRÖM.

10. in 11. maja je g. DIAMANDOUROS odpotoval naprej v Ankaro, kjer se je srečal s člani vlade, javnimi uradniki in predstavniki turške civilne družbe. Med njegovimi sogovorniki so bili namestnik ministrskega predsednika in minister za zunanje zadeve Turčije Abdullah GÜL, generalni sekretar

za zadeve EU Emin Murat SUNGAR, predsednik turškega ustavnega sodišča Mustafa BUMIN, predsednik državnega sveta Ender ÇETINKAYA, minister za pravosodje Cemil ÇIÇEK, in g. Zafer Ali YAVAN, ga. Derya SEVINC in g. Eray AKDAG turškega združenja industrialcev in poslovnežev. G. DIAMANDOUROS se je srečal tudi z vodjo delegacije Evropske komisije v Turčiji Hansjörgom KRETSCHMERJEM.

Letno srečanje združenja britanskih in irskih varuhov človekovih pravic, London, Združeno kraljestvo

28. maja se je vodja pravnega oddelka pri varuhu človekovih pravic Ian HARDEN udeležil letnega srečanja združenja britanskih in irskih varuhov človekovih pravic (BIOA) v Londonu. Tema srečanja je bila „Službe varuha človekovih pravic: njihovo mesto v sistemu“. Med govorniki so bili predsednik BIOA in glavni varuh človekovih pravic pri finančni službi varuha človekovih pravic Walter MERRICKS, irski finančni minister Charlie McCREEVY TD in govornik britanske vlade za ustavne zadeve ter trgovino in industrijo v lordski zbornici Lord EVANS. Na srečanju je Lord EVANS opozoril, da bo treba v prihodnje razmisliti o pravni zaščiti naziva „varuh človekovih pravic“ v Združenem kraljestvu.

Prva okrogla miza evropskih regionalnih varuhov človekovih pravic, Barcelona, Španija

2. in 3. julija 2004 sta komisar za človekove pravice Sveta Evrope Alvaro GIL-ROBLES in regionalni varuh človekovih pravic Katalonije Rafael RIBÓ (ki je 1. julija nasledil Antóna CAÑELLASA) priredila prvo okroglo mizo evropskih regionalnih varuhov človekovih pravic v Barceloni. Srečanje je potekalo v okviru Foruma kultur 2004 v tem mestu. Glavni pravni svetovalec na Uradu evropskih varuhov človekovih pravic José MARTÍNEZ ARAGÓN se je udeležil prireditve, ki so jo uradno otvorili predsednik parlamenta Katalonije g. BENACH, g. GIL-ROBLES in g. RIBÓ. Na okrogli mizi so razpravljali o treh temah: (i) naloge in pristojnosti regionalnih in nacionalnih varuhov človekovih pravic; (ii) regionalni varuhi človekovih pravic in pravica do prebivališča; (iii) regionalni varuhi človekovih pravic in pravica do zdravega okolja. Ob zaključku konference se je g. GIL-ROBLES zavezal, da bo nadaljeval s to pobudo in vsaki dve leti prirejal podobna srečanja regionalnih varuhov človekovih pravic iz držav članic Sveta Evrope.

Osma svetovna konferenca Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic, Quebec, Kanada

Med 7. in 10. septembrom se je g. DIAMANDOUROS udeležil VIII. svetovne konference Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic v mestu Quebec v Kanadi. Naslov konference je bil „Vzpostavljanje ravnovesja med državljanskimi obveznostmi ter priznavanjem pravic in odgovornosti posameznikov – vloga varuha človekovih pravic“, njena gostiteljica pa varuhinja človekovih pravic Quebeca Pauline CHAMPOUX-LESAGE. Mednarodne konference, med katero so potekala tudi številna uradna srečanja Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic, se je udeležilo skupno 430 udeležencev iz 77 držav.

Glavna tema konference je bila posvečena potrebi, da se v dobi globalizacije in privatizacije poišče ravnovesje med pravicami posameznikov in kolektivno varnostjo. 9. septembra je imel varuh človekovih pravic na tretjem plenarnem zasedanju osrednji govor z naslovom „Ali lahko priznavanje pravic in svoboščin posameznika vzdrži pritisk krepitve varnosti?“ Opredelil je nevarnosti, ki lahko nastopijo pri prizadevanjih za vzpostavitev ravnovesja med potrebami javne varnosti ter pravicami in svoboščinami posameznikov. Po njegovem mnenju obstaja možnost vzpostavitve trajnega pravnega, institucionalnega in političnega okvira, v katerem bo vladalo pravično in smotrno ravnovesje med obema zahtevama. Poudaril je možnost in potrebo po delovanju varuhov človekovih pravic na tem področju na način, ki bo ohranjal in krepil pravno državo ter odnose z državljanji.

Drugi osrednji govorniki na konferenci so bili njena ekselenca, generalna guvernerka Kanade Adrienne CLARKSON in sodnik kanadskega vrhovnega sodišča Louis LEBEL.

9. septembra popoldan so imele regije Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic (Afrika, Azija, Avstralazija in Pacifik, Evropa, Latinska Amerika, Karibska in Severna Amerika) svoja srečanja, na katerih so bili izvoljeni novi direktorji Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic in podpredsedniki za regije. Tom FRAWLEY (parlamentarni varuh človekovih pravic Severne Irske), Peter KOSTELKA (predsednik avstrijskega sveta varuhov človekovih pravic) in Riitta-Leena PAUNIO (parlamentarna varuhinja človekovih pravic Finske) so bili izvoljeni za direktorje Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic Evropske regije. Varuh človekovih pravic Slovenije Matjaž HANŽEK, ki ima še dvoletni mandat direktorja, ni kandidiral za ponovno izvolitev. Po volitvah so se člani predsedstva Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic evropske regije zedinili, da bo g. KOSTELKA novi podpredsednik Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic za Evropo.

10. septembra zjutraj je potekala skupščina Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic, na kateri je odhajajoči predsednik Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic in varuh človekovih pravic Ontaria Clare LEWIS predstavil svoje poročilo za obdobje od 2000 do 2004, nato pa so sledila poročila sekretarja, zakladnika in regionalnih podpredsednikov. Istega popoldneva se je sestalo novo predsedstvo Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic.

Poleg zgoraj opisanega, obsežnega formalnega programa so bile na konferenci številne možnosti za povezovanje in neformalno izmenjavo mnenj. 7. septembra zvečer je varuh človekovih pravic Quebeca priredil večerjo, na kateri sta bila poleg namestnice ministrskega predsednika Quebeca, ministrice za mednarodne odnose in za frankofonijo Monique GAGNON-TREMBLAY med častnimi gosti tudi evropski varuh človekovih pravic in njegova žena. Gala večerja je potekala 9. septembra zvečer, na njej pa so se udeleženci lahko ponovno srečali s kolegi iz celega sveta.

Konferenca na temo „Varuh človekovih pravic v Jugovzhodni Evropi: spodbujanje regionalnega sodelovanja“, Beograd, Srbija in Črna gora

28. in 29. septembra se je varuh človekovih pravic udeležil konference z naslovom „Varuh človekovih pravic v Jugovzhodni Evropi: spodbujanje regionalnega sodelovanja“ v Skupščini Srbije in Črne gore v Beogradu. Konferenca je potekala pod skupnim okriljem projekta Eunomia Sveta Evrope, grškega varuha človekovih pravic, Pakta za stabilnost Jugovzhodne Evrope in ministrstva za lokalno samoupravo Srbije in Črne gore.

Med udeleženci konference so bili predsednik parlamenta Srbije in Črne gore Zoran SAMI, minister za javno upravo in lokalno samoupravo Srbije in Črne gore Zoran LONČAR, vodja misije OVSE v Srbiji in Črni gori, veleposlanik Maurizio MASSARI, predsednica delovne skupine I Pakta za stabilnost Jugovzhodne Evrope Elisabeth REHN, Dragan MILKOV iz Univerze v Novem Sadu, predsednik beograjskega urada Sveta Evrope Jorgen GRUNNET in namestnik direktorja komisarja za človekove pravice pri Svetu Evrope Markus JAEGER. Prisotni so bili tudi varuhi človekovih pravic Albanije, Bosne in Hercegovine, Katalonije, Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, Grčije, Kosova, Črne gore, Republike Srbske in grški namestnik varuha pravic otrok.

Evropski varuh človekovih pravic je imel govor na temo „Varuh človekovih pravic v Jugovzhodni Evropi: sedanji izzivi in perspektive za prihodnost, ki mu je sledila okrogla miza.

Udeleženci konference na temo „Varuh človekovih pravic v Jugovzhodni Evropi: povečanje regionalnega sodelovanja“, Beograd, Srbija in Črna gora, 29. septembra 2004.

Konferenca ob dvajseti obletnici obstoja urada irskega varuha človekovih pravic, Dublin, Irska

15. oktobra sta se predsednik pravnega oddelka pri varuhu človekovih pravic Ian HARDEN in njegova predstavnik za stike z javnostmi Rosita AGNEW udeležila konference v Dublinu z naslovom „Odgovornost, dobro upravljanje in varuh človekovih pravic“. Konference, s katero so obeležili dvajseto obletnico obstoja urada irskega varuha človekovih pravic, se je udeležilo več kot 100 ljudi, med njimi varuhi, javni uslužbenci in predstavniki civilne družbe. Irska varuhinja človekovih pravic in komisarka za informiranje Emily O'REILLY je imela uvodni in zaključni govor, mnogo zanimivih misli pa so prispevali irski minister za okolje, kulturno dediščino in lokalno samoupravo Dick ROCHE, parlamentarna varuhinja človekovih pravic Združenega kraljestva in varuhinja človekovih pravic v zdravstvu v Angliji Ann ABRAHAM, komisar za pritožbe in varuh človekovih pravic Severnoirske skupščine Tom FRAWLEY, generalni sekretar za upravljanje in razvoj javnih storitev na ministrstvu za finance Eddie SULLIVAN in profesor prava na univerzi National University of Ireland (Galway) Donncha O'CONNELL.

Konferenca na temo „Oblikovanje institucije varuha človekovih pravic“, Istanbul, Turčija

10. in 11. decembra je g. DIAMANDOUROS sodeloval kot osrednji govornik na konferenci „Oblikovanje institucije varuha človekovih pravic“ v Istanbulu v Turčiji. Konferenco sta priredila Velika narodna skupščina Turčije in grški varuh človekovih pravic v sodelovanju z univerzo Bilgi v Istanbulu. Financirana je bila pod okriljem projekta Eunomia Sveta Evrope in grškega varuha človekovih pravic.

Glavni namen konference je bila razprava o drugem osnutku zakona o vzpostavitvi institucije nacionalnega varuha človekovih pravic v Turčiji. O prvem osnutku zakona iz leta 1997 je potekala razprava na seminarju z naslovom „Vloga varuha človekovih pravic v pravni državi“, ki je potekal v Nevşehirju 9. in 10. maja 2004 (glej zgoraj).

Med nacionalnimi udeleženci so bili minister za pravosodje Cemil ÇİÇEK, dekan Pravne fakultete Univerze Bilgi Turgut TARHANLI, predsednika državnega sveta Ender ÇETINKAYA in Selçuk HONDU, dekanja Pravne fakultete Univerze Selçuk Zehra ODYAKMAZ, člani in visoki uradniki Velike nacionalne skupščine Turčije ter predstavniki pravosodja in civilne družbe.

Poleg g. DIAMANDOUROSA in grškega varuha človekovih pravic Yorgosa KAMINISA so bili prisotni naslednji tuji udeleženci: francoski varuh človekovih pravic Jean-Paul DELEVOYE,

namestnik direktorja komisarja za človekove pravice pri Svetu Evrope Markus JAEGER, estonski minister za pravosodje Allar JÖKS, predsednik avstrijskega odbora varuhov človekovih pravic in podpredsednik Mednarodnega instituta varuhov človekovih pravic za evropsko regijo Peter KOSTELKA, glavni parlamentarni varuh človekovih pravic Švedske Mats MELIN, katalonski varuh človekovih pravic Rafael RIBÓ, Stephan SJOUKE iz urada nizozemskega varuha človekovih pravic, direktor urada irskega varuha človekovih pravic Pat WHELAN, zvezni varuh človekovih pravic Belgije Herman WUYTS, in poljski varuh človekovih pravic Andrzej ZOLL.

5.3 DRUGA SREČANJA VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN NJIHOVIMI SODELAVCI

Dvostranska srečanja z varuhi človekovih pravic

Poleg seminarjev in konferenc, ki so se jih udeležili varuh človekovih pravic in njegovi sodelavci, ter dvostranskih srečanj v okviru informativnih obiskov se je varuh v letu 2004 večkrat sestal z varuhi človekovih pravic iz Evrope in drugih delov sveta:

Od 27. do 29. januarja je bil Evropski varuh človekovih pravic na obisku pri italijanski varuhinji človekovih pravic za regijo Furlanijo - Julijsko krajino Caterini DOLCHER v Trstu.

9. januarja se je g. DIAMANDOUROS v Strasbourgu srečal z g. BAIKADAMOVIM, kazahstanskim varuhom človekovih pravic.

9. februarja je imel poljski varuh človekovih pravic Andrzej ZOLL predstavitev za zaposlene v uradu Evropskega varuha človekovih pravic v Strasbourgu. 10. februarja je prišlo do dvostranskega srečanja med varuhoma in nato srečanja s predsednikom Evropskega parlamenta Patom COXOM ter podpredsednikom Evropske komisije Neilom KINNOCKOM. Istega dne sta imela g. ZOLL in g. DIAMANDOUROS predstavitvi za poljske opazovalce v Evropskem parlamentu in poljske pripravnike v institucijah EU.

G. Andrzej Zoll (drugi z leve), poljski varuh človekovih pravic, nagovarja osebje Evropskega varuha človekovih pravic. Strasbourg, Francija, 9. februarja 2004.

13. februarja se je g. DIAMANDOUROS v Strasbourgu srečal z grškim varuhom človekovih pravic Yorgosom KAMINISOM in s komisarjem za človekove pravice pri Svetu Evrope Alvarom GILOM-ROBLESOM, da bi razpravljal o projektu Eunomia, ki pod okriljem Sveta Evrope in grškega varuha človekovih pravic ponuja podporo varuhom človekovih pravic in drugim vladnim institucijam jugovzhodne Evrope.

10. marca je uzbekistanska varuhinja človekovih pravic Sayora RASHIDOVA obiskala g. DIAMANDOUROSA v Strasbourgu.

Od 25. do 28. marca je evropski varuh človekovih pravic v Genovi obiskal italijanskega varuha človekovih pravic za regijo Ligurijo. Antonia DI GIOVINA.

7. junija se je g. DIAMANDOUROS v Bruslju srečal z belgijskim kolegijem zveznih varuhov človekovih pravic, Hermanom WUYTSOM in Pierrom-Yvesom MONETTEJEM.

9. junija se je g. DIAMANDOUROS v Madridu srečal z g. MUGICO, španskim varuhom človekovih pravic.

15. junija je novoimenovani francoski varuh človekovih pravic Jean-Paul DELEVOYE obiskal evropskega varuha človekovih pravic v Strasbourgu, kjer sta razpravljala o sodelovanju njihovih institucij.

16. junija se je g. DIAMANDOUROS v Luksemburgu srečal z g. Marcom FISCHBACHOM, ki je ravno nastopil funkcijo prvega luksemburškega varuha človekovih pravic.

20. septembra se je imel g. DIAMANDOUROS priložnost srečati z glavnim parlamentarnim varuhom človekovih pravic na Švedskem Matsom MELINO pri kosilu, ki ga je priredil stalni švedski predstavnik pri Svetu Evrope v Strasbourgu.

27. septembra je norveški varuh človekovih pravic Arne FLIFLET v Strasbourgu obiskal g. DIAMANDOUROSA.

29. novembra se je g. DIAMANDOUROS v Bruslju srečal s prvim evropskim varuhom človekovih pravic Jacobom SÖDERMANOM.

G. Jean-Paul Delevoeye, francoski varuh človekovih pravic, in G. Diamandouros.
Strasbourg, Francija, 15. junija 2004.

Prireditve ob sodelovanju zaposlenih v uradu varuha človekovih pravic

Zaposleni v uradu varuha človekovih pravic so sodelovali na vrsti prireditve, ki so tukaj opisane:

26. maja sta imela glavni pravni svetovalec Olivier VERHEECKE in predstavnica za odnose z javnostmi Rosita AGNEW predstavitev za skupino 11 zaposlenih iz urada estonskega ministra za pravosodje, ki so bili na študijskem obisku institucij EU v Bruslju. Predstavila sta vlogo evropskega varuha človekovih pravic in delo evropske mreže varuhov človekovih pravic.

3. junija je Olivier VERHEECKE predstavil delo varuha človekovih pravic na konferenci, ki jo je priredilo Združenje pravnikov Namur z naslovom „Posredovanje v javnih službah: alternativni sistem reševanja sporov“. Okrogle mize na konferenci so se udeležili valonski varuh človekovih pravic Frédéric BOVESSE, flamski varuh človekovih pravic Bernard HUBEAU, varuhinja človekovih pravic frankofonske skupnosti v Belgiji Marianne DE BOECK, in direktor zveznega urada belgijskih varuhov človekovih pravic Philippe VAN DE CASTEELE.

23. junija je Erwin JANSSENS iz urada flamskega varuha človekovih pravic obiskal pisarno Evropskega varuha v Bruslju. Olivier VERHEECKE mu je pojasnil postopke varuha pri preiskavah na lastno pobudo na podlagi opisa najpomembnejših primerov.

7. julija je glavni pravni svetovalec Gerhard GRILL predaval o vlogi in delu varuha človekovih pravic skupini desetih članov Odbora za peticije deželne skupščine Severnega Porenja–Vestfalije. Skupino je vodila predsednica odbora Barbara WISCHERMANN, spremljal pa jo je Johannes WAHLENBERG iz uprave deželnega zbora, ki je priredil obisk.

UVOD

---

1 POVZETEK

---

2 PRITOŽBE IN PREISKAVE

---

3 SKLEPI PREISKAV

---

4 ODNOSI Z INSTITUCIJAMI IN ORGANI EVROPSKE UNIJE

---

5 RODNOSI Z VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN S PODOBNIMI ORGANI

---

6 OBVESTILA

---

7 PRILOGE

---

6 OBVESTILA

6.1 VRHUNCI LETA

PRAZNOVANJE ŠIRITVE NA POLJSKEM

Evropski varuh človekovih pravic se je s poljskim kolegom Andrzejem ZOLLOM 1. maja v Varšavi udeležil prireditve ob zgodovinski širitvi Evropske unije. Skupaj s poljskim predsednikom Aleksandrom KWASNIEWSKIM in predsednikoma obeh domov parlamenta se je 30. aprila ob polnoči udeležil praznovanja na varšavskem trgu Pilsudski. 1. maj je začel s srečanjem s poljskim predsednikom, kateremu je sledila prireditev v čast širitvi, ki sta jo na Kraljevem gradu v Varšavi organizirala poljski predsednik in minister za kulturo.

G. Diamandouros in g. Aleksander Kwasniewski, poljski predsednik, opazujeta dviganje evropske zastave na trgu Pilsudski. Varšava, Poljska, 1. maja 2004.

Obisk varuha na Poljskem je označil konec njegovega informativnega potovanja, ki se je začelo v Estoniji septembra 2003. Prizadevanja za informiranje državljanov o njihovi pravici, da se lahko od 1. maja 2004 pritožijo zaradi morebitnih nepravilnosti pri delovanju institucij in organov EU, so se izkazala za zelo učinkovita. Do konca leta 2004 so pritožbe iz držav pristopnic predstavljale 18 % vseh prejetih pritožb.

„DELAVNICA USTANOVITELJEV“

25. in 26. junija je varuh človekovih pravic v Strasbourgu organiziral delavnico, ki je združila osebnosti, ki so igrale pomembno vlogo pri ustanovitvi te institucije, in na kateri je potekala razprava o njenem izvoru, ustanovitvi in zgodnjem razvoju. Delavnica je bila prva od številnih prireditev v okviru proslavljanja 10. obletnice Evropskega varuha človekovih pravic v letu 2005.

Udeleženci Delavnice ustanoviteljev. Strasbourg, Francija, 26. junija 2004.

Razloga za delavnico sta bila dva: prvi, razmislek o okoliščinah, ki so privedle do ustanovitve Evropskega varuha človekovih pravic; in drugi, pomoč pri oblikovanju nekakšnega skupnega spomina institucije kot temelja za nadaljnje pobude, s katerimi bi prispevali k poznavanju ustanove, proslavili njenih prvih deset let in prepoznali politične možnosti v prihodnosti. Delavnica je bila sestavljena iz štirih delov: I – Izvor določb pogodbe, II – Statut varuha človekovih pravic, III – Ustanovitev službe, VI – Zaključna seja.

Delavnico je zaznamovala živahna razprava med dobro pripravljenimi udeleženci, ki so se izkazali tudi za odlične poznavalce. Osvetlila je podrobnosti o ustanovitvi in razvoju institucije, torej podatke, ki so bili doslej večinoma nezabeleženi. Varuh človekovih pravic bo v letu 2005 izdal spominsko publikacijo, posvečeno 10. obletnici institucije. Razprave iz delavnice bodo nedvomno odlično izhodišče za pripravo tega dela.

VRHOVNI POVELJNIK REDA FENIKS

Kot priznanje za delo evropskega varuha človekovih pravic je grški predsednik Kostis STEFANOPOULOS v okviru podelitev odlikovanj za leto 2004 P. Nikiforosu DIAMANDOUROSU podelil odlikovanje vrhovnega poveljnika reda Feniks. Gre za najvišje odlikovanje reda Feniks za leto 2003, drugi prejemnik je predsednik Evropskega sodišča Vassilios SKOURIS. G. DIAMANDOUROS je odlikovanje prejel 26. februarja v Strasbourgu, podelil pa mu ga je stalni grški predstavnik v Svetu Evrope, veleposlanik Constantine GEROKOSTOPOULOS.

Odlikovanja reda Feniks prejmejo grški državljani, ki so se izkazali na področjih javne uprave, znanosti, umetnosti in literature, trgovine, industrije ter ladijskega prevoza. Vrhovni poveljnik je drugo najvišje od skupaj petih odlikovanj reda.

Veleposlanik Constantine Gerokostopoulos, grški stalni predstavnik v Svetu Evrope, podeljuje g. Diamandourosu odlikovanje vrhovnega poveljnika reda Feniks. Strasbourg, Francija, 26. februarja 2004.

LETNO POROČILO ZA LETO 2003

Letno poročilo je najpomembnejša publikacija varuha človekovih pravic. Vsebuje opis njegovega dela med letom, podrobne podatke o dosežkih za pritožnike in splošneje za državljane in prebivalce Unije. Zaradi tega je še zlasti pomembno, da je poročilo kolikor se le da široko dostopno. Zahvaljujoč dvema spremembama se je v letu 2004 dostopnost poročila varuha človekovih pravic znatno izboljšala.

Prvič, število uradnih jezikov EU se je z 11 povečalo na 20. Poročilo je bilo tako prvič doslej izdano v 20 jezikih, kar je državljanom razširjene Unije omogočilo, da se poučijo o delu evropskega varuha. Drugič, poročilo za leto 2003 je vsebovalo povzetek. To je omogočilo reprezentativno izbiro primerov, obravnavanih v letu 2003, in poudarilo odnose varuha z državljani, institucijami in organi EU ter varuhi človekovih pravic v Evropi in po svetu. Za večjo dostopnost je bil povzetek – skupaj s statističnimi podatki v preprosti in zgoščeni obliki – objavljen ločeno.

Varuh je poročilo za leto 2003 26. aprila predstavil Odboru za peticije Evropskega parlamenta. Tako je imel priložnost predstaviti celoten pregled dela in dosežkov v prvem letu svojega dela in poročati o ciljih, ki jih je opredelil na predstavitvi kot evropski varuh človekovih pravic pred Odborom.

Poslanec Evropskega parlamenta Pronisias DE ROSSA je pripravil osnutek poročila o delu varuha človekovih pravic za leto 2003. 18. novembra so ga poslanci EP sprejeli s 530 glasovi za, z 9 proti in 20 vzdržanimi, ob tem pa so varuhu čestitali za njegovo delo in dobre odnose, ki jih ima z Odborom za peticije.

DNEVI ODPRTIH VRAT

V Bruslju

V proslavitev širitve Unije je Evropski parlament 1. maja pripravil dan odprtih vrat, na katerem je sodeloval tudi urad varuha in priložnost izkoristil za predstavitev nove zgibanke *Evropski varuh*

človekovih pravic – Na prvi pogled, ki je bila obiskovalcem razdeljena v 24 jezikih. Predstavniki urada so ves dan odgovarjali na vprašanja javnosti, prireditve pa se je udeležilo približno 30.000 obiskovalcev.

Državljeni na obisku v Uradu varuha človekovih pravic na dan odprtih vrat v Strasbourgu, Franciji, 9. maja 2004.

V Strasbourgu

Urad varuha človekovih pravic je 9. maja sodeloval pri dnevu odprtih vrat, ki ga je Evropski parlament priredil v Strasbourgu. Gradivo o delu varuha, vključno z novo zgibanko *Evropski varuh človekovih pravic – Na prvi pogled*, je bilo obiskovalcem razdeljeno v 24 jezikih. Priredili so tudi tekmovanje v zvezi z informativnim obiskom varuha na Finskem. Predstavniki urada so ves dan odgovarjali na vprašanja. Ta dan je Parlament obiskalo več kot 32.000 posameznikov.

6.2 INFORMATIVNI OBISKI

Zaradi ozaveščanja državljanov o njihovi pravici do pritožbe varuhu človekovih pravic in nadaljnje krepitve delovnih odnosov s poklicnimi kolegi je varuh v letu 2004 povečal število informativnih obiskov držav članic, držav pristopnic in držav prosilk. Do 1. maja je obiskal vseh deset držav pristopnic, pred koncem leta pa še pet drugih držav, kar je predstavljalo verjetno najbolj vidno stran njegovega proaktivnega dela v dobro državljanom. Med vsakim takšnim obiskom se je srečal z državljani, možnimi pritožniki, predstavniki upravnih služb, člani pravosodnih organov in višjimi političnimi predstavniki. Na vsakem obisku sta ga spremljala član njegove pravne službe in predstavnik urada za komuniciranje.

Informativni obiski varuha prispevajo k boljšemu razumevanju dela varuha v korist državljanom. V svojih številnih srečanjih s širšo javnostjo v letu 2004 je varuh ponazoril svoje delo s primeri pritožb, ki jih prejema. Vseeno pa njegovo delo presega le obravnavanje pritožb in na svojih številnih srečanjih je izrazil prepričanje, da je treba javnost obveščati o njegovi širši vlogi. V govorih in predstavitevah je g. DIAMANDOUROS pojasnjeval pomen institucije Varuha človekovih pravic pri pospeševanju

pravne države, demokracije in človekovih pravic. V času pred medvladno konferenco junija 2004 si je evropski varuh na sestankih z vladnimi predstavniki močno prizadeval poudariti, kako pomembno je, da se v osnutek Ustave za Evropo vključi dostop do izvensodnih pravnih sredstev. Po njenem sprejetju je poudaril pripravljenost do sodelovanja z nacionalnimi in regionalnimi organi za pospeševanje zavesti o Ustavi in koristih, ki jih prinaša državljanom. Nenazadnje so v dvostranskih srečanjih varuhov človekovih pravic sodelujoči opredelili možnosti prihodnjega sodelovanja ob izmenjavi izkušenj in najboljših praks.

Poklicni kolegi evropskega varuha iz držav članic in držav kandidatk so ob njegovih obiskih pripravili obširne programe dejavnosti in srečanj in ga pogosto tudi spremljali. Naslednji del vsebuje pregled preteklih srečanj, navaja ključne sogovornike ter številne predstavitve na univerzah in v javnih knjižnicah ter zunanjih uradih Evropske unije. Medijske dejavnosti, ki so se odvijale v zvezi z informativnimi obiski, so zajete v delu 6.4 poročila.

SLOVENIJA

Varuh človekovih pravic je Slovenijo obiskal med 24. in 27. januarjem.

G. Matjaž Hanžek, slovenski varuh človekovih pravic, in g. Diamandouros.
Ljubljana, Slovenija, 26. januarja 2004.

Njegov obisk se je začel z izmenjavo mnenj z varuhom človekovih pravic Matjažem HANŽKOM in njegovimi namestniki Alešem BUTALO, Francem JAMNIKOM in Jernejem ROVŠKOM, čemur je sledila predstavitev zaposlenim v uradu slovenskega varuha človekovih pravic. G. DIAMANDOUROS se je potem udeležil vrste srečanj, med drugim s predsednikom vlade Antonom ROPOM, predsednikom Republike Slovenije Janezom DRNOVŠKOM, predsednikom parlamenta Borutom PAHORJEM, predstavniki poslanskih skupin v Državnem zboru in ministrom za evropske zadeve Janezom POTOČNIKOM. Varuh človekovih pravic se je prav tako srečal z nekdanjim članom predsedstva Evropske konvencije Alojzom PETERLETOM in nadomestnim članom v Konvenciji Mihaelom BREJCEM. Dodatna srečanja na visoki ravni so zajemala srečanja s predsednico Ustavnega sodišča Dragojo WEDAM LUKIČ, sodniki Cirilom RIBIČIČEM, Marijo KRISPER KRAMBERGER in Mirjam ŠKRK ter z generalno sekretarko Jadranko SOVDAT. G. DIAMANDOUROS se je med obiskom v Ljubljani srečal tudi z mestno županjo Danico SIMŠIČ.

G. Diamandouros, g. Matjaž Hanžek (drugi z desne), slovenski varuh človekovih pravic, in g. Janez Potočnik, slovenski minister za evropske zadeve. Ljubljana, Slovenija, 26. januarja 2004.

Da bi državljane v kar največji meri obvestil o svojem poslanstvu in delu, je evropski varuh v Centru Evropa, sedežu delegacije Evropske komisije v Ljubljani, pripravil govor z naslovom „Evropska unija: pravice, sredstva in evropski varuh človekovih pravic“. Na srečanje so bile povabljene nevladne organizacije in združenja, ki se ukvarjajo z zadevami EU, ter novinarji. G. DIAMANDOUROS je predaval tudi o „Vlogi varuha človekovih pravic pri izboljšanju kakovosti demokracije“ približno 200 študentom Fakultete za politične vede v Ljubljani, kjer sta ga sprejela predstojnica fakultete Anuška FERLIGOJ in Drago ŽAJC. Vodja Informacijske pisarne Evropskega parlamenta za Slovenijo Paolo RIZZO je med obiskom varuha priredil večerjo, kar je omogočilo neformalno izmenjavo mnenj s slovenskim varuhom človekovih pravic g. HANŽKOM, njegovima namestnikoma g. BUTALO in g. ROVŠKOM, ministrom za evropske zadeve g. POTOČNIKOM, sodnico Ustavnega sodišča Mirjam ŠKRK in g. KAUFMANNOM iz delegacije Evropske komisije.

SLOVAŠKA

18. in 19. februarja se je varuh človekovih pravic na Slovaškem udeležil vrste srečanj, predavanj in medijskih dogodkov. Med obiskom v Bratislavi se je pogovarjal s predsednikom slovaškega državnega sveta Pavolom HRUŠOVSKÝM, člani odbora za človekove pravice, državljanstvo in položaj žensk ter predsednikom odbora za zunanje zadeve v slovaškem državnem zboru Jánom FIGELOM. Srečal se je tudi s slovaškim generalnim tožilcem Dobroslavom TRNKO in njegovim namestnikom Martinom LAUKOM, s predsednikom Vrhovnega sodišča Milanom KARABINOM in dekanom Pravne fakultete Univerze Komenskega Mariánom VRABKOM.

Med obiskom Bratislave je g. DIAMANDOUROS na Pravni fakulteti Univerze Komenskega predaval o „Demokraciji, vladavini prava in varuhu človekovih pravic“. Srečal se je tudi z vodjo Urada Evropskega parlamenta na Slovaškem Azeliom FULMINIJEM, v okviru irskega predsedstva Uniji pa tudi z vodjo irske misije na Slovaškem veleposlanikom Thomasom LYONSOM. V prostorih slovaškega državnega sveta se je srečal še z veleposlaniki EU.

G. Diamandouros in g. Pavel Kandráč, slovaški varuh človekovih pravic.
Bratislava, Slovaška, 18. februarja 2004.

CIPER

Od 29. februarja do 3. marca se je varuh človekovih pravic na Cipru udeležil vrste srečanj, predavanj in medijskih dogodkov.

Med obiskom v Nikoziji je g. DIAMANDOUROS razpravljal s ciprskim predsednikom Tassosom PAPADOPOULOSOM, tamkajšnjim ministrom za notranje zadeve Andreasom CHRISTOUOM, generalnim tožilcem Solonom NIKITASOM in nekdanjim ciprskim veleposlanikom pri Evropski uniji in predstavnikom ciprske vlade v Evropski konvenciji Mihalisom ATTALIDISOM. Varuh se je srečal tudi s tiskovnim predstavnikom predstavniškega doma in vodjo napredne delavske stranke (AKEL) Dimitrisom CHRISTOFIASOM, vodjo stranke demokratičnega zbora (DISY) Nicosom ANASTASIADESOM in nekdanjim predsednikom Cipra in vodjo stranke demokratičnega zbora (DISY) Glafcosom CLERIDESOM. Drugi dan obiska se je g. DIAMANDOUROS srečal z vodjo socialno demokratskega gibanja (KISOS-EDEK) Yiannakisom OMIROUOM, nekdanjim predsednikom Cipra in vodjo združene demokratske stranke (EDI) Georgeom VASSILIOUOM, Nicosom CLEANTHOUSOM in namestnikom vodje demokratske stranke (DIKO). G. DIAMANDOUROS je obisk v Nikoziji izkoristil tudi za srečanje z vodjo delegacije Evropske komisije na Cipru Adriaanom VAN DER MEERJEM in vodjo urada Evropskega parlamenta na Cipru Anthonyjem COMFORTOM.

Med svojim obiskom je g. DIAMANDOUROS v prostorih Centralne banke Cipra predaval na konferenci z naslovom „Odgovornost javne uprave kot dejavnik krepitve demokracije – vloga evropskega varuha človekovih pravic“. Prireditvev sta organizirala Forum za posodobitev družbe (OPEK) in občina Strovolos. Ob tej priložnosti so nastopili tudi komisarka za upravo Cipra Eliane NICOLAOU, minister za notranje zadeve Andreas CHRISTOU, župan občine Strovolos Savvas ILIOFOTOU in predsednik združenja OPEK Larkos LARKOU. Živahno razpravo z občinstvom, ki je sledila, je povezoval novinar Pavlos PAVLOU. V Nikoziji je varuh človekovih pravic prav tako imel še letno javno predavanje na Fakulteti za ekonomijo in menedžment ciprske univerze. Naslov predavanja je bil „Vladavina prava, demokracija in institucija varuha človekovih pravic v Srednji, Vzhodni in Jugovzhodni Evropi“.

Ga. Eliana Nicolaou, komisarka za upravo na Cipru, g. Diamandouros in g. Andreas Christou, ciprski minister za notranje zadeve. Nikozija, Ciper, 2. marca 2004.

G. DIAMANDOUROS je o vlogi evropskega varuha človekovih pravic govoril na srečanju z grškimi in turškimi Ciprčani, ki sta ga skupaj priredila Forum za posodobitev družbe (OPEK) in turška ciprska platforma NVO „Ta država je naša“. Predavanje se je odvijalo na sedežu Združenih narodov v Ledra Palace na nevtralnem območju Nikozije.

ČEŠKA REPUBLIKA

Med 21. in 24. marcem je varuh človekovih pravic obiskal Brno in Prago v Češki republiki.

Po srečanju s češkim varuhom človekovih pravic Otakarjem MOTEJLOM 22. marca v Brnu, se je g. DIAMANDOUROS udeležil kosila s člani češkega ustavnega sodišča in vrhovnega upravnega sodišča. Popoldne je g. DIAMANDOUROS obiskal Pravno fakulteto na Masarykovi univerzi v Brnu, kjer je imel predavanje o vlogi in delu evropskega varuha človekovih pravic. Predavanja se je udeležilo približno 140 študentov.

23. marca so ga sprejeli predsednica odbora za peticije poslanske zbornice Češke republike Zuzka RUJBROVÁ, njen namestnik in vodja uprave odbora. Popoldne so g. DIAMANDOUROSA sprejeli podpredsednik senata parlamenta Češke republike Jan RUML, svétnica Jaroslava MOSEROVÁ in člana senata Helena RÖGNEROVÁ in Josef JÂRAB. V poznih popoldanskih urah je g. DIAMANDOUROS o svoji vlogi in delu predaval pred približno 40 državljani v Centru Evropske unije za informiranje (EUIC) v Pragi. Sledila je večerja, ki jo je priredil namestnik ministra za pravosodje Češke republike.

24. marca zjutraj ga je sprejel tiskovni predstavnik poslanske zbornice parlamenta Češke republike Lubomír ZAORÁLEK. Dopoldne istega dne je g. DIAMANDOUROSA sprejel še namestnik ministra za zunanje zadeve Češke republike Pavel VOŠALÍK.

G. Diamandouros predava študentom Pravne fakultete na Masarykovi univerzi v Brnu, Češka republika, 22. marca 2004.

G. Otakar Motejl, češki varuh človekovih pravic, g. Diamandouros in g. Pavel Vošalík, namestnik ministra za zunanje zadeve Češke republike. Praga, Češka republika, 24. marca 2004.

LATVIJA

Varuh človekovih pravic je Rigo obiskal med 14. in 17. aprilom.

G. DIAMANDOUROS se je srečal z latvijskim poklicnim kolegom vodjo latvijskega državnega urada za človekove pravice Olafsom BRŪVERSOM, ki je dejavno pomagal pri pripravah na obisk g. DIAMANDOUROSA v Latviji in ki ga je spremljal na nekaterih srečanjih z latvijskimi državnimi predstavniki. Med slednjimi so bili minister za vprašanja socialnega vključevanja Nils MUIŽNIEKS, predsednica odbora za človekove pravice in javne zadeve latvijskega parlamenta Ina DRUVIETE in drugi člani tega odbora, minister za zunanje zadeve Rihards PĪKS in predsednik ustavnega sodišča Latvije Aivars ENDZIŅŠ. G. DIAMANDOUROS je med postankom v Rigi obiskal tudi vodjo delegacije Evropske komisije v Latviji Andrewa RASBASHA.

G. Diamandouros, g. Olafs Brūvers, direktor latvijskega državnega urada za človekove pravice, in g. Aivars Endziņš, predsednik Ustavnega sodišča Latvije. Riga, Latvija, 16. aprila 2004.

Zaradi ozaveščanja latvijskih državljanov o delu varuha človekovih pravic je imel g. DIAMANDOUROS javno predavanje o „Pravicah državljanov, sredstvih pomoči in evropskem varuhu človekovih pravic“ na višji šoli za pravo, ki so se ga udeležili študenti šole in predstavniki latvijske civilne družbe.

LITVA

Po obisku Latvije je varuh nadaljeval z obiskom Vilne, kjer se je mudil od 17. do 21. aprila.

G. DIAMANDOUROS je obisk pričel s srečanjem s kolegi z urada varuha človekovih pravic pri tamkajšnjem parlamentu – predsednikom urada varuha človekovih pravic Romasom VALENTUKEVIČIUSOM in varuhi človekovih pravic Elvyro BALTUTYTĖ, Rimantė ŠALAŠEVIČIŪTĖ, Kęstutisom VIRBICKASOM in Zito ZAMŽICKIENĖ. V nadaljevanju se je srečal s številnimi visokimi predstavniki, vključno s predsednikom parlamenta Česlovasom JURŠĖNASOM, namestnikom kanclerja vlade za zadeve EU Petrasom AUŠTREVĪČIUSOM, predsednikom parlamentarnega odbora za človekove pravice Gediminasom DALINKEVIČIUSOM, namestnikom predsednika parlamenta in predsednikom odbora za evropske zadeve Vytenisom ANDRIUKAITISOM in Gintarasom STEPONAVIČIUSOM, članom odbora za evropske zadeve. Varuh je imel priložnost razpravljati tudi z Gražino IMBRASIENĖ, varuhinjo pravic otrok in predstavnico litvanske varuhinje enakih možnosti Aušrinė BURNEIKIENĖ. Srečal se je še s sodnikoma litvanskega ustavnega sodišča Zenonasom NAMAVIČIUSOM in Vytautasom SINKEVIČIUSOM.

Med svojim obiskom je g. DIAMANDOUROS v litvanski nacionalni knjižnici Martynas Mažvydas imel javno predavanje z naslovom „Graditev Evrope, osredotočene na državljane – vloga evropskega varuha človekovih pravic“. Predavanja se je udeležilo več kot 50 državljanov in predstavnikov litvanske civilne družbe. G. DIAMANDOUROS je predaval tudi na litvanski pravni fakulteti in sicer o „Demokraciji, odgovornosti in instituciji varuha človekovih pravic“. Predavanja se je udeležilo skoraj 200 študentov in raziskovalcev. Ob tej priložnosti se je srečal z dekanom litvanske pravne fakultete Alvydasom PUMPUTISOM in drugimi predstavniki univerze. V Vilni se je g. DIAMANDOUROS srečal še z vodjo predstavništva Evropske komisije v Litvi Michaleom GRAHAMOM.

G. Česlovas Juršėnas, predsednik litovskega sejma (parlamenta), g. Romas Valentukevičius, predsednik urada varuha človekovih pravic litovskega sejma, in g. Diamandouros. Vilna, Litva, 19. aprila 2004.

POLJSKA

Na Poljskem se je evropski varuh udeležil vrste srečanj, predavanj in medijskih dogodkov, pripravljenih v času njegovega obiska med 28. februarjem in 2. marcem.

G. Diamandouros in g. Andrzej Zoll, poljski varuh človekovih pravic. Varšava, Poljska, 30. aprila 2004.

Obisk se je začel z večerjo v Krakovu, ki jo je priredil poljski komisar za varstvo državljanских pravic Andrzej ZOLL. Med drugim sta se večerje udeležila podpredsednica Jagiellonske univerze za raziskave in mednarodne odnose Maria NOWAKOWSKA in docent pravnega oddelka Jagiellonske univerze Fryderyk ZOLL.

G. DIAMANDOUROS se je 29. aprila najprej srečal z županom Krakova Jacekom MAJCHROWSKIM, nato pa je obiskal Jagiellonsko univerzo za raziskave in mednarodne odnose, kjer ga je pozdravila podpredsednica Maria NOWAKOWSKA. Javno predavanje g. DIAMANDOUROSA na univerzi z naslovom „Vladavina prava, demokracija in institucija varuha človekovih pravic – evropska perspektiva“, se je odvijalo na pravnem oddelku, gostil ga je docent oddelka Fryderyk ZOLL. Predavanja se je udeležilo več kot 60 študentov.

30. aprila se je g. DIAMANDOUROS mudil v Varšavi, kjer se je najprej srečal z vodjo delegacije Evropske komisije na Poljskem Brunom DETHOMASOM in vodjo informacijske pisarne Evropskega parlamenta Toonom STREPELOM. G. DIAMANDOUROS se je potem srečal s komisarjem za varstvo državljanskih pravic, direktorji enot in vodji oddelkov urada komisarja. Po kosilu je g. ZOLL predsedoval srečanju s predstavniki številnih NVO. G. DIAMANDOUROS se je v družbi namestnika komisarja za varstvo državljanskih pravic Jerzyja ŚWIĄTKIEWICZA srečal s predsednikom poljskega ustavnega sodišča Marekom SAFJANOM, predsednikom vrhovnega upravnega sodišča Romanom HAUSERJEM in predsednikom senata Longinom PASTUSIAKOM.

G. Diamandouros predava študentom na evropskem forumu na „College of Europe“ Univerze v Natolinu. Natolin, Poljska, 30. aprila 2004.

Pozneje tistega dne je g. DIAMANDOUROS imel javno predavanje o „Pravicah državljanov, sredstvih pomoči in evropskem varuhu človekovih pravic“ v prostorih College of Europe v Natolinu. Predavanja se je udeležilo več kot 60 sedanjih in nekdanjih študentov, otvoril pa ga je namestnik rektorja Piotr NOWINA-KONOPKA. Varuh človekovih pravic je nato v spremstvu Andrzeja ZOLLA odšel na proslavo širitve EU na varšavskem trgu Pilsudski, kjer se je srečal s predsednikom Poljske Aleksandrom KWASNIEWSKIM in predsednikoma obeh domov parlamenta.

1. maja se je najprej srečal s poljskim predsednikom Aleksandrom KWASNIEWSKIM, sledila pa je pogostitev v čast širitvi, ki sta jo v prostorih varšavskega kraljevega gradu priredila poljski predsednik in minister za kulturo.

AVSTRIJA

Evropski varuh človekovih pravic je Avstrijo obiskal 24. in 25. maja.

24. maja se je na Dunaju srečal z novoizvoljenim avstrijskim predsednikom Heinzom FISCHERJEM, predsednikom spodnjega doma parlamenta Andreasom KHOLOM in predsednikom računskega sodišča Franzem FIEDLERJEM. Minister za pravosodje Dieter BÖHMDORFER je tega dne priredil kosilo v čast g. DIAMANDOUROSU.

G. Peter Kostelka, predsednik avstrijskega odbora varuha človekovih pravic, g. Diamandouros in g. Heinz Fischer, novoizvoljeni predsednik Avstrije. Dunaj, Avstrija, 24. maja 2004.

Naslednjega dne se je srečal z direktorico Evropskega centra za spremljanje rasizma in ksenofobije Beate WINKLER in vodjo informacijske pisarne Evropskega parlamenta v Avstriji Michaelom REINPRECHTOM. Obisk je zaključil z javnim predavanjem na dunajski diplomatski akademiji o „Vladavini prava, demokraciji in varuhu človekovih pravic“ v organizaciji diplomatske akademije in predstavništva Evropske komisije v Avstriji.

ROMUNIJA

V Romuniji se je varuh človekovih pravic mudil med 26. in 28. majem.

G. DIAMANDOUROS a so pozdravili romunski javni pravobranilec Ioan MURARU, njegov namestnik Gheorghe IANCU, generalni sekretar javnega pravobranilstva Niculae LAPA in strokovnjakinja za odnose s tujino Andreea ABRUDAN. Popoldne je g. DIAMANDOUROS obiskal delegacijo Evropske komisije v Bukarešti, kjer se je sestel z vodjo oddelka Phare Anne de LIGNE, izvršno direktorico Raluco PRUNĂ in vodjo skupine za pravosodje in notranje zadeve Camelio SUICĂ.

27. maja je g. DIAMANDOUROS obiskal pisarno javnega pravobranilca, kjer se je sestel z varuhom človekovih pravic in višjimi predstavniki njegovega urada. Popoldne je obiskal Ministrstvo za pravosodje, kjer se je srečal z ministrico za pravosodje Simono-Mayo Teodoroiu. 28. maja je obiskal romunsko ustavno sodišče, kjer ga je pozdravila generalna sekretarka Ruxandra SABĂREĂNU. Obisk je zaključil s srečanjem s predsednikom ustavnega sodišča Nicolaem POPO.

G. Ioan Muraru, romunski javni pravobranilec, g. Diamandouros in g. Nicolae Popa, predsednik Ustavnega sodišča v Romuniji. Bukarešta, Romunija, 28. maja 2004.

GRČIJA

Evropski varuh človekovih pravic je Grčijo obiskal med 30. junijem in 2. julijem. V času svojega obiska se je g. DIAMANDOUROS udeležil vrste srečanj, predavanj in medijskih dogodkov, na katerih ga je ves čas spremljal grški varuh človekovih pravic Yorgos KAMINIS.

G. Yorgos Kaminis, grški varuh človekovih pravic, g. Kostas Karamanlis, grški ministrski predsednik, in g. Diamandouros. Atene, Grčija, 2. julija 2004.

30. junija dopoldne se je g. DIAMANDOUROS sestal z ministrom za notranje zadeve, javno upravo in decentralizacijo Prokopisom PAVLOPOULOSOM. Sledilo je srečanje z nekdanjim ministrskim predsednikom Costasom SIMITISOM in vodjo stranke Synaspismos Nicosom CONSTANTOPOULOSOM. Popoldne je evropskega varuha sprejela predsednica grškega

parlamenta Anna BENAKI-PSAROUDA, nato pa še generalna sekretarka komunistične stranke Grčije Aleka PAPARIGHA in vodja ljudske pravoslavne stranke LAOS George KARATZAFERIS.

Zvečer je imel javno predavanje v prostorih Nacionalne raziskovalne fundacije. Naslov predavanja, ki so ga priredile nevladne organizacije OPEK, Paremvasi in Državljsko gibanje, je bil „Evropski varuh človekovih pravic kot mehanizem za zaščito temeljnih pravic evropskih državljanov“. Naslednjega dne je imel g. DIAMANDOUROS javno predavanje v hotelu Esperia Palace. Naslov predavanja, ki ga je priredila organizacija ELIAMEP (Helenska fundacija za evropsko in zunanjo politiko), je bil „Evropski varuh človekovih pravic, evropska javna uprava in državljani Evrope: razmerje v razvoju“.

Pozneje se je g. DIAMANDOUROS srečal z vodjo panhelenskega socialističnega gibanja PASOK Georgem PAPANDREOUOM. Zvečer se je v predsedniški palači sestal z grškim predsednikom Kostisom STEFANOPOULOSOM.

2. julija se je g. DIAMANDOUROS srečal z grškim predsednikom vlade Kostasom KARAMANLISOM. Istega dne je imel srečanja s predsednikom državnega sveta Christosom GERARISOM in z vodjema predstavništva Evropskega parlamenta in Evropske komisije v Atenah Georgem KASIMATISOM in Georgem MARKOPOULIOTISOM.

NIZOZEMSKA

G. DIAMANDOUROS je Nizozemsko (Rotterdam, Haag, Leiden in Nijmegen) obiskal med 15. in 19. septembrom.

G. Diamandouros in g. Roel Fernhout, nizozemski varuh človekovih pravic.
Haag, Nizozemska, 17. septembra 2004.

V Haagu se je g. DIAMANDOUROS srečal z nizozemskim varuhom človekovih pravic Roelom FERNHOUTOM, ki ga je spremljal na srečanjih z nizozemskim ministrom za evropske zadeve Atzom NICOLAÏEM in članom državnega sveta ter nekdanjim sodnikom Evropskega sodišča za človekove pravice Pieterom VAN DIJKOM. Med obiskom Haaga se je g. DIAMANDOUROS srečal s poslanci Evropskega parlamenta Lambertom VAN NISTELROOIJEM, Hansom Bloklandom in Corien WORTMANN-KOOL, z direktorjem predstavništva Evropske komisije na Nizozemskem

Nicom WEGTERJEM, direktorjem informacijske pisarne Evropskega parlamenta Sjerpom VAN DER VAARTOM in direktorico Evropskega gibanja na Nizozemskem Marion VAN EMDEN.

Med obiskom Rotterdama je imel varuh dve javni predavanji: prvo o „Dvojni vlogi varuha človekovih pravic“ na 3. konferenci o kakovosti v javni upravi EU in drugo z naslovom „Evropski varuh človekovih pravic: varuh dobrega upravljanja“ na pravni fakulteti univerze Erasmus. Na pravni fakulteti univerze v Leidnu je predaval o „Ustavi Evropske unije in vlogi evropskega varuha človekovih pravic“, v Rotterdamu pa se je srečal z občinskim varuhom človekovih pravic Migielom VAN KINDERENOM.

V Nijmegenu sta se evropski in nizozemski varuh človekovih pravic 19. septembra udeležila slovesnosti ob 60. obletnici operacije „Market-Garden“. Slovesnost je obsegala dobrodoščilo župana Nijmegena v mestni hiši, parado zavezniških veteranov in polaganje vencev pri spomeniku. G. DIAMANDOUROS in g. FERNHOUT sta venca položila v imenu evropskega in nizozemskega urada varuha človekovih pravic.

PORTUGALSKA

Na Portugalskem se je varuh človekovih pravic mudil 21. in 22. oktobra.

© Portugalski varuh človekovih pravic

G. Diamandouros, g. Henrique Nascimento Rodrigues (drugi z leve), portugalski varuh človekovih pravic, in člani osebja. Lizbona, Portugalska, 21. oktobra 2004.

Med dvodnevni obiskom Lizbone se je srečal z ministrskim predsednikom Pedrom SANTANO LOPESOM, ministrom za zunanje zadeve Antóniem MONTEIRO in ministrom za pravosodje Joséjem AGIARJEM BRANCO. Sprejel ga je tudi predsednik skupščine João MOTA AMARAL, ki je priredil kosilo, katerega so se udeležili visoki parlamentarni predstavniki vseh političnih strank. Varuh človekovih pravic je v neformalnem pogovoru izmenjal poglede s komisarjem za pravosodje in notranje zadeve Antóniom VITORINOM in se udeležil večerje, ki jo je priredil portugalski varuh človekovih pravic. Ob tej priložnosti se je srečal s predsednikom vrhovnega upravnega sodišča Manuelom Fernandom DOS SANTOS SERROM, predsednikom ustavnega sodišča MOUROM RAMOSOM, nekdanjim ministrom za zunanje zadeve in poslancem Jaimejem GAMO in Jorgom MIRANDO z lizbonske univerze. V čast obiska evropskega varuha je vodja pisarne Evropskega parlamenta Paulo SANDE priredil delovno kosilo s portugalskimi poslanci v Evropskem parlamentu, katerega so se udeležili Assunção ESTEVES iz skupine PPE, Luís Manuel CAPOULAS SANTOS, Fausto CORREIA, António COSTA, Edite ESTREL, Emanuel JARDIM FERNANDES,

Elisa FERREIRA, Ana Maria GOMES, Jamila MADEIRA iz skupine PSE ter Ilda FIGUEIREDO in Sérgio RIBEIRO iz skupine UEN.

V okviru dejavnosti za obveščanje državljanov je evropski varuh nastopil na prireditvi v organizaciji vodje predstavništva Evropske komisije na Portugalskem Margaride MARQUES. Predaval je na temo „Izgradnja Evrope, osredotočene na državljane: evropski varuh človekovih pravic in evropska ustava“. Predavanju je prisluhnilo več kot 30 obiskovalcev, tvorno pa so sodelovali tudi v živahni razpravi, ki je sledila, in sicer o vprašanih, kot so priseljevanje, diskriminacija, dostopnost zdravstvenih storitev in dobro upravljanje. Sledil je sprejem, med katerim je varuh človekovih pravic o svojem delu razpravljal s predstavniki javnosti. Drugi dan obiska je predaval na pravni fakulteti univerze v Lizboni o „Temeljnih pravicah v Evropski uniji in evropskem varuhu človekovih pravic“. Varuha je približno 50 študentom in predstavnikom fakultete predstavil Jorge MIRANDA.

FRANCIJA

Pariz je varuh človekovih pravic obiskal 1. in 2. decembra 2004.

Po kratkem dvostranskem srečanju s francoskim varuhom človekovih pravic Jeanom-Paulom DELEVOYEM je stališča izmenjal z vodji služb urada francoskega varuha človekovih pravic pod vodstvom Bernarda DREYFUSA. Sledilo je kosilo z nekdanjim francoskim varuhom človekovih pravic Bernardom STASIJEM, med katerim sta razpravljala o trenutni vlogi g. STASIJA pri ustanavljanju visokega organa za boj proti diskriminaciji in spodbujanje enakosti v Franciji. Nato se je varuh človekovih pravic srečal z državnim sekretarjem za reformo države Ericom WOERTHOM, potem pa še s svetovalcem predsednika vlade za evropske zadeve Pascalom ANDREANIJEM. Naslednjega dne se je sestel s podpredsednikom državnega sveta Renaudom DENOIXOM DE SAINT-MARCOM, članom ustavnega sveta Jeanom-Claudom COLLIARDOM in ministrico za evropske zadeve Claudio HAIGNERE.

Med dvodnevni obiskom Pariza je varuh na Inštitutu za politične študije na temo „Evropski varuh človekovih pravic in evropsko državljanstvo“ nagovoril skupino 35 študentov. Varuha človekovih pravic je predstavil Renaud DEHOUSSE, razpravo pa je vodila generalna sekretarka evropskega foruma fakultete za politične vede Florence DELOCHE-GAUDEZ. Med svojim obiskom se je srečal še z vodjo informacijske pisarne Evropskega parlamenta v Parizu Jeanom-Guyem GIRAUDOM in vodjo predstavništva Evropske komisije Yvesom GAZZOM.

6.3 DRUGE KONFERENCE IN SREČANJA

Varuh človekovih pravic je pogosto vabljen k sodelovanju na konferencah in seminarjih po celotni Evropi. Teme razprav so različne, od prizadevanj EU za sporazumevanje z državljani, Ustave za Evropo, predloga za novo Agencijo za temeljne pravice Unije do možnosti za zakon o dobrem upravljanju za institucije in organe EU. Takih srečanj se z veseljem udeležuje, ker pomagajo pri ozaveščanju ključnih interesnih skupin o njegovem delu. Če se prireditve ne more udeležiti osebno, poskrbi, da institucijo zastopa predstavnik urada.

Varuh človekovih pravic povečuje ozaveščenost o svojem delu in številnih temah, ki jih obravnava, tudi na srečanjih s političnimi predstavniki, člani nevladnih organizacij, interesnimi skupinami, študenti in državljani, če naštejemo le nekatere. V zvezi s tem so enako dejavni tudi zaposleni v uradu varuha človekovih pravic. Sledi pregled tovrstnih dejavnosti v letu 2004.

Z UDELEŽBO VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Neformalna ministrska konferenca „Communicating Europe“ – Wicklow, Irska

6. in 7. aprila se je varuh človekovih pravic udeležil neformalne ministrske konference, ki jo je v Wicklowu na Irskem priredil irski zvezni minister za evropske zadeve Dick ROCHE. Konferenca je potekala pod naslovom „Communicating Europe“, udeležili pa so se je ministri in državni sekretarji za evropske zadeve iz sedanjih članic, držav pristopnic in kandidatk, delegacije zahodnega Balkana in predstavniki institucij EU. G. DIAMANDOUROS je na konferenci nastopil po uradni otvoritvi ministra ROCHA in govorih predsednika Evropskega parlamenta Pata COXA in evropskega komisarja Antónia VITORINA. V svojem nastopu je izpostavil pomembno vlogo varuha človekovih pravic pri večanju moči državljanov in obveščanju o njihovih pravicah. Opozoril je še na pomoč, ki jo varuh lahko ponudi pri ozaveščanju državljanov razširjene Unije glede pobude za predstavitev EU, njenega delovanja in institucij, znane pod imenom „Communicating Europe“. G. DIAMANDOUROS je poudaril, da je državljanom treba posredovati dejanske rezultate in jim na ta način omogočiti, da v celoti uživajo pravice, ki izhajajo iz EU.

Mednarodna konferenca „Položaj ustavnih sodišč po vključitvi v Evropsko unijo“ – Bled, Slovenija

Varuh človekovih pravic je sodeloval na mednarodni konferenci z naslovom „Položaj ustavnih sodišč po vključitvi v Evropsko unijo“, ki se je odvijala od 30. septembra do 2. oktobra na Bledu v Sloveniji. Konferenco je otvorila predsednica Ustavnega sodišča Slovenije Dragica WEDAM LUKIČ. Uvodne govore so imeli Erwan FOUÉRE, vodja delegacije Evropske komisije v Sloveniji, Christos ARTEMIDES, predsednik Mednarodne konference evropskih ustavnih sodišč, Didier MAUS, predsednik Ustavnega sodišča Andore, Luzius WILDHABER, predsednik Evropskega sodišča za človekove pravice, Vassilios SKOURIS, predsednik Sodišča Evropskih skupnosti in g. DIAMANDOUROS.

Sledila je predstavitev izkušenj ustavnih sodišč nekaterih držav članic EU v zvezi s pravnim sistemom EU. Prispevke na to temo so pripravili predstavniki ustavnih sodišč Avstrije, Nemčije in Italije.

1. oktobra so predstavniki ustavnega sodišča Češke republike, Madžarske, Latvije, Litve, Poljske in Slovenije ter vrhovnega sodišča Cipra in Estonije predstavili spremembe ustave v zvezi z vključevanjem v EU, vlogo ustavnih sodišč po vključitvi v EU in oceno njihove pripravljenosti na nove izzive.

Zaključni govor je imela Dragica WEDAM LUKIČ.

G. Diamandouros vodi mednarodno konferenco na temo „Položaj ustavnih sodišč po vključitvi v Evropsko unijo“. Bled, Slovenija, 30. septembra 2004.

34. kolokvij o evropskem pravu na Inštitutu Asser – Haag, Nizozemska

15. oktobra se je g. DIAMANDOUROS udeležil 34. kolokvija o evropskem pravu na Inštitutu Asser z naslovom „Ustava EU: najboljša pot naprej?“. G. DIAMANDOUROS je sodeloval na vzporedni seji III A o „Demokracijskem življenju v Evropski Uniji“ s predavanjem o „Evropskem varuhu človekovih pravic in evropski ustavi“. Kolokviju je predsedovala Deirdre CURTIN, profesorica na upravni šoli iz Utrechta.

Predavanje na univerzi v Atenah – Grčija

22. decembra je imel varuh človekovih pravic predavanje na oddelku za politične vede in javno upravo univerze v Atenah. Predavanje je bilo del podiplomskega programa oddelka za evropske in mednarodne študije. Naslov predavanja je bil „Vladavina prava, demokracija in odgovornost ter institucija varuha človekovih pravic“.

Drugo

19. januarja se je g. DIAMANDOUROS v Parizu srečal s francosko ministrico za evropske zadeve Noelle LENOIR. Razpravljala sta o upravnih zadevah v zvezi s pisarno evropskega varuha človekovih pravic.

28. januarja je imel varuh človekovih pravic javno predavanje na pravni fakulteti videmske univerze. G. DIAMANDOUROSA je pozdravil rektor univerze Furio HONSELL. Predavanja se je udeležilo približno 100 obiskovalcev, med njimi tudi profesor mednarodnega prava Maurizio MARESCA in regionalna varuhinja človekovih pravic za regijo Furlanijo - Julijsko krajino Caterina DOLCHER.

G. Diamandouros s študenti Pravne fakultete Univerze v Vidmu, Italija, 28. januarja 2004.

Istega dne se je srečal s predsednikom italijanske regije Furlanije - Julijske krajine Riccardom ILLYJEM. Na srečanju je predstavil Evropski kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev, ki je predsednika zelo zanimal, zato je predlagal, da ga sprejme regionalna uprava Furlanije - Julijske krajine.

Za tem je svoje delo predstavil članom gospodarske zbornice v Trstu. Srečanja se je udeležil tudi tržaški varuh človekovih pravic Alessandro ZANMARCHI.

29. januarja je imel g. DIAMANDOUROS javno predavanje za študente pravne fakultete tržaške univerze. Predstavil ga je vodja oddelka za pravne vede Sergio BARTOLE.

11. februarja je varuha v Strasbourgu obiskal minister za zunanje odnose regionalne vlade španske pokrajine Asturije García VALLEDOR. Spremljali so ga vodja kabineta Jorge PRADO, poslanka Evropskega parlamenta Maria Luisa BERGAZ in politični svetovalec skupine združene leve v Evropskem parlamentu Dionisio FERNÁNDEZ. García VALLEDOR je izrazil pripravljenost vlade Asturije, da regionalnemu parlamentu predloži zakonodajni predlog za ustanovitev varuha človekovih pravic. G. DIAMANDOUROS je pobudo pozdravil, pri čemer je ponudil svojo pomoč in pomoč zaposlenih v njegovem uradu.

9. marca se je g. DIAMANDOUROS srečal z več predstavniki skupine za podporo invalidnim osebam v Evropskem parlamentu (EPDSG), med njimi Marie LUIJTEN, Saijo JARVENTAUSTO, Helgem POULSENOM in Philipom SCOTTOM. Skupina EPDSG, ki združuje zaposlene v Parlamentu, dejavne pri vprašanjih glede invalidnosti, je izrazila podporo delu varuha človekovih pravic v zvezi z vključevanjem invalidnih oseb. Predstavniki skupine so pozdravili preiskavo na lastno pobudo varuha glede vključevanja invalidnih oseb in njegovo stališče o različnih pritožbah evropskih šol v zvezi z vključevanjem invalidnih otrok. G. DIAMANDOUROS je okvirno predstavil svoje ukrepe na tem področju in spodbudil EPDSG, da zagotovi več podatkov, ki bi mu lahko pomagali pri preiskavah.

12. marca je g. DIAMANDOUROSA v Strasbourgu obiskal madžarski minister za pravosodje Péter BÁRÁNDY, ki so ga spremljali Judit DEMETER, Lipót HOLZTZ, István SOMOGYVÁRI in madžarski veleposlanik pri Svetu Evrope Zoltán TAUBNER. Razpravljali so o številnih temah, med drugim o sodelovanju med madžarskimi parlamentarci in evropskim varuhom človekovih pravic pri pridruževanju Madžarske k EU.

25. marca je imel evropski varuh javno predavanje na fakulteti za politične vede univerze v italijanski Genovi. G. DIAMANDOUROSA je predstavil dekan fakultete Adriano GIOVANNELLI. Predavanja se je udeležilo 70 obiskovalcev.

Tega dne je bil g. DIAMANDOUROS osrednji govornik na konferenci, ki jo je sklicalo združenje *Società di letture e conversazioni scientifiche* iz Genove. V imenu združenja sta ga pozdravila predsednik Umberto COSTA in Gianpaolo GANDOLFO. Naslov govora g. DIAMANDOUROSA je bil „Vladavina prava, demokracija in institucija varuha človekovih pravic: evropska perspektiva“.

26. marca se je g. DIAMANDOUROS v Genovi srečal s predsednikom sveta Ligurije Francescom BUZZONEJEM, s katerim je razpravljajal o vlogi evropskega varuha človekovih pravic.

27. marca se je g. DIAMANDOUROS v italijanski Lerici ob otvoritvi urada za stike z javnostjo srečal z županom tamkajšnje občine Emanuelom FRESCOM.

14. septembra, se je g. DIAMANDOUROS v Strasbourgu srečal s poslanci japonskega parlamenta Tarom NAKAYAMO, Yoshitom SENGOKUOM, Yukiom EDANOM, Okiharom YASUOKO in Motohikom KONDOM. Parlamentarce, člane raziskovalnega odbora za ustavna vprašanja Japonske, je spremljal japonski generalni konzul v Strasbourgu Ryuichi SHOJI. Razpravljali so o ustavnem okviru Evropske unije ter vlogi in delu evropskega varuha človekovih pravic.

16. novembra je imel g. DIAMANDOUROS govor pred več kot 100 italijanskimi študenti, ki so Strasbourg obiskali v okviru dvodnevne obiska Evropskega parlamenta. Študenti so bili zmagovalci tekmovanja, ki ga je Parlament z namenom boljšega poznavanja EU. Varuh je študentom pojasnil svojo vlogo in odgovoril na vrsto njihovih vprašanj.

10. decembra je g. DIAMANDOUROS v okviru sodelovanja na konferenci v Istanbulu v Turčiji obiskal Njegovo svetost BARTHOLOMEWA, nadškofa Konstantinopla, Novega Rima in ekumenskega patriarha pravoslavne krščanske cerkve.

Z UDELEŽBO PREDSTAVNIKOV URADA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Prireditve in srečanja

24. februarja se je višji pravni svetovalec Olivier VERHEECKE srečal z Anarjem CAHANGIRLIJEM in Anarjem KARIMOVIM iz azarbejdžanske misije pri EU. Razpravljali so o morebitnem sodelovanju med nedavno ustanovljenim uradom azarbejdžanskega varuha človekovih pravic in evropskim varuhom.

13. maja je bruseljsko pisarno evropskega varuha človekovih pravic obiskal študent doktorskega študija na univerzi v ameriškem Pittsburghu Kostas KOURTIKAKIS in se pogovarjal s strokovnim sodelavcem varuha človekovih pravic za področje svetovnega spleta in obveščanje Benom HAGARDOM ter strokovno sodelavko za tisk in obveščanje Rosito AGNEW. Tema pogovora: evropska mreža varuhov človekovih pravic. Kostas KOURTIKAKIS je nato odpotoval v Strasbourg, kjer je imel intervju z evropskim varuhom, vodjo pravnega oddelka Ianom HARDENOM in pravnim strokovnim sodelavcem Petrom BONNORJEM. Tema: vloga evropske mreže varuhov človekovih pravic v zvezi s pomočjo pri zagotavljanju pravilnega izvajanja zakonodaje EU na ravni držav članic.

1. oktobra je Olivier VERHEECKE odgovarjal na vprašanja Alexandrosa TSADIRASA, nekdanjega pripravnika v uradu varuha človekovih pravic in študenta doktorskega študija na univerzi v Oxfordu. 8. oktobra je na podoben razgovor sprejel študentko univerze v Amsterdamu Neeltje SMITSKAMP.

5. oktobra sta Ian HARDEN in Rosita AGNEW odpotovala na neformalno ministrsko konferenco z naslovom „Communicating Europe“ v Amsterdamu. Konferenca je predstavljala nadaljevanje prvega srečanja na to temo v Wicklowu na Irskem aprila 2004. Sklical ga je nizozemski minister za evropske zadeve Atzo NICOLAÏ, obravnavali pa so vprašanje, kako državljanje v večji meri pritegniti

k delovanju v zvezi z Evropo, še zlasti glede na prihajajoče referendum o evropski ustavi. Srečanja so se udeležili ministri ali javni predstavniki vseh 25 držav članic, predstavniki držav kandidat, komisarja António VITORINO in Margot WALLSTRÖM ter predsednik Evropskega parlamenta Josep BORRELL. Srečanje je vodil nekdanji predsednik Evropskega parlamenta Pat COX. Evropski varuh se srečanja ni mogel udeležiti, vseeno pa so udeležencem in novinarjem razdelili njegov referat z naslovom „Communicating Europe – the opportunities presented by the Constitution“. Srečanje je bilo javno.

23. novembra je Olivier VERHEECKE v bruseljski pisarni sprejel Sinišo RODINA, profesorja ustavnega in evropskega prava na zagrebški univerzi, ki je v okviru programa „European Union Visitors Programme“ obiskal institucije EU.

6. in 7. decembra je švedska agencija za javno upravo priredila neformalno srečanje strokovnjakov na temo zakonodaje s področja uprave EU in možnosti vzpostavitve evropskega upravnega območja. Na srečanju se je zbralo približno 50 udeležencev, med njimi tudi javni uradniki in akademiki iz celotne Evrope. Urad varuha človekovih pravic sta zastopala Ian HARDEN in Rosita AGNEW. Prvi dan je razprava potekala pod naslovom „Uravnavanje dobrega upravljanja v institucijah EU: dosedanje izkušnje in možnosti, ki jih ponuja člen III-398“, g. HARDEN pa je spregovoril o Evropskem kodeksu dobrega ravnanja javnih uslužbencev. Drugi dan so udeleženci obravnavali zlasti „Povezovanje uprav držav članic: izgledi za vzpostavitev evropskega upravnega območja“

9. decembra je Olivier VERHEECKE v bruseljski pisarni sprejel sekretarja za trgovino na nizozemskem stalnem predstavništvu pri EU Lodewijka BOSA in mu posredoval podatke o tem, ali se podjetja lahko pritožijo varuhu človekovih pravic.

15. decembra se je Olivier VERHEECKE udeležil razprave na visoki ravni o „Predlogu o ustanovitvi agencije za človekove pravice EU kot priložnosti za skladno politiko na področju človekovih pravic“ v organizaciji bruseljskega „The Centre“. Razpravo je vodil nekdanji generalni pravobranilec Evropskega sodišča in profesor Katoliške univerze v Leuvenu Walter VAN GERVEN. Na govorniškem odru so se zvrstili generalni direktor GD Evropske komisije za pravosodje, svobodo in varnost Jonathan FAULL, Jorg POLAKIEWICZ iz Sveta Evrope, in Alpha CONNELLY, izvršna direktorica irskega odbora za človekove pravice. Nastopom je sledila živahna razprava.

Skupinske predstavitve

V letu 2004 so g. DIAMANDOUROS in člani njegovega urada pojasnili vlogo in delovanje varuha človekovih pravic:

v januarju

- skupini študentov iz *Hochschule Magdenburg-Stendal v Nemčiji*;
- skupini študentov z inštituta Institut des Hautes Etudes Européennes Univerze Roberta Schumana v Strasbourg, Francija;

v februarju

- 50 študentom, ki jih je spremljal Willem BONEKAMP z Univerze Twente na Nizozemskem;
- 10 predstavnikom nevladnih organizacij iz Latvije;
- 40 študentom pod vodstvom Michaela McKEEVERJA s Trinity School v britanskem Nottinghamu;
- državnim uradnikom iz nemške zvezne akademije za javno upravo. Skupino je spremljala vodja seminarja Christiane BÖDDING;

v marcu

- 10 višjim državnim uradnikom, ki so se udeležili seminarja v organizaciji francoske visoke šole *Ecole Nationale d'Administration* (ENA) iz Strasbourga;
- 7 državnim uradnikom službe danskega parlamenta za evropske zadeve;
- 50 študentom Evropskega združenja študentov prava (ELSA) iz Padove v Italiji;
- članom kluba *Club des médiateurs du service public* iz Pariza. Srečanje je priredil varuh človekovih pravic pri pariškem mestnem potniškem podjetju RATP Cyrille DE LA FAYE;
- skupini študentov iz univerze južne Danske v Odenseju;
- 45 študentom iz *Technische Universität Chemnitz* v Nemčiji, v okviru izleta v Strasbourg, ki ga je priredil *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V.* Sodelujoče je spremljala Elke FEILER iz *Bildungswerk*;

v aprilu

- 45 študentom v spremstvu njihovega učitelja g. GRAFA iz šole *Staatliche Berufsschule Landsberg am Lech* na Bavarskem v Nemčiji;
- 50 študentom z inštituta *Europa-Institut* univerze v nemškem Saarbrückenu. Študente sta spremljali ga. HÖRRMANN in ga. ELSNER z inštituta *Europa-Institut*;
- 17 učencem iz italijanske pokrajine Agrigento. Izleta v Strasbourg so se udeležili zmagovalci tekmovanja z naslovom „Evropska identiteta“;
- 27 romunskim pripravnikom, udeležencem seminarja o javni upravi na francoski visoki šoli *Ecole Nationale d'Administration* (ENA) v Strasbourgu;
- 50 udeležencem letne konference evropskega združenja za informatiko v Edinbourghu na Škotskem. Konferenca je potekala pod naslovom: „Spreminjajoča Evropa: izzivi in priložnosti za informacijske strokovnjake“;
- 50 udeležencem evropskega seminarja mednarodnega Kolpingovega združenja. Seminar je vodil Anton SALESNY;

v maju

- 20 študentom univerze Eberhard Karls Universität Tübingen iz Nemčije. Obisk je pripravil Rudolf HRBEK;
- skupini 16 uradnikov iz različnih azijskih držav, udeležencev tečaja, ki ga je priredil center *Centre des Etudes Européennes de Strasbourg*. Skupino je spremljal Felix MÜLLER;
- 35 študentom iz srednje in vzhodne Evrope v okviru obiska, ki ga je priredila Elke FEILER iz *Bildungswerk Sachsen der Deutschen Gesellschaft e.V.*; ga. FEILER je priredila tudi obisk 35 predstavnikov trgovskih združenj in poslovnežev iz Saške, ki so želeli spoznati delo varuha človekovih pravic;
- 34 članom socialdemokratske stranke iz Københavna na Danskem;
- 30 študentom univerze Viadrina iz Frankfurta na Odri v Nemčiji;
- 30 dijakom srednje medicinske šole iz mesta Herne v Nemčiji v okviru seminarja v organizaciji fundacije *Karl-Arnold-Stiftung* iz Königswinterja;
- udeležencem dvodnevne prireditve z naslovom „Seminar o peticijah in pravicah državljanov EU“, ki jo je organiziral Generalni direktorat za širitev Evropske komisije (Urad TAIEX) za člane parlamentov novih držav članic, Romunije, Bolgarije in Turčije;

- 30 obiskovalcem iz švedske agencije za obvladovanje izrednih dogodkov v spremstvu predstavnice agencije Ing-Marie PERSSON;
- 30 državnim uradnikom iz španske pokrajine regije Aragon, udeležencem seminarja, ki ga je organiziral Evropski inštitut za javno upravo (EIPA);

v juniju

- udeležencem dvodnevnega seminarja „Podpiranje konkurenčnosti s kakovostno javno upravo“, ki ga je organiziral Evropski inštitut za javno upravo (EIPA);
- 50 študentom univerze v Potsdamu v Nemčiji v spremstvu Eckarta KLEINA;
- skupini študentov političnih ved v spremstvu docentke Francesce VASSALLO iz univerze Southern Maine v ZDA;
- skupini 23 članov nadzornega odbora *Volksbank Bühl* iz Nemčije. Skupino je spremljal Klaus GRAS;
- udeležencem „Seminarja o peticijah in pravicah državljanov EU“, ki ga je organiziral Generalni direktorat za širitev Evropske komisije (Urad TAIEX) za člane parlamenta Bolgarije in bolgarske strokovnjake v Komisiji;
- udeležencem seminarja „Človekove pravice in Evropska unija“, ki so ga v Londonu pripravile organizacija *Justice* in pisarni Monckton Chambers in Doughty Street Chambers;
- 30 članom kluba Kiwanis iz Offenburga v Nemčiji;
- 50 učencem iz Badna v Avstriji;

v juliju

- 30 francoskim odvetnikom na študijskem dnevu z naslovom *Entretiens communautaires*, ki ga je v Bruslju organizirala *Délégation des Barreaux de France*;
- 35 predstavnikom oddelka za šole pokrajine Mittelfranken v Nemčiji;

v septembru

- 40 študentom, ki so se udeležili seminarja v organizaciji fundacije *Karl-Arnold-Stiftung* iz Königswinterja v Nemčiji. Študente je spremljal Benjamin WITTEKIND;
- skupini obiskovalcev državnega urada za stike z javnostjo Ljudske republike Kitajske;
- 30 državnim uradnikom različnih nemških ministrstev v okviru obiska v Bruslju, ki ga je priredila *Bundesakademie für Öffentliche Verwaltung*;
- 30 tajnicam, ki delajo na šolah v Severnem Porenju – Vestfaliji, v okviru seminarja, ki ga je organizirala fundacija *Karl-Arnold-Stiftung* v Königswinterju;

v oktobru

- študentom, ki so se udeležili 19. zasedanja Evropskega inštituta za javne zadeve in lobiranje (EIPAL) v Bruslju;
- 30 udeležencem seminarja, ki ga je organizirala fundacija *Karl-Arnold-Stiftung* v Königswinterju;
- 20 članom skupine *Bildungswerk für Demokratie, soziale Politik und Öffentlichkeit* iz Nemčije;
- skupini obiskovalcev iz grških infotočk;

- 25 osebam, ki delajo za zvezo krščanskih demokratov v Nemčiji, v okviru seminarja, ki ga je organizirala fundacija *Karl-Arnold-Stiftung* v Königswinterju;

v novembru

- udeležencem konference, ki je pod naslovom „Svoboda informacij danes in jutri“ potekala v Budimpešti. Konferenco sta skupaj pripravila društvo Open Society Archive in madžarski komisar za zaščito podatkov in svobodo informacij Attila PÉTERFALVI;
- 60 članom Kluba Evropa pod vodstvom Pascala MANGINA, atašeja župana Strasbourga za evropske in mednarodne zadeve;
- 120 udeležencem seminarja stranke AKEL v Nikoziji na Cipru;
- 30 državnim uradnikom in novinarjem iz Grčije, ki jih je povabila podpredsednica Odbora za peticije Maria MATSOUKA;
- 25 uslužbencem Zveze krščanskih demokratov v Nemčiji, v okviru seminarja, ki ga je organizirala fundacija *Karl-Arnold-Stiftung* v Königswinterju;
- skupini vodilnih državnih uradnikov v okviru seminarja, ki ga je organizirala šola *Ecole Nationale d'Administration* (ENA) v Strasbourgu v Franciji;

v decembru

- raziskovalcem na področju evropske upravne zakonodaje, na seminarju, ki ga je organiziral g. Jacques ZILLER s pravnega oddelka evropskega univerzitetnega inštituta iz Firenc v Italiji.

6.4 ODNOSI Z MEDIJI

Mediji pri večanju vpliva odzivnega in proaktivnega delovanja varuha človekovih pravic igrajo ključno vlogo. Tiskani, radijski, televizijski in elektronski mediji s poročanjem o obravnavi pritožb in obveščanjem prispevajo k obveščenosti državljanov o delu varuha človekovih pravic. Enako pomembna je pozornost, ki jo mediji namenijo primerom, za katere je morda potrebna določena stopnja javnega pritiska, zlasti kadar varuh človekovih pravic meni, da je treba Parlamentu predložiti kritično oceno, osnutek priporočila ali posebno poročilo. V tovrstnih primerih lahko mediji pomagajo izpostaviti pomen primera in na ta način institucijo ali organ spodbudijo k iskanju ustrezne rešitve za državljane. Nenazadnje je varuh človekovih pravic občasno pozvan, da medijem predstavi prednostne naloge in stališča, pa tudi razloge zanje.

Dejavnosti varuha človekovih pravic na tem področju so zelo raznolike, od intervjujev, tiskovnih konferenc do pisnih člankov in izjav za tisk. Te pobude so lahko povezane s določenim pomembnim dogodkom, kot je npr. predstavitev letnega poročila Odboru za peticije Evropskega parlamenta, lahko pa se neposredno vežejo na preiskave varuha človekovih pravic. Vsak tak stik varuhu omogoča, da se odzove na vprašanja o svoji vlogi, razloži stališča o ključnih vprašanjih, izpostavi prednostne naloge in opredeli prizadevanja.

Varuh človekovih pravic je v letu 2004 pripravil štiriintrideset izjav za tisk, kar pomeni eno vsakih 11 dni. Izjave, ki so jih prejeli novinarji in zainteresirane stranke, so prispevale k boljšemu poznavanju najpomembnejših primerov, obravnavanih med letom. Slednji so med drugim vključevali težave z obdelavo radioaktivnega materiala v Inštitutu za transuranske elemente Komisije v Nemčiji, vključevanje oseb z motnjami v razvoju s strani Evropske komisije in možne pomanjkljivosti v preiskavi OLAFa o domnevnih goljufijah.

Varuh človekovih pravic je imel v letu 2004 več kot 40 intervjujev s predstavniki tiskanih, radijskih, televizijskih in elektronskih medijev v Strasbourgu, Bruslju, v času informativnih obiskov pa tudi širše. Poleg tega je predstavil svoje delo in odgovarjal na vprašanja med tiskovnimi konferencami, informativnimi sestanki, srečanji in delovnimi kosili. V tem delu so navedeni intervjuji varuha človekovih pravic in predstavnikov njegovega urada v letu 2004 ter medijski dogodki, organizirani med letom.

- 8. januarja se je z varuhom človekovih pravic pogovarjal novinar nemške javne radijske postaje *ARD* Cai RIENÄCKER. Vprašanja so vključevala prednostne naloge evropskega varuha, uspešno zaključene primere iz Nemčije ter sodelovanje z nacionalnimi in regionalnimi varuhi človekovih pravic ter podobnimi organi.
- 13. januarja je imel intervju z Lise LANCON za *Strasbourg Magazine*. Novinarka je zastavila splošna vprašanja o njegovem delu, kot so število in vrsta obravnavanih pritožb ter prizadevanja o boljšem poznavanju dela varuha človekovih pravic.
- 14. januarja je se je z g. DIAMANDOUROSOM srečal italijanski novinar Paolo MAGAGNOTTI, avtor kratkega dokumentarca o vlogi evropskega varuha človekovih pravic, ki naj bi bil prikazan v Italiji in širše.
- 15. januarja je varuh človekovih pravic dal telefonski intervju Tini SPILIOTI za ciprski tednik *Neos Typos*. Ga. SPILIOTI je varuha človekovih pravic spraševala o njegovem delu, zlasti v državah pristopnicah.
- 26. januarja je varuh človekovih pravic v okviru informativnega obiska v Sloveniji dal intervju za slovensko nacionalno televizijo. G. DIAMANDOUROS je odgovarjal na vprašanja o vlogi evropskega varuha človekovih pravic in njegovih odnosih s slovenskim varuhom Matjažem HANŽKOM.
- 27. januarja je slovenski varuh človekovih pravic sklical tiskovno konferenco, ki je zaznamovala konec obiska evropskega varuha človekovih pravic v Sloveniji. Konference se je udeležilo približno 15 novinarjev, ki so zastavljali vprašanja o kakovosti upravljanja v EU in odzivu upravnih služb na preiskave varuha človekovih pravic. Zanimali so jih tudi primeri pritožb, ki jih obravnava.
- Istega dne se je varuh človekovih pravic pogovarjal z Urško MLINARIČ z dnevnika *Večer*, Barbaro KUŽNIK z nacionalnega radia in Tanjo TAŠTANOSKO s tednika *Žurnal*.
- 29. januarja sta evropski varuh in regionalna varuhinja človekovih pravic za Furlanijo - Julijsko krajino Caterina DOLCHER sodelovala na tiskovni konferenci, ki jo je pripravil regionalni svet v Trstu. G. DIAMANDOUROS je odgovarjal na vprašanja Pietra COMELLIJA, Il Piccolo, Luciana SANTINA, *Messaggero Veneto*, Sonie SICCO, ANSA, Alvisa SFORZE, *Antenna 3*, Duccia PUGLIESEJA, *LUXA TV* in Pierpaola DOBRILLA, *CENTRO TV Friuli Venezia-Giulia*.
- 11. februarja je glavni pravni svetovalec Olivier VERHEECKE nastopil v živo na bruseljskem radiu *BFM*. Z novinarko go. SIMONOT se je pogovarjal o sklepu, ki ga je varuh sprejel v zvezi s politiko Evropskega parlamenta glede kajenja v njegovih prostorih.
- 19. februarja je evropski varuh v okviru informativnega obiska na Slovaškem skupaj z javnim zagovornikom pravic Pavlom KANDRÁČEM sodeloval na tiskovni konferenci v prostorih slovaškega državnega sveta. Konferenco je vodil vodja pisarne Evropskega parlamenta na Slovaškem Azelio FULMINI.
- 1. marca je g. DIAMANDOUROS sodeloval na tiskovni konferenci urada komisarke za upravo na Cipru Eliane NICOLAOU. Prireditve se je udeležilo približno 15 novinarjev.

G. Diamandouros in ga. Eliana Nicolaou, komisarka za upravo na Cipru, nagovarjata udeležence tiskovne konference. Nikozija, Ciper, 1. marca 2004.

- Istega dne je g. DIAMANDOUROS imel 35-minutni televizijski intervju z novinarjem Kyriakosom PIERIDESOM s televizije *Cyprus Broadcasting Corporation* (CYBC). Televizija CYBC je spremljala tudi predavanje g. DIAMANDOUROSA 3. marca na srečanju z grškimi in turškimi Ciprčani, ki sta ga skupaj priredila Forum za posodobitev družbe (OPEK) in turška ciprska platforma NVO „Ta država je naša“. Intervju in predavanje sta bila predvajana v okviru oddaje o vlogi evropskega varuha človekovih pravic.
- 2. marca je g. DIAMANDOUROS dal intervju za različne televizijske in radijske postaje v pisarni ciprskega ministra za notranje zadeve Andreasa CHRISTOUJA.
- 9. marca je g. DIAMANDOUROS imel intervju z novinarko italijanskega *Radia 24* Cristino CARPINELLI za tedenski program o evropskih zadevah.
- 11. marca se je evropski varuh pogovarjal s producentom oddaje *Europa 2004* na španski nacionalni televiziji Miguelom ADROVERJEM. Namen intervjuja je bil obvestiti španske državljane o vlogi evropskega varuha človekovih pravic.
- 11. marca je predstavnica urada za tisk in komunikacije Rosita AGNEW imela telefonski intervju s Christophom NONNENMACHERJEM za *Strasbourg Magazine*. Novinar je zastavljal vprašanja o obveščanju javnosti s strani varuha človekovih pravic.
- 24. marca, ob koncu obiska v Češki republiki, se je varuh človekovih pravic udeležil tiskovne konference v centru Evropske unije za informiranje (EUIC) v Pragi. Konference, kateri so sledili dvostranski intervjuji, se je udeležilo približno 15 ljudi.
- 27. marca je varuh človekovih pravic svoje delo predstavil novinarjem na srečanju, ki ga je priredil urad predsedstva sveta Ligurije iz Italije.
- 31. marca je intervju z g. DIAMANDOUROSOM pripravila Luísa GODINHO s portugalske javne televizije RTP2. Intervju je sodil v okvir posebne serije v času pred volitvami v Evropski parlament v letu 2004. Novinarka je g. DIAMANDOUROSA zaprosila, naj predstavi pomen njegovega dela za državljane, našteje glavne izzive, s katerimi se sooča kot varuh človekovih pravic, in razloži svoj pogled na prihodnost te institucije.
- 16. aprila je imel evropski varuh človekovih pravic tiskovno konferenco v prostorih latvijskega nacionalnega urada varuha človekovih pravic v Rigi. Predstavitvi pooblastil in dela varuha človekovih pravic je sledila dolga in živahna razprava, med katero je približno petnajst novinarjev zastavilo številna vprašanja z zelo različnih področij, med njimi v zvezi z delom

varuha človekovih pravic, sodelovanjem z nacionalnimi in regionalnimi varuhi, preiskavami o kršitvah zakonodaje Skupnosti na nacionalni ravni, korupcijo in jezikovno politiko.

- Po tiskovni konferenci je varuh človekovih pravic dal intervju za časopis *Lauku Avīze* in revijo YAC, ki izhaja v ruskem jeziku.
- 19. januarja je varuha človekovih pravic intervjuvala Danutė JOKUBĖNIENĖ za litvansko revijo *Ekstra*.
- 20. januarja se je varuh človekovih pravic v Vilni pogovarjal z Austė STOŠKUTĖ za revijo *Euro-Integration News*.
- 21. aprila je imel evropski varuh človekovih pravic tiskovno konferenco v litvanskem parlamentu *Seimi*. Po kratkem opisu svojega obiska v tej državi je odgovarjal na vprašanja o obravnavanih primerih, naravi pritožb, sodelovanju z litvanskim varuhom človekovih pravic in pričakovanih v zvezi s pritožbami iz Litve po pristopu.
- Po tiskovni konferenci je varuh človekovih pravic dal intervju ge. Jūratė NEDVECKAITĖ za litvanski tednik *Laikas*.

© Sejm Republike Litve

G. Diamandouros vodi tiskovno konferenco. Vilna, Litva, 21. aprila 2004.

- 26. aprila je imel varuh človekovih pravic informativni sestanek z novinarji ob objavi *Letnega poročila 2003*. Udeležilo se ga je osem novinarjev: Aine GALLAGHER, *Reuters*, Johanna VESIKALLIO, *Finska tiskovna agencija*, Tobias BUCK, *Financial Times*, Brandon MITCHENER, *The Wall Street Journal Europe*, Hans-Martin TILLACK, *Stern*, Marcello FARAGGI, *Medial ARTE*, Brian BEARY, *European Report* in Triadafilos STANGOS z grške televizije ERT. G. DIAMANDOUROS je izpostavil najpomembnejše dosežke za varuha človekovih pravic in državljane v letu 2003, odgovorjal pa je tudi na vprašanja o letnem poročilu.
- Pred informativnim sestankom z novinarji je varuh človekovih pravic dal intervju Charlotte HJORTH za televizijsko informativno službo EU *Europe-By-Satellite*. Vprašanja novinarke so bila osredotočena na pomen, ki ga ima institucija Varuha človekovih pravic za državljane.
- 26. aprila je imel varuh človekovih pravic intervju z Triadafilosom STANGOSOM, novinarjem grške televizije ERT in evropskega programa *Eurocentrics*. Glavna tema je bilo delo varuha človekovih pravic v letu 2003 in zastavljene prednostne naloge.

- Istega dne je imel še televizijski intervju za estonsko televizijo. Novinar Indrek TREUFELDT mu je zastavljal vprašanja o tem, kaj lahko estonski državljani pričakujejo od urada evropskega varuha in kako vložijo pritožbe.
- 30. aprila je g. DIAMANDOUROS nastopil na tiskovni konferenci v Varšavi, ki jo je vodil poljski komisar za varstvo človekovih pravic Andrzej ZOLL. Prisotnih je bilo okoli petnajst novinarjev in predstavnikov večjih časopisov, revij, televizijskih in radijskih postaj. G. DIAMANDOUROS je predstavil svoje delo in razloge obiska na Poljskem. Vprašanja so se nanašala na pritožbe, ki jih prejme evropski varuh človekovih pravic, čas, potreben za njihovo obravnavo, kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev in presojo evropskega varuha pri opredeljevanju nepravilnosti.
- Tiskovni konferenci so sledili intervjuji z Małgorzato BORKOWSKO za revijo *Trybuna* in Marzeno KAWO s televizijske postaje TVP3.
- 6. maja je imel varuh človekovih pravic intervju z Leom LINDERJEM (*Leo Linder Filmproduktion*) za izobraževalni film z naslovom „Navodila za Evropo“, namenjen nemškim učencem. Intervju je obravnaval prispevek evropskega varuha človekovih pravic k približevanju Unije njenim prebivalcem. Novinar je snemal tudi zaposlene urada varuha človekovih pravic med delom in prikazal primer nemškega državljana, kateremu je bilo zavrnjeno stalno bivališče v Luksemburgu.
- 6. maja je glavni pravni svetovalec José MARTÍNEZ ARAGÓN o vlogi varuha človekovih pravic predaval skupini 20 novinarjev iz različnih držav, udeležencev evropskih tednov komunikacije v organizaciji Katoliške univerze iz Lyona.
- Med obiskom v turški Ankari 11. in 12. maja je imel g. DIAMANDOUROS informativni sestanek z novinarji televizijske postaje *NTV*, nacionalnega radia *TRT*, dnevnika *Yani Safek* in tiskovnih agencij *Anadolu*, *Anka* in *Cihan*. Odgovarjal je na vprašanja v zvezi s pristojnostmi varuha človekovih pravic, pogoji, ki jih mora izpolnjevati kandidat, da je lahko izvoljen na to funkcijo, in možno soodvisnostjo med predlogom za ustanovitev varuha človekovih pravic v Turčiji in prošnjo Turčije za članstvo v EU.
- 27. maja se je novinar časopisa *România Liberă* udeležil predstavitve, ki jo je g. DIAMANDOUROS pripravil za zaposlene v uradu romunskega javnega pravobranilca na temo vloge in delovanja evropskega varuha človekovih pravic. Ob koncu predstavitve mu je novinar zastavil številna vprašanja v zvezi s pooblastili evropskega varuha človekovih pravic in pravicami romunskih državljanov v EU.
- V okviru uradnega obiska v Grčiji sta g. DIAMANDOUROS in vodja stranke Synaspismos Nicos CONSTANTOPOULOS 30. junija imela skupni pogovor z novinarji.
- Istega dne je imel g. DIAMANDOUROS tiskovno konferenco za skupino 15 novinarjev združenja tujih dopisnikov v Atenah.
- 1. julija je imel g. DIAMANDOUROS tiskovno konferenco v prostorih urada grškega varuha človekovih pravic v Atenah, kjer je nato dal intervju novinarju grškega časopisa *Imerisia* Iliasu BENEKOSU.
- Istega dne sta g. DIAMANDOUROS in vodja Panhelenskega socialističnega gibanja (PASOK) George PAPANDREOU skupaj sodelovala na tiskovni konferenci v prostorih grškega parlamenta.
- 19. julija se je varuh človekovih pravic pogovarjal z novinarjem estonskega državnega časopisa *Eesti Päevaleht* Toivom TÄNAVSUUJEM. Novinar je zastavljal vprašanja o koristih, ki jih lahko s svojim delom doprinese evropski varuh za življenje državljanov, o njegovih odnosih z nacionalnimi kolegi in pritožbah, ki jih je prejel iz Estonije.
- 9. septembra je varuha v kanadskem Quebecu intervjuvala Marie CAOINETTE z dnevnega časopisa *Le Soleil*. Intervju je potekal po osrednjem govoru varuha človekovih pravic na osmi svetovni

konferenci Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic. V svojem nastopu je evropski varuh obravnaval vprašanje „Ali lahko priznavanje pravic in svoboščin posameznika preživi pritisk skrbi za večjo varnost?“

- 16. septembra je g. DIAMANDOUROS v Rotterdamu dal intervju Fritsu BALTESENU, novinarju nizozemskega časopisa *NRC Handelsblad*.
- 14. oktobra je varuh človekovih pravic svoje delo predstavil 17 novinarjem s Finske, Švedske, Islandije in Norveške. Predstavitve je bila del izobraževalnega seminarja, ki ga je organiziralo nordijsko središče za novinarstvo s sedežem v Århusu. Med srečanjem je odgovarjal na vprašanja o svoji vlogi odzivanja na področju obravnave pritožb in proaktivnem delovanju, še zlasti o obveščanju javnosti.
- 20. oktobra je g. DIAMANDOUROSA intervjuvala Anja VOGEL s francoske radijske postaje *France Info*, in sicer za oddajo „*L'Europe au quotidien*“.
- 21. oktobra je varuh človekovih pravic dal intervju Joani FERREIRI DA COSTI za portugalski nacionalni dnevnik *O Público*. Novinarko so zanimale glavne vrste pritožb, ki jih obravnava varuh človekovih pravic, razlogi, zaradi katerih se državljani obračajo nanj in ne sodišča, in dejanski vpliv, ki ga ima na institucije EU. Varuh je svoje delo ponazoril s pritožbami, ki jih je prejel s Portugalske.
- Istega dne se je varuh človekovih pravic pogovarjal z novinarjema Martinom CABRALOM in Nunom ROGEIROM za 24-urno portugalsko poročevalsko mrežo *SIC Noticias*, natančneje za oddajo „Družba narodov“. Zelo plastično je predstavil svoje delo, dokazoval pomen varstva človekovih pravic in poudaril svojo podporo Ustavi za Evropo.
- 22. oktobra se je varuh človekovih pravic najprej pogovarjal z novinarjem Paulom PENOM za revijo *Visão*. Novinar se je osredotočil na stališča varuha v zvezi z občutljivim vprašanjem ravnovesja med javno varnostjo in varovanjem osebnih svoboščin.
- Isti dan je dal kratek intervju novinarju portugalske radijske postaje *Radio Renascença*, ki se je še zlasti zanimal za delo varuha človekovih pravic na področju diskriminacije.
- 16. novembra se je udeležil delovnega kosila, ki jo je organiziral novinarski klub v Strasbourgu. Gostom je spregovorila francoska ministrica za evropske zadeve Claudie HAIGNERE. Ministrica je varuha povabila, da navzočim predstavi svoje poglede na Ustavo za Evropo. Varuh se je osredotočil na pomen Listine o temeljnih pravicah in poudaril, da bo jedro njegovih prizadevanj usmerjeno v spodbujanje ozaveščenosti državljanov v zvezi z Listino. Kosila se je udeležilo približno 40 ljudi, vključno z novinarji, svetovalci in akademiki. Prireditve je vodil urednik evropskega programa televizije *France 3* Daniel RIOT.
- Prav tako 16. novembra je evropski varuh govoril desetim novinarjem radia *Radio France* na izobraževalnem seminarju, ki ga je organiziral vodja evropskih zadev na radijski postaji Quentin DICKINSON. Enotedenskega seminarja v Strasbourgu so se udeležili novinarji iz vse Francije z namenom boljšega poznavanja dela evropskih institucij. Varuh človekovih pravic je pojasnil svojo vlogo in predstavil primere pritožb, ki so jih predložili francoski državljani in organizacije.
- 17. novembra je dal intervju Alexu TAYLORJU za televizijsko oddajo z naslovom *Vivre en Europe*. Oddaja, predvajana na televizijskem kanalu francoske narodne skupščine, redno mesečno obravnava evropska vprašanja. G. TAYLOR je varuha prosil, da državljanom predstavi svoje delo in francoske primere, ki jih je obravnaval.
- 22. novembra, ob predstavitvi Letnega poročila varuha človekovih pravic za leto 2003 Evropskemu parlamentu, je imel Olivier VERHEECKE intervju v živo z Françoisom KIRCHEM z bruseljskega radia *BFM* za oddajo z naslovom *12-13 Europe*.

- 1. decembra je dal varuh človekovih pravic televizijski intervju Caroline DE CAMARET s kanala *Public Sénat* za oddajo z naslovom „*Paroles d'Europe*“. Novinarka ga je prosila, da pojasni svoje delo in predstavi konkretne primere, ki jih je obravnaval. Vprašala ga je, kako bo Evropska ustava vplivala na delo varuha človekovih pravic in na državljane na splošno.
- 2. decembra se je g. DIAMANDOUROS skupaj s francoskim kolegom Jean-Paulom DELEVOYEJEM pogovarjal z urednikom *Les Annonces de la Seine* Jeanom-Renéjem TANCREDOM. Novinar je zastavljal vprašanja v zvezi z delom varuha človekovih pravic v zadnjih desetih letih, njegovih prizadevanjih za tesno sodelovanje z nacionalnimi partnerji in prihodnjih prednostnih nalogah.
- Istega dne je g. DIAMANDOUROS dal telefonski intervju Dominique DE COURCELLES za *Radio France Internationale*. Namen intervjuja je bil francoskim državljanom razložiti, kdaj, zakaj in kako lahko vložijo pritožbo pri varuhu človekovih pravic.
- Temu intervjuju je sledila tiskovna konferenca, ki sta jo skupaj sklicala predstavništvo Evropske komisije in informacijska pisarna Evropskega parlamenta v Parizu. Po predstavitvi na temo „Evropska unija: pravice državljanov in varuh človekovih pravic“ je g. DIAMANDOUROS odgovarjal na vprašanja o Listini o temeljnih pravicah, okoljskih pritožbah in možnosti odprtja pisarn evropskega varuha človekovih pravic v vsaki državi članici. Prireditve, ki jo je vodil vodja predstavništva Komisije Yves GAZZO, se je udeležilo približno 15 novinarjev. Ob tej priložnosti so prisotnim novinarjem razdelili sporočilo za javnost, ki ga je francoski varuh človekovih pravic pripravil ob obisku evropskega varuha v Parizu.

6.5 OBJAVE

Varuh človekovih pravic želi nagovoriti kar najširšo javnost in s tem povečati ozaveščenost državljanov o njihovih pravicah in zlasti o njihovi pravici do pritožb. Institucija se pri obveščanju ključnih interesnih skupin in javnosti v veliki meri opira na tiskane publikacije. Leta 2004 so bile pripravljene in zainteresiranem stranem posredovane naslednje publikacije:

Letno poročilo 2003: fotokopirana različica (11 jezikov)

Fotokopirana različica *Letnega poročila 2003* varuha človekovih pravic je bila v aprilu razdeljena članom Odbora za peticije Evropskega parlamenta, kar je slednjemu omogočilo, da o delu varuha človekovih pravic razmisli pred poglobljeno plenarno razpravo pozneje istega leta.

Letno poročilo 2003 – Povzetek in statistika: fotokopirana različica (20 jezikov)

Prav tako aprila je Odbor za peticije v 11 uradnih jezikih EU in devetih jezikih držav pristopnic prejel fotokopirano različico novega *Letnega poročila 2003: Povzetka in statistike*.

Glasilo evropskih varuhov človekovih pravic: Številka 2 in številka 3 (5 jezikov)

Aprila in oktobra so evropski nacionalni, regionalni in lokalni varuhi človekovih pravic ter člani Odbora za peticije Evropskega parlamenta prejeli številki 2 in 3 Glasila evropske mreže varuhov človekovih pravic ter evropske regije Mednarodnega združenja varuhov človekovih pravic. Glasilo izhaja dvakrat letno.

Zgibanka Evropski varuh človekovih pravic – Na prvi pogled (25 jezikov)

Varuh človekovih pravic je v prizadevanjih za to, da bi splošna javnost bolje poznala njegovo dela, pripravil zgibanko o tem, kaj lahko naredi in česa ne more, v zgibanki pa so navedeni tudi primeri

pritožb, ki so bile ugodno rešene. Zgibanka, objavljena v uradnih jezikih, v jezikih držav pristopnic in kandidatki, vsebuje odgovore na vprašanja, kot so „Katere pritožbe lahko preiskuje?“, „Kaj če pritožbi ni kos?“, „Kaj lahko pričakujemo od varuha človekovih pravic?“ in „Kdo mi še lahko pomaga?“. Zgibanka je bila z naklado več kot 650.000 izvodov objavljena 1. maja in je bila razdeljena v velikem obsegu. Pozneje istega leta je bila pripravljena v hrvaščini.

Brošura in obrazec za pritožbo *Evropski varuh človekovih pravic – ali vam lahko pomaga?* (21 jezikov)

Kmalu po pristopu novih držav članic sta bila v 21 jezikih Pogodbe objavljena brošura in obrazec za pritožbo *Evropski varuh človekovih pravic – ali vam lahko pomaga?* Brošura je z opisom vloge varuha človekovih pravic in razlago, kdo se lahko pritoži in kako, uporaben priročnik za vse, ki se želijo obrniti na varuha človekovih pravic. Septembra so jo prejeli varuhi, poslanci EP, predstavniki institucij in informacijski uradi ter predstavništva in mreže Evropske komisije.

Letno poročilo za leto 2003: barvna različica (20 jezikov)

Letno poročilo za leto 2003 varuha človekovih pravic v novi obliki so oktobra 2003 v 20 uradnih jezikih EU prejeli poslanci EP, druge institucije in organi EU, varuhi ter predstavništva in mreže Evropske komisije. V prizadevanjih za čim boljše porabo javnega denarja in spoštovanje okolja se je varuh človekovih pravic odločil za omejeno naklado celotnega *Letnega poročila* (10.000 izvodov), *Povzetek in statistika* pa je na voljo veliko širši javnosti (24.000 izvodov).

Letno poročilo 2003 – Povzetek in statistika: barvna različica (20 jezikov)

Povzetek in statistika sta bila v 20 jezikovnih različicah na voljo v novembru, razdeljena pa sta bila prejemnikom celotnega *Letnega poročila* in nevladnim organizacijam, zvezam potrošnikov, strokovnim organizacijam in univerzam.

6.6 SPORAZUMEVANJE S POMOČJO SPLETA

Sporazumevanje prek e-pošte

Aprila 2001 je bil na spletno mesto dodan elektronski obrazec za pritožbo v 12 jezikih, po širitvi Evropske unije 1. maja 2004 pa je bil na voljo še v devetih jezikih. Rekordnih 55 % vseh pritožb, ki jih je prejel varuh človekovih pravic v letu 2004, je bilo posredovanih prek interneta, od teh je bil velik odstotek prejet prav prek elektronskega obrazca za pritožbo.

V letu 2004 se je tudi izjemno povečalo število zahtev po podatkih prek e-poštnega predala evropskega varuha človekovih pravic. Skupaj je bilo prejetih 8010 takih e-poštnih sporočil, nanje pa je varuh tudi odgovoril. Od tega je bilo 4809 množičnih sporočil, ki so jih državljani vložili v okviru številnih kampanj. Vprašanja, ki jih zajemajo množična sporočila, vključujejo evtanazijo, izraelski varnostni zid, poskuse na živalih, mladiče tjulenjev in tako imenovano „afero Buttiglione“. Na vsa e-poštna sporočila so pošiljatelji prejeli odgovore z razlago pooblastil evropskega varuha človekovih pravic in, kjer je to mogoče, podatke o tem, na koga je zastavljena vprašanja treba nasloviti.

V letu 2004 je po elektronski pošti prispelo 3200 posameznih zahtev po podatkih v primerjavi s približno 2000 zahtevami iz leta 2003 in 2002. Na vsako e-poštno sporočilo je odgovoril pristojen član urada varuha človekovih pravic.

Spremembe spletne strani

Leta 2004 je bila spletna stran varuha človekovih pravic (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) preoblikovana z jezikovnega vidika. Ob koncu aprila so bile domače strani in strani za krmarjenje, prej v 11 jezikih, na voljo še v 10 novih jezikih – devetih jezikih novih držav članic EU in v irščini.

Istega meseca je varuh človekovih pravic *Letno poročilo za leto 2003* predstavil Odboru za peticije Evropskega parlamenta. Prvič je bil *Povzetek* poročila pripravljen ločeno. *Letno poročilo* in *Povzetek* sta bila dodana na spletno mesto v 20 jezikih.

Da bi bila splošna javnost bolje obveščena o varuhovem delu, je bila v letu 2004 prvič v vseh 25 jezikih (21 jezikih Pogodbe in štirih jezikih držav prosilk za članstvo v EU) objavljena nova zgbanka z naslovom *Evropski varuh človekovih pravic – Na prvi pogled*. Poleg tega je bila v letu 2004 ponovno objavljena brošura z naslovom *Evropski varuh človekovih pravic – ali vam lahko pomaga?*, ki vključuje obrazec za pritožbo, in sicer prvič v 21 jezikih. Obe publikaciji in elektronska različica obrazca za pritožbo so na voljo na spletni strani v vseh jezikovnih različicah.

Od 1. maja do 31. decembra 2004 (po širitvi Evropske unije) si je domače strani spletne strani evropskega varuha človekovih pravic ogledalo 195.228 obiskovalcev. Največ zanimanja je bilo za angleško različico (45.566 obiskov), sledijo francoska, italijanska, španska, nemška in poljska. Glede na geografski izvor obiskov je bilo največje število obiskovalcev iz Italije (16.950 obiskov), sledijo Belgija, Španija, Francija, Nemčija in Poljska.

Da bi stran evropskega varuha človekovih pravic ostala na najvidnejšem delu spletnega mesta EU, je Urad evropskega varuha človekovih pravic v letu 2004 sodeloval pri delu Medinstitucionalnega uredniškega odbora internetnih strani (CEiii). CEiii deluje pod vodstvom Generalnega direktorata za tisk in komunikacije Evropske komisije in združuje predstavnike, odgovorne za vprašanja v zvezi z institucijami in organi EU. Odbor se je v letu 2004 sestal petkrat, razpravljal pa je o vprašanjih, ki so med drugim povezana s širitvijo EU, večjezičnostjo, imeni internetne domene, avtorskimi pravicami, medinstitucionalnimi spletnimi mesti in sodelovanjem pri pogodbah in storitvah, poleg tega pa je omenjene zadeve tudi usklajeval.

UVOD

---

1 POVZETEK

---

2 PRITOŽBE IN PREISKAVE

---

3 SKLEPI PREISKAV

---

4 ODNOSI Z INSTITUCIJAMI IN ORGANI EVROPSKE UNIJE

---

5 ODNOSI Z VARUHI ČLOVEKOVIH PRAVIC IN S PODOBNIMI ORGANI

---

6 OBVESTILA

---

7 PRILOGE

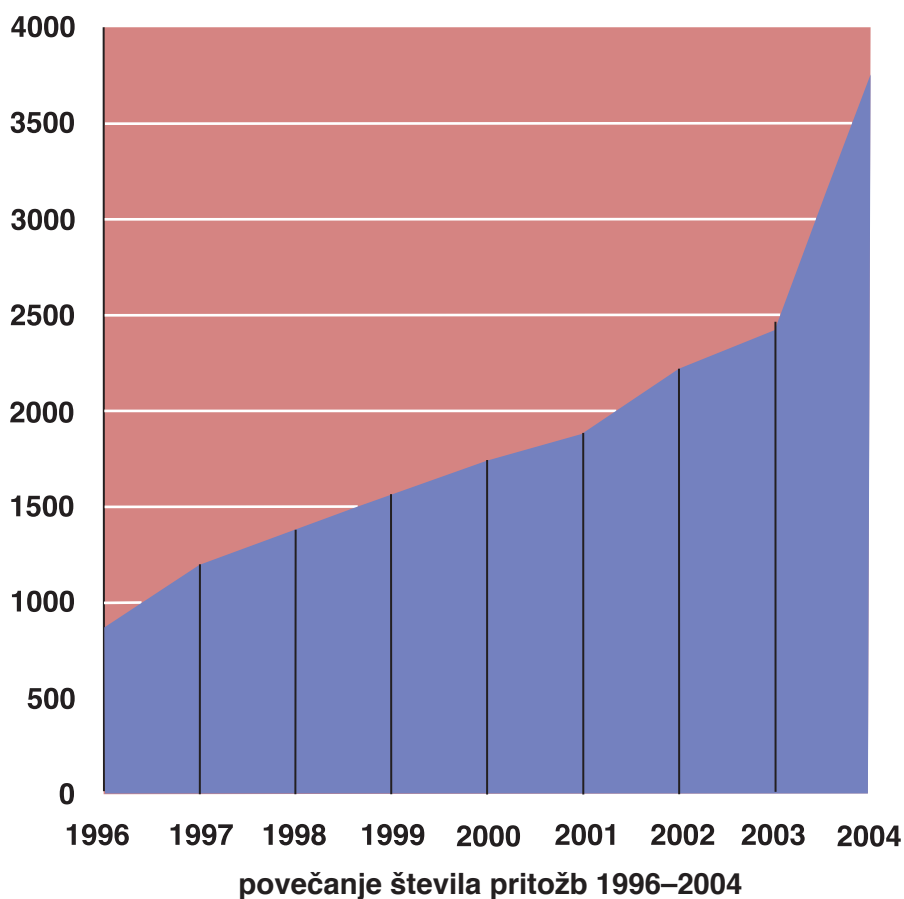

A STATISTIKA

1 OBRAVNAVANI PRIMERI V LETU 2004

1.1 SKUPNO PRISPELO ŠTEVILO PRIMEROV	4 048
– nezaključene preiskave na dan 31. 12. 2003	183 ¹
– pritožbe, ki čakajo na sklep o sprejemljivosti na dan 31.12.2003.....	131
– prispele pritožbe v letu 2004	3 726
– lastne pobude evropskega varuha človekovih pravic.....	8

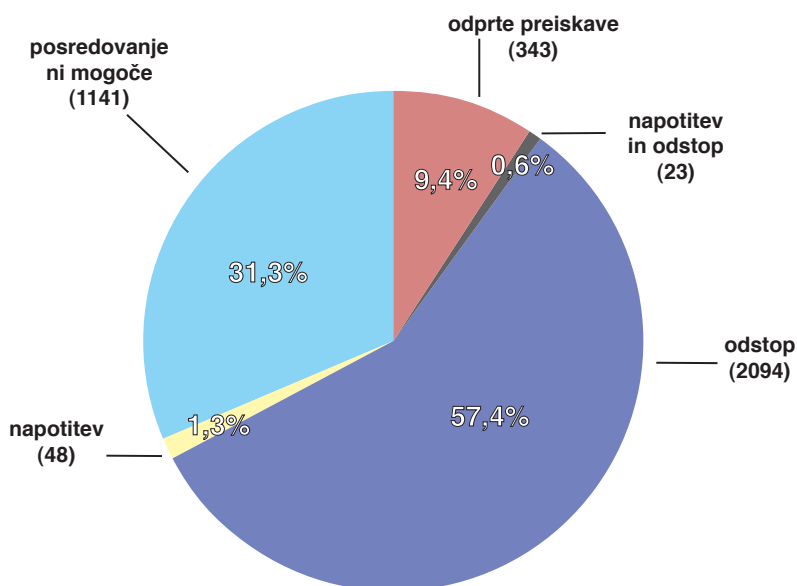
¹ Od tega štiri lastne pobude evropskega varuha človekovih pravic in 179 preiskav na osnovi pritožb.

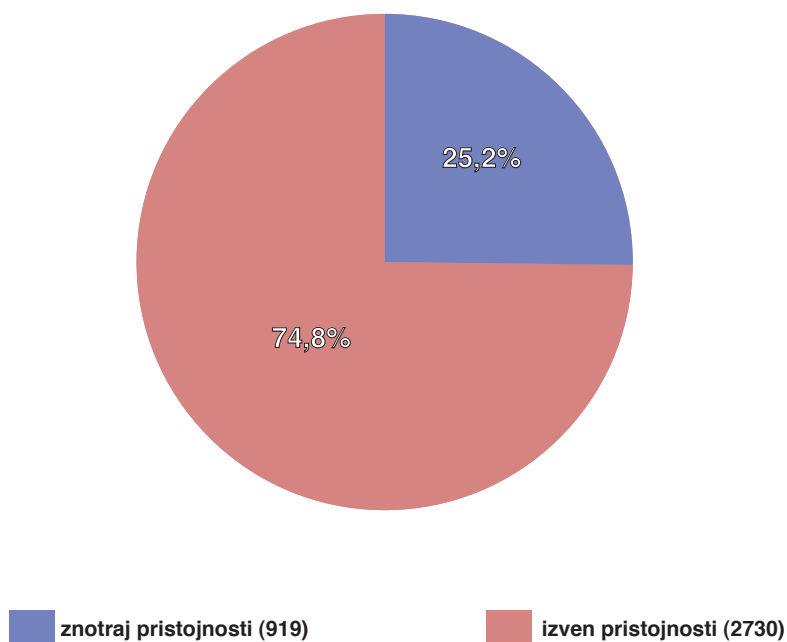
1.2 ZAKLJUČENO PREVERJANJE UTEMELJENOSTI/NEUTEMELJENOSTI 94,6%

1.3 KLASIFIKACIJA PRITOŽB

1.3.1 Glede na vrsto posredovanja evropskega varuha v korist pritožnikov

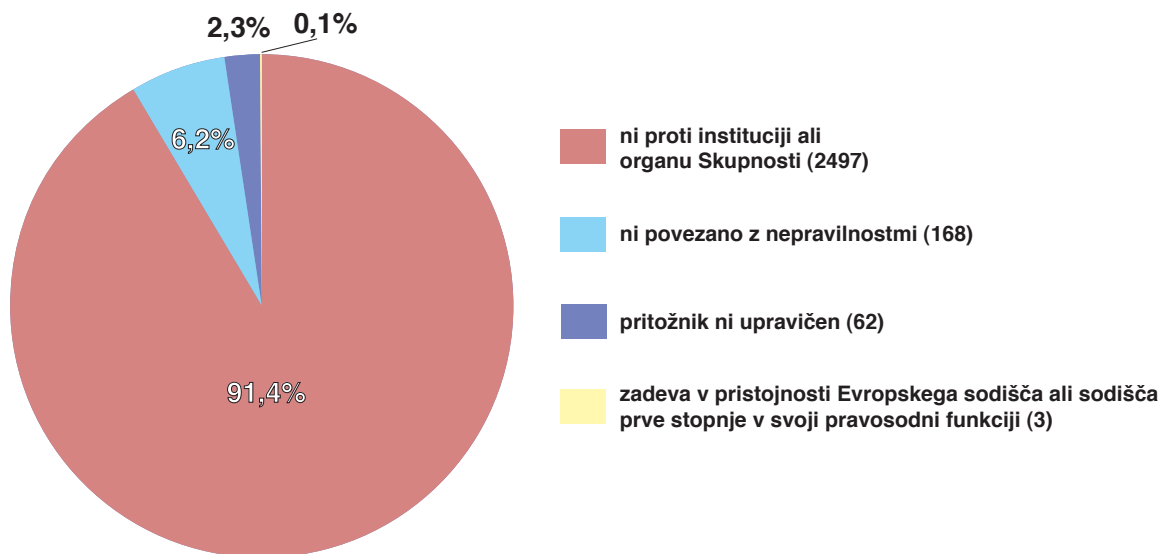

1.3.2 Glede na pristojnosti evropskega varuha človekovih pravic

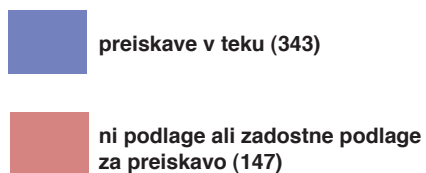
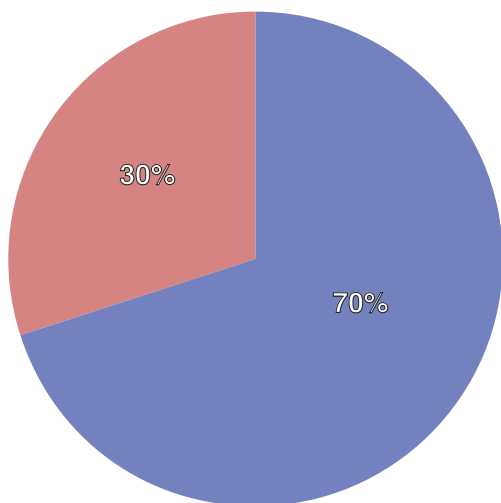

IZVEN PRISTOJNOSTI

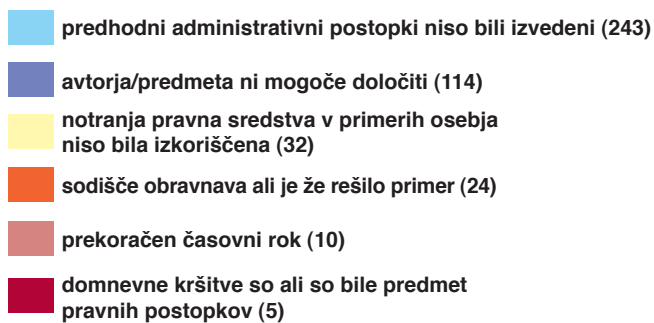
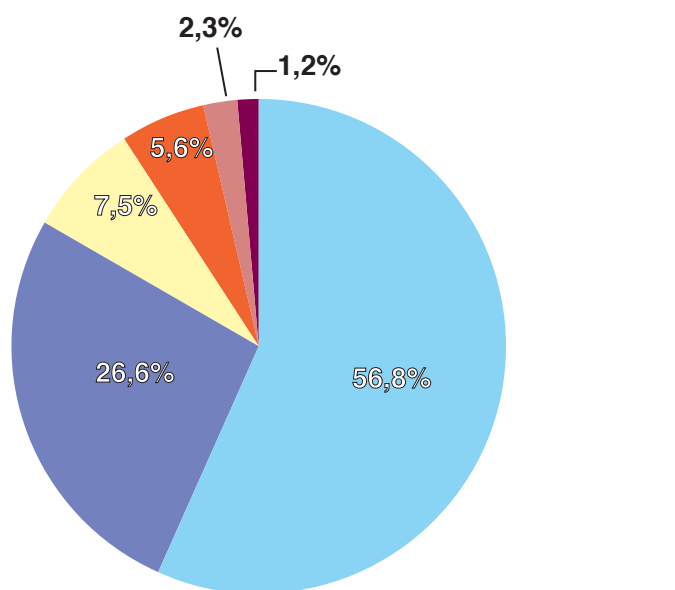

ZNOTRAJ PRISTOJNOSTI

Utemeljene pritožbe

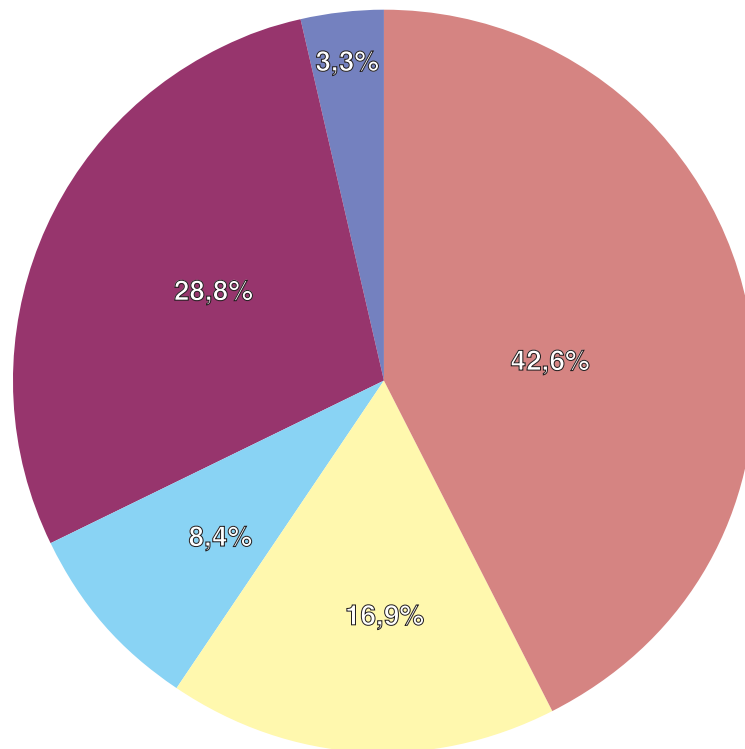

Neutemeljene pritožbe

2 Odstopi in napotitve

 napotitev na drugega varuha človekovih pravic ali na komisijo za peticije regionalnega ali nacionalnega parlamenta (906)

 napotitev na Evropsko komisijo (359)

 napotitev na vložitev peticije Evropskemu parlamentu (179)

 napotitev na druge organe (613)

 odstopi (71)

Evropskemu parlamentu (13)

Evropski komisiji (4)

nacionalnemu ali regionalnemu varuhu človekovih pravic (54)

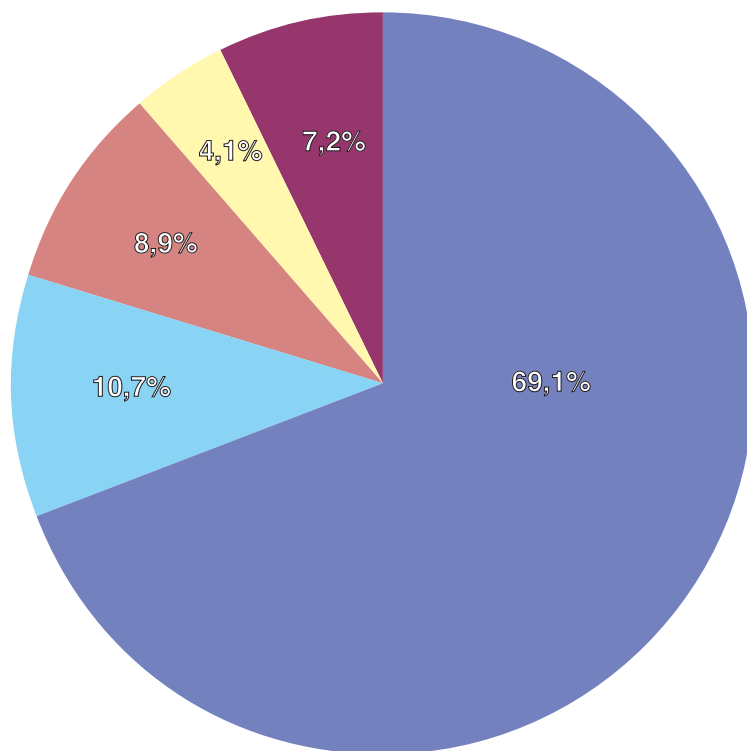

3 OPRAVLJENE PREISKAVE V LETU 2004..... 534

Evropski varuh človekovih pravic je leta 2004 opravil 534 preiskav, 351 sproženih leta 2004 (od tega osem lastnih pobud) in 183 preiskav, ki do 31. 12. 2003 niso bile zaključene.

3.1 INSTITUCIJE IN ORGANI, KI SO BILI PREDMET PREISKAV

(nekateri primeri zadevajo dve ali več institucij ali organov)

Evropska komisija (375)

Evropski urad za izbor osebja (58)

Evropski parlament (48)

Svet Evropske unije (22)

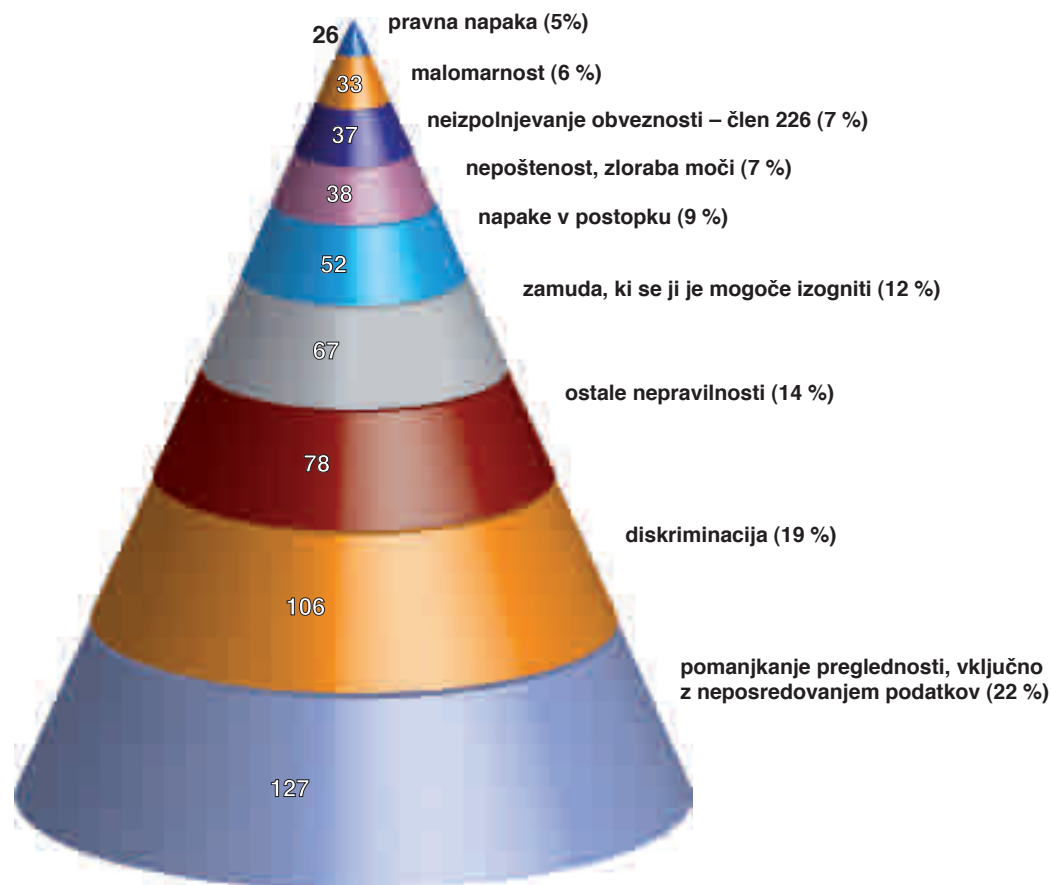
ostali (39):

Evropska investicijska banka	(7)
Evropski urad za boj proti prevaram (OLAF)	(5)
Odbor regij	(5)
Evropska centralna banka	(4)
Sodišče Evropskih skupnosti	(3)
Evropsko računsko sodišče	(3)
Ekonomsko-socialni odbor Evropskih skupnosti	(3)
Evropski center za spremljanje rasizma in ksenofobije	(2)
Evropska agencija za varnost hrane	(1)
Policijska misija Evropske unije v Bosni in Hercegovini	(1)
Eurojust	(1)
Europol	(1)
Urad za uradne objave Evropskih skupnosti	(1)
Inštitut evropske univerze	(1)
Evropska agencija za okolje	(1)

3.2 VRSTA DOMNEVNIH NEPRAVILNOSTI

(v nekaterih primerih sta navedeni dve vrsti domnevnih nepravilnosti)

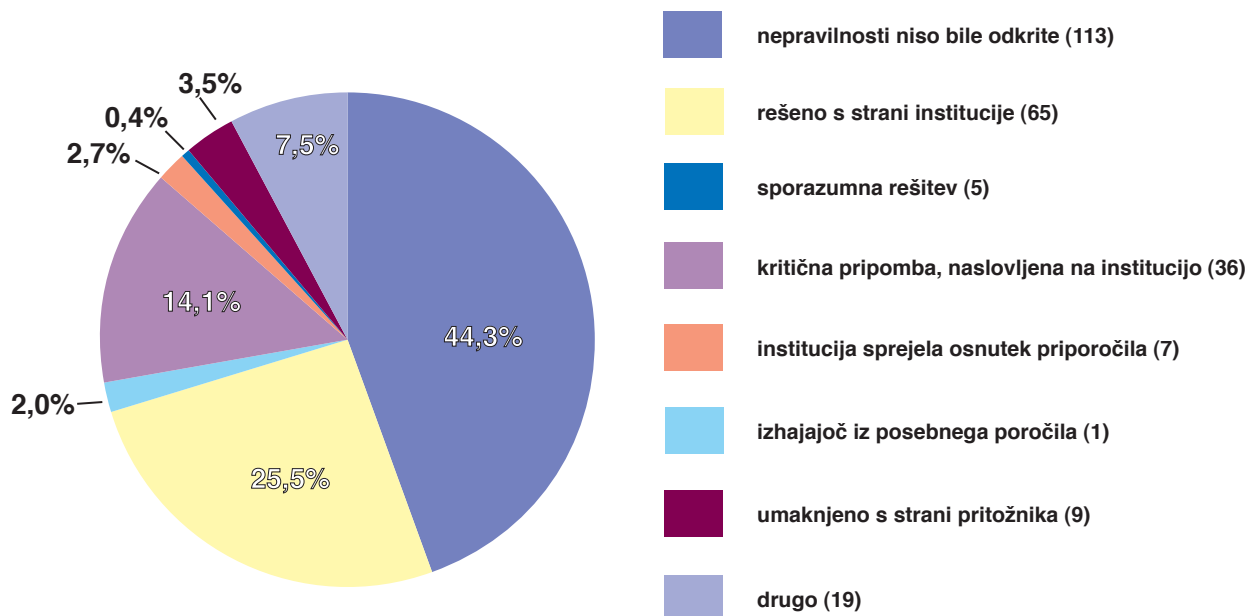
3.3 PREDLOGI SPORAZUMNIH REŠITEV, OSNUTKI PRIPOROČIL IN POSEBNA POROČILA V LETU 2004

– predlogi sporazumnih rešitev	12
– osnutki priporočil	17
– posebna poročila	1

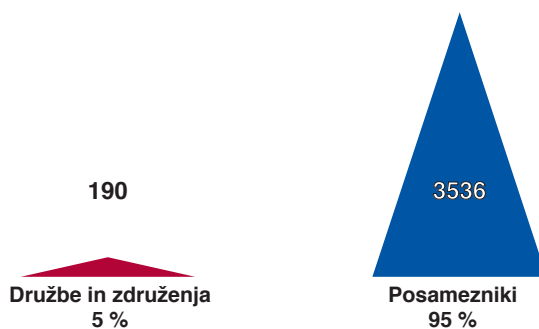
3.4 ZAKLJUČENE PREISKAVE Z OBRAZLOŽENIM SKLEPOM..... 251²

(preiskava je lahko zaključena iz enega ali več sledečih razlogov)

4 IZVOR PREJETIH PRITOŽB V LETU 2004

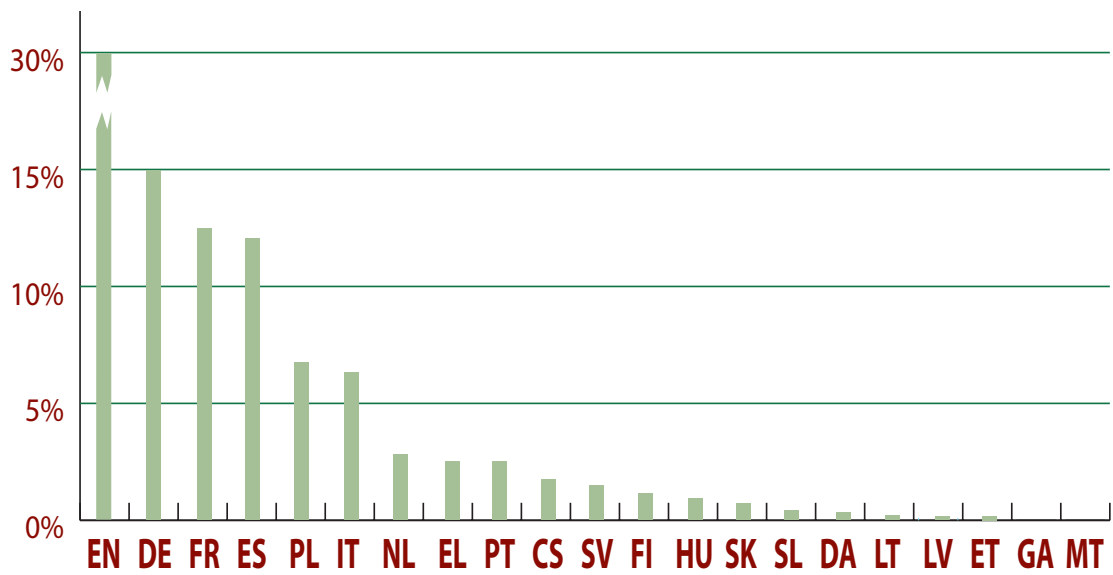
4.1 VIR PRITOŽB

² Od tega štiri lastne pobude varuha človekovih pravic.

4.2 RAZDELITEV PRITOŽB GLEDE NA JEZIK

4.3 GEOGRAFSKI IZVOR PRITOŽB

Država	Število pritožb	Delež pritožb	Delež prebivalstva EU v %	Količnik ³
Malta	38	1,0	0,1	11,7
Luksemburg	40	1,1	0,1	10,9
Ciper	59	1,6	0,2	10,0
Belgija	268	7,2	2,3	3,2
Slovenija	38	1,0	0,4	2,3
Finska	73	2,0	1,1	1,7
Irska	53	1,4	0,9	1,6
Grčija	129	3,5	2,4	1,4
Španija	482	12,9	9,2	1,4
Portugalska	116	3,1	2,3	1,4
Slovaška	52	1,4	1,2	1,2
Češka republika	98	2,6	2,2	1,2
Švedska	84	2,3	2,0	1,2
Avstrija	69	1,9	1,8	1,1
Poljska	285	7,6	8,3	0,9
Danska	32	0,9	1,2	0,7
Nemčija	464	12,4	18,0	0,7
Nizozemska	88	2,4	3,5	0,7
Madžarska	53	1,4	2,2	0,6
Litva	18	0,5	0,8	0,6
Estonija	7	0,2	0,3	0,6
Francija	303	8,1	13,5	0,6
Italija	269	7,2	12,6	0,6
Latvija	9	0,2	0,5	0,5
Združeno kraljestvo	195	5,2	13,0	0,4
druge države	404	10,9		

3

Ta podatek je bil izračunan tako, da se je odstotek pritožb delil z odstotkom prebivalstva. Če je količnik večji od 1, pomeni, da zadevna država varuhu človekovih pravic predloži več pritožb, kot bi bilo pričakovati glede na število njenega prebivalstva. Vsi odstotki v zgornji tabeli so zaokroženi na eno decimalno mesto.

B PRORAČUN VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Neodvisen proračun

Statut evropskega varuha človekovih pravic je sprva določal, da se proračun varuha človekovih pravic priloži k oddelku I (Evropski parlament) skupnega proračuna Evropske Unije.

Decembra 1999 je Svet sklenil, da mora biti proračun varuha človekovih pravic neodvisen. Od 1. januarja 2000⁴ je proračun varuha neodvisen del proračuna Evropske unije (razdelek VIII-A).

Sestava proračuna

Proračun varuha človekovih pravic je razdeljen na tri naslove. Naslov 1 vsebuje plače, dodatke in ostale stroške, povezane z zaposlenimi. Vključuje tudi stroške poti varuha človekovih pravic in zaposlenih v uradu. Naslov 2 zajema poslopja, opremo in razne operativne izdatke. Naslov 3 vsebuje eno samo poglavje, iz katerega se plačujejo članarine za članstvo v organizacijah varuhov človekovih pravic.

Sodelovanje z Evropskim parlamentom

Da ne prihaja do nepotrebnega podvajanja upravnega in tehničnega osebja, pri številnih storitvah, ki jih potrebuje varuh človekovih pravic, sodelujejo službe Evropskega parlamenta. Področja, na katerih se varuh človekovih pravic v večji ali manjši meri opira na pomoč Parlamenta, vključujejo:

- osebje: priprava pogodb, sklepi v zvezi s posameznimi pravicami;
- finančno revizijo in računovodstvo;
- prevajanje, tolmačenje in tiskanje;
- najem pisarniškega prostora;
- informacijsko tehnologijo, telekomunikacije in skrb za pošto.

Zahvaljujoč tovrstnemu sodelovanju je bilo prihranjenih veliko sredstev proračuna Skupnosti, hkrati pa ni bilo potrebno bistveno povečati število zaposlenih v uradu varuha.

Če storitve, ki jih Evropski parlament opravi za varuha človekovih pravic, pomenijo dodatne neposredne izdatke za parlament, slednji zanje izstavi račun, plačilo pa se izvede preko medinstitucionalnega računa. Med tovrstnimi stroški največji delež predstavljajo stroški za pisarne in prevajalske storitve.

V proračun za leto 2004 je bil vpisan pavšalni znesek za kritje stroškov Evropskega parlamenta v zvezi z opravljanjem storitev, ki v pretežni meri obsegajo časovni vložek uradnikov Parlamenta pri na primer upravljanju pogodb zaposlenih, njihovih osebnih dohodkov in nadomestil pa tudi različnih računalniških storitev.

Sodelovanje med Evropskim parlamentom in varuhom temelji na okvirnem sporazumu z dne 22. septembra 1995 in dopolnjenem s sporazumoma o upravnem sodelovanju ter proračunskem in finančnem sodelovanju, podpisanimi 12. oktobra 1995.

Decembra 1999 sta varuh človekovih pravic in predsednik Evropskega parlamenta podpisala sporazum o obnovitvi sporazumov o sodelovanju z dopolnitvami za leto 2000 in določilom o samodejnem podaljševanju.

⁴ Uredba Sveta 2673/1999 z dne 13. decembra 1999 UL L 326/1.

Proračun za leto 2004

Kadrovski načrt evropskega varuha človekovih pravic je v letu 2004 obsegal skupaj 38 delovnih mest.

Skupna prvotno odobrena proračunska sredstva varuha človekovih pravic za leto 2004 so znašala 5.817.468,00 EUR. Za naslov 1 (izdatki, povezani z zaposlenimi) je bilo predvidenih 4.944.500,00 EUR, za naslov 2 (poslopja, oprema in razni operativni izdatki) 869.968,00 EUR in za naslov 3 (izdatki posebnih nalog, ki jih izvaja urad) 3.000,00 EUR.

V tabeli so prikazani izdatki za leto 2004 v okviru predvidenih proračunskih sredstev.

Naslov 1	EUR	4 173 642,33
Naslov 2	EUR	892 632,78
Naslov 3	EUR	2 644,78
Skupaj	EUR	5 068 919,89

Vir prihodka so zlasti odbitki od osebnih prejemkov varuha človekovih pravic in zaposlenih. Glede na prejeta plačila je skupni prihodek v letu 2004 znašal 530.367,85 EUR.

Proračun za leto 2005

Proračun za leto 2005, pripravljen tekom 2004, v kadrovskem načrtu predvideva 51 delovnih mest, kar v primerjavi z letom 2004 pomeni povečanje za 13 mest. Povečanje je v največji meri posledica širitve Evropske unije in potreb Urada evropskega varuha človekovih pravic po ustreznem znanju jezikov in poznavanju pravnega reda novih držav članic.

Skupna odobrena proračunska sredstva za leto 2005 znašajo 7.312.614 EUR. Naslov 1 (izdatki, povezani z zaposlenimi) znaša 6.239.614 EUR. Naslov 2 (poslopja, oprema in razni operativni izdatki) znaša 1.070.000 EUR. Naslov 3 (izdatki posebnih nalog, ki jih izvaja urada) znaša 3.000 EUR.

Skupni prihodki proračuna za leto 2005 so 720.241 EUR.

C ZAPOSLENI

EVROPSKI VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

P. Nikiforos DIAMANDOUROS se je rodil 25. junija 1942 v Atenah. Na mesto evropskega varuha človekovih pravic je bil izvoljen 15. januarja 2003, dolžnosti pa je začel opravljati 1. aprila 2003.

Od leta 1998 do leta 2003 je bil prvi varuh človekovih pravic v Grčiji. Od leta 1993 je tudi profesor primerjalne politike na Oddelku za politične vede in javno upravo na Univerzi v Atenah (trenutno brez predavateljskih obveznosti). Med leti 1995 in 1998 je služboval kot direktor in vodja Grškega državnega centra za družbene raziskave (EKKE).

Leta 1963 je diplomiral (B.A.) na Univerzi v Indiani. Magistrski študij (M.A., 1965/ M.Phil., 1969) je opravil na Univerzi Columbia, kjer je v letu 1972 tudi doktoriral (Ph.D.). Preden je v letu 1988 postal profesor na fakulteti Univerze v Atenah, je predaval in opravljal raziskovalno delo na newyorški in kolumbijski univerzi (1973–78). Od leta 1980 do leta 1983 je služboval kot direktor za razvoj na atenski Visoki šoli v Grčiji. Od leta 1983 do leta 1988 je opravljal naloge programskega direktorja za zahodno Evropo ter bližnji in srednji Vzhod na Svetu za družboslovne raziskave v New Yorku. Od leta 1988 do leta 1991 je bil direktor grškega Inštituta za mednarodne in strateške študije v Atenah, raziskovalnega inštituta s poudarkom na politično usmerjenih raziskavah, ustanovljenega s sredstvi iz fundacij Ford in MacArthur. Leta 1997 je kot gostujoči profesor političnih ved predaval na centru Juan March za visoke študije s področja družboslovja v Madridu.

Opravljal je tudi dolžnosti predsednika grške zveze za politične vede (1992–98) in zveze za novodobne grške vede, ki deluje v Združenih državah (1985–88). Leta 1999 je bil imenovan za člana grškega odbora za človekove pravice, v letu 2000 pa za člana nacionalnega sveta za reformo državne uprave. Leta 2000 je sodeloval na konferenci Bilderberg. Od leta 1990 sopredseduje pododboru za južno Evropo Sveta za družboslovne raziskave v New Yorku, ki za svojo dejavnost prejema sredstva fundacije Volkswagen. Je tudi eden glavnih urednikov knjižne zbirke Nova južna Evropa, ki izhaja pri založbi Johns Hopkins University Press ter prejemnik štipendije za raziskovalno delo iz programa Fulbright in federalne agencije National Endowment for the Humanities.

Je avtor številnih člankov o politiki in zgodovini Grčije, južne in jugozahodne Evrope, pri čemer se podrobneje posveča vprašanju demokratizacije, države, nastajanja narodov ter razmerju med kulturo in politiko.

SEKRETARIAT EVROPSKEGA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

Sekretariat evropskega varuha človekovih pravic skrbi za vodenje osebne pisarne varuha človekovih pravic. Pripravlja dnevni red varuha, vodi vhodno in izhodno pošto, svetuje v zvezi z odnosi z drugimi institucijami in organi EU, se posveča protokolarnim vidikom delovanja institucije in za varuha opravlja splošne tajniške naloge.

Nicholas CATEPHORES

Pomočnik evropskega varuha človekovih pravic
Tel. +33 3 88 17 23 83

Eleni-Anna GALATIS

Tajnica evropskega varuha človekovih pravic
Tel. +33 3 88 17 25 28

PRAVNA SLUŽBA

Pravno službo sestavljajo predvsem pravniki, ki analizirajo prejete pritožbe in vodijo preiskave. Vodja pravne službe varuhu svetuje v zvezi s pravno strategijo in usmeritvijo institucije ter vodi službo. Pomočnica vodje pravne službe skrbi za delovanje sistema za nadzor kakovosti in upravljalnega informacijskega sistema ter usklajuje prispevek službe k Letnemu poročilu.

Leta 2004 so službo sestavljali vodja pravne službe, šest višjih pravnih svetovalcev, pet pravnih strokovnih sodelavcev, pomočnik za pravne zadeve in pomočnik vodje pravne službe. Pravna služba je v letu 2004 na delo sprejela desetih pripravnikov.

Ian HARDEN

Vodja pravne službe

Tel. +33 3 88 17 23 84

Ian HARDEN se je rodil 22. marca 1954 v angleškem Norwichu. Študiral je pravo na visoki šoli Churchill v Cambridgu, kjer je v letu 1975 diplomiral (B.A.) z najvišjo oceno, v letu 1976 pa si je pridobil naziv diplomiranega pravnika (LLB). Po diplomi je bil med leti 1976 in 1990 predavatelj na pravni fakulteti Univerze Sheffield, potem med leti 1990 in 1993 višji predavatelj, od 1993 do 1995 docent, od leta 1995 dalje pa profesor javnega prava. Kot višji pravni svetovalec se je Uradu evropskega varuha človekovih pravic pridružil v letu 1996, od 1997 do 1999 je bil vodja sekretariata, od leta 2000 pa vodja pravne službe. Je avtor in soavtor številnih publikacij o zakonodaji EU in javnem pravu, med njimi *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: towards a more effective and democratic Europe* (London CEPR, 1995) in *European Economic and Monetary Union: the Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Je član francoske zveze *Association Française des Constitutionnalistes* in „Skupine za preučevanje parlamenta“ Velike Britanije.

Murielle RICHARDSON

Pomočnica vodje pravne službe

Tel. +33 3 88 17 23 88

PRAVNI STROKOVNI SODELAVCI

Pravni strokovni sodelavci obravnavajo pritožbe, posredovane varuhu človekovih pravic v katerem koli od 21 jezikov Pogodbe Evropske unije. Predlagajo in tudi preiskave na lastno pobudo, odgovarjajo na zahteve po podatkih s strani državljanov, zagotavljajo pomoč varuhu človekovih pravic v zvezi s pravnimi zadevami, svetujejo v zvezi s pravnimi postopki, spremembami in tradicijami iz njihove države članice ter zastopajo varuha na nekaterih javnih dogodkih.

Elodie BELFY

*Pomočnica za pravne zadeve
Tel. +32 2 284 39 01*

Peter BONNOR

*Pravni strokovni sodelavec
Tel. +33 3 88 17 25 41*

Benita BROMS

*Vodja bruseljske antene
Višja pravna svetovalka
Tel. +32 2 284 25 43*

Alessandro DEL BON

*Pravni strokovni sodelavec (do 31. 5. 2004)
Tel. +33 3 88 17 23 82*

Marjorie FUCHS

*Pravna strokovna sodelavka
Tel. +33 3 88 17 40 78*

Gerhard GRILL

Višji pravni svetovalec

Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA

*Višja pravna svetovalka
Tel. +33 3 88 17 27 46*

Andrea JANOSI

Višja pravna svetovalka (do 30. 9. 2004)

José MARTÍNEZ ARAGÓN

*Višji pravni svetovalec
Tel. +33 3 88 17 24 01*

Tina NILSSON

*Pravna strokovna sodelavka
Tel. +32 2 284 14 17*

Ida PALUMBO

*Pravna strokovna sodelavka
Tel. +33 3 88 17 23 85*

Olivier VERHEECKE

*Višji pravni svetovalec
Tel. +32 2 284 20 03*

PRIPRAVNIKI**Mari AMOS**

Pripravnica (od 1. 2. 2004 do 31. 12. 2004)

Sigita BRUZAITE

Pripravnica (od 1. 2. 2004 do 31. 7. 2004)

Liv-Stephanie HAUG

Pripravnica (do 31. 7. 2004)

Georgios KATHARIOS

*Pripravnik (od 1. 9. 2004)
Tel. +32 2 284 38 49*

Daniel KOBLENCZ

*Pripravnik (od 1. 9. 2004)
Tel. +32 2 284 38 31*

Jernej LETNAR ČERNIČ

*Pripravnik (od 1. 9. 2004)
Tel. +33 3 88 17 29 64*

Wiebke PANKAUKE

*Pripravnica (od 1. 9. 2004)
Tel. +33 3 88 17 24 02*

Pagona-Maria REKAITI

Pripravnica (do 30. 6. 2004)

Andrea SACK

*Pripravnica (od 1. 9. 2004)
Tel. +33 3 88 17 39 31*

Tereza SAMANOVA

Pripravnica (od 1. 2. 2004 do 31. 12. 2004)

Asta UPTAITE

*Pripravnica (od 1. 10. 2004)
Tel. +32 2 284 26 09*

UPRAVNI IN FINANČNI ODDELEK

Upravni in finančni oddelek skrbi za vse delo, ki ni povezano s pravom. Sestavljen je iz treh sektorjev: sektorja za zaposlene, upravo in finance, sektorja za obravnavo pritožb in sektorja za obveščanje. Vodja upravnega in finančnega oddelka skrbi za skladen potek dela oddelka, ureja kadrovske zadeve, predlaga in nadzira upravno in finančno strategijo institucije, zastopa varuha na številnih medinstitucionalnih forumih in je pristojen za načrtovanje in izvajanje proračuna varuha človekovih pravic.

João SANT'ANNA

Vodja upravnega in finančnega oddelka

Tel. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA se je rodil 3. maja 1957 v Setúbalu na Portugalskem. Od 1975 do 1980 je študiral pravo na Univerzi v Lizboni, kjer je v letu 1981 opravil pravosodni izpit. Med letom 1980 in 1982 je bil kot odvetnik zaposlen na pravnem in upravnem oddelku portugalskega ministrstva za notranje zadeve za lizbonsko regijo. Med letoma 1982 in 1984 je nadaljeval študij prava s področja pravic intelektualne lastnine na Univerzi Ludwig-Maximilian in Inštitutu Max-Planck v Münchnu. Po vrnitvi na Portugalsko je bil imenovan za vodjo pravnega in upravnega oddelka portugalskega ministrstva za notranje zadeve za lizbonsko regijo. Leta 1986 je postal državni uradnik Evropskega parlamenta, kjer je delal v GD informacijska služba, GD raziskave, GD kadrovska služba in finance ter na koncu še v pravni službi Evropskega parlamenta. Leta 2000 se je pridružil uradu evropskega varuha človekovih pravic kot vodja upravnega in finančnega oddelka.

SEKTOR ZA ZAPOSLENE, UPRAVO IN FINANCE

Sektor za zaposlene, upravo in finance je najbolj raznolik sektor, kar zadeva naloge, ki jih opravlja.

Finančna odgovornost, ki izhaja iz dejstva, da ima evropski varuh človekovih pravic neodvisen proračun, je razdeljena med štiri finančne strokovne sodelavce, ki so odgovorni za pripravo in izvajanje proračuna.

Strokovni sodelavec za informacijsko tehnologijo tesno sodeluje z Evropskim parlamentom in je odgovoren za vse potrebe urada na področju informacijske tehnologije. Upravlja strojno in programsko opremo, ki jo uporabljajo zaposleni, razvija baze podatkov in druga sredstva za notranjo uporabo, predlaga in izvaja nakupe in odpis opreme ter zagotavlja pomoč uporabnikom.

Druge naloge sektorja vključujejo zadeve v zvezi z zaposlenimi in zaposlovanjem, vhodno in izhodno pošto, telefonsko centralo, infrastrukturo urada, usklajevanje prevajanja dokumentov, pravno referenčno knjižnico in arhiv institucije.

Rachel DOELL*Tajnica**Tel. +33 3 88 17 23 98***Jean-Pierre FEROMONT***Finančni strokovni sodelavec**Tel. +32 2 284 38 97***Giovanna FRAGAPANE***Finančna strokovna sodelavka (od 1. 5. 2004)**Tel. +33 3 88 17 29 62***Alexandros KAMANIS***Finančni strokovni sodelavec (do 29. 2. 2004)***Isgouhi KRIKORIAN***Tajnica**Tel. +33 3 88 17 25 40***Gaël LAMBERT***Strokovni sodelavec za informacijsko tehnologijo**Tel. +33 3 88 17 23 99***Juan Manuel MALLEA***Secretary**Tel. +33 3 88 17 23 01***Charles MEBS***Tajnik**Tel. +33 3 88 17 70 93***Elizabeth MOORE***Tajnica (do 30. 11. 2004)***Véronique VANDAELE***Finančna strokovna sodelavka**Tel. +32 2 284 23 00***Félicia VOLTZENLOGEL***Tajnica**Tel. +33 3 88 17 23 94***Christophe WALRAVENS***Finančni strokovni sodelavec (od 1. 2. 2004)**Tel. +33 3 88 17 24 03***SEKTOR ZA OBVEŠČANJE**

Sektor za obveščanje je odgovoren za politiko obveščanja urada v odnosu do institucij in organov EU, drugih varuhov človekovih pravic in splošno javnostjo. Sektor skrbi tudi za učinkovito obveščanje v samem uradu varuha človekovih pravic.

Strokovni sodelavec za tisk in obveščanje ter strokovni sodelavec za internet in obveščanje sta skupaj odgovorna za svetovanje varuhu človekovih pravic na področju obveščanja. Delita si naloge, povezane z informativnimi obiski sedanjih in prihodnjih držav članic EU, zunanjimi prireditvami, pripravo osnutka Letnega poročila (v sodelovanju s pravno službo) in povezavo z varuhi človekovih pravic po vsej Evropi, hkrati pa sta odgovorna za odnose z mediji in objave ter za internet. Pri različnih nalogah jima pomaga pomočnik sektorja za obveščanje, zlasti v zvezi z internetom, publikacijami in zvezami, hkrati pa je odgovoren za organizacijo skupinskih obiskov urada v Strasbourgju.

Strokovni sodelavec za obveščanje je pomembna vez med sektorjem za obveščanje in pravno službo. Odgovoren je za vprašanja notranjega obveščanja, kot so pravni intranet urada, avdiovizualni arhiv in začetno usposabljanje novih članov osebja. Upravlja tudi z osrednjim e-poštnim predalom urada in je odgovoren za razvoj postopkov za učinkovito obravnavo pritožb in zahtev po podatkih.

Rosita AGNEW*Strokovna sodelavka za obveščanje in tisk**Tel. +32 2 284 25 42***Alessandro DEL BON***Strokovni sodelavec za obveščanje (od 1. 6. 2004)**Tel. +33 3 88 17 23 82***Ben HAGARD***Strokovni sodelavec za internet in obveščanje**Tel. +33 3 88 17 24 24***Dace PICOT-STIEBRINA***Pomočnica sektorja za obveščanje**Tel. +33 3 88 17 40 80*

SEKTOR ZA OBRAVNAVO PRITOŽB

Sektor za obravnavo pritožb skrbi za registracijo, razdelitev in spremljanje pritožb, predloženih evropskemu varuhu človekovih pravic. Njegova naloga je, da so vse pritožbe vpisane v bazi podatkov, potrjene in posredovane pravni službi. Odgovoren je za upravljanje z vhodno in izhodno pošto, povezano s pritožbami, sprotno dopolnjevanje vnosov o pritožbah v bazo podatkov med samim postopkom, spoštovanje rokov, pripravo statistike in izpolnjevanje dokumentov, povezanih s pritožbami.

Séverine BEYER

Tajnica

Tel. +33 3 88 17 23 93

Isabelle FOUCAUD

Tajnica

Tel. +33 3 88 17 23 91

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Tajnik (od 5. 1. 2004)

Tel. +33 3 88 17 20 91

Isabelle LECESTRE

Tajnica

Tel. +33 3 88 17 24 29

Evelyne BOUTTEFROY

Tajnica

Tel. +33 3 88 17 24 13

Gabrielle SHERIDAN

Tajnica (od 16. 2. 2004)

Tel. +33 3 88 17 24 08

Elaine DRAGO

Tajnica (od 1. 11. 2004)

Tel. +33 3 88 17 33 31

D SEZNAM SKLEPOV

1 PO ŠTEVILKI PRIMERA

2002

1435/2002/GG	72
1769/2002/(IJH)ELB	88
1876/2002/OV	56
1878/2002/GG	87
1889/2002/GG	73
1963/2002/IP	88
1986/2002/OV	73
2007/2002/ADB	74
2185/2002/IP	75
2204/2002/MF	76

2003

0253/2003/ELB	91
0260/2003/OV	70
0278/2003/JMA	77
0378/2003/MF	84
0415/2003/(IJH)TN	68
0701/2003/IP	77
0753/2003/GG	78
0821/2003/JMA	53
0841/2003/(FA)OV	57
0849/2003/JMA	58
0900/2003/TN	59
0907/2003/ELB	54
0953/2003/(FA)OV	84
1110/2003/ELB	64
1196/2003/ELB	93
1219/2003/GG	92
1286/2003/JMA	59
1304/2003/(ADB)PB	60
1319/2003/ADB	79

1320/2003/(ADB)ELB	69
1367/2003/OV	80
1481/2003/OV	61
1571/2003/OV	86
1600/2003/ADB	65
1624/2003/ELB	80
1874/2003/GG	81
1949/2003/(TN)(IJH)TN	65
2046/2003/GG	71
2124/2003/ADB	66
2126/2003/PB	55
2183/2003/(TN)(IJH)TN	66
2210/2003/MHZ	90
2216/2003/MHZ	85
2225/2003/(ADB)PB	95
2239/2003/(AJ)TN	82
2333/2003/GG	83
2371/2003/GG	55
OI/1/2003/ELB	96
OI/2/2003/GG	95
OI/5/2003/IJH	97

2004

0032/2004/GG	94
0220/2004/GG	67
0221/2004/GG	62
0326/2004/IP	62
0435/2004/GG	67
0480/2004/TN	63
0520/2004/TN	66
0760/2004/GG	92
1044/2004/GG	64

2 PO VSEBINI

Kmetijstvo (SKP)

1219/2003/GG	92
0760/2004/GG	92

Državlanske pravice

0753/2003/GG	78
1286/2003/JMA	59
2333/2003/GG	83
2371/2003/GG	55
0220/2004/GG	67
1044/2004/GG	64

Politika konkurence

1963/2002/IP	88
--------------------	----

Potrošniška politika

2126/2003/PB	55
--------------------	----

Pogodbe

1878/2002/GG	87
1889/2002/GG	73
1986/2002/OV	73
0953/2003/(FA)OV	84
1874/2003/GG	81
1949/2003/(TN)(IJH)TN	65
2124/2003/ADB	66
0435/2004/GG	67

Razvojno sodelovanje

0253/2003/ELB	91
1624/2003/ELB	80
2124/2003/ADB	66
0326/2004/IP	62

Izobraževanje, poklicno usposabljanje in mladina

0221/2004/GG	62
--------------------	----

Okolje

0278/2003/JMA	77
2124/2003/ADB	66

Zaposlovanje

0480/2004/TN	63
--------------------	----

Prost pretok oseb in storitev

0701/2003/IP	77
--------------------	----

Javno zdravje

0849/2003/JMA	58
2126/2003/PB	55

Raziskave in tehnologija

1876/2002/OV	56
--------------------	----

Državna pomoč

2185/2002/IP	75
--------------------	----

Zaposleni

- Zaposlovanje

1435/2002/GG	72
0378/2003/MF	84
0821/2003/JMA	53
1110/2003/ELB	64
1196/2003/ELB	93
1320/2003/(ADB)ELB	69
1367/2003/OV	80
1571/2003/OV	86
1600/2003/ADB	65
2216/2003/MHZ	85
2225/2003/(ADB)PB	95

- Ostala vprašanja

2204/2002/MF	76
0907/2003/ELB	54
1319/2003/ADB	79
2046/2003/GG	71
2210/2003/MHZ	90
OI/1/2003/ELB	96
OI/2/2003/GG	95
0032/2004/GG	94

Prevoz

2239/2003/(AJ)TN	82
------------------------	----

3 PO VRSTI DOMNEVNE NEPRAVILNOSTI

Nepotrebna zamuda

1963/2002/IP.....	88
2185/2002/IP.....	75
0260/2003/OV.....	70
1319/2003/ADB.....	79
1949/2003/(TN)(IJH)TN.....	65
2124/2003/ADB.....	66
2333/2003/GG.....	83
0435/2004/GG.....	67

Diskriminacija

0278/2003/JMA.....	77
0821/2003/JMA.....	53
1367/2003/OV.....	80
2210/2003/MHZ.....	90
2216/2003/MHZ.....	85
2126/2003/PB.....	55
OI/2/2003/GG.....	95
0326/2004/IP.....	62

Napaka pri postopku na podlagi člena 226

2007/2002/ADB.....	74
0701/2003/IP.....	77
0841/2003/(FA)OV.....	57
0849/2003/JMA.....	58
0480/2004/TN.....	63
1044/2004/GG.....	64

Pomanjkanje ali neposredovanje podatkov

1986/2002/OV.....	73
0415/2003/(IJH)TN.....	68
0753/2003/GG.....	78
0907/2003/ELB.....	54
1110/2003/ELB.....	64
1196/2003/ELB.....	93
1286/2003/JMA.....	59
1319/2003/ADB.....	79
1320/2003/(ADB)ELB.....	69
1367/2003/OV.....	80
1874/2003/GG.....	81
2126/2003/PB.....	55

2239/2003/(AJ)TN.....	82
2371/2003/GG.....	55

Nepreglednost

1304/2003/(ADB)PB.....	60
1481/2003/OV.....	61
0220/2004/GG.....	67

Pravna napaka

0900/2003/(IJH)TN.....	59
1571/2003/OV.....	86

Malomarnost

1963/2002/IP.....	88
2185/2002/IP.....	75
2204/2002/MF.....	76
0260/2003/OV.....	70
1600/2003/ADB.....	65

Postopkovne napake

1769/2002/(IJH)ELB.....	88
2007/2002/ADB.....	74
2216/2003/MHZ.....	85
OI/1/2003/ELB.....	96
0326/2004/IP.....	62

Sklepanje

0953/2003/(FA)OV.....	84
-----------------------	----

Nepravičnost

1435/2002/GG.....	72
1876/2002/OV.....	56
1878/2002/GG.....	87
1889/2002/GG.....	73
1986/2002/OV.....	73
0378/2003/MF.....	84
0953/2003/(FA)OV.....	84
1219/2003/GG.....	92
2046/2003/GG.....	71
0032/2004/GG.....	94
0221/2004/GG.....	62

Druge nepravilnosti

1876/2002/OV	56
1986/2002/OV	73
0253/2003/ELB	91
0953/2003/(FA)OV	84
1624/2003/ELB	80
2183/2003/(TN)(IJH)TN	66
OI/5/2003/IJH	97

KAKO STOPITI V STIK Z EVROPSKIM VARUJEM ČLOVEKOVIH PRAVIC

PO POŠTI

Evropski varuh človekovih pravic
1, avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
67001 Strasbourg Cedex
Francija

PO TELEFONU

+33 3 88 17 23 13

PO FAKSU

+33 3 88 17 90 62

PO ELEKTRONSKI POŠTI

euro-ombudsman@europarl.eu.int

SPLETNA STRAN

<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

PRODAJA IN NAROČANJE

Plačljive izdaje publikacij Urada za publikacije so na voljo na prodajnih mestih povsod po svetu.

Kako se lahko naročim na publikacijo?

Svoje naročilo lahko pošljete prodajnemu mestu, ki ste si ga izbrali s seznama prodajnih mest.

Kje lahko dobim seznam prodajnih mest?

- Obiščite spletno stran Urada za publikacije: <http://publications.eu.int/>
- ali naročite izvod seznama prek faksa št. (+352) 2929-42758.

Urad za publikacije

Publications.eu.int

ISBN 92-95022-64-5

9 789295 022645